

ئەمەن

چراگان دەکوژنمەوه

PDF4Kurd

ئىنسان

چراكان دەكوژىنمەۋە

زۇيا پىرزاد

ۋەرگىرانى
رەسوۋل ۋەيسى

پىداچوونەۋەى
رەھبەر مەحمودزادە

دهزگای توژیینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان بهرپۆههرایهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرایهتی بلاوکردنهوهی ههولێر

● ئەمن چراکان دهكوژینهوه

- نووسینی: زۆیا پیرزاد
- وهرگیپانی له فارسییهوه: رهسول وهیسی
- پێداچوونهوهی: رههبر مهحمودزاده
- نهخشهسازی ناوهوه: گۆران جهمال رواندزی
- بهرگ: جیگر عهبدوڵجهبار
- نرخ: ۳۰۰۰ دینار
- چاپی یهكهم ۲۰۱۱
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان
- له بهرپۆههرایهتی گشتی کتیبخانهکان ژمارهی سپاردنی (۶۹۲) ی سالی (۲۰۱۱) پێدراوه.

زنجیره ی کتیب (۶۴۳)

مالپەر: www.mukiryani.com
ئیمهیل: info@mukiryani.com

ئهو کتیبه و کتیبه کانی وهزارهتی
رۆشنیبری لهسهر ئهو مالپهه بهرۆینهوه
www.Kurdchap.com

پیشکش:

به کاکه «رههبری مه‌حموودزاده» جیگری به ئه‌مه‌ک و

به توانای شاعیر و نووسه‌ری جوانه‌مه‌رگ «مارف ئاغایی»

دهنگی ئیستاپی پاسی قوتابخانه بهرز بۆوه. پاشان سپرهی دهرگه ئاسنه که ی حه وشه و تریه ی راکردن له ریگه بهرته سکه که ی جهرگه ی* چیمه نه وه. پیوستی به وه نه بو له کاتژمیهره دیواریه که ی چیشتخانه ورد بیه وه. چوار سه عات و چاره گیک له نیوه پۆ لای دابوو. ده رگه ی مال که وته سه ر پشت. ده ستیکم به به ره لیبینه که مدا هیئا و بهرز گوتم «سه ر» دپ داکه نندن، ده ست و چاو شوردن. جانتا توور نادهینه جهرگه ی دالان.» قوتووی ده سمال کاغه زبیه که م کیشایه جهرگه ی میزه که و به مه به ستی شیرنانین زۆریامه لای به فرگر، دیم چوار که س له بهر ده رگه ی چیشتخانه ویستاون. گوتم «سالو. نه تانگوتبوو میوانتان هه یه، هه تا سه ردره کاتتان داده که نن به رشپوی* دۆسته که شتان حازر ده بی.» گوتم خویه زۆر شوکر که هه ر میوانیکیان له گه ل بوو. چاو له و کیزه بوو که له نیوان نارمینه و ئارسینه دا دانه ده سه کنی. له دوانه کان باخۆشتر بوو. له نیوان دوو روومه تی سوور و چه رموو و گوشتندا، له ر و ره نگه رد ده بینواند. نارمه ن چه ند هه نگاو له ولاتری ویستا بوو. جاجکی* ده جاوی و ده قۆه دریزه کانی کیزه رامه بوو. کراسه چه رموو ه که ی له شالواری هاتبووه ده ر و سی پشکوژی* سه ره وه ی والا بیوو. پیده چوو رۆژان ئاسا ئاقای یه کیک بووی. قاپ و شه ربه ی چواره مم نایه سه ر میز و له بهر خۆمه وه گوتم هیوادارم دیسان بانگ نه کریمه قوتابخانه.

نارمینه هه ستایه سه ر په نجه و ده ستی خسته سه رشانی کیزه که. «له نیو پاسدا له گه ل ئیمیلی ناشنابووین».

نارسینه ده ستیکی به قژی ئیمیلی دا هیئا. «تازه هاتوونه ته جی چوار.»

رۆلئیکی ترم له قاپی نانه که ده ریئا. چۆنه شه ر و بره یان گواستۆته وه و ئه من ئاگاداری نه بوومه؟ جی چوار مالیک بوو له وه ره شه قام، هه مبه ر ماله که ی ئیمه.

نارمینه بیرمی خویندهوه «مالیان دوینی هاتووه.»
نارمینه گوتی «هەر نهوکاتهی که نیمه له یانهدا بووین.» نهوجار ههرتك له کیژده که
وردبوونهوه.

خوا هەر بوخۆی دهزانی قهراخ گیرفانی نارمینه نهوه چهند جار بدری. «ماله سووفی
دهپیشدا له جی چوار بو.»

نهمدیوو، بهلام دهزانی قهراخ گیرفانی نارمینه ههلوهشاوه. «دایکی سووفی پووری
نینایه.»

بهندی پیسیره* چهرمووه کهی نارمینه والا ببۆه. «ناپۆ گارنیک باوکی سووفی —
نارمینه بهندی پیسیری خوئی کردهوه. «نهی چهنده خوشه. وهنییه نارمینه؟»
نارمینه سهری توند راوهشانده «هینده پیده که نین ناخری له دهستانی دیق ده کهین.»
پیسیری هەر دوویانم کردهوه و چاوم له کیژده که بوو که هینده هۆشی لای دوانه کان نه بوو.
هەر دوو دهستی له پشتهوه تیک خستبووه و سیلهی چاوی دابووه دهور و بهری لیوی. رهنگی
په مهبی به خووه گرتبوو. دهتگوت سوورای تی سووه. چواره مه له نیوه راستهوه دوو قاش
کرد و گوتم «دهست و — چاو — شور دن.»

که وهدهر کهوتن لایهنی رهشبینی زهینم په لپی پیگرتم. کیژده بهو وردبینیه وه له چی
دهروانی؟ نه کا شوینی پیس و پۆخل بئ؟ نه کا چیشتهخانهی له لا کریت یا سهیر بووبی؟ لایهنی
گهش بین ده هانامه وه هات. پیده چی چیشتهخانه کهت فره بیسه ره و بهره بئ به لام قهت پیس و
پۆخل نییه، سه ره پای نهوه رای کیژوله یه ناشی گرینگیه کی نهوتوی بی. په نیرم له که ره
ههلسوو، بابۆله کهم خسته نیو قاپی چواره م و ده دووره وه روانیم. چاوم برییه گوئه وشک کراو
و گۆزه له زهرده گلینی یه کانی سهر قهفهزه کان و نالقه گهلی بیبهری سوور و سیریکی که به
دیواره وه ههلمواسیوون. لایهنی گهشبین دلئ ده دامه وه. هه موو نهوانه و تهواوی نهو شتانهی
که له چیشتهخانهی دیتراندا دهسناکهوئ و له چیشتهخانه کهی تۆدا بهرچاوی دئ، بوخۆت جوانه و
تهنانهت نه گهر دایک و خوشک و دۆست و ناسیاو بکه نن و بیژن چیشتهخانهی کلاریس ههروهک
کۆلیتی* جادوو گه ره کهی چیرۆکی «هینزیل» و «گیرتیل» لیها تووه، نابئ له بهر وتهی دیتران
سهلیقه کهت بگۆری و نابئ له وتهی خه لک دلمه ند بی و نابئ — چاوم وه گولدانی سهر
قه رنیزه کهی* بهر په نجه ره کهوت. ده بووا گله که ییم گۆریبا.

ئارمەن بە دەست و چاۋى شۆراۋە زووتر لە كىژەكان زۆر يايۋە چىشتخانە. سەرى تەر كەردبوو و نواندوبويۋە سەر سەرى. قەزەكانى پىتسەۋەشى داھىشتبۈۋە نىچاۋانى. كراسە رەشە كەشخەكەى كە وئىنەى بەرانىكى شاخ درىژى بەسەر سىنگىيەۋە بوو لەبەر كەردبوو. دەتگوت بىرئانىنەكانى رۆژانە وردە وردە كارى خۇزى دەكرد و كورە پازدە سالانەكەم فېر دەبوو پاك و خاۋىن و رىكويپىك بى. خۇزىا داىكم لىرە بوۋايە و دىيىاى.

شېرم دە شەربە كەرد و گۆتم «خۇزىا» «نانى» لىرە بوۋايە و دىيىاى. «شەربەكەى راكرد. «چى دىيا؟»

لە ھەمبەرى دانىشتەم، دەستم خستە ژىر چەناگەم و تىيى رامام. «دىيىاى كە نەۋەكەى ھەر بۆ يانە و چوونە ميانى نىيە كە قەزى دادىنى و بەرگى پاك و خاۋىن دەپۆشى. گۆى رايەل بوۋە و لە مائەۋەشدا رىكويپىكە.» ھەتا دەستم راداشت كۆلمەى بلاۋىنم، زوۋەكى سەرى كىشاۋە دواۋە. «مەكە! قەزم شىۋا» بۆ ماۋەيەك دەستم ھەروا لە ھەۋادا ماۋە. پاشان خويدانەكەم لەسەر مېز راكرد كە پىۋىستىم پىي نەبوو.

ئارسىنە و ئارمىنە دەستى ئىمىليان گرتبوو و راياندىكىشا. «ۋەرە! شەرمى مەكە. ۋەرە!»

ئىمىلى لەمن رامما، چاۋە گەۋرەكانى لە دوو ھەلماتى * رەش و درەۋشاۋە دەچوۋ. بە دەم بزەۋە خولقم كەردە ژوور. ئارمەن لە پشت مېز رابوو و ئەسكەملەكەى * بۆ ئىمىلى كىشا دواۋە واقت و پەم ئەم ئىشە يەكەك لەو بىر ئانىنەى رۆژانە نەبوو.

ئارمىنە و ئارسىنە ۋەك ھەمىشە نىۋە بە نىۋە دەۋان.

«ئىمىلى ھاۋرپى باۋك و داىە گەۋرەى ھاتۆتە تابادان.»

«خۇزىا قەزى ئىمەش ۋەك قەزى ئىمىلى لىك و لووس بوۋايە.»

«ئىمىلى سى سال لە ئىمە بە تەمەنترە.»

«ئىمىلى جاران دەچوۋە قوتابخانەى مەسجد سوليمان.»

« لە لەندەنىش چۆتە قوتابخانە.»

« لە كەكلەتەش ھەر ۋەتر.»

ئارمەن داىە پىكەنېن، «گىژى خوداى كەكلەتە نا، كەلكەتە.»

دوانەكان ۋەروۋى خۇيان نەھىنا.

« داىە، چاچاۋ دەستى ئىمىلى چەند سىپى و سۆلە.»

«شيوه‌ی دهستی راپۆنزىيله.»

نارمەن كە خىسەى له ئىمىلى دەکرد، ديسان دايە پىكەنين و دوانەكان ئەبجاره گەشانەوه.
بەر لەوهى قسە و باسێك بىتە گۆرپى گۆتم «راپۆنزىيل بووكلەى ئارسىنەيه.»
ئارمىنە گوتى «خۆمان له پاسدا ئەوهەمان گوت.» دوایین قومى له شىرەكەدا و شەرىه
بەتالەكەى بۆ لای من راداشت.

ئارسىنە قەپالێكى له بابۆلەكە داگرت و بە دەمى تەژىيەوه گوتى «بۆيە هاتووه كە

«_____»

ئارمىنە گوتى «كەمۆكەيهك چاوى بە راپۆنزىيل بكەوئ و زوو بگەرپتتەوه. تكايە شىر.»

شىرم بۆ ئارمىنە تىكرد و بە ئارسىنەم گوت «بە زارى تەژىيەوه قسە ناكەين.»

ئارمىنە قومىكى شىر خواردەوه. «ئەگىنا ئىمىلى بە بئ ئىزن ناچىتە _____»

ئارسىنە گوتى «دايە گەوره شەرى _____»

هەردوو بە يەكەوه قىژاندىان «و ه ه ي!» و دە ئىمىلى رامان. دەور و بەرى لىوى ئارمىنە

سپى هەلگەرا بوو.

دەسماڵ كاغەزىيەكم له قوتووهكە دەرکيشا، وه دەستى ئارمىنەم دا و گۆتم «دەور و بەرى

لىو.» ئەوجار رووم له كىژەكە كرد. «بە دايە گەورەت گوتووه كە _____» له زەنگياندا.

ئىمىلى تىگرا بوو.

له جەرگەى دالانەكەدا بووم كە دووبارە زەنگيان لىدا. كىفى مندالان له گۆرپى بوو بە

سەرياندا بازم دا و دەرگەم كردەوه.

لەو بەرزايىيەى كە چاوه‌رپى بووم كەسى بىسەم بەرچاوه نەهات. سەرم زۆرتەر

داهىشتەخوار هەتا بىنەم. كورته‌بالا بوو. زۆر كورت، تا تانىشكم دەهات. جل و بەرگىكى

سەردرئاساى گۆلدارى لەبەردابوو و پۆوينىكى دەسچنى رەشى له پشتى بەستبوو. ملوانكەى

مروارى سى رىزى لەمل كردبوو. بۆقىنك له ناو چىمەنەكە دا قىراندى و ئافرەتە كورته‌بالاكە

هاواری كرد «ئىمىلى لىرەيه؟»

هەراسان بووم. «ئەى لەچنگ ئەو مندالانە. قەت گوى نادەن بە قسان.»

چنگى له ملوانكەكە داگرت. «لىرە نييه؟»

گەراوه كە پروا گۆتم «لىرەيه! هەنووكە تىگەيىم بە بئ ئىزنى ئىوه هاتووه. بىشك

نىگەرانىش بوون.»

ملوانکه‌که‌ی به‌رداو چاوی لینگ نا «منداللی بی ناوهز»

گوتم «هه‌قتان پیدده‌دهم. ئەمینیش بوومایه به پەرۆش دهبوم. که‌ره‌مکه وەرە ژوروی.»
چاوی هه‌لینا، سه‌ری به‌رز کرده‌وه و هه‌ر وه‌ک تازه دیبمی زه‌ق چاوی تیپیریم. پاشان توند
ده‌ستی به‌ قژی داهینا که له پشت سه‌رییه‌وه گرییدا بوو. «ببووره. ئەو مندال‌ه گه‌وجه
هۆشمی شیواند.» سه‌ر له‌به‌ری قژی چه‌رموو بوو.

ده‌ستی راداشت «ئیلمیرا سیمونیا‌م. دایه‌ گه‌وره‌ی ئیمیلی.»

بۆقه‌ی نادیار دووباره‌ قیراندی و ئەوجار بۆقتیکی تر به‌ قیرده‌ی به‌رتر له‌به‌ری گێپراوه.
په‌شۆکام. ره‌نگبێ هۆیه‌که‌شی هه‌ر به‌ژن کورتی دایه‌ گه‌وره‌ی ئیمیلی بوو یا ملوانکه‌ی مروازی
له‌ سه‌عات چواری دوا نیوه‌رۆیان لینگکه‌ی په‌شمی له‌و هه‌وا گه‌رمه‌دا یا ناخاوتنی زۆر یاسایی.
یان به‌لکو دهنگی بۆقه‌ نه‌عه‌له‌تییه‌که‌ که به‌ دوا‌ی ئەو هه‌موو سا‌ل مانه‌وه له‌ ئابادان نه‌ خووم
به‌سه‌ر و سه‌کوتیان گرتبوو نه‌ به‌ دهنگیان. ده‌ستی‌کم به‌ پزۆیندا هیناو برده‌مه‌ پیش. «کلاریسم

_____ نایوزیان.» ئە‌ی من بۆچی وه‌ک ئەم بوونه‌وه‌ره کورته‌ ده‌ئاخۆتم؟

ده‌ستمی و‌ه‌ها کوشی که‌ ئالقه‌ی ده‌زگیرانیم په‌نجه‌ی ئیشاند. چاوه‌کانی چکۆله‌ کرده‌وه. «له
نایوزییانه‌کانی جۆلفا؟» چین و چه‌رووکی ده‌ور و به‌ری چاوی یه‌ک راده‌ و یه‌ک چه‌شن بسوون وه‌ک
ئه‌وه‌ی یه‌کی‌ک زۆر به‌ سه‌رنجه‌وه زاخاویدا بی. دایکم ده‌یگوت «بۆچی وه‌ک هه‌موو تافره‌تی‌ک
ئالقه‌که‌ت ده‌ ده‌ستی چۆیه‌ت ناکه‌ی؟»

گوتم «نایوزیان خزمی شووه‌که‌مه‌. له‌ نایوزییانه‌کانی ته‌ورپزه‌.»

دایکم له‌ ئیسفه‌هان له‌ دایک بووه‌. ئارشالووس و سه‌کانیان. ده‌یناسی؟» خوشکم پیدده‌که‌نی.

«ئە‌دی خه‌لک له‌چی را بزانی کلاریس خاتوون و‌ه‌نافره‌تانی تر ناچی؟»

دیسان ده‌ستی به‌ قزیدا هینا. «ئه‌که‌ر نازناوه‌که‌ی بزانی ره‌نگبێ بیناسم. گه‌لینگ سا‌ل له‌

جولفا دا نه‌ماومه‌وه‌.»

وه‌ منگه‌ منگ که‌وتم، ئە‌و نازناوه‌ی هه‌رمه‌نیه‌کانی جولفای ئیسفه‌هان له‌یه‌کتریان دهن
زۆریشی له‌ رووی ره‌سه‌ن خاسییه‌وه‌ نه‌بوو. به‌ باوه‌ گه‌وره‌ی دایکمیان ده‌گوت «می‌اک» ی ده‌م
به‌ هاوار که‌ دیاره‌ پیم خۆش نه‌بوو هه‌موو ئە‌وه‌ تی‌بگه‌ن. به‌ خۆشییه‌وه‌ هاوسێ به‌ژن
کورته‌که‌شم هینده‌ چاوه‌روانی وه‌لام نه‌مایه‌وه‌. پیدده‌چوو وازی به‌سه‌ر چووبی. «تکایه‌ ئیمیلیم

بۆ بانگ بکه‌ن، کارم زۆره‌.»

رینگه‌م بۆ کرده‌وه. «تکایه‌ که‌ره‌مکه‌ ژوور. له‌گه‌ل مندالان به‌رشییو ده‌خوا.»

جاریکی تر چنگی له ملوانکه مروارییه که داگرت. «به‌رشپو؟»
 نه مجاره ئیدی هیچ بۆقتیک نه یقیراند به لām دیسان هەر په شوکام. بابۆله‌ی به که‌ره و په‌نیر
 له‌گه‌ل شیر.» بۆچی باسم لیتوه ده‌کرد؟
 چاوی شۆر کرده‌وه و ده‌ خاچه‌ چکۆله‌که‌ی ملم راما. «په‌نیری پیخۆش نییه. شیر که‌شی
 بی‌شک ده‌بی گه‌رم بێ، له‌گه‌ل دوو که‌وچکه‌ هه‌نگوین.» دیسان خه‌ریک بوو هاواری ده‌کرد.
 هه‌ستم کرد ده‌رمانم به‌ سه‌هوو داوه به‌ نه‌خۆشیک. به‌ر له‌وه‌ی قسه‌یه‌ک به‌کم هاته‌ ژور،
 سێ جار به‌سه‌ر کیفه‌کاندا بازیدا و خۆی گه‌یاندە چیشته‌خانه، جاتناکام به‌ لاقی وه‌لا نا و به
 دوایدا چوم.

ئیمیلی به‌ دیواره‌وه مه‌لاس ببوو زه‌ختی* له‌شه شوخ و شه‌نگه‌که‌ی خه‌ریک بوو
 وینه‌گه‌رییه‌که‌ی "سایات نوا"ی ده‌دواند لایه‌کی دهم و چاوی شاعیره‌که‌ ده‌ لای ئیمیلی دا
 بوو. ئه‌وه‌م به‌ زه‌ین گه‌یی که‌ ئه‌وینه‌که‌ی سایات نوا که‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کاندا به‌ «گۆزهل» ناوی
 ده‌با، بی‌شک شیوه‌ی چۆته‌وه سه‌ر ئیمیلی. دایه‌ گه‌وره‌ ئه‌و جاره ئیدی هه‌ر به‌ راست هاواری کرد
 «ئه‌گه‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌ را نه‌مدیبا هاتووێه ئیره‌ ده‌بوایه‌ دیسان به‌ ده‌ور و به‌ری شاریدا
 خولابامه‌وه؟»

دوانه‌کان دهم ئاوه‌لا چاویان لیده‌کرد و ئارمه‌ن وا ده‌ ئافه‌ته‌ کورته‌ بالا‌که‌ رامابوو که
 دلتیا بووم هه‌نوکه‌ پیده‌که‌نێ. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی ئارمه‌ن بۆ شتیکی تر رابکیشم و
 قسه‌یه‌کیشم کردبێ گوتم «ئیمیلی، ئه‌ی بۆ نه‌تگوت په‌نیر و شیرێ ساردت پیخوش نییه؟»
 سه‌رنجی هه‌موو لایه‌ک به‌ره‌و ده‌وری و ئاوخۆری به‌تال راکیشرا. بێ ده‌ره‌تان چاویکم له‌ دایه
 گه‌وره‌ کرد. «ئه‌گه‌ر منداله‌کان به‌ یه‌که‌وه‌بن —»

بێ ئه‌وه‌ سه‌رنجیک وه‌ قسه‌که‌م بدا رووی ده‌ ئیمیلی کرد و گۆرانندی «وه‌پیشم که‌وه!» و
 کێژۆله‌که‌ وه‌ک که‌رویشکیکی که‌ پێو شوینیان هه‌لگرتبێ ده‌لینگانی وه‌رینا و له‌ چیشته‌خانه
 ده‌رکه‌وت.

ده‌رگه‌ی مالم داخست و له‌و لایه‌ی پشت ده‌رگه‌ تۆرپییه‌که‌وه‌ چاوم لیبیان بوو. دایه‌ گه‌وره
 له‌و سه‌ری ریگه‌ باریکه‌که‌ی جهرگه‌ی چیمه‌نه‌که‌، نزیک ئه‌و په‌له‌ باغچه‌یه‌ی که‌ گۆله‌ فره‌بیمان
 تیدا چاندبوو، ده‌ستی هه‌لینا و زله‌یه‌کی توندی خێوانده* پشت ملی نه‌وه‌که‌ی، گنجه‌کانی
 تۆپه‌که‌م راس و ریس کرد، به‌ دالاندا تێپه‌ریم و بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ خۆزگا منداله‌کان له
 په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌وه‌ نه‌یاندیبا که‌ دۆسته‌که‌یان وپێ ده‌که‌وێ.

نارمینه وەسەر ئەسکەمەلی چێشتخانە کەوتبوو و سگی رەپێش خستبوو. رووی دەلای نارسینە کرد و دەنگی لێهەلێنا «وەپێشم کەو!» هەر سێکییان دایانە پێکەنین، هەرچی حەولم دا نەکرا پێنەکەنم. بەژنی زۆر لە خاتوون سیمۆنیان کورتتر نەبوو و لاسایی کردنەوهشی وەک هەمیشە شاکار بوو.

٢

ژووری خەوی دوانەکان بۆی هەمیشەیی لێدەهات. بۆیەکی شیرین. بۆیەکی خەو هینەر. نارتووش دەیگوت «بۆی میزی منداڵ.» ژووری نارمەن لەمیژ ساڵ بوو بۆی میزی منداڵی لێنەدەهات.

ورچە تووکنەکە ی نارمینه‌م کە هەر خوا دەزانێ بۆ ناوی "نیشی" بوو و شەوانە هەتا لە باوەشی نەگرتبا نەدەخەوت و شەو نا شەویک ون دەبوو، لەژێر دەرگە ی پیاوێکە دا دۆزییەوه و بردم دەباوەشیم هاویشتم. دەست و پێی درێژ و لەری راپۆنزلی قۆ بۆرم کە هاو ناوی قارەمانی چیرۆکەکانی شازادە ی قۆ زێرین بوو راست کردەوه دام بە نارسینە. دەچووم پەردەکە دادەمەوه کە لەسەر فەرشەکە دا لاقم وەشتیک کەوت. داهاقمەوه "یۆیۆ" یە دارینەکەم راکرد. دوانەکان کە دەیانگوت «حەقایەت حەقایەت» پێم گوتن شەکەم و وازی حەقایەت گوتنم نییە. لە جینگای ئەوه سبە ی دەشین لە حەساری گول بڕن و بۆ مامۆستا خۆشەویستە کەتان خاتوون "مانیا" ی بیەن، بەو مەرچە گولەکانی تر پێشیل نەکەن، یۆیۆکەم دانایە نیو قەفەسە ی لەیستۆکەکان، پەردەم کێشا، ماچم کردن، شەو باشم پێگوتن و چومە ژووری نارمەن. لەسەر قەرەوێلەکە ی* خەریکی هەلدانەوه ی لاپەرەکانی گۆقاریک بوو.

شەلاری سوورمەیی و کراسی چەرمووی قوتابخانەم لەسەر عەرزی هەلگرت و لە دۆلابەکە دا هەلمواسی. هەتا ویستم میزی نووسین راستە و پاستە بکەم خۆی گرژ کرد. لەسەر لێوی قەرەوێلەکە دانیشتم و چارم بە وینە ی مەزن و رەنگییەکانی ئالین دێلۆن و ریمی ئیشنایدیێر داکیپرا کە بە پۆنیس لە دیواریدا بوو. لە ژێرەوه ی وینەکە بە خەتتی نەستەعلیقی درشت نووسرابوو: دەسگیرانە نەمرەکان. دیاری نەووزی تاران مسەوەر. چاوی ریمی

باویشکوهه دریتزه‌ی پیدا «یه کینک بۆ گوئیگر.» ماچم کردن و گوتم «یه کیش بۆ —» ههرسی به یه کهوه گوتمان «هممو منداله گوئیراهه له کانی دنیا.»

چراکه‌م کوژانده‌وه و له ژووره که وه‌دهرکه‌وتم. له‌نیو دالان گولڈۆزییه که‌ی سهر میژم راسته و پاسته کرد. بی‌شک دوانه کانیش هه‌تا یه‌ک دوو سالی تر له کۆل گئیراهه‌وه‌ی حه‌قابه‌تی شه‌وانه‌یان ده‌کردمه‌وه. وه‌ک ئارمه‌ن که له‌میژ سال بوو چاره‌روانی حه‌قابه‌تی لی‌م نه‌بوو. پی‌م وابوو کاتی ئەوهم ده‌بۆ به‌و کارگه‌له‌ی که خۆم گه‌ره‌که‌مه رابه‌گه‌م. لایه‌نی ره‌خه‌گری زه‌ینم پرسى «چ کارگه‌لیتک؟» ده‌رگه‌ی ژووری دانیشتمم کرده‌وه و گوتم «نازانم» و دل‌م گه‌را.

ته‌له‌فزیۆن فیلمی‌کی دیکۆمینی‌تی له‌ پالائوتگه‌ پێشان ده‌دا. ئارتووش له‌نیو راهه‌تییه‌ سۆ که‌سییه‌ که‌را، لاقی دریتژ کردبووه سهر میژه‌که‌ی پی‌ش راهه‌تی و رۆژنامه‌ی ده‌خوینده‌وه. له‌پالی دانیشتم و چه‌ند چرکه‌سات سه‌یری لولوله و ئەستوون و ئەو کریکارانه‌م کرد که کلاوی پاریزه‌رییان له‌سه‌ر بوو. رۆژنامه‌ هه‌ل‌درايه‌وه و لاپه‌ره‌ی خویندراوه که‌وته خوار. چه‌مامه‌وه، هه‌لمگرته‌وه و گوتم «چاوی لیناکه‌ی؟ شوینی کاره‌که‌ت پێشان ده‌ده‌ن.»

له‌ژیر لینه‌وه‌ گوتی «له‌ به‌یانیه‌وه تا ئیواره ههر شوینی کاره‌که‌م ده‌بینم.»

سهر دیره‌ درشته‌کانی هه‌واله‌کانی رۆژنامه‌م خوینده‌وه: چاوپیکه‌وتنی چاره‌روان نه‌کراوی بالویزی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت له‌ ئابادان. هه‌لبژاردنی پارلمان و پلانگه‌لی شه‌ش پرگه‌یی. چی‌کردنی مالگه‌لی کریکاری له‌ پیروز ئاوا. کردنه‌وه‌ی ئەستیرکی* نووی له‌ گه‌ره‌کی «سۆ گووشی بره‌یم» لاپه‌ره‌که‌م نوشتانده‌وه. کام شتی ئەم هه‌واله‌ نه‌خۆشی هه‌ینه‌رانه‌ بۆ ئارتووش دل‌رفین بوو؟ لایه‌نی ره‌خه‌گر حه‌لال‌ حازر گوتی «پێوه‌ندی به‌ کاره‌که‌یه‌وه‌یه ئەوه یه‌ک، له‌ هه‌وله‌وه‌ش ده‌تزانن ئەوه دوو»، که‌وتمه‌وه بیر ئەو سه‌رده‌مه‌ی که له‌ تاران پیکه‌وه ده‌سه‌گیران بووین. چه‌ند جار له‌سه‌ر پیداه‌گری ئارتووش به‌شدارى کۆبوونه‌وه‌کانى کۆری ئی‌ران و یه‌کیه‌تی سۆقیه‌ت یا به‌ وته‌ی خه‌لک وۆکس بوو بووم و هه‌موو جاریکیش وازم به‌سه‌رچوو‌بوو.

هه‌ستام ته‌له‌فزیۆنه‌که‌م کوژانده‌وه، چووم له‌ پال په‌نجه‌ره‌ وه‌ستام. سه‌یری شمشاده‌کامم کرد که له‌ ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه دا لی‌ک و ری‌ک و یه‌که‌ده‌سه به‌ ده‌وری هه‌وشه‌ دا خولیان ده‌دا. ناغا مورته‌زا رۆژی پی‌شتر ری‌کوپیتی کردبوون. که‌ چیمه‌نی هه‌وشه‌ی دروویه‌وه شه‌ربه‌تی ئالوو بالووم بۆ برد. سوپاسی کردم و پاشان نووکاندى که شه‌ش مانگ له‌ کاتی یاسایی به‌لی‌نی پیدانی پله‌ی سه‌رتری تی‌په‌ریوه، به‌لام کارپیدهری شه‌ریکه‌ی نه‌وت هه‌یشتا حوکه‌که‌ی پی‌نه‌داوه. لی‌می ویست به‌ ئارتووش بل‌یم رای بسپی‌ری. «ههر نه‌به‌ی ناغای موهه‌ندیس

سینیۆزه. خۆ قسهی ئیمه‌ی کرێکاران پووشیک ناهینتی.» ئەو جار نۆبه گه‌یشته‌ پرسیاره‌که‌ی هه‌میشه‌یی «بۆچی موهه‌ندیس له‌ بره‌یم ماڵ ناگرێ؟ ئاغای هاکووپیان که‌ مووچه‌ی که‌متریش وهرده‌گرێ له‌ بره‌یم مالمی گرتووه‌.» ئەو قسه‌یه‌ی که‌ له‌میژ ساڵ بوو به‌ هه‌موواتم ده‌گوت — له‌ دایکم و خوشکم و دۆست و ناسیاوه‌وه‌ بگره‌ هه‌تا ئاغا مورتەزا — دووپاتم کردوه‌ که‌ پله‌ی سه‌ر و ژێر واتایه‌کی نییه‌ و گه‌رەک له‌گه‌ڵ گه‌رەک هه‌یج جیاوازی نییه‌ و ئیمه‌ له‌م ماڵه‌دا ئاسووده‌ین — و ئاغا مورتەزا وه‌ک هه‌موو جارێ هه‌ر گویی هه‌لخست، سه‌ری راوه‌شاند و هه‌ردو لێوی مقه‌سته‌ باغه‌وانییه‌که‌ی به‌ شالواره‌ فره‌وانه‌که‌ی تابه‌تی کاربیدا هه‌ینا. ده‌ستی‌کم به‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کاند کیشا و هه‌ولم دا وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ دوایین جار که‌ی بووه‌ په‌رده‌کانم شوردووه‌. دوایی بیرم هاته‌وه‌ به‌ ئارتووش بلیتم « ئاغا مورتەزا تکای کرد - »

لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌ هه‌له‌رایه‌وه‌. « هه‌ق به‌وه‌. له‌ زۆربه‌ی سینیۆزه‌کانی کۆمپانیا گه‌لی فره‌تر شه‌که‌ت ده‌بێ.» وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ خه‌ست و خۆلی و گالته‌جارانه‌ ناوی سینیۆری هه‌ینا. «سبه‌ی وه‌بیرم بێتسه‌وه‌ به‌ خاتوون نووروولایی بلیتم وه‌بیرم بێتته‌وه‌ ته‌له‌فۆن له‌ کار به‌رپۆه‌به‌ر بکه‌م.»
تایه‌کی په‌نجه‌ره‌م کردوه‌ و له‌ دلی خۆمدا گوتم «ئاغاکه‌ی ئیمه‌ نۆکه‌ریکی بوو، نۆکه‌ره‌که‌ی ئه‌و خزمه‌تکارێکی بوو.» خاتوون نووروولایی میرزای ئارتووش بوو.

له‌و به‌ر شه‌قامه‌وه‌ چراییه‌کی له‌ ژووره‌کانی جی چوار هه‌لبوو. له‌و مه‌وداوه‌ به‌ چاکی نه‌مده‌دی، به‌لام چون ماڵه‌کانی بوواره‌ی باکوور هه‌موو شیوه‌ی یه‌کیان ده‌دا، ده‌مزانێ ژووری دانیشتنه‌، جگه‌ له‌ ویکچوونی ماڵه‌کان گه‌لی جار چوو بوومه‌ جی چوار له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که‌ نینا و شووه‌که‌ی گارنیک دانیشتووی جی چوار بوون، ئارتووش زۆر که‌یفی به‌ گارنیک نه‌ده‌هات و زۆریش سه‌یر نه‌بوو، چونکه‌ ئارتووش هه‌ر که‌یفی به‌ که‌س نه‌ده‌هات، سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌ دابوو که‌ دایکم و زاواکه‌ی هاوړا بوون.

یه‌که‌مجار که‌ ئارتووش و گارنیک دوو سه‌عات له‌ بابته‌ سیاسه‌ته‌وه‌ دان، به‌ دوا‌ی رۆیشتنی گارنیکدا ئارتووش گوتی «حیزبی داشناکسیۆن سه‌رده‌می‌ک پێشپه‌وه‌ بوو. ئیستا هه‌لومه‌رج تووشی ئالوگۆر هاتووه‌. گارنیک بۆچی ئیستاش هه‌ر به‌ردی داشناکه‌کان له‌ سنگ ده‌دا، نازانم.» دایکم گوتی «ئه‌من که‌ زۆر چاک ده‌زانم. باوک و مامی گارنیک له‌ جولفا دا به‌ گالته‌چی ناویان ده‌رکردبوو. به‌ مامیان ده‌گوت. ئارشاکه‌ دم هه‌راش» ئارتووش ئه‌م به‌ ئاکام گه‌یشتنه‌ بێ جیه‌ی له‌ لا سه‌یر بوو به‌لام خۆی به‌ سه‌روه‌ نه‌برد. دوا‌ی رۆیشتنی دایکم گوتم گه‌لیک ساڵ به‌ر له‌ ئیستا باوکم دۆستیکی بوو که‌ ئه‌ندامی حیزبی داشناکسیۆن بوو، گه‌لیک

به ده‌ماخ و قسه خۆشیش بوو. دایکم که یفی بهو دۆسته‌ی باوکم نه‌دهات، زۆریش سه‌یر نه‌بوو دایکم که یفی به هیچکام له دۆسته‌کانی باوکم نه‌دهات.

سه‌یری په‌نجهره‌ی جی چوارم کرد. تا شه‌ش مانگ بهر له‌مه که نینا و گارنیک هیتشتا نیشته‌جیی جی چوار بوون هیندی به‌یانی یان یا ئەمن ده‌چومه لای نینا یا ئەو ده‌هاته لای من. قاوه‌مان ده‌خواردوه و ده‌مه ته‌قیمان ده‌کرد. به‌کینک هات له‌بهر په‌نجهره وه‌ستا. ته‌نیا هەر نسییه‌که‌یم ده‌دی، به‌لام له به‌رزی به‌ژنه‌که‌ی را پئی حسیام ئیمیلی نییه، بيشک دایه گه‌وره‌شی نه‌بوو، که‌واته باوکی بوو.

ئەو شه‌وه‌م بیر هاته‌وه که هەر له‌م ژوره میوان بووین و نینا له‌کنه‌خۆ شیوی ناماده‌ی بو دانابووین. دایکم گوتی «خواردنی پاستر مه و کالباس و زبیل و زالی زۆر بو له‌ش ساغی باش نییه.» گارنیک پیکه‌نی. «خاتوون وسکانیان چیشتی باش و خراب یانی چی؟ رووی خۆش و قه‌ست و نییه‌تی پاک و چیت! ژنه‌که‌ی من نان و په‌نیریشمان وا دهرخوارد ددا که پیمان وایه پلاو و که‌باب ده‌خۆین. نییه‌ت ته‌گه‌ر پاک بوو و ده‌م به پیکه‌نین، قیتامینیش به له‌شی مرۆف ده‌گا.» قاقایه‌کی لیدا و ده‌ستی خسته‌ سهر شانه‌ گۆشتنه‌که‌ی نینا که له پیکه‌نینان له‌خۆ ببۆوه. دایکیشم خۆی گرژ کرد و بو رۆژی دوايه گوتی سه‌رسه‌ری و بی فکرینه! خوا ده‌رگه و ته‌خته‌ی چاک ریک‌خستوه.»

زۆرم پئی گرنگ نه‌بوو ته‌گه‌ر گارنیک لایه‌نگری نه‌ته‌وه‌خوازانی هه‌رمه‌نی بی و ئارتوش گوتنه‌ی – ئەو سه‌رده‌مانه‌ی که ده‌که‌وته‌ جو‌ش و خرۆش – «تیناگا به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رمه‌نییه‌کانیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی دنیا تیکه‌لاوبیان له‌گه‌ل به‌ره‌ی گه‌لدايه.» ئەمه‌شیان گرنگ نه‌بوو که نینا شله‌په‌تیه‌ی و دایکم گوتنه‌ی وشتر به باره‌وه له ماله‌که‌یدا ون ده‌بی. گرنگ ئەوه بوو که نینا و گارنیک گشت ساتی له‌گه‌ل یه‌کتر باش و به ده‌ماخ بوون و هیچکات نه‌مدیوو دل ئیشیان له یه‌کتر بووی. جارێکیان له‌کاتی خواردنه‌وه‌ی قاوه دا باس هاته‌ سه‌ر ئارتوش و گارنیک، نینا گوتی «ئوه‌ت له‌بیر نه‌چێ که هی هەر دوویان هه‌ر هاته‌ه‌ران پاته‌رانه. به‌لام ئەمن هه‌موو ده‌می به گارنیک ده‌لیم خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌ق به تۆیه. ته‌تۆش ئەشی بیژییه ئارتوش خۆشه‌ویسته‌که‌م بيشک هه‌ق به تۆیه.» قاقا پیکه‌نی، قومیکي قاوه‌ خواردوه و پالی وه پالگه‌ی کورسیه‌که‌دا. «پیاوه‌کان لایان وایه ته‌گه‌ر له‌مه‌ر سیاسه‌ته‌وه نه‌دوین پیاوی پیاو نین.»

پشتم وهشپيانه ی په نجهروه دا و ههستم ده کرد دلم بۆ پیکه نینه کانی نینا تهنگ بووه، سۆزی ته له فۆنی لیده کهم سۆراغینکی بگرم. چرای ژووری دانیشتنی جی چوار کوژایه وه. کهتمه وه بیر، ئیواره و روالتی جاززو له بهر دلانی ئیمیلیم هاته بهرچاو. کیژۆله له و ماوه دوور و درێژه دا قسه یه کیشی نه کردبوو.

بهروه په نجهره گوتم «هاوسی تازه هاتونه جیی نینا و گارنیک.»

روژنامه خسه خشی لی پیدا بوو «م م م»

ویستم بچم چیمه ن و باغچه کان ئاو بدهم، یه گجی وه بیرم هاته وه چراکانی ههوشه نایسین. له ترسی نه وه نه وه کوو پی له مارمیلکه کان بنییم وازم لی هیئا. ده بووا ته له فۆنم بۆ خزمه تگوزاری کۆمپانیا کردبا یه کیك ریبکه ن چراکان ساغ بکه نه وه. په رده کهم کیشا و دیسان چووم له پال ئارتووش دانیشتم. «سیمۆنیان دهناسی؟ روژنامه گوتی «ئیمیل سیمۆنیان؟» پیوه گۆره وییه کی چلکنم له ژیر یه کی له دۆشه گچه کانی راحه تیکه دا کیشا درئی. هی ئارمه ن بوو. «ناوه چکۆله که ی نازام.» پاشان بیرم کهوته وه «رهنگه خۆشی بی. ناوی کیژه که ی ئیمیلییه.» لاپه رهی روژنامه هه لدرایه وه. «له مه سجدسولیمانوه گوژراوه ته به شه که ی ئیمه وه، ژنه که ی مردووه. له گه ل دایک و کیژه که ی ده ژئی. دوا ی گارنیک چاومان به مه بیان روون بۆوه.» سهیری روژنامه کهم کرد. چاوه ری بووم قسه که ی درێژه پی بدا.

که دیم چ نه بوو پیوه گۆره ی به دهس خزیمه نیو راحه تیه چه رمیه که، له بهر په نجهره دانیشتم. ماوه یه ک گویم له دهنگی یه که هه وای کۆلیره کان گرت، ته و جار کتیبیکم له قه فه سه ی پال په نجهره که هه لگرت که ئاغای داوه تیان خاوه نی کتیبفرۆشی ئاراکس، له تاران ه وه ناردبووی. بابه ت گه لیک بوون له نووسراوه کانی ساردۆ. وه ک هه موو ته و کتیبیان ه ی که له نه رمه نستانه وه به دهستمان ده گه یی رهنگی بهرگه که ی ناحه زو چاپه که ی خراب بوو، مرۆچیک ی ردین بزۆکانه قاپوتیک ی رهش له بهر دا پشتی ده و ژنه کردبوو که له سه ر عه رزی چۆکی دادابوو، پیوه گۆره ی بهر دهستی گرتبوو. خسته گهرفانی به ره لبینه کهم.

دهستم به گۆزیه وه له گهرفاغدا رهق هه لات. ته و روژهم بیرکه وته وه که به دایکم و ئالیسم گوت «له و ئافه رتانه ی که بییان وایه مالدار ی هه ر ته وه یه له به یانییه وه هه تا شه و به ره لبینه لیبدن بیزم ده بیته وه. مرۆق له پيشدا ده بی خۆی پاک و له مه ر جلوه بهرگه وه پاقر بی.» «لای خۆی پیم وابوو هه ردوو کیانم گرتۆته ژیر تانه و ته شه ره وه. دایکم ته گه رچی چه ند سال به سه ر مردنی باوکم دا تیده په ری هیشتاش هه ر ره شپۆش بوو و قژی رهنگ نه ده کرد و خوشکم له شل

و شه پړیوی و د هس بلاویدا هاوتای نه بوو. دایکم برژی هه لته کاند. «کهواته ناوها؟ یانی هرکس ده بې هه کاریک بوخوی بکا؟» زه ده خه نه یه کی هاتی. «نه دی بو ته وکاته ی که نارتوش ناگای لی نه بوو بهرگی نویت ده بهر کرد یا چوویه نارایشته گهری یا گولت له سهر میز دانا لووت هه لده قرچینی؟ درو ده کم بللی درو ده کی.» نالیسیش زه ده خه نه ی هاتی. بو وینه تو هه همیشه له بار و ریکوپیکي به ته مای چی؟» پاش رویشتنی دایکم و نالیس له خوّم پرسى «به ته مای چیم؟» وه لامی خوّم داوه «نازائم».

دهستم له نیو گیرفانی بهر له بیینه که ده ریتنا و کتیبه کهم دانایه وه نیو قه فسه که. ماندوو بووم و وازی خویندنه وه نه بوو. نارتوش روژنامه که ی توور دایه سهر میز و ویستا. خوئی له بهر یه کیشاوه و باویشکی هاتی. «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا نه من؟» روژنامه که وته خوار. سه یریم کرد. له ماوه ی حه فده سالدا کیشی بیست کیلو له زیادیدا بوو و قزه چرو پرو کرژه که ی ساف و ته نک ببوو. ردینه بز ناساکه ی که نالیس هه بهم هووه پیی ده گوت «پرؤفیسور» وه که هه سهر ده مان رهش نه بوو. چهنده گوزرا بوو. نه وه بیرم له وه ده کرده وه که بییشک نه منیش گوزراوم که گوتی «ته تو چراکان ده کووژتینه وه یا —» به په له گوتم «نه من».

روژنامه کهم هه لگرته وه و ده ستام. بهر له بیینه کهم له خو کرده وه. بهر وه درگه چووم و چرای ژووری دانشتنم کوژانده وه.

۳

دایکم دواپن قومی قاوه ی خوارده وه و فینجانه که ی نخوون کرده نیو ژیریباله که. چاوه چکوله کانی بو چهنده ساتی چکوله تر و لیوه کانی باریکتر کرد و ده بهر وه رووی خوئی راما، واته بیر ده کاته وه. «گوتت به ژنی زور کورت بوو؟ جوان بوو؟» پرتکیکم له گاتای سویر قاش کرد و نامه نیو دهوری. «جوان؟ گوتم هه نه بې حه فتا سالی ته مه نه.»

چهنه گه ی ویکناوه و دهم و چاوی تیک نا. «باشه ده ی جا؟ نه و جار، نه گهر خوئی بی بییشک حه فتا سال زیاتره. نه من هیشتا هه گوره وی لاسک کورتم ده بهر ده کرد که نه و خاتوونه به کلاوگه لی جوړا و جوړی لیوار پان —»

چاوم به لووتی کهوت. « دایه، لووت! »
دایکم لووتی دریژ بوو. که قاوهی ده خوارده وه لووتی به لیوی فینجانه که دهنوسا و پهلهی
تیده کهوت.

زوو دهستی به لووتیدا هیئا. « — و کهوت ریز مرواری له ملدا، به سواری ماشینی
سهر ناوه لاله شه قامی نه زهر جلیتینی بوو. »

پرسیم « خوی لییده خوری؟ »

خوی سووره لگه پرا « جا هر بپه په نیو قسه کام. نه خیر لیخوری هه بوو. »
سهیری گولدانه کهی سهر ده لاقه م کرد. خوزیا به ناغا مورته زام گوتبا کلی گولدانه که
بگوری. هر که سهیری گوله کام کرد ده موچاوی خاتون سیمونیا م کهوته وه بیر.

« نا بییشک گه نجیکی که شخه و ژیکه له بوو. کولمه کانی زوپ و له پروو، چاوی درشت و
رهش و — » « لووتی گچکه و شوخ " نه وه م له دلما گوت. له وینهی زه ماوهندی دایک و
باوکم، ده قابه زیوینه کهی سهر پیا نوکه دا، دایکم لووتی هیچ دریژ نه بوو.

دایکم پرتکینک گاتای سویری ده زارینا و گوتی « به هبهه. »

دهستم نایه ژیر چه ناگه م و لیی رامام.

نه و کتیبانهی که ناغای داوه تیان له تارانه وه دهینارد، هه همیشه چه ند گاتای سویریان
له گه ل بوو. نه و روژهم بیر کهوته وه که نارتووش پرسی « نه و له کوئی ده زانی نه تو گاتای
سویرت پیخوشه؟ » هه تا هاتم بیر بکه مه وه چ بلیم دایکم گوتی « بو کلاریسیان نانیرئ، بو
منیان ده نیرئ. جیژنه که له تاران بووین له گه ل کلاریس چوومه کتیب فرۆشی. رانه رمی نواند و
قاوه و گاتای هیئا. گوتم نه من کاتی سهر خوراندم نییه جا چ بگا به کتیب خویندنه وه، به لام
به پیچه وانه مردوی گاتای سویرم. دواي نه وه هه رکات کتیب بو کلاریس ریده کا بو منیش
گاتا ریده کا. » نه مانه ی گوت و به دهنگی به رز پیکه نی. نارتووش به سهیره وه له دایکم راما
و نه من سهرم ده به ره خونا. نازام له مهر پیکه نینه کانی دایکم بو م نه لوا یا زمانم نه گه پرا بلیم
ناغای داوه تیان هه موو جارئ به قاوه میوانم ده کا و زور له میژه ده زانی نارام له گه ل گاتای
سویر سازه.

دایکم تلی له زمانیدا و ورده گاتای نیو ده ورپی خر کرده وه و خواردی. پاشان ده سمالیک
له قوتووه که در کیشا، چوار قه دی کرد و فینجانی قاوهی چه نجا ده مه و روو دانایه سهر و
هه لینایه وه. قه راخی فینجان چه ند توقی قاوهی خسته سهر ده سمال. خویه تی. نیلمیرا

ھارتوونيان ، كيژى ھارتوونيانى تاجر. لەگەل وارتان سيمۆنيان كە لە ھيندوستاندا تجارەتخانەى بوو زەماوەندى كرد. ميراتيكي كەمى لە بابيەو پيگەيبوو مالى باوكيشى پتوہ زياد بوو لە جولفا دا بە ئيلميرا سەرەخۆرە ناسرابوو.» دامە پيگەنين.

دايكم لووتى گرژ كرد. « لە خۆزايى پيتمەكەنە.» خۆ لە خۆزايى نيبە. دايكى لەسەر زانى ئەو دا مرد، چەند سال دواتر دايەنەكەى لە پەنجەرە را خۆى ھەلداشته نيۆ باغ.»

ھەر كە ويستم فينجانەكانى قاوہ كۆكەمەوہ دەستى وەلانا «راوہستە. فالم نەگرتۆتەوہ.» ئەوجار چاوى دە پەنجەرە برى. « شەوى زەماوەند، باوكى ژار خواردوو بوو، دواى چەند رۆژ مرد. گوتيان بە ھۆى كيتكى زەماوەندەوہ بوو. بەلام بۆچى ھەر باوكى مردووە؟ ھەموو لەو كينەكان خواردبوو و —»

گوتم. « ديسان ھەرمەنيبەكانى جولفا دەميان رەپيش خست. زۆر چاكە، بەلكو بە ھۆى كيك نەبووبى كە مردووە. رەنگبى سەكتە يا كو —»

دايكم فينجانى نايە سەر دەسماڤ كاغەزيبەكە و ھەليگرت، نايى و ھەليگرت. « ئەو دەم كە شوى كرد چووہ ھيندستان و دواى چەند سال لەگەل كورپەكەى زۆرپاوہ جولفا. شووہكەى كورژا بوو. دەيانگوت بە ھۆى يەكئ لە نۆكەرەكانى ھينديبەوہ بوو. پاشان چەند ساليك ون بوو. گوتيان چۆتە ئەوروپا. بۆ جارى تر كە سەرى لە جولفا دەرەكەوت كورپەكەى مەزن بيسو. بۆ كورپەكەى بە شوين ژنەوہ بوو. لە جولفا دا ئەم دەنگۆيبە ھەبوو كە كورپەكەى تووشى نەخۆشيبەكى چارە نەكراو ھاتووہ ئەگينا بۆ ھەر لەوئ ژنى نەھيتاوە؟ پاش قەدەرەيك بيستم كورپە لەگەل كيژە ھەرمەنيبەكى تەوريزى زەماوەندى كردوہ. ھەرمەنيبەكانى تەوريز خۆ ئەم شتانەيان بەلاوہ گرنگ نيبە.»

فينجانەكەى خۆى راكرد و دە ويئە تيكەل پيگەلەكانى قاوہ رامبا. چەند جار گوتى « ھووم!» ، چەند جار « ناخ!» چەند كەرەت سەرى راوہشان و فينجانى دانايە سەر ميژ. « ھى من خۆ سندانيشى تيدا نيبە.» فينجانەكەى منى راكرد.

شوكرى خوام كرد ئارتووش لەوئ نەبوو و "ھەرمەنيبەكانى تەوريزى" نەبيست. ئەو رۆژەى گوتبووم گەرەكەم لەگەل ئارتووش زەماوەند بەكەم يەكەم پرسيارى دايكم ئەوہ بوو كە «لە ھەرمەنيبەكانى كوتيبە؟» ھەتا گوتم قيژاندى «چى؟ تەوريزى خۆ بە زل زان؟» ئەگەر نيۆ بژيوى باوكم نەبووايە كە جياوازيبەكى بۆى نەبوو زاواكەى لە ھەرمەنيبەكانى جولفا بى يا تەوريز يا مووربخ زەماوەندى نييمە بە سانايى سەرى نەدەگرت.

سەيرى فينجانەكەى خۆم لەنيۆ دەستە ئيسكنەكانى داىكم داكرد. فينجانىكى چەرموى گول وردى پەمەيى، پيستی دەستی داىكم چين و چرووكى تىكەوتبوو، دەمارە شين هەلگەراوهكانى دەرهپرييون. پرسيم ((باشە. دوايه بوو بەچى؟))

سەرى بەرز كردهوه، ((بيستم بووكەكەى دواى چەند سال دین* بوو و سەرى لە "نەما گەرد" وەدەرنا. هەر لەوى مرد. چاو ليكە!" سەرو" كەوتۆتە نيۆ فينجانەكەت.)) كەوتەوه بىر نەما گەرد و دلّم گيرا.

داىكم فينجانى دانايە سەر ميژ و ويستا. ((سەرو يانى ئالوگور، بەلكو موهەنديس ئاخريەكەى هاتە سەر ئەوى مننەت بخاتە سەر كۆمپانيای نەوت و يەكيك لە مالهكانى برهيم قبول بكا. ژنە عەرەبەكەى تۆش هەر برهيم نشين دەبى و ئيوە لەم بوارده سندان كوشتووە دەميئنهوه كە دەميئنهوه.))

دەستم دايە كۆكردهوى فينجانەكانى قاوه. ((ژنە عەرەبەكەى من ؟))
ورده گاتاكانى لە دامينه رهشهكەى تەكاند ((ئەو ژنە بۆرەى هەتا ئاغا مورتەزا چيمەن و شمشادەكان دەدرووى وەك مووت ئاور داىبى دەگاتە جى و هەمووى رەپيچەك دەدا و دەبيا.))
((مەبەستت يوومايه؟)) و لە گومانى برهيم نشين بوونى يووما كە بيئشك لە گەپەكى عەرەبەكاندا دەژيا پيئەنەن گرتى.

((نا، يووما، چ ناويك! سەدجار گوتم رى مەدە مالى. بۆخۆت گوت مندالەكان دەترسن. هەقيشيانە. بەو ددانە خوارو خيچە و دەموچاو كوتراوهوه، خرابتر لەمنيش كە هەميشە رەشپۆشە.))

راستى دەگوت. يووما سال دوازدە مانگ رەشپۆش بوو، چونكە هەميشە بۆ مەرگى كەسى تازيە بار بوو. فينجان و دەوريەكانم دانايە نيۆ قاپشۆرى. هيچيش ناترسن. هەر جاريك ترسان، چونكە ئارمينە گوتبووى ديويه يووما پاسارى بە زيندوويى دەخوا ئەويش لەخۆرا دەيگوت.

داىكم قلفى كيفە رهشهكەى دە مىلى كرد. ((هيچ دوور نيبه.))
چەند سال بوو ئەم جانتايە بە دەستەوه دەگرت؟ قلفى جانتاكە چەند جار قەتياوو و داىكم درووبوويهوه؟ چەند كەرەت لە وەلامى ئەم قسەيه مەدا كە گوتبووم ((كاتى ئەو نەهاتووە كيفيكي نوئ بکرى؟)) گوتبووى ((ئەگەر ويستبام وەك ئەو ئافرەتە شلەپەتانه* زوو زوو پيئلاو و كيف بکرم نە تۆ بە كالتوريوسى وەر دەگرت، نە ئاليس.)) گەليك جار باسى ئەوهم بۆ داىكم

کردبوو ټو به لنگه نامه يه ي زمانى ټينگليزى كه له كوټمپانياي نه وتم ودرگرتووه ليسانسى پينالټين و نه گهرچى ټاليس ليسانسى سهر پهرستارى ژوروى برينگهرى* له ټينگليز ودرگرتووه، خهرج و مخارجى خوټندنه كه ي كوټمپانياي نه وت داويه.

دايكم له دالانه كه دا تلى به سهر ميټزى ته له فوندا هيټا «ټوزه كه يت نه ته كاندووه؟»

چاوم له كيفه ره شه كه بوو كه گوټم «به دى پيټز هه شت جار، دوټني شازده جار، ټيمرټ سى و دوو جار.» سهرم هه ټينا و ده سهر و چاوى رامام، خوم ريچ كرده وه* گوټى «خوت بيتام مه كه.» و ده ستى دانايه سهر ده سگيره دهر كه. «له و شاره ويرانبووه دا روټى ده جارن پاك و خاوپنى بكه ي هيشتا كه مه. ده چمه "ټوستور" شه كه راتى تازه ي هيټاوه.» بى شك سهر سورماني منى له چاوه كانم دا خوټنده وه، چونكه زوو گوټى «ده زانم. پيټم بلئ كهره. به لام —» هه ناسه يه كى قوټلى كيټشا، ده سگيره كه ي به ردا و ده ستى كرد به راسته و پاسته كردنى گنجه كانى دهر كه ټورپيه كه. «ټاليس به ده ماخ نييه، ده زانى كه —» پاشان له ناكاو وازى له دهر كه ټورپيه كه هيټا و زورپايه لاي من. «به روټى باوكت سويند ده دهم، ټاگات لى بى قسه يه كه نه كه ي ديسان شه رو كيټشه ساز بى. له ټوستور چيت پيټويست نييه؟» گوټم چم پيټويست نييه و داوام ليټ كرد كه «ټكايه شه كه رات بو مندا لان نه كرى.»

دهر كه ي مال كه كرايه وه گهرما و بوى گولته سيټوره ده ژوروى گهرا. دايكم گوټى: مه يه دهرئ. هه وا له دوټه ي* خوا داغتر بووه.» دهر كه ټورپيه كه ي كرده وه و وهرپيكه وت. دهر كه ټورپيه كه م به ده ستى راگرت، پالم و هشيپانه كه يداو چاوم تى برى. له جهر كه ي دالانه كه ويستا، داهاته وه و گولټيكي له باغ چنى، پشتى به زه همت راست كرده وه، گولته كه ي بوټن كرد و وهرپيكه وت. در كه ټاسنييه كه ي كرده وه و پيټيوه داوه و سووراوه لاي ويستاگه ي پاس، و هيرم هاته وه ټو هاونيه ي كه چوربووينه نه ماگه رد دايكم چهند به گورجى دهرټوي.

٤

له سهر پيټيله كانه كه ي بهر دهر كه دانيشتم و ده ههر دوو باغچه كه، ټم لاو ټو لاي ريگه بهر ته سكه كه، ميټخه ك و شا په سند و گولته مه ميونسه و نمره يى و نه تله سييه كانى كه ناغا مورته زا يه كه به يه كه له ههر دوو باغچه كه دا چانديبونى رامام. سه يرى دار بيه كه م كرد كه نسيټى خستبووه سهر جوټانه ټاسنييه كه. سى دارمان له نيټو چيمه نى هه وشه دا هه بوو. يووما

پیی دهگوتن داره بهن. خاتون ره حیمی دهیگوت زمانه گا و نالیس پیی وابوو ههردووکیان له خۆیانهوه دهپیلین و ناوه دروسته کهی ئهرخهوانه. دوانه کان بی سهرنج دان بهو را جیوازانه به یه که میان دهگوت داره ئارمیننه و دووهه میشیان ئارسینه. داری سیههم لهو دوانه ی تر چکۆله تر بوو و بهو گشته هه رهس کردنه و کوود پیدانه ی ئاغا مورتهزا هه میسه که متر لهو دوانه ی تر گوئی ده کرد.

ناوی داری سیههم پیوهندی بهوه هه بوو که دۆستی نزیک ی دوانه کان کی بی. ئه و ده مانه ی که نینا و گارنیک جینارمان بوون ناوی داره سووفی بوو، کیژی نینا و گارنیک. ئه و رۆژهی سووفی رادیۆ ترانزستۆری سینگورنیک ی دوانه کان ی خرا کرد و له یه کتر زیز بوون، داره که چه ند رۆژتیک بی نیو مایه وه هه تا تیگران کور ی نینا رادیۆ که ی دروست کرده وه و داره که ناوی تیگرانی به سه ردا برا. بهر له سووفی و تیگران، ئیلیزامان بوو که کیژی جیناری دایکم و نالیس بوو و ته ناز که له دوو شه قام ئه ولاتر ده ژیا و فیبری دوانه کان ی کردبوو که چۆن به گو له فریه یه کان فال بگره وه، ئه و رۆژهی که ته ناز بو هه میسه چویه تاران، ئارسینه و ئارمیننه گریان و چه ند رۆژتیک فالیان به گو له فریه یه کان گرته وه که دۆسته که یان که ی ده گه پرته وه. له چه ند رۆژ بهر له مه وه داری سیههم ببویه داره ئیمیلی.

« نالیس به ده ماخ نییه، ده زانی که — »

دیاره که ده مزانی نالیس به ده ماخ نییه هۆیه که بیشم ده زانی. هه وتوو ی پیشت یه کی له په رستاره کان ی هه رمه نی نه خۆشخانه ی کۆمپانیای نه وت که به رده ستی خوشکم بوو و نالیس پیی وابوو کریت تر و نه خوینده وارتر و گوندی تر له و کیژه خودا دروستی نه کردوو، شوی به دکتۆریکی هه رمه نی کردبوو که نالیس گه لیک جار به زه رده خه نه یه کی سوو که له و رامان ده شویتیک ی نادیار گوتبووی « بۆشناخ* ترین و به ئاوه زترین مرۆقیکی که تا ئیستا دیومه.» ئه وه ی که نالیس هه ر شوو کردنیک ی سوو کایه تیبه کی راسته وخۆ به خۆی ده زانی مه به ستیک ی لاوه کی بوو. مه به ستی سه ره کی ئه وه بوو که زۆر له مه و پیش خوشکم هیندی جار زه مزه مه ی ئه وه ی ده کرد « لام وایه دکتۆر ئارتامیان ئه منی خۆش ده وی.» راست له و کاته یدا که دلنیا بوو دکتۆری بۆشناخ و به ئاوه ز گه ره کیه بو شیو بانگیشتنی بکا، کارت ی بانگیشتنی زه ماوه ندی دکتۆر ئارتامیان گه یی.

« ئاگا ل لی بی قسه یه که نه که ی دیسان شه ر و هه لالا ساز بی.»

لهو بن پنچكه گولّه كاغهزهى كه ديوارى مالّينى داپوشيبوو گولّيك كهوته سهر پيپلهكان و بېرم كهوتهوه.

ده دوازده سالانه بووم. ئاليس دهيوست به بهردهكانى بازه لّينيم كايه بكا و ئه من پيم نهدهدا و ئاليس دهيزيراند و دهگريا. دايكم قيژاندييه سهرم «مندالّه كه هينده گريا بوورايه وه*». ئه و بهرده سندان كوشتوانم دهيه. ئه تو مهزنتري، نهوى بكيشه.» كه نهويم نه كيشا دايكم گوراندييه سهر باوكم «ئه گهر بو جار يكيش بئ شته كى بلى. مردم له دهس شهري ئه م دووانه.» باوكم بو ساتي روانييه من و دايكم و ئاليس. پاشان له سه رخو روژنامه كى قهه كرد، ههستاوه و ئه و بهردانهى كه چهند مانگيك بوو يهك يهك كوّم كردبوونه وه ليمي وهرگرت دايه ئاليس و پيمي گوت ده بئ بئ ئه وه شيو بخوم بخه وم. گه پراوه دانىشت و روژنامه كى راكرد. ئاليس خوئى ريچ كرده وه، دايكم كه شال گهر دنى ده چنى ديسان گرتيه وه ده ستى و نه من شهوى به دهم گريانه وه خه وتم. چهند روژ دواتر كه سو راخى بهرده كانم له ئاليس گرت، شانى هه لته كاند كه « و نم كردوون.» پيم وايه دواى مانگيك ده بوو. دايكم ئه و بهردانهى كه ئاليس ده كه لّين و قوژينانى هاويشتبوون دژييه وه و نايه سهر پاته ختييه كى پال قه ره ويّله كه م و ابازم ههر دواى مانگيكي تر ده بوو كه باوكم كاتى چوونه سهركار، ده ستى نايه گيرفانى بارانييه كى، پينج بهردى هاوچه شنى خري دهرينا و بئ هيچ قسه يهك ده ده ستى نام. بهرده كانى خوّم له بهر چاوى ئاليس وهرگرت. «ئه مانه بو تو. باوكم بهردى بوّم كو كردوته وه.» ئاليس به مرچ و مؤنيه وه گوتى «بازه لّين كايه مندالانى گوي نه دهره. ئه من ئه وه خه ريكي خر كرده وهى وينهى هونه ر وهرانم.»

« به روحي باوكمت سويند دهدهم — »

گولّه كاغهزيه سوور و سپييه كانم له سهر پيپلهكان راكرد و له ده ستمدا هه لمسوورانن. دايكم بوچى به روحي باوكمى سويند دام؟ دايكم له كوئى دهيزانى؟ ديسان وه بېرم هاته وه. سالرؤژى مه رگى باوكم بوو و تازه له كلّيسا گه رابويينه وه. دايكم و ئاليس له پشت ميژى چينشتخانه دا قه رديان بوو و ئه من خهريك بوو ده چوومه هه وشه ي پشته وه جل و بهرگه شو راوه كانى سهر ته ناف كو وه كه م. به هؤى بوئى شه م و كوندر گيژ و ويژر بووم و به هؤى گريان سر و بيواز. دايكم به ئاليسى گوت « خه تاي كه سئ نه بوو، له خو وه بوختانى به خه لكى مه كه. رهنگبئ قسمه ت نه بو بئ.» ئاليس به تووره ييه وه زي قاندى «خه تاي كه سئ نه بوو؟ ئه دى خوشكه گوله كى كه وهك مه رگى له ناكاو له تارانوه خوئى گه يانده نيّره

و رای براهی پووچەل کردەوە چکارە بوو؟ قولینەیی* بەتال بە دەستەووە وەبیر ئەو پەنجکە گولە سوورە کەوتەووە کە هاوینی پارە کە لەسەر گۆری باوکم چاندبوو. خزمەتکاری گۆرستان لەبیری دەبوو ئاوی بدا؟ هۆشم هەروا لە لای گولە سوورە کە سەر گۆری باوکم بوو، لە زارم دەریپەری کە «بێ جێ نییە عەیب و ئیرادی خوێشان ببینین، چاوەنۆری بوونی کلکەوانەیی ئەلماسی سی قیتراتی* —» نالیس دەرفەتی پینەدام قسە کەم تەواو بکەم. بۆ وینە ئەمن چ عەیب و ئیرادیکم هەبێ کە کلکەوانەیی ئەلماسم نەبێ؟ لە بنەمالەییەکی بەریوچیی نیم کە هەم، خویندەوار نیم کە هەم. رەنگی چون قەلەو و گۆشتم و وەك تۆ پیست و ئیسک نیم دەبێ شو بە هەر مرۆفتیکی بەدخوئوق و بێ ناوەزی وەك جەنابی پرفسۆر بکەم و وەكو تۆ هێندە خو چکۆلە بکەمەووە کە کلکەوانەیی دەسگیرانیم ئالقەییەکی سندان کوشتووی زێر بێ کە شایبەک ناھیتیی. نا گیانە، نرخێ من زۆر لەوانە زیاترە، ئەتۆ هەر لە مندالییەووە ئیرەبیست پیم دەبرد، ئیستاش هەرودتر، بێ خەم بە. ئەگەر بێم ویستبا شووکی وەك شوووە کە تۆم ببێ، تا ئیستا بیست جار شووم کردبوو.» قولینە کەم لە عەردیدانا و زۆریامەووە لای خوشکم. نازام رەنگم پەری، سوورەلگەپام، یاکوو شتیکم دە چاویدا بوو کە نالیس لەپیشدا روانیە من، پاشان لە قولینە و دوایی روو لە دایکم گوتی «چ بوو؟ ئەمن خو قسەییەکی خراپم نەکرد.» دایکم و نالیس لە چیشخانە بەجێ هیلا و بە قولینەیی بەتالەووە چومە حەوشەیی پشتەووە. هەركات چوویایە تاران پەنجکە گولتکی سوورم لەسەر گۆری باوکم دەچاند. هەموو جارێکیش بەئینیم لە خزمەتکاری گۆرستان دەستاند گولە سوورە کە ئا و بدا و پێشی نەدەدا و جارێکی تر کە دەچوم پەنجکەکی ترم دەچاند. چاوم لە جلوبەرگەکانی سەر تەنافە کە کرد: گۆرەوییەکانی کورە کەم، زێر دامینەییە کە چەشن و یەك ئەندازەیی دوانەکان، کراسگەلی ئارتووش، مەلافە و روو بەلگە، گشتیانم یەك یەك کۆ کردەووە قەدم کردن، نامنە نیو قولینە و سەیری تەنافە رووتە کەم کرد کە لە نیوان دارە مۆرتک و دیواری حەوشەدا بەستبووم. لقەکانی دار جوولانەووە و چەند مۆرتکی گەییو کەوتنە خوار. بۆ وەبیر نالیس ئەهیناوە کە لەسەر زەماوەندی من و ئارتووش چ هەللاو بگریکی ساز کرد؟ لە دلی خوێدا گوتم ئەم مۆرتکە سوورە جوانانە. بۆچی نەمگوتە نالیسی کە تەنانەت پاش زەماوەندم گەلێک جار چ لە روو دا و چ پاشمە بە تانە و تەشەرەووە نازاری دابووم کە «ئارتووش لە پیشدا گەرەکی بوو لەگەڵ من زەماوەند بکا، پاشان کلاریس وەك کەوچکی نەشوێراو لیمان قووت بۆوە.» خۆزیا لە جینگەیی گولە سوورە کە کەس لە بیری نەدەما ئاوی پیندا، نەمامیکی مۆرتکەم لەسەر گۆری باوکم چاندبا. بە خوێم گوت ئەگەر

ئەوجار ئاغا مورتەزا ھات دەبى لىي پېرىسم لە كوي دەتوانىن نەمامى مۆرتك بېرىن. رەنگە دارە مۆرتك خۇرسكىش بى، رەنگى ئاۋوھەۋاى تارانىشى پىنەكەۋى. ھەتا بەر لە ھاتنم بۇ ئابادان مۆرتك نەدىبوو. ئالىس و داىكم ھەتا بەرە بەرەى رۆيشتىنيان شەريان بوو. شەو كە مندالەكائىم خەۋاند و قاپ و قاچاغى شېۋم شورى و چىشتخانەم خاۋىن كوردەۋە، دانىشتەم نىو راحەتتەيە چەرمە سەۋزەكە. يەك يەكى مۆرتكە سوورەكائىم خوارى و باوكم بىر ھاتەۋە كە دەيگوت «نە لەگەل كەس باس بىكە، نە رەخنە لە كەس بىگرە. ھەركەس ھەرچى گوت بلىى ھەق بەتۆيە و خۆت ئاسوودە كە. مۆرۋەكان كە لەمەر پىراۋاكەتەۋە پىرسىيار دەكەن، راي تىز ناخوازن. دەيانەۋى دان بە پىراۋاكەياندا بىنى. باس لەگەل ئىنسانەكان بى فائىدەيە.» مۆرتك خوارى و بە خۆم گوت «ھەق بە تۆ بوو، باس لەگەل ئىنسانەكان بى فائىدەيە.» و بەلئىنم بە باوكم دا ھەرچى ئالىس گوتى بلىم ھەق بە تۆيە و ھەر كارتىكى كورد دانى پىدا بىنم. دواىن مۆرتك خوارى و گوت «خۇزگا باوكم بوۋايە. بىشك چىۋى مۆرتكى پىخۆش دەبوو.»

گولە قاقەزىيە سوور و چەرموۋەكە لەنىو دەستىدا چەمۆلە بىبوو. بۆقىكى خىپن لە باغچەكە دا دەرىپەرى، بەرە رووم ھەلئروشكا و زەق چاۋى تىپىرىم. ھەستام چومە ژورورى. دەرگەم لەپىشتەۋە گالەدا و بە دەنگىكى بەرز گوت «دەزام كە دەبى بىدەنگ بىم و ھەر گوى ھەلخەم، ئەتۆش دەزانى كە تەنانەت ھەتا ھەوتوۋيەك نابى لەمەر زۆر خوارىن و قەلەۋوبونەۋە لەسەر ئالىس بىلئىنى.» داىكم ھەركات لەسەر زۆر خوارىنى ئالىس دەبىۋلاند، خوشكم ئەگەر لەسەر دەماخ بوۋايە بە گالتە و قسەى خۆش كارەكەى يەكلا دەكرد و ئەگەرىش ۋەك ئەمپۇژانە بە دەماخ نەبوۋايە دەستى بە ھات و ھاۋار دەكرد كە «بۆ دەستم لە كۆل ناكەيەۋە؟ دلخۆشىم ھەيە؟ قەلەۋ بوومە كە بوومە. خۆم بۆ كى كىز كەم؟ دۆستى كور؟ شووم؟ مندالەكائىم؟» داىكم ناچار دەبوو نەۋى بكىشى و ئەو شەكەراتە كەدېرئانەى كە ھەموو جارى ئالىس دەيگىرى و داىكىشم ھەمىشە دەيشاردنەۋە بىنھىتەدەر و لەپىش ئالىسيان دانى يا ئەگەر ھەلومەرج ۋەك ئەو چەند رۆژە نالەبار بوۋايە بلى «بە من بلى كەرە!» و بۆخۆى بچى بۆ خوشكم شەكەرات بېرى. دەستىكم بەسەر مېزى تەلەفزيۇندا ھىنا. ھەق بە داىكم بوو. دەرگە ھەتا دوو چركە سات ئاۋەلا مابايەۋە مال ۋەبىن تۆز و خۆل دەكەوت. بەرەلئىنەكەم بەست و بەر لەۋەى شىرەى قاپشورى بىكەمەۋە سەيرى فىنجانى قاۋەى خۆم كورد. ھىچ ۋىنەيەك تىدا بەدى نەكرد كە چوكتىن شىۋەى سەرو بدا.

پهردەى ژوروى دوانه كانم لادا و روو قهروه وئيلهى چل تكه كانم ريكيويك كرد. دايكم چهند سال بوو كوته پارچهى كۆكردبۆوه و ئهو رووته ختییانهى پى دروو بوو. ئهو رۆژهى كه پاش چهند مانگ كارى درونه كهى تهواو بوو، دوانه كان چوار گۆشه كانى هەر كام له روو قهروه وئيله كانیان ژمارد ههتا له يهك راده بوونيان دلتيا بن. خواره وهى ههریهك له قهروه وئيله كان جووتيك ده مپایی لیبوو. ههردوو جووت سوور و گولنگى زهردیان پتوه بوو، لهو ژوروى كه هه موو شتیكى دوو دووى وهك يهكى لیبوو، ته نیا بوو كه له كان يهك شیوه نه بوون، جار یكیان كه پرسیم «بۆ گه ره كتانه هه موو شتیكتان وه كو يهك بى؟» بهر له وهى وه لام بده نه وه به يه كه وه كه وتنه راویژ كړدن. ئارمینه گوتى «ئه مجۆره وهك ئه وهى كه —» ئارسینه كۆتایی بهرسته كهى هینا «وهك ئه وهى كه ههچكات ته نیا نین» و دهستى خسته ملی خوشكى. كاتى گوتم «ئهى بۆچى بوو كه له كاتان يهك شیوه نین؟» ده يه كتر راسان، ئه و جار ده من و پاشان گوتیان «نازانین»

ژوروه كه م ريكيويك كرد و به خۆم گوت ئهو هاودلییهى كپژه كانم بریا له سهرده مى گه و ره بوونیشیاندا درپژهى ببی. ده رپنكهى ئارسینه م قه د كرد و نامه ژیر بالگه و دیسان بیرم له خۆم و ئالیس كرده وه. لهو سهرده ماندا كامه مان تاوانبار بووین؟ ئیشیم دانایه سه ر قهروه وئيلهى ئارمینه و ئه وه م بیركه وته وه كه ئه منیش ئالیس عه زیه ت ده كرد، بوو كه له رهش پبسته كه م كه ناوى تام بوو له سه ر قهروه وئيله راكرد. دوانه كان زۆرتتر له بوو كه له كانى تر تاگایان له تام بوو كه نه وه كو به سته زمانهى وه بزانی به هوى رننگ و پبستییه وه زۆرمان خۆش ناوى.» كه و تمه وه بیر ئهو رۆژهى كه زۆر خویرپایانه جده وه لى زه پم به سه هوو فیرى ئالیس كردبوو، یا چهند جار لیمى وىستبوو دارشتنى بۆ بنووسم و نه منووسیبوو. تامم دانایه نیو لانكهى بوو كه له كان. لانكهى بچكۆله كه جوولایه وه بۆ چه ندىن جار به لینییه كى كه به باوكم دابوو بیرم كه و ته وه و ئه وه م دووپات كرده وه كه «هه رچى ئالیس گوتى ده لیم هه ق به تۆیه.» زه نگیان لیدا.

دهرگه م كرده وه و لهو بهر زاییهى كه چاره پرى بووم يه كى ببینم كه سم نه دى. ئه و جار زۆر خیراتر له دوینی سه رم شوپ كرده وه.

فانیله‌یه‌کی یه‌خه داخراو و دامینیکی ره‌شی له‌به‌ر دابوو. گه‌ردانه* مروارییه‌که‌ی دوینینی خستبوه سهر فانیله‌که. گۆره‌وی نایلۆنی له‌پیدا‌بوو که هه‌رکه چاوم پێیکه‌وت گه‌رم داهاتم. که‌وشه بریقه داره ره‌شه پانیه بلینده‌که‌ییم که دی پیم وابوو ژماره‌ی که‌وشه‌که‌ی ده‌بی سی بی، به راده‌ی پیتی دوانه‌کان، به‌سته‌یه‌کی گرته لام، «کیکی ئالوو ئالوو. ده‌ستاوی خۆمه.»

خولقم کرده ژوور، ده‌ستی چه‌پی به‌رز کرده‌وه و چاوی به‌رداوه. «نا! ئەمه چاوپێیکه‌وتنیک‌ی فه‌رمی نییه. له راستیدا هاتووم داوای لیبوردن بکه‌م.» چاوی هه‌لینا. «له کرده‌وه‌ی دوینیم.» به‌سته‌که‌ی نایه نیو ده‌ستم و به‌ره‌و چیشته‌خانه وه‌پیکه‌وت.

هه‌تا هاتم ده‌رگه پێوه‌ده‌م و به شوینی دابچم له پشت میزه‌که دانیشته‌بوو. ئیمپرۆ دوو کلکه‌وانه‌ی بوو. یه‌که‌میان نه‌قیمه‌که‌ی سه‌وز بوو و دووه‌میش به‌ردیک‌ی درشتی چه‌رموو که لام وابوو ده‌بی ئەلماس بی، ئەگه‌ر ئالیس لی‌ره بووایه بێشک ده‌یزانی. خوشکم دوا‌ی شه‌که‌رات و شیرینی، یا هه‌ر به‌و راده هۆگری جه‌واهیرات بوو.

جیناره به‌ژن کورته‌که‌م خه‌ریکی روانینی ده‌ور و به‌ر بوو. «چیشته‌خانه‌یه‌کی چه‌ند جوانه‌!» نه‌مه‌ده‌ی به‌لام دلنیا بووم لاقه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشته‌عه‌ردی.

له یه‌کێ له قه‌فه‌زه‌کانی چیشته‌خانه دا ته‌به‌قیکی* خری فه‌خفورییم* ده‌رینا که ئالیس له دوا‌یین سه‌فه‌ریدا بۆ ئینگلیز به‌ دیاری هینابووی. قوتوو که‌م کرده‌وه و کییکه‌که‌م له‌سه‌ر مقه‌باکه وه‌رگیرایه سه‌ر ته‌به‌قه‌که، قوتوو و مقه‌باکه‌م دانایه سه‌ر پێشخان و به ته‌به‌قه‌وه به‌ره‌و میزه‌که چووم «کیکیکی چه‌ن جوانه. بۆ زه‌حه‌مت ده‌کیتشا؟»

پێکه‌نی و گوتی «بۆی!»

روانینه گێژه‌که‌می که دی گوتی «بۆ هه‌ر ئافه‌ره‌تیکی هه‌رمه‌نی کییکم برده‌وه، به مقه‌باکه‌ی ژیره‌وه‌ی نایه سه‌ر میزه.» چای له قاوه پێش‌باشتر بوو، شیری ده‌ چای کرد و لیکیدا.

کییکه ئالو‌بالووه‌که رواله‌تی له تامی باشتر بوو. گوتم «کیکیکی زۆر تام خۆشه.»

گوتی «تامی خۆش نییه، قانینلام نه‌بوو.» هیشتا چای لیکه‌ده‌دا.

هه‌ولم دا بابه‌تیک بۆ قسه‌کردن بدۆزمه‌وه. به گه‌رما و شیداریی ئابادانه‌وه ده‌ستم پێکرد

که به پروای دراوسێکه‌م له‌چاو گه‌رمای هیند هه‌یچ نه‌بوو. ده‌نگی وێک که‌وتنی که‌چک و

فینجان ورده ورده توورده‌ی ده‌کردم.

بیرم کردهوه چ بلیم که بۆ ئەو باش و بەرچاو بێ. چاوم وە قولینە ی سەر میژ کەوت. چەند هیلکە لە جیژنی پاکەوه هەر وا لە قولینە کە دا مابوو. گوتم « هیلکە ی رەنگ کراوە بۆ ئیمیلی بەه » و قولینە کەم خولق کرد.

ئاخری بەه کە ی کە وچکە کە ی نایە پاڵ فینجان ، هیلکە یە کە ی راکرد و لە نیو دەستیدا هەلسووړاند و گوتی. «خۆتان رەنگتان کردووه؟»

گوتم « بەئێ. نا. یانی لە گەڵ منداڵە کان — »

هیلکە کە ی نایە وە نیو قولینە کە. « ئیمیلی کە یفی بەو شتانه نایە. »

گوتم « بەلام منداڵ هیلکە ی رەنگیان خۆشدهوئ. »

هەر وە کە قسە یە کە ی سووکایە تی هینەری بیستیجی گوتی «ئیمیلی منداڵ نییە. هیندی جار کارگە لیکی سەرسوړهینەری لی روو دەدا بەلام — منداڵ نییە. خاوەن خووخەدی تاییبەت بە خۆیەتی. »

هەتا ویستم ئیدی قسە نە کەم، چای خوار دەوه و دەستی بە قسە کرد. رستەکانی نیو بە نیو « کە لە پاریس بووم » یا «ئەو سالی کە لە لەندەندا دەژیام» یا «مالە کەم لە کەلکەتە» دەس پیندە کرد. بەم پینەش نازانم بۆچی هەستم پینە کرد وە ک ئالیس فیز لیدەدا. خوشکەم لەخۆ هەلئاندا پسپۆر بوو.

لە پریکا لە جیو رابوو، سوپاسی میواندارییە پر لە دلۆقانییە کە می کرد، بەرەو دەرگە چوو و گوتی «پینج شەمە شەو بۆ شیو چاوەروانتانم. منداڵە کان بە یە کە وە کایە دە کەن، ئیو و شوو کە تان لە گەڵ کورە کەم ئیمیل ناس دە بن.»

تەنانەت نە پیرسی پینج شەمە شەو بەرنامە یە کمان هە یە یا نا.

٦

نارتووش گشت پرتە و بۆلەکانی چەند رۆژە ی لای دایکەم و ئالیس دووبات کردووه. «هەو لێن و دوامین کەرەتە. تکایە هاتوچۆی زۆر دامە مەزینە کە تاقەتی ئەو شتانه م نییە. بۆینباخیش* لێنادەم.»

ئالیس شە کەرەتی چوار گۆشە ی لە جانتا حەسیرییە مەزە کە ی دە رینا و قاقەزە زەر دە کە ی دەوری کردووه. شە گە لاتە کە ی دە زاری هاویشت. قاقەزە زەر دە کە ی توور دایە سەر میژی

چیشتهخانه و به گوپی* هه لمساوه ده گوتی «نه قیمی کلکه وانه که زمووت بوو؟ بیشک له هینده وه هیتاویه.»

دایکم نه سکه مله که ی به ههرا ههراوه وه لانا و ویستا «به بروای منیش ده بی راده ی هاوده می و هات و چۆ له به رچا و بگیری.» قاقهزه زه رده که ی راکرد و بردی ده سه تلی زلی هاویشته. «نه م ژنه له جولفا دا هیچ خوشنا و نه بوو.»

تالیس گوتی «ژنه خوشنا و نه بووه به کوره که ی چی؟» له گه ل دایکم چاومان ده چاوی یه کتر بری. بیشک دایکیشم به وه ی زانی که «دیسان سه رو که لاره ی میژیکی ره به ن ده رکه وت.»

نارسینه رایکرده چیشتهخانه. جله سووره که ی راپونزیل دیار نییه.» رووی ده دایکم کرد. «نه و جله گنجاوییه ی که تو دروو بووت.» پیی ده عه ردی کوتا. «نه دوززیتسه وه، راپونزیل نایه ته میوانی. راپونزیل نه یه، نه من و نارسینه ش نایه یین.» دهستی ده که له که ی نا و زق ده نارمه ن راما.

نارمه ن سه عاتیک بهر له مه حازر بوو. نه و کراسه ی که وینه ی که له له به رانی له سه ر بوو، له گه ل شالواره لیبه کال بووه که ی له بهر کردبوو که چند جار ویستبووم تووری هه لده م، به لام هه موو جار قیژاندبووی «نا» له پیشدا که وشه کانی به په رۆی توژته کینی چیشتهخانه و تف پا ده کرده وه، به لام پاشه وه گورانده بوومه سه ری، به په رۆی تایه ته ی که وش پا کرده وه و ناو خاوینی کردبووه. گوتم «زۆر بیچی نییه. جلی راپونزیل نه دوززیتسه وه نارمه نیش له مال ده مینیتسه وه.» هه موو چاومان ده نارمه ن بریبوو.

نارمه ن له پیشدا چاوی له من کرد، پاشان له نارسینه ده تگوت له وه ی که به دفه ریبه کانی دریژه پی بدا یا نا دلله راو که ی بوو. نه و جار به شل و شه ویقی چند هه نگاویکی هه لگرت. قسووی چای سه ر پیشخانی کرده وه و جل و بهرگی بوو کله که ی ده ریئا. نارسینه جرتیکی راهیلا و جله کانی پر دایه و رایکرده ده ری.

ده زمانی دایکم و تالیس بو نه وه ی دان به شیرین کاریه کانی نارمه ن دابنن له پیکه بن دده ن که له تاکام دا کوره که م بو سه رکونه کرده که ی نه و جارم خوژی شلوئ نه ده کرد. گوتم «بپۆ ژووری خه وتنی نییه. باوکت بوینباخه که ی له بیر کرده وه.» نارتووش قهیتانی که وشه که ی ده به ست. «گوتم که بوینباخ لیئاده م.» به بیده نگی نارمه ن تینگه یاند که «پۆ.»

هەتا نارمەن لاقى دە دەرتىنا دايكم گوتى « دەبەر بەژن و بالات مرم. » مندالە كەم بەو هەموو خويىن شيرىنييهوه وه كۆ چوه؟»

نالىس پىنكەنى « وه پوروى. » دوايه رووى دە ئارتووش كرد « گوتت كوره كەى چكارهيه؟ » ئارتووش كە گوتى ئەندازيارى دامەزراوه، دووه مەين شەكەرات پەرييه زارى ئالىس. « ئەندازيارى دامەزراوه. م م م م. » و دە گولدانە كەى سەر قەرنيز رامما. دايكم و دەنگ هات كە « ديسان وهك ميوژ و لەبلەبى دەستى كرد بە شەكەرات خواردن. »

ئەوجار ئەمن قاقەزە زەردە كەى شەكەرات لەسەر ميوژ راکرد، ئەو دەم لا سەير بوو كە خوشكم خۆى گوتەنى لە كەيهوه هۆگرى خۆى پيشانى ميوژ دەدا كە لەمەو پيش زەماوندى كرووه و مندالەكيشى هەيه. دايكم جاريكى تر پرژايهوه سەر باسى خۆشناو نەبوونى خاتون سيمونيان لە جولفا دا. لە دلى خۇمدا گوتم بريا دايكم ديسان سەر لەبەرى ئەو رووداوى كە چەند رۆژ پيش بوى كۆپابومەوه دووپاتەى نەكاتەوه.

ئارتووش بە پەرزە كەى عەردى چيشخانە كەوشى دەسپريهوه پەرزى تايهەتى كەوشم پيدا. پەرزى وەرگرت و گوتى: « گرنگ نيهه كە خەلكى جولفا چيان دەگوت يا چ دەلێن. وازى تيكە لاوى لە گەل جينار و هات و چۆيه زۆره مەليه كام نيهه. »

نالىس دەستى نابووه ژير چەناگەى و هەروا لە گولدانە كە رامابوو. زەرپوتە كانى هيند نابەدەرن. « جاجكى لە جانتاكەى دەرتينا.

بۆ دوامين جار لە نەينووكى* دالانەوه سەيرى خۆم كرد، دەرۆنگ لەوهى كە يەخەى جەلە بى قۆلە كەم زۆر ناوہلا نيهه؟ داوينى جلم زۆر تەنگ نيهه؟

نالىس و دايكم بەرەو دەرگە چوون. دايكم لە سەر تا ليم ورد بووه. « ئيمە رويشتين. بريا شالەك، شتيكت بە شانى دادابا. »

گوتم « پيتان خۆشە ئارتووش بتانگەيه نەتەوه؟ »

نالىس جاجكە كەى هەلدا و توقاندى. « نا، پياسە دەكەين. جارى هەتا چوار، پينج رۆژ رينگەمان دوور نيهه، بەلام حوكمە كەم كە وەرگرت — » چاوى لە ئارتووش كرد كە لەبەر نەينووكدا خەرىكى گرتى بۆيناخە كەى بوو. « حوكم كە وەرگرت، ميوژى خوشكى خۆشەويستەم دەبى زەحمەت بكيشى بە ماشينى ئاخري مۆدیل بمانگەيه نەتەوه مال. » قاقا پىنكەنى و رووى دەمن كرد. « خۆ ناكۆى لە بواردەوه هەتا بريم بە پييان برۆين. مالتاوا. سەرەپاى ئەوه جەلت بۆ بەرت فرەوانە، مالتاوا مندالە كان. » دەرگەم لەسەر داخست و هەناسەيه كى دوور و دريژم كيشا.

ئىمىلى دەرگەي كرده

جلى قۇل پف دراوى چەرموو و كەوش و گۆرەوى چەرمووى لەبەر دابوو. نەوارىكى پانى چەرموو لە سەرى كەزىيە كورته كانى بەستبوو. لام وابوو تووكىكى چەرموو كە ھەر ئىستا لە عەردى بەرز دەبىتتەو.

ئارمىنە گوتى « ۋەي ! ئىمىلى — »

ئارسىنە گوتى « ۋەك فرىشتانت لىھاتتو. »

ئارسىنە راپۆنزىلى دايە دەستى ئىمىلى. جلى سوورى بووكەلە دەتگوت ئىمىلى لەسەر عەردى راگرتو. ئارتووش بە سرتە پىي گوتم « چ مندالىكى نازدارە. »

لە چاۋەرۋانيدا سەيرى خاۋەن مالە كانى سەرەكى دەوربەرم كرد. دالان كە ھاۋچەشنى دالانەكەي خۇمان بوو مەنزىر دەينواند. رەنگبى لەمەر ئەو كە جگە لە مېزى تەلەفۇن كەل و پەلىكى ترى نەبوو. « پىدەچو ھىشتا وپرا نەگەيشتبەن شەكە كانيان جىبەجى بكن، » كە خاتون سىمۆنيان و كورەكەي ھاتنە دالان .

ئەۋەي كە گىشتمان روانىمانە خاتون سىمۆنيان تەنيا بە ھۆي بەژن كورتىيەكەي نەبوو. جلىكى ھەرىرى رەشى پۆشيبوو كە لەبەر درىژيان عەردى دەمالى. سىنجاقتىكى مەزنى بە سنگى ۋە كەردبوو و جووتە گوارەيەكى بە گويدا شۆر بېۆ، ملوانكە مروارىيە چەند رىزەكەي ھىندە درىژ بوو كە دەگەيشتە پىشتىندە پانە زىرەكەي. ئارسىنە سەبر گوتى « ھەرۋەك كاجى سالى نوى » ھەر كە سىخورمەيەك گەياندى لە گەل خوشكى پىكەنەنەكەيان قوتدايەو.

خاتون سىمۆنيان دەستە چكۆلەكەي ھىنايە پىش و لەگەل ئارتووش تەۋقەي كرد. « ئىلمىرا ھارتوونيان — سىمۆنيان. بەخىر بىن. » پاشان روو لە ئىمەو ھىمەي پىشت سەرى خۆي كرد. « كورم ، ئىمىل سىمۆنيان بە ئىو دەناسىنم. » ئەو چەشەنە ناساندنە رەسمى و راسەقەنەيەم ھەر لە فىلمە كاندا دىبوو.

ئىمىل سىمۆنيان ھاۋبەژنى من بوو كە سەير بوو. دەكرى بلىم لە ھەموو ئەو مەرقانەي كە دەمناسىن كەلگەتتر بووم، جگە لە ئارتووش كە تەنيا ئەو كاتانەي كەوشى پانىيە تەختم لەپى دەكرد ھاۋبەژنم بوو. نازاتم لەمەر ئەو لە شوۋەكەم بەرزتر نەم كەوشى پانىيە بلىندم دەبەر

نده کرد یا هەر بهراستی به کهوشی پانیه تهخت راحت تر بووم، دهستم درێژ کرده لای ئیمیل سیمۆنیان. ئەوەی که کاریکی وام کردبوو ئارتووش بۆینباخ لیّ بدا زۆر به جیّ بوو.

ئیمیل سیمۆنیان به چاکهت و شالواری سورمه‌یی، بۆینباخی بۆر و چاوی سه‌وزه‌وه به‌رمزه‌ی هاتی. که دهستم برده پیش دهستی هینایه پیش. به‌لام له‌جیّ ته‌وقه کردن داهاته‌وه دهستی ماچ کرد. ئارتووش پیگژی و دوانه‌کان زه‌ق چاویان له‌ دهستی من و سه‌ری ئیمیل سیمۆنیان پری که قزه‌ پر و چره‌کانی لیّک و لووس و بریقه‌دار داهاته‌بوه سه‌ری. تینه‌گه‌یشتم کام یه‌ک له‌ دوانه‌کان گوتی «چهند شیرینه.» و دووه‌میان گوتی «هەر وه‌ک فیلمه‌کان.»

هیوادار بووم ناره‌قه‌ی له‌شم له‌ ژیر باغه‌لم دا جیّ خۆش نه‌کردبۆ. پیده‌چوو نارمه‌ن های لیّ نه‌بووبی. دهرفته‌ی ئەوهم نه‌بوو بیر له‌وه بکه‌مه‌وه بزاتم هۆشی له‌ کوئییه.

ئیمیل سیمۆنیان که خۆی راست کرده‌وه، نارمه‌ن له‌گه‌ل ئیمیلی ته‌وقه‌ی کرد. ئارتووش چاویکی لینکردم و برۆی هه‌لته‌کاند. هه‌موو جارێ به‌ نارمه‌فان ده‌گوت «مه‌زن بوویه و ده‌بی وه‌ک ئینسان له‌گه‌ل می‌ران ته‌وقه‌ بکه‌ی،» شانی هه‌لده‌ته‌کاند و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد.

نارسینه به‌ ئیمیلی گوت «راپۆنزێل دلێ بۆت ته‌نگ ببوو.»

نارمینه گوتی «زۆر ته‌نگ ببوو.»

ده‌سته گوله‌ سووره چکۆله‌ که‌م دایه‌ خاتوون سیمۆنیان.

پنجکه گوله‌ سووره‌که‌ی خۆم له‌ باغه‌چه‌دا چاندبوو و به‌و گشته ره‌شبینیه‌ی ناغا مورته‌زا که هه‌موو جارێ ده‌هات ده‌یگوت «خاتوون ئەندازیار، بیّ ئەده‌بی نه‌بیّ به‌شکم به‌ گولّ بیّ» هه‌وتووی پیشتره‌ نوقمی گولّ ببوو.

خاتوون سیمۆنیان گوله‌کانی بۆن کرد. سوپاسی نه‌کرد. بزهی‌کی تالی هاتی و به‌ ده‌ست هیما‌ی ژووری دانیشتنی کرد.

ژووری دانیشتنیشم له‌ ژووره‌که‌ی خۆمان مه‌زنتره‌ هاته‌ به‌رچاو. راحتیه‌ ده‌سته ئاسنییه‌کان و می‌زی فراوین خۆری شه‌ش که‌سی که له‌ دوو لای ژووره‌که‌ دا ریز کرابوو، که‌ل و په‌لیک بوو که کۆمپانیای نه‌وت ده‌یدا به‌ هه‌موو ماله‌کانی بوارد. زۆریه‌ی بنه‌ماله‌کان وه‌ک ئی‌مه‌ وایان بیّ باش بوو راحتی و فراوین خۆری چاکتر بکرن، په‌نجه‌ره‌کان په‌رده‌یان پیوه‌ نه‌بوو و چهند کوته‌سیم له‌ دیوارسه‌مان* هاتبوونه‌ ده‌ری. دوانه‌کان یه‌کده‌نگ گوتیان «ئیمه‌ چوینیه ژووری ئیمیلی.»

ههستم کرد ئارمه نیش گهره کیه بچی، به لام دوو دلّه. دلنیا بووم نه گهر بلیم لیره به دهچی. گوتم «تۆ له لای ئیمه مینهوه.» لووتی تیک نا و له گهڵ کیشه کان رۆیی. له دلّی خۆمدا گوتم «خوای بکا بهر له نیو سهعات شه‌ری ساز نه کا.»

خاتوون سیمۆنیان دیسان گوله کانی ماچ کرد و به‌رهو دۆلابینک چوو که به راده‌ی نیوه‌ی دیواری گرتبوو که له دارێکی رهنگ تازی به دوو ده‌رگه‌ی نه‌ینووک داره‌وه دروست کرابوو. نیوان دوو ده‌رگه‌کان وهک تاقه چووبوه ژوور. دوو شه‌مدانی که ههر کام چهند لقی لای جیا ببۆه و ههر لقه‌ی شه‌میکی چه‌رمووی تیخرابوو، له‌و جیگا شیوه تاقه‌یه داندرابوو. دۆلابه مه‌زنه که له‌گه‌ڵ کهل و په‌له‌کانی تری ژووره که ریک نه‌ده‌کوت. خاتوون سیمۆنیان یه‌کی له ده‌رگا‌کانی کرده‌وه و گولدانێکی بلووری ده‌رتنا. ده‌وروبه‌ری نه‌ینووکێ ده‌رگه‌کان به وینسه‌ی رهنگاوه‌نگی گول و بولبول رازابۆه. لام وابوو دۆلابه‌که‌یان له هیندوستانه‌وه هیناوه. ئیمیل سیمۆنیان خوئقی کردم دانیشم.

له‌م لایه‌ی ژووره‌که‌وه که ههر ده‌تگوت هیچ پێوه‌ندییه‌کی به لایه‌نه‌که‌ی تری ژووره‌وه نه‌بوو چاوم له خاتوون سیمۆنیان کرد. گولدانه بلوورییه‌که‌ی دانایه‌وه نیو دۆلاب ، گولدانێکی فه‌خفوری سووری راکرد، ده‌رگه‌ی پێوه‌دا و روویده من کرد. رهنگی شه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ رهنگی گوله‌کاندا ریکتته.» نازام چی له نیگای مندا دی که بزهی هاتی.» «دۆلابه‌که‌تان پێ جوان بوو؟ کاری ئینگلیزی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه. پاشان ده‌ستی به گولدانه‌وه راداشت.» «ئیمیل!»

کوپه‌که‌ی هه‌ستایه‌وه، گولدانه‌که‌ی وه‌رگرت و له‌و ده‌رگه‌یه‌ی که ده‌مزانێ به‌رهو چیشته‌خانه ده‌کریتته‌وه وه‌ده‌رکوت. بیرم کرده‌وه "ریکتته؟" ده‌می‌ک بوو شه‌ وشه‌ دژواره هه‌رمه‌نییه‌م نه‌بیس‌تبوو؟ شه‌من بوومایه رهنگ بوو بلیم ته‌رز و له‌بارته‌ه. یا زۆرت‌ری لیدئ. بی‌شک جلی حه‌ری‌ری ره‌ش و جه‌واهی‌رات زۆرت‌ر له دۆلابه‌که‌ ده‌هات — له‌گه‌ڵ دۆلاب ریکتته‌ بوو. — هه‌تا شپه و بره‌ی تر.

پیانۆیه‌کی ره‌ش له‌ سی سووچی ژووره‌که‌ دابوو. سه‌ری هه‌ل‌درا‌بۆه و دوگمه‌ سپییه‌کان ئامال زه‌رد بوون. چهند لایه‌ره‌ نۆت له‌سه‌ر جی نۆته‌که‌ بوو پیا‌نۆکه‌م لی دوور بوو و نه‌ده‌شیام ناوی ئاهه‌نگه‌که‌ وه‌خوینم.

خاتوون سیمۆنیان گوله‌کانی به سنگییه‌وه نا، ههر به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌وه چاوی لیم بوو. «چ نه‌وا‌ری‌کی که‌شخه‌ت له گوله‌کانداوه.» له سیله‌ی چاومه‌وه ئارتۆشم دی که له نیو راحه‌تیدا جیی خۆش کردبوو.

نیوارهی ئەو رۆژە نەوارە سوورەکەم لە دەوری گۆڵەکاندا بوو و کردبوومەووە و لوولم دابوو هەتا ناخریبیەکی گەردن بەسی* نەوار بە مەراقی من ببوو. هەر جارەیی بۆ یەکیکم بە دیاری دەبرد، ئەو رارابییەم لەگەڵ نەواری بەستەبەندیدا هەبوو. ئارتووش ئەگەر دەیدی دەبگوت «ئەتۆش حەوسەلت هەیە ها. کێ چاوە لە نەوار دەکا؟» یەکەم جار بوو کە یەکی چاوی لە نەوار کردبوو.

ئیمیل سیمۆنیان بە گۆلدانی تەژی لە ئاو زۆریاوە. دایکی گۆلدانی دانایە سەر میزی فراوین خۆری و یەک بە یەکی گۆڵەکانی خستە نیو گۆلدان.

ئارتووش و ئیمیل باسی گەرم بوونی هەوایان دەکرد و ئەمن سەیری دەستەکانی خانم سیمۆنیان. گۆلدان رێک هاوڕەنگی گۆڵەکان بوو و تەنیا رووناکایی ژووڕەکە بە هۆی گلۆیتیکی رووتەووە بوو کە بە سیمیکێ درێژی پال پەنکەمی میچەووە شوێر بۆووە هاوسییەکەم نەواری بە دەوری گۆلدانەکەدا هیناو توندی کرد و هات دانیشتە سەر راحەتیبە سێ نەفریبەکە و بە دەست ناماژەیی کرد لە پالێ دانیشم. چووم لە پالێ دانیشتم. فەنەرەکانی راحەتی دەنگیان لێو هات، چەندجار بە دەستە چکۆلەکی لە ئەژنۆمیدا دوایە گوتی «ئیمیل!»

ئیمیل دیسان لەو دەرگەیی کە بەرەو چیشتنخانە دەکرایەووە دەدەرکەوت.

خاتوون سیمۆنیان لەسەر لیواری راحەتی دانیشتبوو و لاقی دەگەیشتە عەردی، کەوشە ساتینە رەشەکەیی پشت ئاوەلاو پانیە بلیند بوو. پەپوولە گەلیک بە مووروی رەنگ زیوینەووە بە کەوشەکانەووە دروابوو. رووی دە ئارتووش کرد. «هاوسەری تۆ لە ریزی ئەو چەند ئافەرەتە بە فەرەهنگە هەر مەنبیانیە کە لە ماوەی سالانی دوور و درێژی ژیان لە چوار قورنەیی ئەم دنیایەدا شانازی ئەووم بوو لەگەڵی ئاشنایم. مرۆقیکی بەختەووەری.» ئارتووش چەندجار پیلکی چاوی لیکدا، ئەوجار سەری بادا و گرتیی بۆینباخەکی شل کردەووە. ژووڕەکە فرە گەرم بوو و لە رستە درێژەکی جینارە بەژن بالاکەماندا واژەگەلیک بەرچاوە دەکەوت کە ئەمن و ئارتووش زۆر لەمیژ بوو نەمان بیستبوو.

ئیمیل سیمۆنیان کە کەشەفیکی زیوینی چکۆلەیی بە دەستەووە بوو گەراوە ژووڕەووە، گۆلدۆزیبەکی سپی لەنیو کەشەفەکەدا بوو، تونگەییکی ئاوی پرتەقال و چوار شەرەبەت لەسەر گۆلدووزیبەکە داندراو.

ئاوی پرتەقالە شیلەوتیی و تالەکەم فر کرد و گویم بۆ قسەکانی خاتوون سیمۆنیان شل کرد کە گەرمای نابادانی لەگەڵ گەرمای هیند هەلەسەنگاند و دەبگوت بای کۆلیڕ بۆ پشت نیبە

زەرەرتىكى قەرەبۇو نەكراۋەى ھەيە. ئەگەر ئەمن بوومايە دەمگوت " بۆ پىشت ئىشە ھەر ھىچ باش نىيە". لايەنى بىۋازى بىرگەم قىژاندى « دە ۋاز بىنە! پىۋىست ناكە ھەرمەنىيە كىتەبىيەكەى ھاۋسىت ھەموو دەم ۋەرگىپىيە سەر ئەۋ ھەرمەنىيەكەى ھەر رۇژانە قسەى پىدەكەى.» لايەنى دۇقان پىكەنى. «بۇخۇشت ئەۋە ھەر كىتەبى دەئاخۇى.»

ھەۋم دا سەيرى ئارتوۋش نەكەم. روالەت ۋ ئاكارى ئاناسايى داىك ۋ كور، ئاخاۋتنەكانى بە ئاعىلاجى، ئاۋىرتەقالى تال ۋ شىلەۋتەن، گەرما ۋ روۋناكى كزى ژورور لە ھىز ۋ توانى مەنىش بە دەر بوو. دە چركە سات تەنەپەرىبوو كە خاتوون سىمۇنيان ۋىستا « ئىمە شىۋو زوو دەخۇين.» ئارتوۋش ۋا بە لەز گوتى «ئىمەش ھەر ۋەتر» كە جەرگم ئاۋرى تىبەرىبوو. بۆ ئاچارم كىرەبوو بى؟ ھەر بۇچى بانگىشتەنەكەم قەبوۋل كىرەبوو؟ رەنگىبى لەمەر دوانەكان بوۋىنى كە بى نىۋېر لە بابەت ئىمىلى يەۋە ئاخۇتبوون ۋ ئەۋەى كە — ئاخەر ھاۋسى بوۋىن. ئەۋجار ھەتا خاتوون سىمۇنيان گوتى «ئىمىل!» لە جىۋە را بووم. رىگەم بەدىن يارمەتەتەن بەم.» ئىمىل سىمۇنيان لەبنەۋە خىچەيەكى لى كىردم، زەرەدەخەنەى ھاتى ۋ دىسان دانىشتەۋە.

شىۋى مندالەكان بىرتى بوو لە كەتەۋ مەرىشكى كولاۋ كە بىرپار بوو لە سەر مەزى چىشتخانە بىخۇن. زور باش بوو كە بەر لە ھاتن بابۇلەم داۋوبىە ھەرسىكىان. بۆ شىۋى يا فراۋىن ھەر جارى كە لە شۋىنىكى نەناسىاۋ مىۋان دەبوۋىن، لە پىشدا شىتەك پىدەدان بىخۇن، كەتە ۋ مەرىشكى كولاۋ چىشتەك بوو كە ئەۋ دەمانەى داىك نەساغ دەبوو پىكىشى دەكرد بىخۇن ۋ ھىچكەت نەياندەخوارد. شىۋى ئىمە پلاۋ ۋ خۇرىشتى بامىە بوو.

مىز لەپىشدا رازابۇۋە. روومىز ۋ پەرۋى سەرەكان لەكەتەنى سىپى دروست كرابوو. دەۋرىە فەغفورىيەكان بەۋ گولە نارنجىانەۋە دىارە كۇن بوون ۋ بىشك بە قىمەت گران، بەلام دەۋرىەكەى مەن لە دوو جىۋە كەت بوو. خاتوون سىمۇنيان لە لاي سەرۋى مىز دانىشت ۋ بە مەن ۋ ئارتوۋشى گوت لەسەر كام ئەسكەمەل دانىشىن. كەۋمەۋە بىر قسەى دوانەكان:

«ھەر ۋەك فىلمەكان.» خانەخۇى پەرۋى سەرەى لىك كىرەۋە ۋ بەسەر چۇكىدا دا ۋ گوتى «ئىمىل!» ۋ ئامازەى كىرە دۇلابە دارىنەكە.

ئىمىل سىمۇنيان شەمدانەكانى نىۋو دۇلابەكەى ھىنا ۋ لە ناۋەندى مەزەكەى دانا ۋ شەمەكانى ھەلكىرد. ئارتوۋش لەبنەۋە خىسەيەكى لىكىردم. خاتوون سىمۇنيان بى قسە ۋ ھوجۇل، ھەرەك چاۋەرۋانى كۇتايى رىۋەسىمىك بى، راۋەستا ھەتا داۋىن شەم ھەلبوو ۋ

كوره‌كه‌ی دانیش‌ت و په‌رۆی سفره‌ی لینگ كرده‌وه، پاشان گوتی «تکایه ده‌س پیبکه‌ن.» روو میزیه چهره‌مووه‌که له ژیر رووناکایی شه‌مدا زه‌رد ده‌ینواند. زۆرت‌ر له یه‌ك دوو جینگا په‌له و شوینی سووتانی جگه‌ره دیار بوو.

یه‌که‌م که‌وچکم نایه زارم و هه‌ولم دا چاوم وه‌چاوی ئارتووش نه‌که‌وی. خۆریشته‌که هینده تیژ بوو ته‌نانه‌ت نه‌من که چیشتی تیژم پیخۆشه ئاورم تیبه‌ربوو. ئارتووش رقی له چیشتی تیژ بوو.

خاتون سیمۆنیان قاپی‌کی چکۆله‌ی فه‌خفوری بو‌لای ئارتووش راداشت. «ئه‌گه‌ر خۆریشته‌که به راده‌ی پپویست تیژ نییه له‌م چاشنیه که‌لک وه‌گره» ئارتووش شه‌ربه‌ی ئاوی دانایه سه‌ر میژ و هه‌ر سه‌ری بادا. نه‌من بوومایه ده‌مگوت «له‌م چاشنیه به‌سه‌ر دا‌که». به خۆم گوت بی‌ده‌نگ به!

ئیمیل سیمۆنیان له‌سه‌ر کورسیله‌که ئه‌وبار ئه‌وبار بوو و بچ ئه‌وه سه‌ری به‌رزکاته‌وه گوتی «دایه واباشتر بوو خۆریشته‌که‌ت تیژ نه‌کردبا، هه‌موو هه‌ر فیژ نین.» پاشان چاوی له‌من و ئارتووش کرد و پیبکه‌نی. هه‌ستم کرد دا‌وای لیبووردن ده‌کا.

دایکه دوو که‌وچک چاشنی ده‌لایه‌کی ده‌وری کرد و بچ ئه‌وه چا‌و له كوره‌كه‌ی بکا گوتی «تکایه ده‌ستووری چیشت لینام پیمه‌ده. خۆریشتی بامیه ده‌بی تیژ بی.» ئه‌وجار رووی ده‌من کرد. «چۆنیه‌تی دروست کردنی ئه‌م چاشنیه له که‌لکه‌ته له چیشت لی‌نه‌ره‌که‌مان "رامۆ" فیژ بووم.» قاپی چاشنی له‌سه‌ر خۆ دانایه پال دیزه‌ی برینج. «به‌ر له‌وه وه‌دیوی ده‌ریی بنیم.» ئیمیل سیمۆنیان ده‌ستی به‌ قۆیدا هی‌نا، تله‌کانی باریک و دریش بوون. ئالیس ده‌یگوت «مرۆفه ناسک هه‌سته‌کان تلی باریک و دریشیان هه‌یه.» ده‌ستی به‌ به‌ر چاوی ده‌گرت و تله‌کانی راده‌وه‌شاندا. «وه‌ك هی من.» سه‌یری ده‌سته‌کانی خوشکم ده‌کرد که وه‌ك هه‌موو جیه‌که‌نی تری گۆشتن بوو و سه‌رم راده‌وه‌شاندا که «ئادی.»

بو‌ ماوه‌ی ک‌س نه‌ئاخۆت، ده‌نگی بۆق و به‌رسولکه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه ده‌هات. رووناکایی ژوور هینده بچ هیژ بوو که به ته‌ما‌بووم هه‌ستم چرایه‌کی تر هه‌لبکه‌م. خاتون سیمۆنیان به‌ بی ده‌نگی چیشتی ده‌خوارد. پیم وایوو ده‌بی قسه‌یه‌کی تر بی‌نمه‌ گۆرئ. ده‌نگی پیبکه‌نیی مندا‌له‌کان له ژووری ئیمیلییه‌وه ده‌هات. شیویان خوارد بوو؟ چۆن هی‌چکامیان نه‌یانگوت «پیم خۆش نییه.» ئیمیل سیمۆنیان هیشتا هه‌ر چاوی به‌ردابۆوه و من قسه‌یه‌کم بو‌ گوتن نه‌ده‌دۆزیه‌وه.

نارتووش شه‌ریه‌ی دووه‌می له‌سه‌ر میژ دانا و گوتی «له مه‌سجدسولیمان له‌چ به‌شینک کارت ده‌کرد؟» ئیمیل سیمۆنیان سه‌ری هه‌لیناو زه‌رده‌ی هاتی. ئه‌وجار هه‌ستم کرد به‌ته‌مای سیاسی کردنه. ره‌نگبێ بابته‌ی تاران‌دنی بیده‌نگی بی.

چاوم له‌نارتووش کرد و بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو که باوک و کوپ له‌و کارانه‌ی نه‌یان‌کردوه کیبه‌رکیبانه. له‌بیرم نه‌بوو شوه‌که‌م له‌قسه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سیدا پیشقه‌ده‌م بی، مه‌گه‌ر بۆ دژایه‌تی له‌گه‌ڵ دایکم دا.

ئیمیل سیمۆنیان په‌رۆی سه‌فه‌ی به‌ره‌و زاری برد و هه‌تا ویستی وه‌لام بداته‌وه‌ دایکی گوتی «ئیمیل خویندکاریکی هه‌لکه‌وته‌بوو. له‌هیند و دیاره‌ له‌ئه‌وروپا دا گه‌لیک ئیشوکاری فره‌باشی بوو. کۆمپانیای نه‌وت شانسیکی ئیجگار زۆری هینا که‌ کوره‌که‌م پیشنیازی هاوکاری قه‌بوول کرد. ئه‌گه‌رچی له‌راستیدا ئیمه‌ پئویستییمان به‌موچه‌ی ئیمیل نییه، به‌لام هاتینه‌سه‌ر ئه‌وه‌ ئیمه‌ که‌ ئیستا لیبرواین له‌ئیراندا بژین چ له‌وه‌ باشتر که‌ ئیمیل به‌کاریکه‌وه‌ خه‌ریک بی. هیشتا ده‌رفه‌ت نه‌بووه‌ ئه‌و سوپاسنامه‌ی که‌ له‌زانستگا وه‌ریگرتوه‌ به‌دیواریان هه‌لواسم. بۆ سوپاسنامه‌کان رامسپاردۆته‌ لای به‌نرخ‌ترین چوارچێوه‌ دروستکه‌ری که‌لکه‌ته‌، گشتیان له‌داری فۆفیل.»*

نارتووش هه‌روا سه‌یری ئیمیلی ده‌کرد. «گوتتان له‌کام به‌شدا کارتان ده‌کرد؟» دایکه‌ هه‌روه‌ک هه‌یج قسه‌یه‌کی نه‌کردبێ وابوو.

ئیمیل سیمۆنیان پینگژی و چاویکی له‌دایکی کرد و ده‌ستی به‌قسه‌کرد. چه‌نده‌ شییوه‌ کیژه‌که‌ی ده‌دا. له‌چیشته‌خانه‌که‌ی ئیمه‌دا، کاتێ دایه‌ گه‌وره‌هات. بی‌واز و وه‌ره‌ز.

نارتووش پلاوی هه‌ر به‌ته‌نێ خوارد، ته‌نیا سه‌یری ئیمیل سیمۆنیانی کرد و هه‌ر سه‌ری بادا. خاتوون سیمۆنیان بۆ جاری دووه‌م هینده‌ به‌سه‌رنجه‌وه‌ چاشنی ده‌دووری کرد که‌ ده‌تگوت ماجوومیکی که‌م وینه‌ ده‌پێوێ.

له‌بیری ئه‌وه‌ دابووم که‌ ئه‌گه‌ر گه‌رامه‌وه‌ مال چۆن وه‌لامی پرته‌ و بۆله‌ی نارتووش بده‌مه‌وه‌ که‌ خاتوون سیمۆنیان گوتی «منداله‌کانی تۆ له‌چ سه‌عاتیک دا ده‌خه‌ون؟» نیو سه‌عاتیک ده‌بوو منداله‌کان ده‌نگیان لیوه‌ نه‌هاتبوو. نیگه‌ران بووم. گوتم «زۆرتر سه‌عات نۆ. به‌لام ئه‌و شه‌وانه‌ی که‌ وه‌ک ئیمشه‌و بۆ سه‌به‌ی ناچه‌ قوتابخانه‌ —»

خاتوون سیمۆنیان که‌وچک و چه‌نگالی له‌قاپه‌که‌دا له‌پال یه‌کتر داناو په‌رۆی سه‌فه‌ی له‌سه‌ر چۆکی راکرد. «چوون یا نه‌چوونی قوتابخانه‌ نابیته‌ به‌لگه‌ بۆ به‌وه‌خت و ناوه‌خت نوستن. مندال

دهبې خوو به بهرنامه يه کی ديار يکړاو بگرئ. ټيمیلی سهری سه عات نو ده دهوئ. ټيمیل که بچکوله بوو رامسپارد بووه پهرستاره کی — «کورسیه کم کیشایه دواوه و راهه ستام. (سهریک له منداله کان بدهم.)» ټيمیل سيموښيان له جیوه رابوو و که میټک سهری دانواند. ناروتووش قه پالټیکی له نان داگرت.

چهند چه مه دان له سوچی دالان له سهریه که له که کرابوو. په یکه ره یه کی فیلی تاشراو له بهرد له پال چه مه دانه کان دانرابوو. نیوهی خورتووم و کوتیک له یه کیټک له گوټیه کانی فیله که شکابوو. سهیری سه عات که کم کرد. ههشت و چاره گیتک بوو.

ژووری ټيمیلی تاي ژووری نارمهن بوو. ټیره شم مه زنتر هاته بهرچاو. جگه له قهره و نیله یه کی ناسن، میټیکی چکوله ی له سهر نووسین و مافووریکي عه نابی شتیکی تری لیته بوو. په نجه ره پردی نه بوو و رووناکایی ژوور کم هیز بوو. دوانه کان له سهر مافوور دانیشتبوون و نارمهن له سهر کورسی پشت میټی له سهر نووسین. ټيمیلی له سهر ته خت پال که وتبوو. داویني جله چه رمووه که ی تا سهره وهی ته ژنوکانی هه لکشابوو. یه کیټک له کلکه مشکه کان کرابووه و قژه کانی به سهر و چاویدا په خش و پهریشان ببوو. خوئی به نه واره که وه خهریک کرد. ته منی که دی قیت دانیشت، داویني داکیشا و ههر دوو دهستی خسته سهر چوکی.

نارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجییه که وه هاتبووه دهر چاوی لیم کرد. «چهند خویش ده بوو سبه ی —»

نارسینه بهو قژه کرژانه وه که له ژیر دهرزیله نارنجییه که وه هاتبووه دهر درټیژه ی پیدا «ټيمیلی له گهل ټیمه ده هاته سینه ما.»

نارسینه گوتی «ټیزنی بو ودرده گری؟»

نارمینه سهری چه مانده وه. «تکا ده که یین.»

نارمهن کتیبیکي له سهر میټی نووسین را کرد و خهریکي لاپره هه لدانه وهی بوو.

گوتم «خویش راده برئ؟ چ کارگه لیکتان کرد؟»

نارمینه گوتی «هه تا ټیستا ههر قسه مان ده کرد.»

نارسینه گوتی «ټيمیلی تاریقی ته و قوتا بخانانه ی ده کرد که لیبی خویندوون.»

نارمینه گوتی «برپار وایه ټیستا کایه ی ده سکه له * بکه یین.»

نارسینه گوتی «ټيمیلی فیټی کردووین.»

گوتم « کایه‌ی دهسکه‌له؟ » و هه‌ناسه‌م قوت دایه‌وه.

ناسیای من و ئارتووش له‌و کاته‌دا رویدا که له‌ جیژنی له‌ دایک بوونی دژستیکی هاوبه‌شدا کایه‌ی دهسکه‌له‌مان به‌یه‌که‌وه ده‌کرد. میوانه‌کان به‌نۆره دهسکه‌له‌کانیان ده‌سووراند. که‌سیکی که دهسکه‌له‌که‌ی سووراندیوو ده‌بوایه که‌سیکی که زارکی دهسکه‌م‌لی به‌ره و رووی ده‌ویستا راموسی. بریاری زه‌ماوه‌ندمان که‌دا ئارتووش دانی پیداهینا « هه‌وئم ده‌دا دهسکه‌له‌که‌ جۆری بسوورپینم که‌سه‌ری به‌ره‌و رووی تۆوه بووه‌ستی. » دوای یه‌که‌م سالتاتی زه‌ماوه‌ند له‌ رووم هه‌لات بلیم « ئەمنیش هه‌روه‌تر. »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که دهسکه‌له‌ی هه‌لده‌سووراند — »

ئارمینه‌ گوتی « که‌سیکی که زارکی دهسکه‌له‌ به‌ره‌و رووی ده‌وه‌ستی — »

ئارمینه‌ گوتی « هه‌ر ده‌ستوورینکی گه‌ره‌کی بی‌ ده‌یدا. »

هه‌ردوو گوتیان « خۆشه، وه‌نیه‌؟ »

هه‌ناسه‌م دایه‌ ده‌ری و پیکه‌نیم. « به‌مه‌رجیکی ده‌ستوورگه‌لی مه‌ترسیدار له‌ ئارا‌دا

نه‌بی. » و بیرم کرده‌وه منداله‌کان چه‌نده‌ پاک و قازاخن. »

ئارتووش و ئیمیل له‌ ژووری دانیشتن‌دا قسه‌یان ده‌کرد. خاتون سیمۆنیان میژی شیوی کۆ کرده‌وه. پینم سه‌یر بوو چۆن کاری به‌ کوره‌که‌ی نه‌کردوه. یارمه‌تیم دا. له‌ هات و چۆی نیوان شیو خۆری و چیشتخانه‌دا داویننی جله‌که‌ی هه‌لکیتشا و بی‌ نیو بر ناخۆت « هه‌ر له‌ روژی له‌ دایک بوونه‌وه خزمه‌تکار و به‌رده‌ستم بوو. ئیستا ناچارم بوخۆم کاری بکه‌م. هیند هه‌ر خراپیه‌کی که‌ هه‌یبوو نۆکه‌ر و قه‌ره‌واشی فره‌بوو، له‌ ماله‌ باوکم له‌ جولفا‌دا خزمه‌تکاریکی زۆرمان بوو. » ملوانکه‌ مروارییه‌که‌م هه‌میشه‌ ده‌ قاپ و قاچاخ و ده‌سگیره‌ی ده‌رگه‌ ده‌هالا. « که‌ له‌ مه‌سجد سولیمان بووین کیژتیکم له‌ جولفا‌هینا. میشکی چاک کاری نه‌ده‌کرد. به‌ بنه‌ماله‌که‌ییم گوت کیژه‌یان برده‌وه. پینم وایه‌ سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا بیشک لیم روونه‌ نازانن نه‌ماگه‌رد کوپیه‌. ئیوه‌ لیره‌ قه‌ره‌واشتان بیشک نایه‌؟ »

ویستم بلیم ده‌زانم نه‌ماگه‌رد له‌ کوپیه‌، به‌لام نه‌مگوت و که‌توه‌وه‌ بیر ئاشخین که‌ هه‌وتووی دووجار بو یارمه‌تیدانی کاروباری نیومال ده‌هاته‌ لامان و هه‌وتووی جارێک ده‌چووه‌ مالتی ئالیس و دایکم. شووه‌که‌ی پاش شه‌وه‌ی پشتی برینگه‌ری کرد سه‌قه‌ت ببوو و موچه‌یه‌کی که‌می به‌ هۆی خانه‌نشین بوونی له‌ کۆمپانیا وهرده‌گرت، کوره‌که‌ی تازه‌ له‌ سه‌ر بازی هاتبووه‌ و بیکار بوو و ئاشخین گوته‌نی « له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا شه‌و باژیری کویتیه‌کان و

رۆخ چه م پیوان و رۆژی دوو پاکت جگهره کیشان و تو ترووکاندن ببویه نیشوکاری ژبانی، پیی وابوو دایکه قور به سهره کهی که نه من بم نه سکناس له داری لئوه ده کهم.» بیرم کرده وه هم زه همه تی هاوسیکه کم ده بیته وه و همه میش یارمه تیبیه که به ناشخین.

میژی شیوکه کوکرایه وه همه بر ئیمیل و ئارتووش دانیشتم. خاتوون سیمۆنیان له شوینی پیشووی دانیشتم و گوتی «ئیمه دوای شیو میوه و چا ناخۆین. بو هه لئاوینی* چیشتم زیان هینه ره.» پاشان نیو نشانی به قالیبه کهی ئه دیبی وه رگرت که له نزیك ماله مه بوو و ژماره ته له فۆنی مامۆستای پیانوێ منداله کانی نووسی. «ئیمیل هم له ههوت سالییه وه ناره کلاسی پیانو. ده بی درێزه ی پی بدا. بوخۆم هم له پینج سالییه وه پیانو م لیده ده.» گوتم چۆن بوو نه یگوت «ده مژهنی.»

ئیمیل لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. که وشه ره شه بریقه دار و گۆره وییه ره شه کهی ده بهر کرد بوو. ئارتووشیش لاقی هاویشته بووه سهر لاقی. کهوشی رهش و گۆره وییه کانی قاهویی بوون. خهتای خۆم بوو. له بیرم چوو بوو گۆره وی رهش بجه مه پال که وشه کان. چاوه ری بووم ئارتووش چاویکم لی بکا و ئامازه ی بکه م مالاوایی بکه مین که ئارمه ن خۆی ده ژووری هاویشتم. ده موچاوی سووره لگه رابوو و کوخه ده رفه تی پینه ده ده. تیگرا بووم. «چ بووه» به ده م کوخه وه گوتی «ئاو.» ئیمیل سیمۆنیان ویستا. ئارتووشیش هم وه تر. خاتوون سیمۆنیان خۆی نه بزوات.

ئارمه م برده چیشته خانه. ئاو م تیگرت و دامه دهستی و پرسیم «شتیک په رییه ئه وکت؟» مژولکه درێزه کانی به هۆی فرمیسه که وه پیک وه نووسابوون، دیسان داوای ئاوی کرد، دیسان کوخی، دیسان ئاوی خواره وه ههتا ناخرییه کهی هیمن بووه و بی ئه وه چاوم لی بکا گوتی «نازایم بو یه گجی کوخه م پیوه نووسا.» و له چیشته خانه ده رکهوت.

ئارتووش دوانه کانی بانگ کرد بوو و خهریک بوو سوپاسی خاتوون سیمۆنیانی ده کرد و مالاوایی ده خواست. ئیمیل سه ری داخسته بوو و نه واره چه رموه کهی له ده وری تلی ده هالاند. نه من پیم وابوو یا به راستی بزده کی تالی له سه ر لیوان بوو.

له کاتی ته وقه له گه ل خاتوون سیمۆنیان و کوره کهی، له سیله ی چاومه وه دیم ئارمه ن چوویه لای دوانه کان و له بن گوئیاندا سهر ته ی کرد ئارمینه داوینی جله که می کیشا. «سینه مای سه به ی.» رووم ده ئیمیل سیمۆنیان کرد. «ئیزن ده ده ی ئیمیلی له گه ل منداله کان سه به ی بچیتته

سینه‌ما؟) ئیمیل سیمۆنیان سه‌یری دایکی کرد. «ئارسینه لایه‌که‌ی تری جلمی کیشا. «له‌ دایه‌ گه‌وره‌ی بپرسه.»

خاتوون سیمۆنیان دوا‌ی ئه‌وه‌ که‌ پرس‌ی کامه‌ سینه‌ما و چ‌ فیلم‌یک و له‌گه‌ل‌ ک‌ی ده‌چن و له‌گه‌ل‌ ک‌ی دینه‌وه‌ و که‌ی ده‌چن و که‌ی دینه‌وه‌ و نه‌کا له‌ سینه‌ما چیپس یا بابۆله‌ بچۆن ئاخ‌ری رازی بو.

دوانه‌کان له‌ پانایی شه‌قامدا ده‌ست ده‌به‌ر پشتی یه‌کتر دا به‌ر له‌من و ئارتووش و ئارمه‌ن ده‌رویشتن. یه‌ک دوو جار ئاورپانداوه‌ و سه‌یری ئارمه‌نینان کرد و پیکه‌نین. ده‌رگه‌ی مائیم کرده‌وه‌ و چ‌رای دالائیم هه‌ل‌کرد.

ئارسینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی . چانیه‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌ تاریک نییه.»

ئارمینه‌ گوتی « ئۆخ‌ی فینکیشه.»

ئارسینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان فره‌ تاریک بو.»

ئارمینه‌ گوتی « زۆر خۆش‌ گوزه‌را، به‌لام ماله‌که‌یان زۆر گه‌رم بو.»

ئارتووش بۆینباخه‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و چیشتخانه‌ چوو. «شتیکمان بۆ خواردن هه‌یه‌؟» ئارمه‌ن به‌ ب‌ی ده‌نگ‌ی چوو‌یه‌ ژووره‌که‌ی و ده‌رگه‌ی توند پینگ‌دادا.

دووانه‌کام نارد‌ه‌ ژووری خه‌و، پیتاوه‌ پانیه‌ بلینده‌کام داکه‌ند و پ‌ی په‌تی چوومه‌ چیشتخانه‌.

ئارتووش له‌ پشت میژ دانیشتبوو، زه‌ق ده‌ گوله‌کانی سه‌ر قه‌رنیژ رامابوو. « ئه‌و پیاوه‌ به‌سته‌زمانه‌. ئیستا ده‌زانم بۆ حاله‌تی ناسایی نییه‌ به‌م دایکه‌ — » مارمیلکه‌یه‌کی بچکۆله‌ له‌ پشت تۆره‌که‌وه‌ چاوی بریبوووه‌ چیشتخانه‌. بابۆله‌ی هیلکه‌م دروست کرد. هیلکه‌ له‌هه‌ر بیچم و هه‌رکاتدا چیشتیک‌ی به‌ که‌یفی شووه‌که‌م بو.

هه‌تا ئارتووش ویستی قه‌پال له‌ بابۆله‌ داگر‌ی هاواری ئارسینه‌ به‌رز بۆوه‌. « بل‌ی ئیش‌ی له‌ کو‌ییه‌ ده‌نا ده‌ل‌یم بۆ کۆخه‌ت گرت»

ویستم له‌ پشت میژه‌که‌ هه‌ستم که‌ ئارتووش ده‌ست‌می گرت و خوا ده‌زانی چ‌ه‌ندجار گوتی «خۆتیان تیمه‌قورتینه‌. لیگه‌ر‌ی با شه‌ری بکه‌ن. پاشان ئاشت ده‌بنه‌وه‌. دیسان به‌ شه‌ر د‌ین و ئاشت ده‌بنه‌وه‌ لیانگه‌ر‌ی. دوا‌یه‌ پیکه‌نی. مه‌ترس‌ی ، یه‌کتر ناکوژن.» ده‌ستم که‌ له‌ نیو ده‌ستیدا بووتلی به‌ پشتی ده‌ست‌ما هی‌نا. جووله‌م ل‌یوه‌ نه‌هات. زۆر له‌ میژ بوو ده‌ست‌می نه‌گرتبوو؟ ده‌ستمی به‌ردا و بابۆله‌که‌ی راکرد و قه‌پالی ل‌یدا. «پ‌یستت چ‌هنده‌ وشک بووه.»

سهیری دهسته کانم و نینۆکه کردوو به لاکه کانی کرد. خاتون سیمۆنیان له کاتی تهوقه کردن دا ناگاداری دهسته وشکه کانم ببوو؟ تهدی کوره کهی؟ وهبیر ماچ کردنی دهستم که وتمه وه و دیسان تووشی شهرمه زاری بووم. منداڵ دهنگیان نه هات و داوی نیو سهعات که سه ریکم له ژووهره کان هه لێنا هه رسیکیان خه وتبوون و ئیشی ده باوهشی ئارمینه دا بوو.

٨

رۆژانی ههینی به پیچه وانهی رۆژانی تر چیشتیکی تیر و تهسه مان ده خوارد. رادیۆ دایسا، هیلکه کانم ده نیو تاوه کرد و ئارتووش که که ره و په نیری له سه لاجه (دهیه نادر) پیم گوت « ئه من میزه که ده چنم، ته تو بچوو ئارمه ن له خه و راکه بگه نه سینه ما. »

ئارمه ن له بهر ده رگهی چیشته خانه دا گوتی « ئه من وه خه بهرم، کیژه ته وه زه له که تان راکه ن. سه ره رای ته وهش به یانی باش. » قژی ته ر و سه ر و روو خۆش بوو. ئارتووش سهیری منی کرد و برۆی هه لته کاند. هه ردوو ده کوره که مان راماین.

ئارمه ن له پشت میز دانیشته. « چ باسه؟ ئینسانی حه مام کردووتان نه دیوه؟ » ئارتووش که وگبری له بن هیلکه و رۆنه که هه لدا. « ئینسانیتک ده بینین که زۆر بچیتته حه مام. ئارمه نی حه مام کردوو به ده گمه ن ده بینین. » هیلکه و رۆنه که ی ده دوری ئارمه ن کردو هه رتک پیکه نین. له ده سالانه ی ئارمه ن به داواه، نارده نه حه مامی کوره که م یه کی له ئه رکه دژواره کانم بووه.

ئارمه ن ده بیۆلاند هیلکه و رۆنی ده له مه م پیخۆش نییه، ئارمینه و ئارمینه وه ژووهره که وتن. سارا فۆنی چوارخشته کی سوور و سوورمه یی و فانیله گه لی چه رموو له بهر دا، هه رتک گوتیان هیلکه و رۆن ناخۆن و هه رتک داوای که ره و مپه باو شیرکاوی ساردیان کرد.

فروو زه نده ی ئه ربابی له رادیۆ دا گوتی « ئه م رۆژانه له تاراندایا به هاره و خونچه و باران

« —

ئارمه ن توند گوتی « ئه م رۆژانه له ئاباداندا به هار نییه و گه رما و شیدارییه. »

نارسینه گوتی « چت گوت؟ » نارمینه به دهنگی گنهوه گوتی « وهك فرووزه‌ندهی نهربابی ناخۆت. » نارسینه به ئه‌دا ده‌پێنانی خوشك و برای قاقا پێكه‌نی و به دهم پێكه‌نینه‌وه گوتی « فراوین له یانه ده‌خوین؟ » نارسینه گوتی « فراوین له یانه بخۆین. »

رۆژانی هه‌ینی ته‌گهر میوان نه‌بواین یا میوانمان نه‌بوایه بۆ فراوین ده‌چووینه یانه‌ی گولستان. منداڵه‌کان پلاو و که‌بابی یانه‌یان پێخۆشوو و ته‌من بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌ند خۆشه که‌ هه‌وتووی جارێک هه‌موومان له ده‌وری یه‌کتر بین. ئارتووش شه‌کری ده‌ فینجانی چای کردو لیکی‌دا. « به‌ مه‌رجیک. »

نارمینه پارووه‌که‌ی به‌ په‌له قووتدا. « مه‌رجی چی؟ سه‌ر له‌به‌ری کاره‌کانی قوتابخانه‌مان به‌رپۆه بردووه. مه‌شقی پیا‌نۆشان کردووه. ژوو‌ره‌که‌مانیشمان رینکوپینک کردووه. » و وه‌ک هه‌میشه له‌ خوشکی ویست دا‌کۆکی لی‌ بکا. « وه‌نیه، نارسینه؟ » نارمین به‌شه ده‌له‌مه و تونده‌که‌ی هیلکه و رۆنی جیا ده‌کرده‌وه. « نیک و پیک، وه‌نیه. رینکوپینک گێژه — » چاوی به‌ من که‌وت و پاشماوه‌ی قسه‌که‌ی قوتدا. دوانه‌کان هۆشیا‌ن له‌ لای ئارتووش بوو. بلێ! بلێ! چ مه‌رجیک. » ئارتووش چای لینگه‌دا.

نارمینه گوتی « باشه. » نارسینه گوتی « هه‌ر مه‌رجیک قه‌بووله. » پاشان هه‌رتک گوتیا‌ن « بلێ! بلێ! بلێ! »

من و نارمین و دوانه‌کان چاوه‌روان ده‌ ئارتووش رامابووین که‌ بێ خۆ شلوی کردن که‌وچکی له‌نیو فینجانه‌که‌ ده‌رێنا. هی‌من و له‌سه‌ر خۆ خستیه‌ نیو ژیر پیا‌له، له‌ په‌نجه‌ره‌وه روانییه‌ ده‌ره‌وه، سه‌یری منی کرد، ته‌وجار له‌ نارمین و پاشان له‌ دوانه‌کان. هه‌تا ته‌وه‌ی که‌ گوتی « به‌ مه‌رجیک کێژه ژیکه‌له‌کام هه‌ر یه‌که‌ی ما‌چیک کیه‌ره‌ بده‌نه‌ باوکیان. » نارمین و نارسینه دایانه‌ پێکه‌نن و له‌جێوه هه‌له‌بزه‌ینه‌وه.

نارمین ریچ بۆوه و گوتی « بێ بێ بێ، چه‌ند شیرنه. » پێکه‌نیم و خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی می‌زی تیش‌ت بووم.

نارسینه له‌سه‌ر رانیکی ئارتووش را گوتی « بریا ئیمیلیش دوا‌ی سینه‌ما هاتبا‌یه یانه. » نارمین له‌سه‌ر لایه‌که‌ی دیکه‌ی را گوتی « وه‌ی! ده‌بێ بچینه شوینی. » و له‌ کۆشی ئارتووش هاته‌خوار. نارمین ته‌سه‌که‌م‌لی وه‌لانا. « ته‌من ده‌چمه شوینی. » ئارتووش به‌ سه‌ره‌وه‌ی قه‌زه لوله‌که‌ی نارسینه‌دا چاوی له‌من کرد. نارمین گه‌یش‌ت‌بووه‌ دا‌لان که‌ دوانه‌کان به‌ دوا‌یدا هه‌واریا‌ن کرد « راوه‌سته! » و له‌ چیش‌ت‌خانه وه‌ده‌رکه‌وتن.

نارتووش روا نىيە دەرگە چىشتاخانە و گوتى « كورەكەمان زۆر بە ئەدەب و نەزاكەت بوو. » پاشان لەجىتووە هەستا.

« منداڵەكانم كە لە سىنەما هەيئەت، بە شوپىن تۆ دا دىم. لە داىكم و ئالىسىش تەلەفون بكە ئەوانىش بىن. »

پىم سەير بوو. نارتووش زۆر باش دەيزانى داىكم و ئالىس پىويستيان بە بانگىشتن نىيە و بىشك دەهەين. ئەمىنىش باش دەمزانى نارتووش هۆگرى يەكى ئەوتۆى بە هاتنى هيجكامىكيان نىيە. كەوابوو هۆى ئەم دلۆقانى و خۆشەويستىيە چى بوو؟ لە دالاندا كە هاوارى كرد «منداڵەكانم كە دانايە سىنەما سەرىك لە شاهيندە دەدەم.» بە خۆم گوت « ها! دە بلێ ئىدى — » بانگم كرد « راوەستە!» و بە دوايدا هەلاتم.

لە جەرگەى رىنگە بەرتەسكە كەدا و پىستا و چاودەرى ما هەتا بىگەمى. خەرىكى ردىنە بزى ناساكەى بوو و لە سەر خۆ پىندە كەنى. كەوابوو گومان بردنە كەم دروست بوو. خەرىكى دانى پىناك* بوو. بەرە و پرووى وەستام. « ئەدى قەولت نەدا بوو بە شوپىن شاهيندە وە نە چى؟ » قۆزە كەم لە نىيو چاوانم لا دا. «سەدجار گۆتم ئەو قسانەى كە بىستت دروست نىن. شاهيندەى بەستە زمان سىياسەتى لە كوئى بوو؟ ئەو دامنە جار و بارە يەك دوو كەس دىنە دووكان و گالته دەكەين.» بە تلى لەسەرى كە پۆمى دا، « نىگەران مەبە. هەر شەربەتى گولآو و تۆ شەربەتى دەخۆم و دەگەرىمەو. شەربەتى بۆ تۆش بىنم؟ » و پىكەنى.

هەركەسىكى دەچوو بە دووكانى شاهيندە ، ئەگەر هەوا زۆر گەرم بووايە. شەربەتى گولآو و تۆشەربەتى خولق دەكرد و ئەگەر هەوا گەرم نەبووايە چاى بە لىمى عەمانى پىندەدا. تەنيا جارىك شەربەتى گولآوم خواردبوو و تامە كە بىم هيج پىخۆش نەبوو.

بە يەكەو بەرەو دەرگە ناسنىيە كە چووين و نارتووش گوتى « بەلكو حەقايەتتىكى بەتام و خويشى لە مەزى راووە گىپراو. ئەگەر هاتمەو مالى بۆتانى دەگىپرمەو. » گۆتم «هەر ئەو نىيە لە حەقايەت گىپرانەو هەشدا زۆر شارەزاي.» ئەو رووداوانەى كە شاهيندە لە راو كردنەكانى دەگىپرايەو، تەنانەت ئەوكاتە كە شاهيندە بە بى وازى و سەر سەرەكيش دەگىپرانەو هەر بە تام و خوي بوون.

لە كردنەوى دەرگەى كارپىزدا يارمەتىم دا و گۆتم «بەپاستى هەوالىك لە دووكانى شاهيندەو نىيە؟ ئەدى بۆ دواى سالى نوئى هەتا بەرە بەرەى جىژنى پاك داخرا بوو؟ عەتر

فرۆشی پالدهستی گوتی له تارانوه هاتنه شوینی.» تاو گهییسه سههر شوڤرلیته بیست سالانه کهی که ببویه دهستاویزیک بۆ نالیس ههتا بهم شیوه گه مه به نارتووش بدا.

دهرگهی ماشینی کردهوه. «عهترفروش قسهی قۆری کردوه. شاهیندهش ههروهک من له تافی لایدا هیندی کاری کردوون. ئیستا ئیدی ههرتکمان له شان و پیل کهوتووین.» سوار بوو و گوتی «ههه قسه دهکهین. دلنیابه.» ماشین دوای چهند سلفیک ههلبوو و نارتووش ئهوه بهره دوایه له کاریژ وهدهر دهکهوت که مندالهکان گهیشتنی.

ئیمیلی قژهکانی به هوی دهرزیهیهکی سوورهوه له بهر چاری لادا بوو. ئیستا که قژی به نیوچوانیدا نههاتبوه خوار، چاوهکانی درشت تر و لیو و کولمهکانی له روتر دهیان نواند. دیسان ئهوه به زهین گهیی که لیوی سوور کردوون. نارسینه و نارمینه لالوت بوون. «دایه گهوره ئیزنی ئیمیلی نهدابوو بۆ شیو بیته یانه.» «دایه گهوره گوتی شیوی دهری به ئیمیلی ناکهوی.» ههرتک دهستیان گرت و رایانوهشانند. «ئهتۆ برۆ ئیزن وهرگهه.» «تکایه برۆ.» «تکا دهکهین. نارمه ن چهند ههنگاو ئهولتر به نووکی پیتی وردکه بهردیکی پاش و پیش دهکرد. ئیمیلی سههری داخستبوو، نارتووش لهنبو ماشینهوه هاواری کرد «زوو کهن، درهنگه.»

دهستم خسته سههر شانی دووانهکان و بردمه لای ماشین. «باشه، بهلکو چووم ئیزنم بۆ وهرگرت.»

نارسینه و نارمینه له پشتهوه دانیشن. نارمه ن دهرگهی راگرت ههتا ئیمیلی سوار بوو. پاشان دهرگهی پیوه دا و چووه پیش و لهپال دهستی باوه دانیشن. نارتووش وهریکهوت و دهستی راوهشانند. دووانهکان شووشهیان داکیشا و هاواریان کرد «ئیزنی ئیمیلی. تکایه.» سههر لهفاند که «باشه.» و دهستم راوهشانند که «مال ئاوا.»

راوهستانم ههتا شوڤرلیت گهییسه ئاخری شهقام و زۆریاوه لای سینهما تاج. بایهکی گهرم هات و داره بیعارهکانی ئه مبهه و ئه وههیری شهقام بیوازانه جوولانهوه. ئاغای رهحیمی، ئه وه هاوسییهی که کاریژه کافمان دیوار به دیوارییه کهوه بوو، خهریکی ماشینه کهی بوو. کوره پینج سالانه کهی شالواری باوکی دهکیشا و دهگریا. «بجینه ئهستیلک، بجینه ئهستیلک» ئاغای رهحیمی سالو و چاک و خوژی کرد و پینکه نی. «رۆله گیان ئهستیرک هیشتا نه کراوتهوه خو.» کوره پاکهتی "کول ئید" به دهستهوه دهینقاند. دههر و بهری لووتی نارنجی ببوو. له ئابادان دا گهورهکان به تۆزی کول ئیدی لیمویی یا پرتهقالی و تامگهلی تر شهههتیان دروست دهکرد.

به لّام منالّ پييان خوښبوو تۆزه که هه روا بخۆن، زمانيان پيشانی يه کتر بدن و پيرسن « نارنجی بووه؟ سوور بووه؟ بنهوش بووه؟ »

چۆنيه تي حالي خاتون ره حيميم له ئاغای ره حيمي پرسی که بو کرپنی که له و په لی زه ماوه ندی برازا که ی چوو بووه تاران. پاشان مالّ ئاواييم کرد. دەرگه ئاسنيه که ی هه وشه م کرده وه، داخسته وه و به ريگه باريکه که ی ناوه ندی دوو په لّه چيمه نه که دا رۆيشتم. سه يری گولنه سيۆه رپه کانی نيۆچيمه نم کرد و که وتمه وه بير وته که ی ئارمينه. « هه ر وه ک ئيسمارتيزه کانی بنهوش، وه نييه ئارسينه؟ » هه رتک ئوگری شه که راته خړ و رهنگا ورپه ننگه کانی ئيسمارتيز بوون. لق و پۆی داره بيه که شوړ ببۆوه سه رچۆلانه ئاسنيه که و پنچکه گولنه سووره که خونچه ی تازه ی دهر دا بوو.

۹

چوومه وه مالّ و دهرگه م له پشته وه را گاله دا. له ئابادان دا که س له جهرگه ی رۆژ دا دهرگه ی ماليّی گاله نه ده دا. نه منيش هه ر نه و کاتانه هاچهرم له قفلدا ده سووراند که گهره کم بوو له ته نيایي خوّم دلّنيام. لايه نی بيانوگری بيرگه م گه ليک جار پرسيبوی « دهرگه گاله دان چ پيۆه نديه کی به ته نيا بوونه وه يه؟ » هه موو جار ی وه لّامم دا بۆوه « نازانم. »

پالّم وه دهرگه داو چاوم نووقاند. دواي گهرما و رووناکی دهره وه و هه را و هۆريای مندالان، فينکايی و بيدهنگی و تاريک و روون بوونی مالّ خوښ و دلگر بوو. ته نيا هاشه ی يه که چه شنی کۆليړه کان ده هات و بۆنی ئۆدکۆلۆنی ئارتووش که هيشتا هه ر دالّانه که ی ته نيبوو. هه زم چووه قاوه.

سه يری سه عاته ديوار بيه که ی چيشتخانم کرد. شتيکی وای بو ده نه ما بوو. دايکم و ئاليس بيّشک هه تا نيو سه عاتی تر په يدا ده بن. پيّم و ابوو « ده بی را وه ستم به يه که وه قاوه بخۆينه وه. » پا که تی جگهره م له سه لاجه دهرينا. نازانم له کويّم بيستبوو جگهره م له سه لاجه دا دهره نگ وشک ده بی.

جگهره م زۆر نه ده کيشا. ته نيا نه وه ده مه ی مالّ چۆل بوو گهره کم بوو دانيشمه نيۆ راحه تيبه چه رم سه وزه که، سه ر وه پالپشته که ی بده م، جگهره بکيشم و بير بکه مه وه. له و کاته ته نيایيه

دهگمه نانه دا هه و لّم ددها بير له دۆزگه لى رۆژانهى وهك شىو و دهرس نه خویندنى نارمه ن و هیمنى و فهرامۆشكارى نارتووش نه كه مه وه .

بيرم له شتگه لىك ده كرده وه كه دهره تى بير ئانينيان كه متر بوو . وهك ماله كه مان له تاران كه حه وشه يه كى بچكۆله ي بوو و هۆده ي مه زن و دالانىكى دوور و درىژ كه له جه رگه ي رۆژيش دا تاريك بوو . بيرم له باوكم ده كرده وه دوانيوه رۆيان كه ده هاته وه مال ده ست و چاوى ده شورده و له پشت ميژ داده نيشته و ههر ئه وه ي كه دايكم دروستى كردبوو به ئيشتياوه ده بخوارده و به حه وسه له گوئى له دايكم ده گرت كه رووداوه كانى رۆژانه ي زۆر به وردى بۆ ده گيپاوه . ههر له كال بوونى شووتيبه كى كه ئه و رۆژه كرپبووى هه تا گران بوونى لؤبياچيتى و كيشه كانى من و ئاليس كه بيشك به شىك له رووداوه كانى رۆژانه بوو . باوكم له ژىر لىويه وه شتگه لىكى ده گوت كه ئيمه به باشى نه مانده بيست ، سوپاسى دايكمى ده كرد بۆ فراويتنه كه ي ، به دالانه تاريكه كه دا ده رۆيشته و ده چوويه ژووره كه ي كه له بنه بانى دالانه كه هه لكه وتبوو . ژوورپكى بچكۆله به په رده گه لى مه خمه رى قاوه ييه وه . په رده قاوه ييه كان هه ميشه دادرابونه وه و ژوور پر بوو له شتگه لىكى كه دايكم گشت كات و ساتيك پرته و بۆله ي بوو « ئه م زىل و زاله ت بۆچى راگرتوه ؟ »

دواى چلله ي مه رگى باوكم ، له گه ل دايكم و ئاليس كه چووينه ژووره كه ي باوكم ، دايكم گريا و گوئى « خوا ده زانى ئه م زىل و زاله ي بۆچى راده گرت . » قه فه سه كانى ته ژى له كتىب و براوه ي رۆژنامه و گوڤار و خسته نيوه شىكار كراوه كان بوو . نامه گه لىكى تيدا بوو كه نه ئه من و نه دايكم و نه ئاليس نووسه ره كانيا مان نه ده ناسى . وئنه گه لىكى گشتى له سه رده مى لاويتى باوكم له گه ل هافالانى . دوستگه لىكى كه هىچكات نه مانديبوون . ئاليس غه ريبى هه ستابوو و دايكم ده گريا . ئه و هه موو ساله ، ئه و هه موو زىل و زاله ي بۆچى راگرتبوو ؟ » كتيبه كامم لىك كرده وه و پيم وه دانه وه . ئه و سه عاته ده ستيا نه ي كه كاريان نه ده كرد هه لگيپرو وه رگيپرم كردن و بيرم كه وته وه كه دايكم هه موو دم سكالاي له ببه لىنيه كانى باوكم بوو . ده نيۆ كۆنه قتووى كه وشاندا چاوم به تيغه ي ژه نگاوى ردىن تاشين كه وت و له نيۆ دۆلابه دارينه كه دا سه يرى شووشه به تاله كانى ئۆدكۆلۆنه جۆراو جۆره كامم كرد . له وه تا وه بيرم دى باوكم ردينيكى چر و پرى بوو و قه ت بوئى ئۆدكۆلۆنى لىنه ده هات .

ئاليس له ژووره چكۆله كه ي بنه بانى دالانه كه دا شتيكى نه دۆزيبه وه كه بايه خى راگرتنى ببى . كتيبه كامم راكرد و دايكم فرميسكه كانى سپيه وه و په رده مه خمه ريبه قاوه ييه كانى لادا و

هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستی که‌وت تووری هه‌لدا. دایکم به‌ دواى به‌تالّ بوونی ژووره چکۆله‌که‌ی بنه‌بانی دالان، به‌و باوه‌ره‌که‌ ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی خۆی به‌رێوه‌ بردووه، به‌ بیرتکی ناسووده‌وه بوّ باوکم تازیبه‌بار بوو و رسته‌ی « ئه‌گه‌ر باوکی خوا لیخۆشبووتان زیندوو بوو — » بوو به‌ بنیشته‌ خۆشکه‌ی سه‌ر زاری.

ورده‌ ورده‌ له‌بیرمان چۆه‌ ئه‌گه‌ر کوو باوکمان زیندوو بووايه ژيان هه‌یچ گۆرانیکى به‌سه‌ر دا نه‌ده‌هات. باوکم کتیبی ده‌خوینده‌وه و خشته‌ی شیکار ده‌کرد و چیشتی چه‌وری ده‌خوارد و له‌ هه‌یچ باب‌ه‌تیکه‌وه رای ده‌ر نه‌ده‌بړی و ئه‌گه‌ر ده‌ریشی برپیايه تيمه نه‌مانده‌بیست یا ده‌مان بیست و له‌بیرمان نه‌ده‌ما و درێژه‌مان به‌ ژيانی خۆمان ده‌دا. من هاو‌رپێ ئارتووش ده‌هاتمه‌ تابادان و منداڵه‌کام گه‌وره‌ ده‌کرد. نالیس چه‌ند سالێک ده‌چووه ئینگلته‌را، له‌ دلّی خۆیدا به‌ هیواى ئه‌وه که‌ شووه‌کی ئینگلیزی بدۆزیته‌وه و له‌ رواله‌تدا به‌شی په‌رستاری بخوینسێ. دایکم رۆژێ دووجار هه‌ردی چیشته‌خانه‌ی ده‌شورد و غه‌یبه‌تی ئه‌و ژنانه‌ی ده‌کرد که‌ کاله‌ک و شووتی یان به‌ نه‌شوراوه‌بی ده‌ سه‌لاجه‌ ده‌نا و هه‌موو رۆژێ به‌لگه‌یه‌کی بوّ دردۆنگ بوون ده‌یه‌ناوه.

سه‌رم وه‌ پالپشتییه‌ سه‌وزه‌که‌ی راحتى کرد و که‌وتمه‌وه بیر سیمۆنیان. ده‌سته‌ ناسکه‌کانی کورپه، پیتلاوه به‌ مووروو دروواوه‌که‌ی دایکی و تيمیلی که‌ هیشتا وشه‌یه‌ک له‌گه‌لّ من نه‌دوابوو. پیم وابوو دایکی تيمیلی ده‌بێ چ ژنێک بووبێ؟ دایکم گوتبووی « دین بوو و سه‌ری له‌ نه‌ماگه‌رد وه‌ده‌رنا.» ئه‌وه‌م بیرکه‌وته‌وه ئه‌و هاوینه‌ی که‌ چووینه نه‌ماگه‌رد چه‌ند سالانه بووم؟ هه‌شت سالانه؟ یازده سالانه؟ ره‌نگبێ هاوته‌مه‌نی ئیستای دووانه‌کان.

چیرە‌ی ده‌رگه‌ ئاسنیه‌که‌ی هه‌وشه‌م بیست. سه‌رم کیشایه‌ ده‌رێ و دایکم و نالیسم له‌ په‌نجه‌ره‌ را دی که‌ ده‌هاتن. خوشکم به‌ جلکی زه‌ردی فره‌وانه‌وه، له‌ نیوان داره‌کان و شمشاده‌کان و له‌ ژێر رووناکانی به‌ تینی رۆژ، شیوه‌ی گوڵه‌ به‌رۆژه‌یه‌کی مه‌زن بوو و دایکم له‌ر و داته‌کیاو به‌ جلکی ره‌شه‌وه، چه‌شنی کوته‌ دارێکی وشک هه‌لاتوو. ئارمه‌ن ده‌یگوت « پوره‌ ئالیس و نانی که‌ به‌ یه‌که‌وه به‌ رېگا دا ده‌رۆن، وه‌ک لۆرێل و هاردین.» خوشکم قتووه‌ مقه‌بايه‌کی مه‌زنی به‌ ده‌سته‌وه بوو. نه‌دیتوو ده‌مزانێ چیه‌. رۆژانی هه‌ینی چونه‌ شیرینی فرۆشی نیگرو و کرپینی نان خامه‌بی تازه‌ بوّ ئالیس له‌ چونه‌ کلێسا له‌ رۆژانی یه‌ک شه‌مه‌ پێویست تر بوو.

دایکم گازنده کانی خوی له گه‌رما کرد. نالیس پشوری هاته‌وه به‌ر. به یه‌که‌وه له پشت میژی چیشخانه دانیشتن و خوشکم گوتی « دهی؟ »

پیوستی نه‌ده‌کرد بپرسم « دهی، چی؟ » نه‌گه‌ر هه‌لده‌که‌وت به بی نالیس بچمه شوینی — که زۆر به دگمن هه‌لده‌که‌وت — رۆژی دواتر ده‌بوایه سهر له‌به‌ری رووداوه‌کانم گه‌ر‌اباوه و به‌م حاله‌وه قایل نه‌ده‌بوو و قه‌یافه‌یه‌کی دردۆنگی به خۆیه‌وه ده‌گرت که « هه‌موو شتیکت نه‌گه‌ر‌ایه‌وه. »

له پال ئاور و چاو له قاوه جۆش که قاوه هه‌لنه‌چی گوتم « دهی، ده‌بوایه چووباین . هه‌رچی بی دراوسین. » نالیس دایه پیکه‌نین. « واته ئه‌و هینده خراب تیپه‌ر بو؟ بی گومان پروفیسۆر پرته و بۆله‌یه‌کی یه‌کجار زۆری کرد. » دایکیشم پیکه‌نی قاوه‌م تیکرد، دامنایه سهر میژ و دانیشتم.

خوشکم به‌نی ده‌وری قتوه مقه‌واکه‌ی کرده‌وه و سهری هه‌لگرت. نیو سه‌عات چاو‌ه‌پروان مام هه‌تا حازر بوو. تازه‌ی تازه‌یه، هه‌رچی ناغای مووسه‌وی داوای کرد له جینگه‌ی ئه‌وه دا شیرینی ته‌ر بکرم نه‌چومه ژیر بار. گوتم سی خه‌روار گولۆو ده‌نیو شیرینی ته‌ر ده‌که‌ی. نه‌مگوت به پیچه‌وانه نان خامه‌یه‌کانت هیچ قسه‌ی تیدانیه، روودار ده‌بوو. « به دوو تلان نان خامه‌یه‌که‌ی راکرد، قه‌پالی لیدا، چاو‌ه‌کانی نووقاند و گوتی «خ خ خ _» واته زۆر به‌تام و چیژه. پاشان قتوه‌که‌ی کیشایه لای من و دایکم و به ده‌می پره‌وه گوتی « ب ب ب » یانی بخۆن. دایکم یه‌کیکی راکرد و ئه‌من سهرم راوه‌شانند. « ئیستا له‌گه‌ل مندا‌له‌کان تیشتم خوارد. »

دایکم گوتی « مندا‌له‌کان له مال نین؟ ها! بریار بوو بچنه سینه‌ما. ئارتوش له کوپه‌ه؟ ها! چوه مندا‌له‌کان بگه‌یه‌نه‌ته سینه‌ما، ده‌گه‌ریتته‌وه؟ نا! بيشك دیسان به شوین شاهینده داچوه. » و به دوا‌ی ئه‌م پرسیار و وه‌لامه یه‌ک لایه‌نه‌یه دا قه‌پالی له نان خامه‌یی داگرت، جووتی، قووتیدا و گوتی « سه‌د جار گوتومه نابی به شوین ئه‌م که‌زی براوه‌ دابچی. (شاهینده قژه دریژ و چه‌رمو‌گه‌که‌ی وه‌ک کلکی ئه‌سپی ده‌به‌ست). فرۆتنی که‌ره‌سته‌ی راو بیانوه. (شاهینده له نزیك بازاری کوپتیه‌کان که‌ره‌سته‌ی راوی ده‌فرۆت). کامه کاسب‌کارێک

له رۆژی ههینی دا دووکانی کریاوهیه؟ (جگه له رۆژانی ههینی که دووکانی شاهینده بی گومان کریاوه بوو، خۆی گوتهنی له ههوتوو دا تهنیا یهك دوو رۆژ کهرکه ره که یه له ده داوه.) بهو قه لافه ته زله و سمیل با بریه وه شه رمی نه ده کرد وه گهنج و لاوان جلی ده پۆشی.» (شاهینده کراسگه لی فره وان و یاخه ئینگلیزی و رهنگاوه رنگی له بهر ده کرد.) وه لامی دایکم که نه دواه در یژهی پیدایدا. «ئه من قسه ی خۆم ده که م. له دهس خوالیخۆشبوو و سیاسیه تکارییه کانی که مم کیشاوه، شه مجاره نۆره ی زاوامه. له ئاوێ قوتارمان بوو تووشی لیشت هاتین.» تا ئه و جیهی له بیرم بوو «سیاسه تکاری» باو کم له چهنده جار چوونه شه نجومه نی ئیژان و یه کیه تی سو فیه ت شه ویش له سه ر داوای ئارتووش و بیستنی بهرنامه کانی رادیۆ شه رمه نستان تینه په ریبوو.

نالیس قاوه که ی چیشته و لووتی هه لقرچاند. «یهق! ده لئی ژاری ماره.» جی شه که ره که ی کیشایه پیش خۆی، به م بیره وه که هه ر ده لئی باسی زه ماوه ندی دکتۆر له بیر چۆته وه. دایکم گه شاره «ئاچۆ!» دایکه نالیسی هه ر جاره ی به ناویکه وه بانگ ده کرد که هه ر له مندا لیه وه له سه ری ما بوو. خوشکم له وه ی که به ناوی ئاچۆ بانگیان ده کرد قوتووی ده بووه — یانی له نالیس تووره یه. «ديسان له سه ر ده به ی شه کر دانیشتی؟» بی شک هه موو شت به خیر گۆزه رابوو که دایکم جۆر به ی دابوو بهر خۆی له سه ر نالیس ببۆلینی.

نالیس دوو که وچکی ته ژی له شه کری ده فینجانی قاوه کرد و لیکیدا. نان خامه یه کی تری راکرد و بی سه رنج دان به دایکم لای له من کرده وه. «بلێ بزائم سه ر و سه کوتی کوره چۆن بوو؟ دایکی جه واهیرتی تازه ی بوو؟» دایکم لیوی کرۆشت و چاوی برییه بنه بان «یا مه ریه می پا قۆ. ديسان دهستی پیکرده وه.»

له بیری شه وه دا بووم که به چ شیوه یه که به ئیمیل سیمۆنیان هه ل بلیم؟ شه وشته ی که له بیرم ما بوو چاوه کانی بوو که وا ده رده کهوت له دووره وه چاوی له مرۆف ده کرد و دانیشتن، به ریگه دا رۆشیتن، چیشته خواردن و گشت جموجۆله کانی نه رم و بی په له کردن بوو. به لام شه م شتانه به که لکی خوشکم نه ده هات. گوتم «بالا بهرز و ته ر پۆش* و — جوان چاک.» گوتم و هه ر له جیه په ژبووان بوومه وه. نان خامه یی سیهه م له نیوان قتووی مقه با و ده می نالیس وه ستا. «چهنده ساله؟»

فینجانه که م دانایه وه نیو نالبه کی و شانم هه لته کاند. «نازائم، پیتم وایه نزیک چل.» دایکم سه ری جینان خامه ییه که ی دانایه وه، کیشایه لای من و هیتمای سه لاجه ی کرد. نالیس چاوی

له په نجره وه هوشی لای نیمه نه بوو. دایکم گوتی « دلنیم که هر هینده یه.» پاشان ده نالیس راما. «هر بریشی لی مه کهوه.» نالیس رووه و په نجره دهستی ده نیو قژی نا. «سبهی نوبه یه سه لمانیمه.» نه و جار چاوی ده من بری. «به بروای تو قژم کورت بکه مه وه؟» دایکم له منی روانی و سهری راوه شانند. هه رتکمان رووداوه کانی دوا ییمان له بهر بوو. هه رکات سهر و که لاره ی مرو قچی که ره بن وه دیار ده کهوت، نالیس بهر له هر شتی شیوه رازاننده وه ی قژی ده گوږی، پاشان چهند روژ یا چهند هه وتوو — پیوه ندی به دریتزه ی پیشهاته کهوه هه بوو — پاریزی راده گرت و خوی گوته نی و دوور له چاوی نیمه وه کیشی* کهم ده کرده وه. هه ستام قولینه ی میوهم له سه لاجه ده ریتنا. نه به لینییمه بیر کهوته وه که به باو کم دابوو و له دلی خو مدا هر دوو پاتم کرده وه «باسی لی مه که.»

نالیس گوتی هوشت له کوپیه؟ پرسیم قژی کورت له من — دهستم دایه کو کرده وه ی فینجان هه کان و به په له گوتم «بی گومان، بوچی نا؟»

نالیه ی نیستاپی شو قریتی ئارتووش بهرز بووه و دوا ی چهند ساتی دوانه کان رایان کرده ژووری.

«هه لوو نانی!»

«هه لوو پووری!»

دایکم نارمینیه له باوهش گرت. «ديسان گوتیان هه لوو؟ خو نیمه ټینگلیزی نین؟ بلی بارپو.»

نالیس نارمینیه گرت هه باوهش. «ديسان له منداله کانت هه لپیچا؟ له نابادان دا کهست پیشک دی نه لی هیلو؟ خوست زور جار له وشه ی ټینگلیزی که لک ودرده گری.» نالیسیش به روو هه لمالاوییه وه. «تو؟ هه میشه!» سهری بو لای راست خوار کرده وه و لاسای دایکمی کرده وه. «فن ای چیشته خانه خرابووه.» سهری بو لای چوپه خوار کرده وه. «نالیس چوته هوسپیتال.» ديسان بو لای راست، «نیستور» نانی «تویست ای نه بوو، رو لم کری.» ديسان بو لای چوپه، «مندالینه ئاگاداری خوتان بن له «بایسکل» نه که ونه خوار.» ده دایکم راما «تینی سوز» هه کانی نارمن کون بوونه. که دیاره تینی سوزنیه و «تینیس سوز» هه.

مندال پیکه نین، دایکم خپسه یه کی* له نالیس کرد و گوتی «دوینیه کی له دکتوره کان شتیکی به تام و خوی گپراهه.»

نارمینیه له هه مبه ر نالیس دانیشته. «پووری نه تو بیگپراهه هه تا دوا یی نیمه —»

ئارسىنە لە پال ئارمىنە دانىشت. « ھەتا دوايى ئىمە فىلمە كە تارىف بىكەين. »
ئالىس بە داكىمى گوت «نان خامەيىھە كان چىيان لىھات؟ ديسان دە سە لاجەت
بە ستاوتە ھە؟»

ئارمىنە گوتى « پوورى بىلى. »

ئارسىنە گوتى « بىلى پوورى. »

ئارمىنە كە بەرەو سە لاجە كە دەچوو دەستم گرت و تلم بۆ لای راداشت كە «نان خامەيى
بۆ نان خامەيى. »

ئالىس گوتى «يەككى ئەنداز يارانى ئىنگلىز چۆتە سەردانى بىناتگەلى نازانم كۆي. سەر
كرىكار لە لای خۆي ھەرگىز قسە كانى ئەندازيار بوو بۆ كرىكارە كان. ئەندازيارە ئىنگلىزى
يەكە گوتوويە Tell Them to bend The pipes"" سەر كرىكارە كە گەراوھتە ھە
قىژاندوويەتە سەر كرىكاران «ئاغاي وۆلك! گوتى لوولە كان قايم بىكە. »

ھەموومان بىكەن جگە لە داكىم كە خۆي مۆر كەدە ھە و گوتى « زۆرىش بىتام بوو. »

ئارمىنە گوتى « بەلام فىلمە كەي زۆر بە تام و چىژ بوو. »

ئارسىنە گوتى « بەلام سىنە ما تاج ھەر دەتگوت سە لاجەيە. »

« ھىندە سارد بوو. »

« دايە، ئىزنى ئىمىلى چى لىھات؟ »

« ھەرت گرت؟ »

« تەلە فۆن بىكە »

« نا، بچۆ مالىھە كان. »

« نا، پوورى. شىرىنى ناخۆين. دەبى فراووين بچۆين. »

« دايە، تكايە برۆ ئىزنى ھەرگە تكايە. »

دەستم نايە سەر سەرم. « دەرفەتم بەدن. ئەو چووم » و ھەستامە ھە.

لە چىشتخانە كە ھەدەر كەوتم، ئارمىنە و ئارسىنە لە كۆشى پوورى و دايە گەورە دا
دانىشتبوون و رووداوى فىلمە كەيان دەگىپا ھە. بە بىچە وانەي ھەر جارەي كە لە دلى خۆمدا
دەمگوت « بەلكو ئەم يەكەيان — » ئەوجار چووكترىن دلەراوكىم نەبوو كە ئەم يەكەيان بە
ھىچ كلووجى بە كەلكى ئالىس نەدەھات. بۆنى لىتاوى * جۆگەلەي شەقامە كەم بۆھات.

هەر وهك يه كئى چاوه نوار بئى، تلم له سهر زهنگ هه لئه گرتبوو كه ده رگه كرايه وه و خاتون سيمونيان هيشتا سلاوى لى و درنه گرتبوو مه وه گوتى « نا. به هيچ كلوجى نابى. چيشتى ده رى له گه ل مه زاقى ئيمىلى ريك ناكه وئى. ئيستاش ده بئى و چان بدا. » له كه لئى ده رگه وه چاوى فرميسكاوى ئيمىلم بينى.

له گه رانه وه دا لايه نى ره خنه گرم تانه ي لئدام. «ناره حهت بووى؟ ئيدى هه تا هه ي بو هه ر شتى به گوئى منداله كان نه كه ي.» له وه لامدا گوتم « پشتى ده ستم داغ كرد.»
ئارمه ن گوتى « وازى هاتنه يانه م نبيه.» هه تا گوتم « چ له وه باشتر، له مالى بئنيه وه ده رست بخوئنه،» بهر له هه مووان چوو سوار ماشين بوو.

له گه ل داىكم و ئاليس له دواوه ي شوڤرليت دانىشتين. ئارمىنه له پال ئاليس و ئارسينه دانىشت و دواى ئه وه كه به لئى لى وهرگيرا عه زيه تيان نه كا له پيشه وه له نيوان ئارتووش و ئارمه ن دانىشت.

دووانه كان له بوارد ه ي باكووره وه هه تا بره يم لووتيان دا هيشت و قسه يه كيان نه كرد. ئارمه ن ئاژوتنى ماشين له ئارتووش فير ده بوو و ئاليس و داىكيشم باسى ئه وه يان ده كرد كه رۆژوى مه زنى جيژنى پاكى سالى دا هاتوو له كه يه وه ده س پئده كا و رۆژوى چكۆله له كه يه وه. ئاليس له ئاخريدا گوتى «جارى هه تا جيژنى پاك چه ندى ماوه. هه رچى بئى خو ئه من به رۆژوو نايم. ئه و سال پئبووم، بو حه وت پشتم به س بوو.»

داىكم گوتى « ده بئى پئبى.»

ئاليس گوتى « پئنايم.»

« پئنايم و ژه قنه مووت. ده بئى پئبى.»

« پئنايم.»

داىكم وهك پشيله يه كى تووره خوئى فش كرد و نقورچىكى گورچ و برى له باسكى ئاليس داگرت. ئاليس كه فيژاندى « وهى وهى!» دووانه كان دا يانه پئكه نين و گه شان وه. كيشه تازه كان ياكوو گالته ي داىكم و ئاليس باشترين ريگه ي وه پئكه نين خستنى دووانه كان بوو.

نالیس له بهر دهرگه یانه دا ده گویمی سریواند «تکایه بانگیشتیان بکه.» هه ناسه یه کی دور و دریتزم کیشا و وه لامی سلاوی ناغای سه عادهت بهر پرسی نیوخوم داوه و له حالی هوسه ره که بیم پرسی که دوو هه وتوو پیش چواره مین مندالی له دایک ببوو. ئارتووش رۆژان ئاسا له گه ل ناغای سه عادهت ته و قه ی کرد و وه که هه میسه ئه م کاره بیم به دل بوو. به ده گمه ن دیبوم ئه ندامانی یانه له گه ل بهر پرسی نیو خو ته و قه بکه ن.

دووانه کان زیقاندیان « هژی ! می می!» و رایانکرده لای کیژه ورده له یه کی که هاوپولیان بوو و مارگریتای ناو بوو و دایکی جه ختی* له وه ده کرد که به می می بانگی بکه ن. می می یا مارگریتا هه تا چند مانگ بهر له مه له بووارده ی باکور دا ده ژیا. منداله کان که وردتر بوون له باوکی مارگریتا که زور بالا بهرز و قه لافه تیکی زور زل و ریشیکی چر و پری بوو ده ترسان و ناویان نابوو "گولیر". له ئارتووشم بیستبوو پله یا به ته ی ئابادانییه کان گرهیدی* "گوریل" چۆته سهر و مالیان له برهیم گرتوو. ئه وده م له بووارده بوون مارگریتا گه لیک جار له گه ل منداله کان له قوتابخانه وه هاتبووه مالی ئیمه و له وه ی مابووه هه تا ئاخیره که ی دایکی به شوینی دا بئ و شله په تانی داوای لیبوردن بکا که "ببورن ته گهر دره نگیشم کرد، کارم بوو." هه موو هه رمه نییه کانی ئابادان به سه رقال بوونی دایکی مارگریتایان ده زانی. قومار کردن و کات رابوواردن له میلکبار، قاوه خانه یه کی که تازه دانرابوو.

نالیس ده ستمی گرت و وه پیکه وت . « وهره.»

پیویست نه بوو بیرسم بو کوئ. بو ههر کوئ چو یابین یه که مین کاری نالیس دۆزینه وه ی نه ینووک و دلنیا بوون له وه ی بوو که قژه کانی ئالۆز نه بووه و سوور اوه که شسی پا نه بوته وه؟ پیویستی به وه ش نه ده کرد بیرسم ئه من بوچی بتم؟ مه حال بوو نالیس ته نیا بچیتته ده ستشوری. دایکی مارگریتا که ناوی ژوولیت بوو و ده یویست به ناوی ژوو بانگی بکه ن، قژه کانی له ده سشوریدا رهنگ ده کرد. بو دوا یین جار که له شه ونشینی بووت کلاب دا یه کترمان دیبوو، قژه کانی خورمایه ی بوو. هه نووکه سوور بوو، ههروه که رهنگی سوور اوه که ی.

له ئاوینه دا که ئیمه ی دی زۆریاوه. له ناعیلاجیان سلاویکی کرد و گوتی « زور به چییه، ئیوه و ئیره، ئیره و ئیوه؟» رسته کورته که ی ئه م مه به سته ی ده نواند ئیوه که مالتان له

بوراردیه و پلهتان نرم، له یانه‌ی گولستان که تایبته‌ی دانیشتونانی بره‌یمه، له گه‌ل پله به‌رز و ریژ داره‌کان چ ده‌کهن؟

نالیس که هه‌ناسه‌یه‌کی دور و درپژئی کیشا و سنگی ره‌پیش خست زانیم خوئی گوتنه‌نی هه‌نوکه‌یه که دایکی مارگریتا بشوا و بیکوشی و هه‌لیخا. له‌پیشدا چاویکی له نه‌ینوک کرد و هه‌ر که له ریکی قژه‌کانی و پر رهنگ بوونی سووراهه که دلنیا بوو زوریاوه لای دایکی مارگریتا و هه‌تا وه‌خو هاتمه‌وه پرسى «ببور، ژوولیت، پله‌ی شووه‌که‌ی ئیوه چهنه بو؟»

دایکی مارگریتا دوو برؤ که وانیه‌که‌ی هه‌لته‌کاند. «ژوو ژوو. پازده. چۆن؟»
نالیس بزهی هاتی. «زۆر به‌جییه. که‌وابوو هیشتا سئ پله‌ی ماوه بگا به شووه‌که‌ی خوشکم.» پاشان ده‌ستی ده‌بن هه‌نگلم ناو گوتی «وه‌ی وه‌ی! بوونی ئەم تافته‌ خنکاندمی. کلاریس وه‌ره.»

له ده‌سشۆری که هاتینه‌ ده‌ری گوتم «بۆ قسه‌ی بی جی ده‌که‌ی؟ شووه‌که‌ی و ئارتووش هه‌ولهن.» نالیس ده‌ستی له بن هه‌نگلم ده‌رینا و بۆ یه‌کیکی راوه‌شاند. «چاکم کرد. هه‌تاکو مه‌پوون خاتون ئیدی پله‌ی شووه‌ سندان کوشتوه‌ عه‌نته‌ره‌که‌ی به چاوی خه‌لکی دانه‌داته‌وه. ئە‌گه‌ر پرۆفیسۆر ده‌ستی له‌و رکه‌ به‌ریانه هه‌لگرتبا و وه‌ک ئینسان له‌ بره‌یم مائی گرتبا، مه‌جبوو نه‌بووین زه‌ زری هه‌ر تازه سه‌ره‌له‌دراوی‌کمان قه‌بوول کردبا. هه‌روه‌ها بیست له‌به‌ر ده‌رگه‌ چم گوت؟ بانگ‌شتمینان ده‌که‌ی؟» له‌ پر به‌ توندی پیکه‌نی و به‌ ده‌نگی به‌رزوه‌ گوتی «سه‌لام!» و چوه‌ لای ژن و می‌ردیکی که بیرم نه‌هاته‌وه‌ کین. بیستبووم له‌به‌ر ده‌رگه‌ چی گوتبوو و پئویستی به‌وه‌ نه‌بوو بپرسم کامانه بانگ‌شتم بکه‌م.

ئارتووش له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ته‌لاری چیشته‌ خوژی له‌گه‌ل سه‌رخمه‌تکار ده‌ئاخۆت. چوومه‌ لای و له‌سه‌ر ریگه‌ چاویکم له‌ ژووری ته‌لاری کۆبوونه‌وه‌کان کرد که هه‌ر دوو لنگه‌ی له‌سه‌ر گازه‌ری پشتی بوو. سى چل ژن له‌سه‌ر هه‌وت هه‌شت ریز کورسى پشت به‌ ده‌رگه‌ دانیشتبوون. له‌ رووبه‌رودا و له‌ پشت می‌زیکى که روو می‌زی ماوتى سه‌وزى کیشرابووه‌ سه‌ری و گول‌دانیکى ته‌ژی له‌ گولئى مینای له‌ سه‌ر داندرا‌بوو، ژنیک نوتقى ده‌کرد. له‌ شینیۆنى درپژئی قژه‌کانی و پایپۆنى سه‌ر سه‌ری را زوو ناسیمه‌وه. خاتون نوروللایی بوو. هه‌موو جارئ سه‌رم سوور ده‌ما له‌ وه‌ی که چۆن ئەم شینیۆنه‌ درپژه‌ دروست ده‌کا. ئارمه‌ن به‌ نه‌وارگه‌لی شیوه‌ پایپۆن که خاتون نوروللایی له‌ جه‌رگه‌ی شینیۆنى * قژه‌کانی ده‌دا و هه‌میشه‌ له‌ رهنگی پارچه‌ی جلی بوو ده‌یگوت «نیشانه‌ی تجاره‌تی میرزای باوکم.» که تیمده‌ خوړی * «به‌

عهدهد به!) نارتووش پیدهکه نی. « ژنیکی لایهقه. دامنا که می زور ویژی دهکا و هیئندی جار له خورا هه لده خرۆشی.»

ئارمه ن که خه ریکی کیشانی قژی ئارسینه بوو پیتم گوت «وامه که.» دهستی ئارمینهم گرت که خه ریک بوو خۆی بۆ لای ئارمه ن راده پسکاند که بهرگری له خوشکی بکا. نارتووش گوتی «میژی بهتال نییه. ده بی نیو سهعات راهه ستین.» پاشان رووی ده ئارمه ن کرد. «بیستم گه ره کته چهن دهس پینگ پۆنگم پی بدۆرینی.» ئارمه ن پیکه نی. «نا گه ره کمه بییه مه وه.» دووانه کان خۆیان هه لاهوشت. «هه ر کام بردییه وه، دووای فراوین بۆ هه مووان سارده مه نی بکۆی.» نارتووش دهستی دووانه کانی گرت و له گه ل ئارمه ن چوونه لای میزه کانی پینگ پۆنگ، له پشت سه ریانه وه گوتم «که وابوو ئه من لیسه چاوه ریم،» به لام نه یان بیست.

له ژیر چاومه وه دیم دایکم و ئالیس له گه ل ژن و میردیکی خزمی دوورمان ده تاخۆتن. نه وازی ژنه کهم بوو نه میرده که. ئه ندامی کۆمه له ی ئایینی "لایه نگرانی مه ریهم" بوون و بهرده وام پرۆ پاگه نده یان ده کرد و جه ختیان له سه ره ئه وه بوو که له کۆ بوونه وه کانی تاقمه که یاندا به شدار بین. بۆ ئه وه که چاوم به چاویان نه که وی خۆم به تابلۆی ئاگادارییه کانی ته لاری کۆبوونه وه کان خه ریک کرد. "ژن و ئازادی" — نوتقه کر خاتوون په روین نوروللایی — سه عاتی دهس پیکردن: یازده و نیو. چاوم له سه عات کرد نزیک دوازه و نیو بوو و بیشک کۆتاییه کانی ناخۆتن. چوومه ژووری ته لار و ئه وه به بیر داها ت که تا ئیستا نه مه ده زانی ناوی چکۆله ی میرزای نارتووش، په روینه.

له سه ره یه کهم کورسی بهتال دانیشتم. دوو ئافره ت، یه کیان پیرو ئه ویتز گهنج له کورسییه کانی قه راخه وه چاویان لیم کرد، سه ریان راهه شان و بزهیان ها تی. پیریژن له نیو پا که ته که ی نیو لینگانیدا بادام زه مینی ده ردینا و ده یخوارد و ئافره ته گه نجه که به په له جاجکی ده جاوی. خاتوون نوروللایی ده یگوت «جاریکی تر دووپاتی ده که مه وه که یه کهم خواست و مه بهستی ئافره تانی ئیران بوونی مافی ده نگدانه.»

دوایین که ره ت که نینا و گارنیک میوانمان بوون، گارنیک و نارتووش باسیکی دوور و دریژیان دهست پیکرد. له ئاخریه که یدا گارنیک گوتی «ئیمه بۆ ده بی خۆمان ده کیشه کان هه لفقورتین؟» نارتووش گوتی «ئیمه ئیرانین یا نا؟» گارنیک له وه لامدا گوتی «ئیمه هه رمه نین یا نا؟» نینا گوتی «مافی ده نگ بۆچی؟»

خاتون نوروللائی دهنگیکى ناسكى بوو و ناخرى رسته كانى له بهر يهك ده كيشاوه. « له
كوتاييدا ده بئى بلیم كه نیمه ههتا نیستا لهم ریگهوه ههولیکى زورمان داوه. نافرهتى شیرانى
دهنگى زور هه لپریوه. بهلام شهوى لیره دا بهرچاوه شهویه كه شه دهنگانه يه كگرتوو نه بووه و
له ریگهیه كه وه نه بووه و بهرى له ریگهوتن بووه—»

پیریژنه كه داهاته وه بادام زه مینى خولق كردم و بزهی هاتى. بزهم هاتى و به هیماى دهس
گوتم كه « نا » نافرهته گه نجه كه هوشى له لای تاخواتنه كان بوو و سه ریشى به شاههنگى
جاجك جاوینه وه دهله قانده. خاتون نوروللائی گوتى « و نیستاش له كوتاييدا نیزیم بدنه
شيعريك بخوینمه وه. » بیرم كه وته وه سه رچه فه ئوتوو نه كراوه كانم ده كه شهوى دۆلابى ژوروى
خه و نه ناوه. خاتون نوروللائی خویندییه وه.

رابه خوشكم.

له دنیایه كى كه جه میله كان به خوینى خویان

فرمانى نازادى نه ته وه یهك له سه ر لاپه رهى میژوو دا توّمار ده كه نه

ته نیا هه بوونى لیوى ئال و چاوى خومار مه رج نییه بوّ نافرهت بوون.

پیریژن به دهنگیکى كه منیش بیستم به بن گوئی نافرهته گه نجه كه ی گوت « خو مه به ستى
جه میله خاتونه كه ی نیمه نییه؟ » نافرهته گه نجه كه گوتى « نا دایه. » پاشان به بئى وازى خۆى
شه مبه ر شه بهر كرد و بۆلاندی « شه توّ ده چى ده گه ی؟ » ده ستى پیریژن له نیو پا كه تى بادام
زه مینى دا رهق هه لات. « بوّ تینا گهم؟ زور چاكیش تیده گهم. » دهنگى چه پله و خشه خشى
پا كه ت نوقمى يهك بوون.

ئارتووش و منداله كان له بهر ده رگه ی ته لارى چیشته خۆرى ویستابوون و دایكم و ئالیس
شه وه هه ر وا له گه ل ژن و میرده كه ی نه ندامى خیلئى « لایه نگرانى مه ریهم » ده ئاخۆتن. به
ده ست هیماى ئالیسم كرد كه « نیمه له ژوروى چیشته خۆرىن. » له گه ل ئارتووش و منداله كان
به ره و لای سه ر خزمه تكار چووین كه هیماى ده كرد « كه ره مكهن. » ئارتووش هه قى بوو.
خاتون نوروللائی نافرهتیکى پیکه وتوو بوو. ده مزانى شوى هه یه به سئى منداله وه. وهك
خۆم. به م شیویه هه م كاری ده كرد و هه م له به سستی كۆمه لایه تیدا تیده كۆشا. شه من جگه له
كارخانه چیم ده كرد؟ وه لامى سلأوى سه ر خزمه تكارم دایه وه و به بیرم دا هاته وه « خاتون
نوروللائی نافرهتیکى پیکه وتوو. »

چېشت خۆرى يانهى گولستان وەك ھەموو رۆژانى ھەينى قەرەباغ و رۆژان ناسا تەژى لە ناسياو بوو. لە پشت ميزنيك دانيشتين كە بە خۆشيبهوه لە ميژى مارگريتا و دايك و باوكى تەريك بوو. دايكم و ئاليسيش سەريان و ھەدەرنا. دايكم خەريك بوو دەيگوت «ژن و ميژديكى زۆريش باشن.»

« نەمگوت ژن و ميژديكى خراپن، گوتم دەمەوهرن* »

« بە پيچەوانەى ئەو ھەمە مالى ژينيان لە پاك و خاوتييان دەبريسكيتهوه.»

ئاليس روانيبە مندالەكان و چاوى بە لاي چۆپە داگيپراو گوتى « فزوولى؟ » مندالەكان دايانە پيکەنين.

داواى پلاو و كەبايمان كرد و دايكم سى جار بە ئارتووشى گوت بە خزمەتكار بلئى كەبابەكەى چاك بېرژيني و «ئەم ھيلكە سندان كوشتووانەش ليڤە لا با.» ئارمينە و ئارسينە بە يەكەو گوتيان « نا. گەرەكمانە بە ئاردكايە بكەين.» دەفرى ئاردو ھيلكەكام دايە خزمەتكار و گوتم « سوپاس . ھيلكە ناخوين.» رۆژانى ھەينى قايپكى تەژى لە ھيلكە و ئارديان لەسەر ھەموو ميژەكانى تەلارى چېشت خۆرى دادەنا. چەند زەردپنەى ھيلكەيان دەھينا ھەريەكەيان دە نيوہ قايپلكيك دەكرد و لەسەر ئاردهكانيان دادەنا. كايە بە ئارد لە نيو دەفر دا كايەيەك بوو كە مندالان ھۆگرى بوون. يەك دوو جار زەردپنەى ھيلكەيان رژاندبووہ سەر ميژ و خزمەتكار مەجبور بوو ھەم روو ميژە كەتانه چەرمووەكە بگۆرئ و ھەم ماوتە سەوزە وردەكەى. دايكم قينى لە خواردنى زەردپنەى ھيلكە لەگەل پلاو و گۆشت دەبۆوہ.

ئاليس كوتە نانيكى راكرد، چاوى بە چوار سووچى تەلار داگيپرا و دەستى پيکرد. «ھاوسەرى دكتور سالىحى فەردت دى؟» دكتور سالىحى فەرد بەرپرسى بەشى برينگەرى نەخۆشخانە بوو. تازە زەماوەندى كردبوو و ھەنووكە بېرم كەوتەوہ ھەر ئەو كەسە بووہ كە ئاليس دەستى بۆ راوہشان و لەگەل ھاوسەرهكەى يەكتريان رامووسى. ديوتە بەو سەر و سەكووتە بئى نمودە چ شووہكى كردوہ؟ سەيرى ھاوسەرى دۆلاتاريان بكە. نازانم بۆ ھەموو دەليين تەرپۆش. ئەو ھەش كالاوہ لەسەرى ناوہ؟ ھەر دەلەى لەگەنى مندالە، لاي وايە ھەر ئافرەتتيك كالاوى لەسەر نا بوويە ژاكلين كيئيدى.» ئەو ژنەى ئاليس باسى ليئوہ دەكرد دايكى يەكئى لە ھاويۆلەكانى ئارمەن بوو و جاريكيان ئارمەن كوتەكيكى چاكى لە كورەكەيانى دابوو، لەبەر ئەوہى بە ئارمينە و ئارسينەى گوتبوو جاشوولەكانى عارەبانە.

تالیس گوتیه نارمەن ((سەلاتە ناخۆی؟ بیدە من.)) سەلاتە نارمەنی دە قاپەکەیی خۆی کرد و روانیە لای دەرگە. «هەیهو! مانیا و وازگین لێرە چ دەکەن؟ پیوازیش تیکەلی میوه بوو؟» مانیا مامۆستای وینەگەری دووانەکان بوو و وازگین ھایراپتییان بەرپرسی قوتابخانە. ژن و مێردیکی لای بوون کە مندالیان نەبوو و فکر و زکریان ببوو قوتابخانە و مندالانی قوتابخانە. خەریک بوون دەھاتنە لای مێزەکان.

بە مندالەکانم گوت لەبەر مامۆستا و بەرپرس رابن. ئارتووشیش رابوو و پاش سلاو و چاک و خۆشی خولقی کردن دانیشن. وازگین گوتی «تەنیا چەند چرکە سات،» و دانیشت. «میوانی ناغای خالاتیانین. دەنا تێمە چکارمان بە یانەیی گولستان بوو؟» تالیس حەولی ئەوێ بوو چاوم لێنەکا و گوتی «ئەو قسانە چن.»

مانیا لەگەڵ دایکم و تالیس خەریکی ئاخۆتن بوو و وەك ھەمیشە لەگەڵ دووانەکان بەربوویە گالته کردن کە «ئێو خوشکن یا وینەیی ناوہژووی یەکتەن؟» وازگین رووی دە من کرد. «وەرگێرانی ئەو کتیبەیی کە باسم لێدەکرد کۆتایی ھات. دەرڤەتی ئەوہت دەبێ وەبخۆینی؟ سوپاس دەکەم.»

وازگین و مانیا گۆڤاری "لۆسابیر"یان کە مانگایەکی مندالانە بوو دەینەنا دەری. چەند جار بۆ گۆڤارەکە چیرۆک و شیعرم وەرگێرا بوو و وازگین ھیندی جار بابەتەکانی گۆڤارەکەیی بەر لە چاپ پیتی دەدام وەبخۆینم و رای لەسەر بدەم. ژن و مێرد کە چوونە سەر مێزەکەیان ئارسینە گوتی «چ کتیبیک، دایە؟» ئارمینە گوتی «چ کتیبیک؟»

ئەو رۆژەیی لەمەر کێشەکەیی نارمەنەوہ چووبوو مە قوتابخانە، دواي ئەوہ کە خاتوون دۆلاتاریان (زەریف و کار جوان بە چاکەت و دامینی یەشمی و قژی دیرژی مۆدیل ھاروی) حەقی دا بە نارمەن و ئەمن حەقم دا بە کورەکەیی ئەو و ھەرتک کورەکانمان مەجبور کرد لە یەکتەر خۆش بن، وازگین باسی کتیبی لۆرد فونتلیرۆی بچکۆلەیی کرد و گوتی خەریکە وەری دەگێریتتە سەر زمانی ھەرمەنی.

تالیس گوتی «لۆرد چی چی بچکۆلە؟» و لە پێکەنینی دا.

دایکم گوتی «وینەیی مانیا زۆر کەمە. بەو گشتە سەرقالیبییە کە ھەبەتی دەبێ مائەکەیی بیینی. دایم و دەرھەم لەبارو ریک و پیکە. وەك دەستە گول وایە. بەوہ دەلین ژن.»

نارمەن باینجانی نیو قاپەکەیی خۆی دەنیو قاپی ئارسینە ھاویشت. ئارسینە لووتی تیک ناو ئارمینە بۆلاندی. «دیسان پیت وایە دەوری تێمە زبڵدانە؟»

نارتووش باينجانە كەي لە دەوربى ئارسينە دا راكرد نايە دەوربى خۆي. «وازگين بەم گشتە كاريەهەوه دەرفەتى وەرگيرانيشى پەيدا كەردووە؟ ئەتۆ بۆ كتيب وەرناگيرىي؟» بۆ چەند ساتي تيم روانى كە بە پيگەنينەهه ليمي دەروانى. دايكم گوتى «دەرفەتى لە كوئى سوو؟ زياتر لە شەش مانگ دەبى پەردەي ژوورى خەوى نەشوردووە.» پاشان زەق چاوى تيرپريم. «درۆ دەكەم بلي درۆ دەكەي.»

كەبابى دووانە كامم لەت كەرد. زەرەدەخەنەي نارتووش هەروەك سەردەمى دەسگيرانە تيمان بوو يا شيوەي ئاخاوتنەكەي؟

۱۲

منداڵەكان لە قوتابخانە بوون و نارتووش لەسەر كار. ژوورەكانى خەوم ريك و پيك كەردبوو. تۆز تەكاندن تەواو ببوو و چيشتى شەو لەسەر ئاور. تەلەفۆن زەنگى ليدا.

«ئەمن تەلەفۆنت لى نەكەم نەكا ئەتۆ ليم پيرسى ها.» نينا بوو.

تا هاتم بليم چەند رۆژ بوو لەبەرم بوو و پيوە بووم تەلەفۆن بكەم ريك نەدەكەوت، بە پيگەنينەهه پەريپە نيۆ قسەكام. «لە سەرى مەرۆ. دەزائم سەرقالى. قوول تيگرتنەكانى خۆت و راپريپەكانى دايكت و بەدخولقى نارتووش.»

بەكيك لە كارە باشەكانى نينا ئەوه بوو كە هيچكات دلمەند نەدەبوو. دەبگوت كە «خۆم لە جيتى گۆرين دادەبينم هەقى پيئەدەم.» لە روانگەي نيناوه هەموو هەميشە هەقيان سوو و هيچ كەس هيچ كات خەتبار و پەست نەبوو و رق و كيني نەبوو و بەم چەشنە — بەم چەشنە بۆ گوتى بەدخولقى نارتووش؟ خەلكى دەور و بەر بۆچى لايان وابوو شوو كەم بەدخولقه؟

باسەكەم گۆپى. لە حالى سووفى و گارنيكم پيرسى و هەروەتر لە كورەكەي تيگران كە لە زانستگاي تاران دەرچوو بوو. نيناش سۆزاخى حالى منالان و نارتووش و دايكم و ناليسى گرت و لە بابەت خۆيەهه گوتى كە لە مالى نوپى رازيبە و دراوسينكانى مەرۆگەليكى خراب نين. «دراوسينكانى ديوار بە ديوارمان ميړيكي بي ژنى هۆلەنديپە كە بەژنى دوو ميترىك دەبى و خۆم ئاسابى لە ئاوهزى بەرپيو جى بيپەريپە.» بە دەم پيگەنينەهه دەيگيرپراوه كە ميړە هۆلەنديپەكە سەعات سيى دوانبوەدرو، لە ژير گەرمای سەرچيمەنى حەوشە بە هەتاو حەمام

دەكا و ژنى جينارى ھەمبەرمان كە كەلىمى يە ھەموو شەوانى شەممە لە نىناى دەوى بچى
چراى ھەوشە كەيان ھەلكا و ھېشتا دراوسىكانى تر ناناى —

يەكئ لە ئىرادەكانى نىنا زۆر وئىزى بوو، بەتايىبەت ئەگەر بە تەلەفۆن قسەى دەكرد. ھۆشم
لە لای چىشتى سەر ئاور بوو. گوتم « نىنا، چىشتى سەر ئاور — »

بە پەلە گوتمى « ئەى ! ببورە، ھەر لە بىرم چوو پوچى تەلەفۆنم كرد. پىنجشەممەى شەوى
و ەرنە لامان ، بە داىكم و ئالىسىش بلئى. بۆخۆم بە تەلەفۆن بانگىشتنى دەكەم نەو ەو
خوشكت وىيەكەوى و لىمان بتورى. » ديسان پىكەنى « كىزى پورى گارنىك لە تارانەو ەھات
چەند ەوتووئەك لىمان ميان بوو. بەستەزمانە تازە تەلاق دراو ە. پىم خۆشە ببىنى. ھىندئ
لە ئاكارەكانى لە تۆ دەچئ. لەبىرت نەچئ. پىنجشەممە. زووش وەرن با مندالەكان بە يەكەو ە
كايە بكەن، سووفى دلئ بۆ مندالەكان تەنگ بوو ە. ھەر دەلئى لە قوتابجانە قەت يەكتر
نايىن. » لە ئاخريەكەيدا مالاوايىمان لە يەكتر كرد.

تەلەفۆنەكەم دانا و چوومە چىشتخانە. ھەتا چىشتەكەم لىكدا و ئاورەكەم كوژاندەو ە،
تەلەفۆن زەنگى لىدا گەرامەو ە دالان.

« پىم وانەبوو لەو ئافرەتەنە بى كە دايم و دەرھەم لەبن تەلەفۆن كورك دەبن. »

يەكئ لە ئىرادەكانم ئەو ەو بوو كە نەدەشىام لەجىو ەو لآمى خەلكى بدەمەو ە. ھەركە
قسەيەكى بئ جىم دەبىست بىدەنگىم لىدەكرد. بىدەنگىم لىكرد و خاتون سىمۇنيان درىژەى
پىدا. « ئەو شەو ە گوتم ئەم ژنەتيو ە دەئىريە مالى ئىمە. چ باسى لئ نەبوو. ھىچ دەزانى
لەگەل بىبەلئىنى دانىم. »

و ەلامى خەلك نەدانەو ە و گرىنگى پىنەدانەكانى منىش تارادەيەك بوو. ھەناسەيەكى دوور
و درىژم كىشا، سىمى تەلەفۆنم توند لە دەورى دەستم پىچا و بە دەنگىكى بەرزتر لە دەنگى
ئاسايىم گوتم ھەو ەلئ ئاشخىن "ژنەتيو" نىيە و ژنىكى رىزدارە كە بۆ داىبنكردى بژئوى
ژيانى تىدەكوئى ، ئەو جار تەلەفۆنى نىيە و دەبئ ھەتا شەممە سەبر بگرم كە نۆرەى مالىە منە
و سەرەراى ئەو ەش —

پەريپە نىو قسەكەم « ئىمپۆ شەممەيە. »

ترسم رئ نىشت. « دوئىئ تەلەفۆنى كرد بۆى ناكرى بئ چونكە — »

ديسان پەريپە نىو قسەم. « تۆ گوتم تەلەفۆنى نىيە؟ »

خەريك بوو بئەقم « كورەكەى تەلەفۆنى كرد. »

بۆ چەند ساتى بېدەنگ بوو، پاشان شېۋە ئاخاوتنەكەى گۇزرا. « كەوابوو تەكايە لەبىرتان نەچى و — شووشەيەك چاتىنم بۆ ۋەلا ناۋى. »
 زمانم لە گۆ چوو. لە ئاكارە دژ بە يەكەكەى نەدەگەيشتم. گوتم لە گەل ئاشخېن دەئاخۆم، سوپاسى يەكەيىم كرد و تەلەفۆنم دانا. لە بېرى ئەۋە دابووم كە دەبوۋايە ھەر لە ھەۋەلەۋە بە ئاشخېن بېلىم لە گەل چ سەير و سەمەرەيەك تېكەوتوۋە.

۱۳

مامۆستاي پىيانۆى مندالەكان ئافرەتە ئىنگلىزى يەكەى سېپى و بەلەك بوو، شوى بە مېرىكى ئىرانى كىردبوو و دواى چەندىن سال بە يەكەۋە ژيان لە ئىراندا، فارسى لە ئىمە ھەرمەنىيەكان خراپتر دەئاخۆت. بەر لە دەس پىكردىنى كلاسى مندالان پىرسى « ژمارەى تەلەفۆنى ئىمە ئىۋە بە ھانومى — ھانومى — ناۋى چىە؟ جىنارى ئىۋە. » گوتم « سىمۆنيان. » دەستى دانايە سەن نىچاۋانە شەكەى*. « ئا، سىمۆنيان ئىمىرۆ تەلەفۆنى كرد، زۆر خاتوونىكى سەيرە. گوتى ۋەرە پىيانۆكەى ئىمە كوك بكە، گوتم ئەمەن پىيانۆ كوك كەرەۋە نىم. زۆر قسەى بېشەرمانەى كرد. » بىزى ناسك و شانە زەرىفەكانى ھەلئەكاند. تەلەكانى بەۋ نىنۆكە سوۋراندەۋە چەند جار لە ھەۋادا راۋەشانند و مندالەكانى بىردە ژوورى پىانو.

بۆخۆم ھەرەك كاريكى خراپم كىردى بە شەرمەۋە لە ژوورى مېوانان دانىشتىم. چاۋم لە راحەتتېيە چوار خىشتەكان و پەردەى گولدار و پەيكەرەى چىكۆلە و تابلۆى مەزن و قاپ و قاچاغە زىو و فەغفورىيەكان دەكرد و چاۋەرۋانى تەۋاۋ بوونى كلاسى مندالەكان بووم و خۆم سەركۆنە دەكرد كە « بە تۆ چى؟ خۆ ئەتۆ ۋەكىلى كارە چەۋتەكانى دىتران نى. ھەق بە ئارتوۋشە. نابى زۆر ھامو شۆى ئەم بىنەمالەيە بكەى. » چاۋم بە دەۋرى ژوورەكە داگىپرا. تەكاندىنى تۆزى ئەۋ گىشتە پەيكەرە ۋەرد و درىشتە و تابلۆ و قاپ و قاچاغ بىگومان زۆر ۋەخت گىرە.

لەكاتى گەرانەۋە بۆ نىۋ پاس ھەۋلەم دا بۆ دوۋانەكان روون بكەمەۋە كە بۆ نابى زۆر بە شۆين ئىمىلى دابچىن. « دەرسى ئىمىلى لە دەرسەكانى ئىۋە فرەتر و دژارترە، پىمۋايە دايە

گه وره‌ی ئیمیلیش پینی خو‌ش نییه ئیمیلی زۆر له مالّ بچیتته ده‌ری. هه‌ر که‌سه‌ی خووخده‌ی تایبته‌ت به‌ خۆی هه‌یه. ده‌بی له‌به‌ر چاوی بگرین.»

ئارسینه به‌شیک له‌ قژه لوله‌که‌ی به‌ فوو له‌به‌ر نیوچاوانی لادا. « به‌لام ئیمیلی هاورپی ئیمه‌یه. زۆرمان خو‌شده‌وی.»

ئارمینه‌ کتیبی نۆتی دانا‌یه سه‌ر کورسی پاس و ده‌ستی خوشکی گرت. « بزخۆی هه‌موو روژی ده‌لی خو‌زکه‌ ده‌هاتمه‌ مالی ئیوه.»

که‌وتمه‌ بیر ئیمیلی به‌سته‌زمان. ئەمنیش بووما‌یه پی‌م خو‌ش بوو له‌ چنگ ئەو زیندان و زیندانه‌وانه‌ رزگاریم بی.

ئارمینه‌ گوتی « بچینه‌ توستۆر؟»

ئارسینه‌ گوتی « ئیسما‌رتیز بکرین.»

له‌ ئیزگه‌ی نزیك ئوستۆر دابه‌زین.

نیو فرۆشگا وه‌ک هه‌میشه‌ خو‌ش و فینک بوو. دووانه‌کان رایانکرده‌ لای قه‌فه‌زه‌ی شه‌گه‌لاته‌کان. کارمه‌ندی فرۆشگا پرسی «ترۆلی یا به‌سکیت؟» گوتم «تکایه‌ به‌سکیت.» قولینه‌ی شت کرپیم ده‌سدایه‌ و راست چوومه‌ شوین به‌شی که‌ره‌سته‌ی ته‌ندروستی و له‌شاعی. ژنیك پالی وه‌چهرخی ده‌ستی شته‌ کراوه‌کانی دابوو و چاری له‌ قه‌فه‌سه‌ی سابوون و کریمه‌کان ده‌کرد. چه‌رخه‌ ده‌ستییه‌که‌ ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لاتگه‌لی که‌د بی‌ری بوو. به‌ یه‌کتر پی‌که‌نین و وه‌ک ئەوه‌ی له‌ سه‌ری پی‌ویست بی شته‌که‌ روون بکاته‌وه‌ گوتی « دیاری بو تارانیه‌ شه‌گه‌لات نه‌دی‌تووه‌کان ده‌به‌م.» پیکه‌نی و پی‌که‌نیم و گوتی « سابوون و کریمی ده‌ستیشیان خواستووه‌، نازام سابوون چ هه‌لگرم.» دوو به‌سته‌ سابوونی وینۆلیام هه‌لگرت نامه‌ نیو قولینه‌که‌. «ئه‌من هه‌میشه‌ وینۆلیا به‌ دیاری ده‌به‌م.» چوار به‌سته‌ سابوون و سی قوتوو کریمی ده‌ستی یاردلی هه‌لگرت. مالّ ئاوابی کرد و چه‌رخه‌ ده‌ستییه‌که‌ی به‌ زه‌حه‌ت وه‌پیش خۆیدا ، قوتوو‌ه‌کی کریمی یاردلیم هه‌لگرت و نامه‌ نیو قولینه‌که‌.

خولیکم له‌ فرۆشگا دا لیداو دوو قوتوو بیسکویتی نایس که‌ ئارتووش پی‌ی خو‌ش بوو و شه‌ریه‌تی هالی بو‌رانژم بو‌ منداله‌کان هه‌لگرت. ئارسینه‌ و ئارمینه‌ به‌ ده‌ستی ته‌ژی له‌ شه‌گه‌لات په‌یدا بوون. ئارمینه‌ گوتی « گوتت وه‌بیرت بجه‌مه‌وه‌ که‌ — » ئارسینه‌ گوتی « نان و شیر له‌ دی‌یری بکری.» پی‌م گوتن که‌ نیوه‌ی شه‌گه‌لاته‌کان به‌رنه‌وه‌ نیو قه‌فه‌سه‌ و چووینه‌ ژووری پالده‌ستی فرۆشگا یا نابادانی گوته‌نی دی‌یری و نانی رۆل و شیرمان کری.

له گهرمان جازز بېووين، كه گه يشتينه وه مال، نارتووش له كارپژ بوو. نارمينه گوتى « ټه گيان ، باوكم هاتوټه وه.» نارسينه گوتى « باوكم هاتوټه وه ټه ټه گيان.» دهنگى قسه كردن له ژوورى دانېشتنه وه دهات. نارمينه كتيبى نوټى دانايه سهر ميټزى ته له فون. « ميوانمان ههيه؟» تا هاتم بلېم جيټى كتيبى نوټ سهر ميټزى ته له فون نييه، نارسينه زووه كى كتيبى كهى راكرد و گوتى « ميوانمان ههيه.»

گوتم دهېئى كئى بئى هاتبئى؟ ناليس كه ټم ههوتووه ئيواران له سهر كار بوو. دايكيشم كه هه موو دم له چيستخانه دا داده نېشت. نارم نېش كه بئگومان له ژووره كهى خويدا بوو چونكوو دهنگى گرامى تپياز ههتا سئ مال ټه ولاتر ده پوټى. نارمينه روانيه من « بهلكو له ناسياوانى باوكم بن.» نارسينه گوتى « كادىلاكه سهوزه كه خو له كارپژ دا نه بوو.» پاشان دهستى كرده نيټو پاكه تى شت كرپن و يه كيټك له ئيسمارتيزه كانى راكرد. نارمينه دهستى كى به چهناگيدا هئنا كه يانى خهرىكى رديټيټى و لاساى نارتووشى كرده وه. « بهراست، له بېرم چوو. چهند كهس له ناسياوان هاتن.» نارسينه دايه پيټكه بن و ههتا تيم راخورى كه « به حهيا به!» پيټكه نينه كهى قوتداوه.

« چهند كهس له ناسياوان» سئ ميټزى گهراوه بوون كه جاروبار دههاتنه مالمان. ههرمهنى نه بوون، له جيگهى راهه تى له پشت ميټزى فراوين خورى داده نېشتن و ههر كه چاييم دهبرد چهند جار سوپاسيان ده كرد. نارتووش به دوامدا ده رگهى داده خست و ههتا يهك دوو سهعات ههر دهنگى سرته سرتم له پشت ده رگه وه ده بيست.

نارمينه رووى ده خوشكى كرد و لاساى يه كيټك له سئ كه سه كهى كرده وه كه له دووه كانى تر بالا بهرتر بوو و پچر پچر قسهى ده كرد، «ب - بوو - رن. ده - كرئ - كا - دى - لاك - له - كارپژ - دابئى؟» ميټره بالا بهرزه كه جارى هه وه ټ كه هات داواى كرد كادىلاكه سهوزه كهى بهرټه كارپژ چونكو رهنكى ماشين له ژيټر ههتاو داكال ده بيټه وه. ټم كاره بوو به عادهت و ههر جارهى كه دههات ته نانهت ټه گهر روژاواش بووايه و تاو به دهروه نه با كادىلاكى ده خسته كارپژ و ده رگه دوو لنگه كهى داده خست.

له دهس نارتووش تووره بووم كه له بېرى چووه بلئ ميوانم ههيه تيم راخورى « دهست و چاو شوږدن و كارگه لى قوتابخانه.» دووانه كان كه رايانكرده ژوورى خويان چوومه چيستخانه. كادىلاكه سهوزه كهم چهند جار له بهر دوو كانى شاهينده له ژيټر سووره تاو دا دييوو. كه به نارتووشم گوتبوو، شانى هه ټه كاندبوو كه «باشه، نزيك دوو كانى شاهينده هيچ كارپژى لئ نييه.»

ئەو كەلۈپەلانەي كرىبوومن تاقەتم كردن. ناوي سى كەسەكەم نەدەزانی و نەشەدەويست بزام. جارنيكيان كە ئەوان رۆيشتن لە نارتووشم پرسى هاتنە ئىپريهان جىپى مەترسى نىيە؟ گوتى « نىگەران مەبە تەنيا بە يەكەوہ دەمەتەقە دەكەين. » نانەكاتم دەنيۆ كاسەي نانى نا و لە دلى خۆمدا گوتم «دەمەتەقە ناكەن» و چوومە ژوورى دانىشتن.

لە ژووریدا دووانەكان گوتەنى لە باتى «ناسياوانى باوكم» ئىمىل سىمۆنيام دى كە تا وەژوور كەوتم لەبەرم هەستا، سلاوى كرد. دەستى ویدا. دەستم ویدا و توند دەستم كىشاوہ. قوتووى كرىم لەسەر مېزى چىشتخانە بوو. چاك و خۆشيمان كرد و پرسىم « قاوہ دەخوى؟ » هەتا قاوہ حازر بوو دەستم لە ژىر شىرەي قاپشۆرى شۆرد، دەرگەي قوتووى ياردىلیم كردهوہ و كرىم لە دەستم هەلسوو.

كەشەفي قاوہ بە دەستەوہ بەرەو ژوورى دانىشتن چووم و ئەوہم بە زەين گەبى « چۆن بووہ نارتووش ئىمىلى بانگىشتن كەرتە ما؟ » نارتووش لىمى پرسى « دەتزانى ئىمىل شەترەنج باش كايە دەكا؟ » وەلامم وەرگرتەوہ. كەوتمەوہ بىر سەفەرى مانگى هەنگويمان * بو ئىسەفەهان و شىراز، نارتووش زۆرجار بە سەبر و تاقەتتىكى زۆرەوہ هەولیدا شەترەنجم فېر بكا و فېرىشى نەبووم.

ئىمىل سىمۆنيان فىنجانى قاوہي راكرد و چاوى دە پەنجەرە بىرى «ئەو پەردانە چەند جوانن.»

بۆخۆم داوينى پەردە كەتانبىيەكاتم بەگول چنى بوو و زۆرم خۆش دەويستن. بەلام جگە لە داىكم كە گوتبووى «سەلىقەت وەخۆم چوہ» كەس هىچكات پەردەكانى پەسەند نەكردبوو. نارتووش كە مۆرەكانى شەترنجى رىز كرد لە ژوورەكە وەدەر كەوتم. گوتە دووانەكان دەفتەرى ئىملاكەيان بەيننە چىشتخانە و بە ئارمىنم گوت دەنگى گرام كەم كاتەوہ. لەبىرى ئەوہ دا بووم شىوچ دروست بكەم كە ئارمىنە و ئارسىنە بە قىنەوہ وەژوور كەوتن. «دەفتەرى ئىمىلانى من ديار نىيە.» «قەلەمدانى منىش ديار نىيە» بە يەكەوہ بىيان دە عەرزى كوتا. «وہى لە چنگ ئارمەن.» گوتم « لە چنگ ئارمەن.» و رابووم.

دەرگەي ژوورى ئارمەن رۆژان ناسا داخرايوو، لە باتى ئەو لە دەرگە بدەم دەسگىرەكەبىم چەندجار توند راوہشانە و هەتا گوتم «دىسانىش ئەتۆ» لە ژوورەوہ هاوارى كرد «دۆلابى ژوورى دانىشتن.» رووہ و دەرگەي داخراوہ گوتم «بە خوداى نەخۆشى.» و چوومە ژوورى دانىشتن.

ئىمىمىل سەرى ھەللىنا. زنجىرىكى زىرىنى زەرىف بە نىوان پشكۆژە كراوہ كەى كراسيدا بە ديارە ۋە بوو. دەرگەى دۆلابى قابە كام كرده ۋە.

ئىمىمىل بە ئارتوشى گوت ((باس و خواسى ئىمىرۆ؟ ھەموو زوو چوونە ۋە)) ئارتوش چاۋى لە سەفحەى شەترەنج پىپوۋ و خۆى بە رىشە كەيە ۋە خافلاندىبوو. ((نوتق كىردن بوو. بۆچى نەھاتى؟))

((نوتق كىردن؟))

((پىگوف نوتقى دە كىرد.))

((پىگوف؟))

((بالۆيزى يە كىە تى سوفىە ت.))

((ئەھا!))

دەفتەرى ئىمىلا و قەلەمدانم لە سەر دەورىە كانى نىو دۆلاب راکرد و گەرامە ۋە چىشتخانە. ماكارۆنىم بۆ شىو دەپالوت كە لە زەنگياندا. ئىمىلى بوو، لە لايەن دا يە گەورە يە ۋە ھەوالى ھىنا بوو كە بۆ شىو چاۋە نوارى باۋ كىنە. ئىمىل لە جىو ھەلبەزىيە ۋە. ((ھۆشى سەعاتم نە بوو.)) دروست شىو كىزە كەى بوو، يە كەم جار كە دا يە گەورە ھاتبوۋە شويىنى. ھەيەتتى ئارتوش لە چەشنى مندالىك بوو كە لە يىستۆ كيان لە دەس ستاندىي. دووانە كان پارانە ۋە ((بۆ شىو لامان يىننە ۋە.)) لە بەرچاۋ گىرتنى رادەى ھاموشۆ و پىشتى دەست داغ كىردىم لە بىر چوۋ و گوتە ئىمىل سىمۆنيان ((بۆچى بۆ شىو لە لامان نامىننە ۋە؟ تەلەفون لە دا يىكت دە كەم.)) ئارتوش بانگىشتنە كەى دوۋپات كىردە ۋە دووانە كان دەستميان گىرت و بەرە ۋە تەلەفونيان بىردىم. ئارمەن پالى ۋە شىپانەى ھۆدە كەيە ۋە دابو.

ئىلمىرا سىمۆنيان نەك ھەر رازى بە مانە ۋەى كور و نە ۋە كەى بوو بەلكو رازى بوو خۆشى بى. بە دواى رازى بوونە لە ناكاو و چاۋە پروان نە كراۋە دووانە كان لە خۆشيان ھەلبەزىنە ۋە و ئىمىل و ئارتوش گەرانە ۋە سەر شەترەنجە كەيان. بە بىنىنى بەرمزەى ئىمىلى دەبالا خوم دا گوتم ((بەستە زمان))، چونكوۋ پىشتم دە ئارمەن دا بوو نەمزانى ئەم مندالە بەستە زمانە خۆشحال بوو يا نا.

ئىشى و راپۇنزىل خۇيان خېر كىرەبۇۋە و لەنىۋ قەرەۋىلەدا دانىشتىبۇون.

ئارمىنە گوتى « تۆنەتگوت بەلام ئاخىيەكەى بۆ خۇمان تىنگەيشتىن داىە گەورەى ئىمىلى بۆچى ھەروا بچكۆلە ماۋەتەۋە.» ئارمىنە زۆر بەراستى گوتى « چونكو فاكسىنى لىنەداۋە.» ھەر جارەى كە نۆرەى لىدانى فاكسىنى دوۋانەكان دەھات ئەم رستەيەش كە «ئەگەر فاكسىن لىنەدەن ھەتا ھەتايە بچكۆلە دەمىننەۋە.» بەشىك بوو لە تكاو رجاو ھەرەشەكام.

دوای نىۋ سەعات كە روۋداۋەكەم بۆ ئارتووش گىراۋە پىنكەنى. لە پالى دانىشتم و گوتم « خاتون سىمۇنيان لە دكتور جكىل و متر ھايد نامىننەۋە. ھەتا دى پىت و ابى چ بوۋنەۋەرىكى لە خۇرازى و ترسىنەرە، كارى دەكا خۇشت بوئ و دىارە بە پىچەۋانەشەۋە. چ روۋداۋەلىكى بە تام و چىزى گىراۋە و مرۆڧ ھەق بلى پىانوۆ ژەنىنەكەشى قسەى تىدا نەبوو.» دوای خواردى شىۋ لە پىشدا ئىمىلى و دوۋانەكان پىانوۆيان ژەندىبوو. پاشان خاتون سىمۇنيان مەشقە دژارەكانى مندالانى ژەندىبوو، ئەوجار ھەر ئاھەنگىكى كە داۋايان كىرەبوو و لە كۇتايدا چەند ئاھەنگى كۆن. پىم وايە تەنەت ئارمەنىش ئاگاي لىنەبوو پىيەكانى خاتون سىمۇنيان ناگاتە پىدالەكانى پىانوۆش.

ئارتووش باۋىشكى ھاتى. « مرۆڧگەلىكى چەوت نىن. شەتەنجى ئىمىل قسەى تىدا

نىيە.»

گوتم باسە سىياسىيەكەتان بە كوئى گەبى؟ دەستەكانى لە پشت سەرىيەۋە تىك خست. «ھىچ كوئى. ئىمىل لە عالەمى خۇيداىە.» توپكىلى فستقىكەم لەسەر فەرش ھەلگرتەۋە. « كام عالەم؟» دەستەكانى ھىنايە خوار و بەردىنە بزن ئاساكەيدا ھىنا. چوزانم. چىرۆك و شىعر و لەم چەشنە بابەتانە.» توپكەلە فستقەكەم ئەو دەس ئەو دەس كىرد. خاتون سىمۇنيان گوتىۋى « ھەر چەند ھەۋلەم دا فىرى پىانوۆ نەبوو. لە جىنگەى ئەۋە ھىشتا نەدەچوۋ قوتابخانە دەستى بە خۇيندەنەۋەى كىتەب و ھۆنىنەۋەى شىعر كىرد.» توپكەلە فستقەكەم خستە نىۋ تەپلەك. «باشە خۇيندەنەۋەى كىتەب چ ئىرادىكى ھەبە؟»

پنیه‌کانی درێژ کرده سەر میژی پیش راحەتی و دە سیمای کورژاوەی تەلەویزیۆن رامما .
 «هیچ ئیرادیکی نییه . بەو مەرجه قازانجیکی بێی ، ری نیشاندەریی، شت فییری مەرۆک بکا ،
 تەنیا بە مەبەستی کات بواردن و خۆ خافلانن نەبێ . دەلێی ئیئمیل لەسەر ئەم دنیا یە نییه .»
 برێ لە قۆهەمم بە دەوری تلم دا بادا . « هەر کەس کتیبی خویندەووە و شیعری پێخۆش بوو
 یانی لەسەر ئەو دنیا یە نییه؟» باویشکی هاتی . «شیعەر و چیرۆک خۆ نەبوو بە نان و ئاو .
 بەراستی! خاتوون نوروللایی گوتی کاری پیتە . گوتی تەلەفۆن دەکا .»
 خاتوون نوروللایی چ کاری پیم بوو؟ خاتوون سیمۆنیان گوتبووی «گۆفاریکی زۆر گرینگ
 برێک لە شیعەرەکانی ئیئمیلی بلاو کردەووە . یەکی لە چیرۆکەکانی خەلاتی وەرگرت .» «خاتوون
 نوروللایی چ کاری پیم بوو؟
 ئارتووش گوتی «ئاخریبە کە تینە گەیشتی کیشە ئیشی و راپۆرتیل لە ژیر سەری کێ
 دابوو؟»

بە دواى رۆیشتنى سیمۆنیانەکاندا ئیشی و راپۆرتیل ون بوون . هەموومان وەك جارار
 شکمان لە ئارمەن بوو ، بەلام ئارمەن بە پێچەوانەى هەمیشە کە لە پێشدا زەرەدەخەنەگەلی
 رەمزاوی دەهینایە سەر لیو و ئاخریبە کەى دانى پێدا دەهینا کە لەیستۆکەکانی لە کوی
 داناو ، ئەمجارە هەولیدا و تەنانەت فرمیسک لە چاوانیدا پەنگی خواردەووە کە « بە خوا ، بە
 مەسیح ، بە حەزرتی مەریەم ، ئەمن نەمشاردۆتەووە .» هەتا ئەوێ کە ئارتووش ، ئیشی و
 راپۆرتیلی لە حەوشە لە ژیر پەنجەرەى ژووری دووانەکاندا دۆزیبەووە .

ئەو بەشە قۆهێ کە لە دەوری تلم دەهالاند خستە پشت گویم ، «پیم وا نییه ئارمەن ئەم
 کارەى کردبێ .» ئارتووش چاوی نووقاند و پالی وە پالپشتی راحەتیدا . دە سیمما رەشە کەى
 تەلەویزیۆن رامما یانی دەکرا کاری کێژۆلە کە بێ؟» ئارتووش چاوی هەلینا ، راوەستاو خۆی
 لەبەر یەک کیشاوە . «ئەتۆ چراکان دەکووژینیهووە یا من؟» گوتم « ئەمن .»

میژی شیۆم خیر دەکردەووە ئیئمیل گوتبووی «کلاریس ، یارمەتیت بدەم؟ پیشنیاری
 یارمەتیبە کەى بە دلّم بوو یا ئەوێ کە بە ناوی چکۆلەمەووە بانگی کردبووم؟ چرای ژووری
 دانیشتم کورژاندەووە و بەر لە چوون بۆ ژووری خەو ئەو شووشە چاتنیەى کە خاتوون سیمۆنیان
 هینابووی نامە بنەبانی یەکی لە قەفەزەکانی چێشتخانە . ئەم قەفەزانە شوینی شتگەلیک بوون
 کە بەدەگمەن پێویستیم پێیان بوو .

تالیس له پشت میزی چیشتخانه دانیشت. قژی چین چین کورت کرابووه و وهك بهرد رهق هه لانبوو و سه ریشی ده تگوت تۆپه. « له نارایشگه ری را یه کراست گه رامه وه ئیره.» زوو گوتم «قژه کانت فره جوان بوونه. چووپه لای ئانژیل؟» بزه ی هاتی. « نا بابه. خو ئانژیل نازانی قژ کورت کاته وه. چوومه ته لاری شمشاد. نارایشگه ری کی تازه ی له تاران هوه هینا وه.» چاوی وه قاپه شو را وه کانی شهوی پیشتر كهوت كه خرابوونه نیو جی قاپه کان. گه شاوه و به چه شنی پرسی «میوانتان بوو؟» وهك نه وهی كه پرسی «بیاوت کوشتووه؟»

قاپه کانم دانایه وه سه ر جیگای خویانه وه. لایه نی به ریو جی زه نیم بو هه زاره مین جار گوتی « پیویست به روون کردنه وهی تۆ نییه. هه ر بلئی ئا میوانمان بوو. هه ر هیئنده.» دوامین كه وچکم نایه نیو چه کمه جه وه. كه چه کمه جه کم گالهدا و زۆریامه وه لای تالیس. « ئا، میوانمان بوو» و پیم گوت کی بوون. خو ی گرز کرد. « بو منت ئا گادار نه کرد؟» هه تا هاتم بیر له وه بکه مه وه، روون کردنه وه بدهم، لایه نی شه رمن نه مکاره ی کرد. « هه موو شت زۆر له نا کاو پیش هات. نه تۆش كه دوینی شه وه له نه خوشخانه بووی.»

به پیچه وانه ی هه میشه كه بۆله ی ده هات یا شه ری ساز ده کرد. نه مجاره له قولینه ی میوه سیویکی ده س دایه و هیچی نه گوت. له خۆم تووره بووم كه بو دیسان له سه ری رۆیشتم و له وهش سه یر ما بووم كه چۆن بوو تالیس هه للاو بگری ساز نه کرد. له هه مبه ری دانیشتم. سیوه که ی هه موو خوارد و گوتی «بریا گوتبات پینجشه مه بو شیو بینه ماله نینا.»

بو نه وه هیمنایه تیم بپاریزم، هه ولتم دا بیر له بابه تیکی تر بکه مه وه. ده گولدانه که ی نه و دیوی په نجه ره رامام. قهت نه شیابووم خوشکم حالی بکه م نه گه ر که سیکا میوانی جیگایه ک بوو جوان نییه له خۆرای میوانیکی تر له گه ل خۆی به ری. نه مجاره ش بۆم نه کرا رازی بکه م، برۆی هه لته کاند که « هه ی له و قسانه. خو نه تۆ له گه ل نینا شه رمه جزووریت نییه. به لām چ قه یدییه، زۆر گرینگ نییه. نه من که هه لوئیستی خۆم گرتووه. جگه ره ت هه یه؟» بی نه وه هیه چ بلیم رابووم پا که تی جگه ره که م هینا. که و ابوو خوشکم لیپرابوو خۆی کر کاته وه. شقارته م بو لیدا.

ناشاره زایانه قومیکى له جگهره داو دووکه له کهى دایه دهئى. « ههتا دایکم لیږه نییسه ههراو هوریا بکا با بلیم سیمونیان ههر عهیب و ئیرادیکی هه بی گرینگ نییسه. قسهى خومان بی له ته نیایى و بۆله بۆلى دایکم وهږه ز بوومه ئه و جار ئه گهر پینشوو ژنى بووه گرینگ نییسه. قسهى تو راست بوو. خوا و خورما به یه که وه نابن. له بنه ماله یه که خراب نییسه و خوینده و اریشه. ئه وه هوشت له کوپیه؟ دهستت سووتا. ئه وه بۆ مات بوویه؟»

دهنکه شقارته که ههتا بنى سووتا بوو به په له خستمه نیو ته په له ک. دایکم له پال ته له فۆن گوتبوو « ئه گهر سهرو گیلنگه ی ئالیس پهیدا بوو هه رچی گوت پێدا مه چوو. ئه و جار ئیدی به ته وای له سه ریداوه.» شکم کړدبوو دیسان کیشه یان بووه. تازه تیده گه یشتم. ئه م گالته یه م بیر که وه وه. پیاویک ده یگوت « لیږاوم له گه ل کیزى پاشا زه ما وه ند بکه م.» گوتیان « خو پاشا کیزه که بیته پینادا.» گوتى « ئه من هه لئو یستى خو م گرتووه، په نجا له سه دى کاره که جیبه جی بووه.» خوشکم به ته ما بوو له گه ل ئیمیل سیمونیان زه ما وه ند بکا و به بروای خو ی سه دا له سه دى کاره که ته و او ببوو.

ئالیس سیویکی تری ده سدا یه. « دایکی ئه گهر بمړى جه و اهیراته که ی به من ده گا.» له قاقای پیکه نینی دا. « ته نیا گرفتی ئه و کیزه که یه تی. به لām گوتت مندالیکى به دفه ر نییسه. وازی مندالداریم نییسه به لām ته تو یارمه تیم ده ده ی.» پاشه وه ی که به م چه شنه و دایکم گوته نى هه موو شتیکی برى و درووی و ده به رى کړد له جیوه رابوو. « ده ی، ئه من رو یشتم. بۆ چاکه ت و دامینه چه رموو ه که م که وشى سوورمه ییم گه ره که.» خه ریک بوو سه رم ده گیزوه ده هات. پیم و ابى وه لāmى مالا واییه که یشم نه دایه وه و ئالیس به پیکه نینه وه رو یی.

ههتا گه یه دالان ته له فۆن له دایکم بکه م، ته له فۆن زهنگى لیدا. دایکم دهستى ره پیتش خستبوو. « ده زانم. ده زانم. له دوینى شه و ههتا ئیستا ئه وه به گو ییدا ده چرپیم. هه ر گو یشى پیناچى. هه رچی زووتر ئه و هه تیوه ببینی، باشتره. به لکو له که رى شه یتان هاته خوار.» گووشیه که م که دانا، له دهس دایکیشم تووره بووم. به چ حه قى نه دیتوو نه ناس ده یگوت "هه تیوه؟"

له پشت میزی چیشتخانه دانیشتم و دهستم بۆ سه رم برد. قژم له ده وری تلم هالاند و کړدمه وه، هالاند م و کړدمه وه. بیر هیتانه وه ی یه که م تووش بووم له گه ل ئیمیل سیمونیان کاریکى دژوار بوو.

خوشکم خۆی تا ئەوپەڕی رازاندبۆوه، هەر له نیو سەعاتی هەوڵەوه راپۆرتیکی تێرو تەسەلی له چاکی و خووخده و خۆیندهواری و سەرکەوتنه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی خۆی دەدا. له بابەت هەموو شتیکیه‌وه هەر له چێشت لێنان و کابانیه‌وه بگره هەتا سیاسەت و ئابووری جیهانییه‌وه رای دەرده‌بری. به دواى خوازیبى يه‌ك له دواى يه‌ك و دياره‌ خه‌يالیه‌کانیه‌وه ده‌یگوت ویسته‌کانیان جواب کراوه و له کۆتاییدا له مەر سەفەری ئینگلیزتانیه‌وه دەدا. قژه لێك و لووسه‌که‌م وه‌ك فەنەر لوبول ببوو. دامه‌ پشت گویم و به‌شیکی ترم گرتە دەس. زه‌ماوه‌ندی ئالیس یه‌كێك له مه‌زترین ئاواته‌کانم بوو. گه‌لێك جار خۆم که‌سانیکم پیشنیار کردبوو به‌لام خوشکم هه‌روه‌ك ئەوه شه‌ربه‌ی ژارم خولق کردبێ، لووتی تێك نابوو که «حه‌ی!!!؟ واتا ئەوه‌نده چاره‌ ره‌شم که تۆ شووم بۆ بدۆزییه‌وه؟»

هەر که قژم له دەوری تلم ده‌هالاند، نینا ده‌یگوت «دیسان بوویه لویی شازده‌هه‌م؟ له‌وه قژه‌ لانه‌وازانه‌* ده‌س هه‌لگره‌.» ده‌ستم له قژه‌کانم هه‌لگرت و رابووم. به‌ نیو ژووهره‌کاندا که‌رام و به‌ شوین ریگا چاره‌وه‌ بووم. هیچ ریگا چاره‌که‌یم پێ شک نه‌هات، نه‌زرم کرد ئەگه‌ر خوشکم له‌ که‌ری شه‌یتان هاته‌ خوار خه‌رجی رۆژێك فراوین و شیوی ماله‌ په‌که‌وته‌کان بده‌م.

١٦

مندال که له قوتابخانه‌ گه‌رانه‌وه ئیمیلیان له‌گه‌ڵ بوو. به‌ر له هه‌ر شتی پرسیم «به‌ دایه‌ گه‌وره‌ت گوتوه هاتووی؟» ئیمیلی سه‌ری هه‌ژاند و چاوی ده‌عه‌ردی بری. ئەو هه‌موو شه‌رمیۆنییه‌ی خه‌ریک بوو جارزی ده‌کردم. ئارمینه‌ گوتی «خۆمان چووین ئیزمان له‌ دایه‌ گه‌وره‌ وه‌رگرت.» ئارمینه‌ گوتی «ئیمیلی له‌ ماتمانیکدا چەند گرفتییکی بوو. هاتوو هاتمه‌ن یارمه‌تی بدا.» هه‌تا ویستم چاویکی سه‌رسوهره‌ینه‌ر له‌ کوربه‌که‌م بکه‌م، ئارمه‌ن گوتی «هه‌نوکه‌ ده‌گه‌ریمه‌وه.» و رایکرده ژووهره‌که‌ی. له‌ دلێ خۆمدا گوتم ئەورۆ هه‌ر ده‌لێی رۆژی رووداوه سه‌یره‌کانه. ئارمه‌ن دواى ئینشا یا هه‌ر به‌و راده‌یه‌ دوژمنی ماتمانیک بوو.

مندال که گوتیان « بهرشیو چیمان ههیه؟ » تازه بیر بهرشیو که و تمه وه و بیانووم هیناوه. «
کارم بوو، دهرفتهی ئه وه م نه بوو شتی دروست بکه م. » سه ری دووانه کان چه ماوه لایه ک و
چاوه کانیان گه وره دهینواند.

« چ کاریکت بوو؟ »

« بو دهرفتهت نه بوو؟ »

به بی وازی گوتم « نان و په نیرمان ههیه. بخۆن. هیندهش مه پرسن. »
ههنگاوێک کشانه وه داوه و له یه کترین روانی. دهستم به نیوچاوانم گرت، پالم وه دیوار
داو چاوم لیک نا.

نارمینه هاته پیش و دهستمی گرت. « حالت باش نییه؟ » نارسینه دهستی دیکه می گرت.
« حالت باش نییه؟ چه ندیم پیخۆشبوو بلیم « نا، حالت باش نییه. » دهرفتهت نه بوو له خۆم
پیرسم بو حالت باش نییه. له زهنگیاندا.

دهسته کاتم له نیو دهستی دووانه کان راکیشاو به ره وه ده رگه چووم و له دلێ خۆمدا گوتم
« خواجه بو خۆت وه خیری گپری. » دهتگوت چاوه روانی قه ومانی رووداوێکی سه بیرتر بووم.
ده رگه م کرده وه و به میشکم دا رابرد « له ولاتیکی سه مه ره دابووم به ئالیس. » ته گه ر
ده رفته تیکی تر بووایه به هاو ناو بوونی قاره مانه چکۆله که ی کتیب له گه ل خوشکم پیکه نینم
ده هاتی. دهرفته تیکی تر نه بوو و حالت خاس نه بوو و پیکه نینم نه هاتی.

وه ستای کاره بای شه ریکه بوو. هاتبوو چراکانی حه وشه دروست بکاته وه. میتریکی لاو که
هه تا ئه و روژه نه مدیبوو. زۆر له ر بوو و خالیکی مه زنی له سه ر روومه تی بوو.

هه تا حه وشه ی پشته وه له گه لێ چووم و گه رامه وه. تا یه که یه کی چراکانی تاقیکرده وه و له
ژیر هه ر کام له چراکان دهستی به قسه کرد که تازه له کۆمپانیای نه وت دامه زراوه و هه نووکه
که کاری باشی چنگ که وتوو له لێ براوه زه ماوه ند بکا و دایکی کیژی پووری بو به ده سگیان
کردوه و هه ر له مندالییه وه پوورزاکه ی خۆش ویستوه و ئاخرییه که ی به م ئاکامه گه بی که
« سیمه کانی یه کی له چراکان به یه که وه لکاوه. » که خۆم ده مزانی. پاشان گوته فازیته که ی
له کار که وتوو و ئیشه لالا فازیته زمان ههیه.

له هه بوونی فازیته دلنیا بووم، به لام هه رچی نیو قوتووی ته مرزم پشکنی نه مدوزییه وه.
بیگومان دیسان نارمه ن هه لێ گرتوه. له ده رگه ی ژوو ره که بیم دا و وه ژوو ره که وتم. « فازیته
لای تو یه؟ »

له گەل ئییمیلى لەسەر میزی نووسین دانیشتبوون و پێیەکانیان رادەوهشاندا. هەردوو بازیاندا خوار. ئارمەن بە پەشۆکاوی گوتی « نا، لای من نییە. » له رینگە دا بیرم بۆ حەوشە چوو. «عەجەب دەرس خویندنی.» کارەباچی گوتی «ناکرێ له دراوسێکان وەرگری؟» خاتوون رەحیمی کە له تاران بوو. ئاغای رەحیمیش بێگومان لەو دەمەى رۆژیدا لە ماڵ نەبوو. ناسیاویم لەگەل دراوسێکانی تریش بەو رادەیه نەبوو لە رووم بێتەوه شتی بە قەرەز وەربرگم. گوتم « بۆچی، سەبرێک بگرە. »

له شەقام تیبەرپم و له زەنگی سیمۆنیانەکانم دا. بێشک ئییمیل هیشتا لە کۆمپانیا نەگەرپاڤوو. خوا خوام بوو دایکی لەسەر کەلەکەى چۆپەى نەبێ و فازمیتى هەبێ. ئییمیل سیمۆنیان دەرگەى کردەوه. فازمیتى هیناو خۆشى لەگەلەم هات. «بەلکو کارەباچی هاوکارى گەرەك بوو.» نازانم بۆ ئەگەر بە مەبەستى خولک کردنیش بووبێ دژایەتیم لەگەل هاتنەکەى نەکرد و بە بېریشمدا نەهات چۆنە لەو دەمەى رۆژیدا لە کۆمپانیا نییە هەستم کرد حالم خاستر بووه. ئالیس شتیکی گوتبوو. بێگومان تا ئەو رادەیهش نەزان نییە.

١٧

ئییمیل گرتی واپەرەمەبەتی (سیم کیشییەکەى) زووتر لە کارەباچییەکە دۆزییەوه و لە تەواوی ئەو ماوەیهى کە خەریکی سیمەکان بوو کارەباچی بیکار وێستا و لە چۆنایەتی زەماوەندى خۆى دواو هەروەها لەوه کە بەلکو بتوانی لە بەهەمنشیر یا کو پیرۆزاوا ماڵ بگرێ و ئەگەر خوا مەیلی لەسەر بێ دواى زەماوەند بۆ زیارەت دەچنە مەشەد. لە ئاکامدا کەرەستەکانى کۆکردەوه و لەکاتى رۆیشتن دا بە پێکەنینەوه گوتی « بە هەبوونی هاوسییەك وەکو ئاغای مەهەندیس، بۆچی تەلەفۆن لەمن دەکەى؟ » نەگەیشتبوو بەر دەرگە ناسنیەکە بانگم کرد «راوەستە.»

رامکرده ژوروی. قەفەزەى چیشتخانەم کردەوه و قوتوووەکەم دەسدايه. گەرەمەوه حەوشە و دامە دەستی کارەباچی. دە قوتوووەکە راما. «شەکەرەتى ئوستور؟» و گەشایەوه. گوتم « بۆ بوو کە خانى ببه » کەیفى پێ ساز بوو، سوپاسى کرد و رۆیى. ئییمیل سیمۆنیان چاویکی لێکردم. دەستی خۆلای و رەش بوو. خولقم کردە ژورور دەستی بشوا. و هەتا دەستی شورد

دوو شهره‌ی شهره‌تی ویتۆم دروست کرد که له بازاری کۆتیییه‌کانم ده‌کری و له مالدا جگه له خۆم کهس پێی خۆش نه‌بوو.

هه‌رکه پێی نایه چیشته‌خانه ده‌ده‌وربه‌ری رووانی. پاشان ده‌سته‌کانی بۆن کرد. «سابوونێکی چهند بۆنخۆشه، چیشته‌خانه‌یه‌کی چهند ژیکه‌له، ره‌نگی شهره‌ته‌که چهنده جوانه.»

نازانم بۆچی به‌بۆنی سابوونی وینۆلیا ده‌که‌وتمه‌وه به‌یر باوکم و دالانه‌که‌م نووره‌که‌ی ماله‌که‌مان له‌تاراندا.

له‌ پشت میژ دانیشته‌ و چاوی ده‌ په‌نجهره‌ بری. «خۆتان ئەم قه‌رنیزه‌تان دروست کردوه، وه‌نیه‌یه؟ په‌نجهره‌ی چیشته‌خانه‌ی ئیمه‌ قه‌رنیزی نییه‌.

هیچکام له‌ په‌نجهره‌کانی ماله‌کانی بو‌واره‌ قه‌رنیزیان نه‌بوو. تازه‌ هاتبو‌ینه‌ تابادان و ئارمه‌نم ده‌سکی دابوو که‌ ئاغا مورته‌زا قه‌رنیزی چیشته‌خانه‌ی بۆم دروست کرد.

ئیمیل فرێکی له‌ شهره‌ته‌که‌دا. چاوه‌ڕێ بۆم بلێ تام خۆشه. نه‌یگوت. هیشتا هه‌ر چاوی له‌ په‌نجهره‌ بوو. «گوله‌ نۆکه‌کان هه‌ر ده‌تگوت گیانیان به‌ به‌ره‌وه‌ نه‌ماوه.»

ئاغا مورته‌زا ده‌سته‌ قه‌رماغه‌ گرتوه‌کانی به‌ سه‌ر قه‌رنیز دا هینابوو که‌ هیشتا پر له‌ تۆز و خۆلی خشته‌ بوو. گوتبووی «ئەم قه‌رنیزه‌ بۆ گوله‌ نۆکه‌ ده‌نالێ. مرۆڤ به‌ بۆنی عه‌تره‌که‌ی له‌ خۆ ده‌بیته‌وه.» نه‌مه‌دزانی گوله‌ نۆکه‌ چ گولێکه‌ و هه‌تا ئەوکاته‌ ناویشیم نه‌بیستبوو. یه‌ك دوو هه‌وتوو دوا‌ی له‌ دایک بوونی ئارمه‌ن، ئاغا مورته‌زا ئەو رۆژی بریار نه‌بووی هات. گولدانێکی له‌ پاشته‌رکی دووچه‌رخه‌که‌ کرده‌وه، داینایه‌ سه‌ر قه‌رنیز. جێی بۆ کرده‌وه و گوتی «گوله‌ نۆکه‌ دیارییه‌کی بێ بایه‌خ.»

یه‌که‌ بجا بوو گولێ بچکۆله‌ی شین و په‌مه‌یی و چه‌رمووم ده‌بینی. ئیمیل ناوی ئەو گولانه‌ی له‌ کوی ده‌زانی؟ گوتم «ده‌بێ گله‌که‌یان بگۆرم.»

شهره‌ته‌ی خوارد. «له‌ مه‌سجد سولیمان گوله‌ نۆکه‌یه‌کم له‌ هه‌وشه‌ چاندبوو. رامسپارد خۆل و کوودم بۆ باغه‌چه‌که‌ی خۆمان بۆ بینن. هینایان، گلی ئەوانه‌ش ده‌گۆرم.»
گوتم «باغه‌وانه‌که‌ی کۆمپانیا ئەمکارانه‌ ده‌کا.»

شهره‌به‌که‌ی دانایه‌ سه‌ر میژ. زنجیری ملی ده‌پشکۆژی کراسی هالابوو. زنجیری له‌ پشکۆژه‌که‌ کرده‌وه. «زۆرم پینخۆشه‌ به‌ گل و گول و گیاوه‌ خه‌ریک بم. کاتی ده‌بینی ئەو شته‌ی به‌ ده‌سته‌ی خۆت داچاندوه‌ ورده‌ بالاد ده‌کا که‌یفی پێده‌که‌ی، وه‌نیه‌؟»

بزهیه کی گه مشویانهم نیشته سهر لیو.

پیکه نی. «دیاره له داچاندنی گولدا وهك تۆ شاره زانیم.»

نیشانهی پرسیری که له چاواندا دی گوتی « له دووانه کانم بیست نهو گولانهی نهوشه وه بو دایکمت هیئابوو خۆت چاندبووتن.» ههستم به وه کرد نهو دهی سووره له لگه پریم. له وهی که گوتبووی تۆ، یاخووم به وه نه گرتبوو که سی به کاره کانم هه لبلێ؟

پرسی «کاره باجیتان ده ناسی؟» دیسان نهو دهی گوت ئیوه، گوتم «نا، یه که مجار بوو دهمدی. تازه له کۆمپانیای نهوت دامه زرا بوو.» ده خاچه که می ملم راما. «تهدی له کوئی ده ترانی زه ماوه ند ده کا؟ خاچه که خوار ببوو و راستم کرده وه.» «خۆی گیرایه وه.»

چاوی له گولته نۆکه کان کرد. «ده زانم بو.» گشتیان گه ره کیانه له گه ل تۆ باخۆن. ئاخۆتن له گه ل تو سانایه.» لیم ورد بووه. «ده لینی مرۆف سه دساله ده تناسی.»

ئارسینه و ئارمینیه به هه لبه ز دابه ز پهیدا بوون. «کاری قوتابخانهی ئیمه ته واو بوو.» «ئیمیلی خه لاسی نه هات.»

تازه وه بیرم هاته وه زیاتر له سه عاتیکه هه یچ ده نگێ له ژووری ئارمینیه وه نه هاتوه. هه تا ویستم له جیوه راجم، ئیمیلی به کتیب و ده فته ری ژیر هه نگلییه وه وه ژوور کهوت، ئارمینیه و ئارسینه له هه ر دوو لاره به شان و ملی دا نووسان. «مالئین بکه یین؟» «یا بازه لئین؟»

ئیمیلی ده باوکی رووانی ئیمیل دووایین فری له شه ره ته که دا و شه ره که می نایه سهر که شه ف. «دایه گه وه ته نیایه. ژانه سه ره که می گرتۆته وه. به لکو باشتر ببی —»

ئارمینیه په رپیه نیو قسه کانی «با، دایه گه وه ئیسراحت بکا. ئیمیلی له لای ئیمه ده میئیتته وه.» ئارسینه گوتی «ده جا ته تۆش بمینه وه. به م چه شنه دایه گه وره ش پشوویه کی چاکی بو ده دا.»

ئیمیل پیکه نی و له من راما. «زه همت دانی دوو شه و له سه ر یه ک نابیتته روو هه لمالاوی؟» دلنیا بووم کهوتبووه شه رمه حزووری، گوتم «بمینه وه. ئارتووشیش له هه ر کوئی بی دیتته وه.» قسه که م ته واو نه ببوو، ده نگێ پرچه ئاسای شووه رلپت له شه قامه وه هات.

ئارمینیه و ئارسینه وه ک کێچ هه لبه زینه وه. «بمینه وه. بمینه وه. تکا ده که یین.» پاشان زه ق چاویان له من کرد.

گوتم «ته له فۆن له خاتوون سیمۆنیان ده که م.» گشتمان زۆر زوو فیر ببووین که نه ک هه ر ئیزنی ئیمیلی به لکو ئیزنی باوکی ئیمیلیش هه ر له ده س دایه گه وره دایه.

سلاوی ئارتووشم له کاتیک دا وهگرتهوه که دووانه کان به سهر و گوئلاکی هه لده زنان و له حالیکدا که له بیری دژ کردهوی ئیلمیرا سیمۆنیاندا بووم ژمارهم گرت. دهنگی بیواز و ماندوه بوو. «ئهمن کارم پێیاندا نییه. بۆخۆیان دهزانن.» و گووشیه کهی دانا.

خهریکی دروست کردنی شیو بووم. کۆتلیت له گه ل په تاتهی سوورکراوه. رووداوی دووا نیوه رۆژ و هه لویستی سه سوور هینه ری خوشکم له زهینم دا شو رابۆزه. بۆچی هینه تووره ببووم؟ یه کهم جار نه بوو ئالیس لهم هه لویسته سه مه رانه ی گرتبوو. مه گین دکتۆری هه رمه نی نه خۆشخانه نه بوو؟ یا برای ئەو دۆسته ی که له تاران هه هاتبوو؟ هۆی بی حال بوونی ئەهه بچاره رهنکه هه ر ئەوه بوو که — لایه نی خۆ تیهه لقتوتین سنگی ره پیش خست، «ئەوه بوو که چی؟» رۆژم ده تاوه کرد. ئەوه بوو که ماندوو بووم. ئەوه بوو که — نازام. ئیمیل و ئارتووش له ژووری دانیشتن دا شه تره نجیان ده کرد و دهنگی راکه راکه ی مندالان له هه وشه ده هات.

هه ر به و بیره ی ئیلمیرا سیمۆنیانه وه کۆتلیته کام و هه ر ده گیرا. دایکم گوتبووی ماله باوکی وه ک کۆشک و ابوو، په نجا شیست هۆده، باغی مه زن، ده ست و پیه نه ند. په رستاریکی که خۆ کۆژی کرد ئینگلیزی بوو. ده یانگوت خاتوون هه ر به م به ژنه کورته په وه سه د به نه ده واری* هه بوو، چ به ر له شوو کردن چ پاش هه نگی. مرۆقانی سه ر و سه کووت و پچوو ی فره نگی که ده هاتنه ئیسفه هان بۆخۆی و ئەو میوانداریبانه ی که ده یدا سه ر و ده ستیان ده شکاند.»

په تاته م پا کرد و بیرم بۆ ئەوه چوو که بێشک زیده رۆژیان کردوه. ئاخه به و بالایه وه. — ئەوه خه ریک بووم خاتوون سیمۆنیام له سه ر ده می لاویدا ده هینه یه به رچاو که ئارمه ن و ئیمیلی به هه ناسه برکی و ئاره ق کردوو له چیشته خانه وه ژوور که وتن. ئارمه ن شووشه ی ئاوی له سه لاجه ده رینا و له پیشدا ئاوی بۆ ئیمیلی تیکرد و دوايه بۆخۆی. قژی ئیمیلی به نیو چاوانیه وه نووسابوو و چاوه کانی ده دره وشانه وه. ئەوه م به زهیندا هات که دایه گه وه ئەگه ر شیوه ی ئیستای نه وه که ی بوایه — «

شووشه ی ئاو که ئارمه ن له سه ر پیشخان جیی هیشته بوو خسته وه سه لاجه که وه.» — رهنگی قسه ی خه لکی دروستیش بووی.»

په تاته کام خسته نیو رۆنی داغه وه بوو. دایکم گوتبووی «باوکی به سته زمانم چ شایه کی بۆ زه ماوه ندی کیژه که ی وه ریخست ئۆرکیستی له تاران و چیشته لی نه ری له فه رانسه وه هینا. کۆنترین شه رابه کانی له لیونی شه رابگر کری. گه لیک له گه وه په یوانی ده ربار و بالۆیزه بیانییه کان بانگیشتن کرابوون.» په تاته کام لیکدا و بیرم له وه ده کرده وه که دوا ی ژیا نیکی که

دایکم په سندی ده کرد، مالئیکې بووردهی باکور ده بی چنده چکولہ بی. ژووره چوژ و رووناکاییه کم هیزه کانی مالم بیر که و ته وه و روو میزی و په رزی سفره که تانییه کانی که سهرده می جوان بوون و بی شک گران. که و تمه وه بیر که و چک و چنگاله زیوینه کانی که کم و زور رهش هه لگه رابوون و هه و تر فه خفوریه لیو که ته کان. ته نیا هه دوو شه مدانییه چنه لقه که بیگومان هیشتا نه و تروسکه یه ی سالانی زور دوور و دریشیان هه مابوو و هه و ره تر دؤلابه دارینه که ش.

له سهر په تاته کان ویستا بووم هه تا نه سوژین و که و تبوم ه نیو بیرو خه یال. ئیلیمیرا سیموئیان بؤ یه که مجار روو میزییه که ی له کوئ به سهر میز داداوه؟ له ماله که یدا له که لکه ته؟ یا له ئاپارتمان ه که ی پاریسدا که ده یگوت روو به پرووی کلئیسای نوتر دام بوو؟ وه بیرم هاته وه روو میزییه که له هه لایه که وه له عهرزی ده خشا که و ابو هی میزیکی زور مه زتر بووه. ره نگبئ دوازه نه فهره، به کورسی پالپشت بلندی روو مه خمری. خانه خوئ به قزی یه که ده س رهش، سوور و سپاو کرده، ده جلیکی پیسیرتو پریدا، گواره ی داهیلراو له گویدا و سینه بهری نه لماسی له ملدا، پیاله ی کریستالی لیك و لووسی له لیوه سووره کانی نریک ده کرده وه و چاوانیکی رهش که بیگومان هه به و دره و شاهویه یی چاوه کانی نه وه که ی بووه. چنه ساتیک له مهویه، له سهره وه ی شهریه تاوه که دا.

به دهنگی ئیمیل سیموئیان که گوتی « تم بؤانه چنه خو شن،» له گومانی میوانی خه یالی گه نجایه تی دایکی هاتمه در و له په تاته کان ورد بووم ه وه که ده هات بسوژین. هاوارم لی هه ستا « وهه ی!» وه کیژان تاوه کم به هه دوو ده ست راکرد و دامنایه سهر پیشخان. دوا ی نه وه تاوه کم بهر دا هه ستم به زووران ه وه کرد. سووتاندنی ده ست له کاتی لینانی چیشت یا ئوتوو کردن به شیک له کاره باوه کانی من بوو. خووم به ئیش و زووران ه وه گرتبوو و به ده گمهن دهنگم لیوه ده هات. به لام نه مجاره ئیتر نه شپام بهری ئاخ و ئوخم بگرم. شه لالی ناره قه ببوم.

ئیمیل هاواری کرد «چ به لایه کت به سهر خو هیئا؟» پیلی گرم و رایکی شامه لای میز و نریکترین هه سکه ملی کی شاره دواوه. «کوا بزائم.»

له سهر کورسی دانیشتم بؤ دیسان گوتی ته تو؟ چاوم له له پی ده سته کاتم کرد، هه روا سوور هه لده گهران. ناوی ده شهریه کرد و له زارمی نریک کرده وه. «نیگه ران مه به. هه ر ئیستا

چاکی ده که مه وه.» شهر به که ی له سه ر میژ دانا و له چیشته خانه وه ده ر که وت دیسان گوت بووی
ئه تو.

خراتر له ئیش و نیگه رانی ئه وه ی که هه تا چه ند روژی تر ناشیم هیچ کاریک بکه م و
چیشته سبه ی چی لیدئ و قاپه کان کئی ده شوا و ده یان «چ ده بی» و «کئی ده یکا» یه کی تر،
بوئه بوئی ئارتووش بوو که به بیستنی دهنگی ناله نالم خوئی گه یان دبووه چیشته خانه، له سه ر
سه رم ویستابوو و وه که هه موو دهم بۆلاندی، ئه و ده مانه ی که ئه م چه شنه کارانه روویانده دا.
«سه دجار گوتوومه ئاگات له خو بی، په تاته سوتا که سوتا. بۆ ده فکری خۆتدانی؟ بوچی
به و گه رمایه کۆتلیت و په تاته سوور ده که یه وه؟ چیشتم له ده ره وه ده هیئا. دلنیا به که
چیشته درئی که سی نه کوشتووه. ئه م راراییه بی هۆیه له دایکتوه بوئ به میرات ماوه ته وه.
بریا خوشکیشته پرووسکه یه ک* له و رارایی تۆی بووایه که —»

هه ولّم دا نه بیسم. گه لیک سالّ بوو ئه وه تیگه بیووم ئارتووش به تاوانبار کردنی هه ر
که سیکی که رووداویکی لیده قه ومی خۆشه ویستی یه که ی ده نوینی. هه ر جاره ی که منداڵ وه
عه ردی ده که وتن یا نه خۆش ده بوون یا چیگه یه کیان ده یه شا ئه م به زم و هه رایه مان هه بوو.
ئه وه ش که بو تانه و ته شه ر لیدان له دایکم و ئالیس له هه ر ده رفه تیک که لکی وه رده گرت،
له مه ر ئه مه بوو دایکم و ئالیسیش هه ر ئه م کاره یان له گه لّ ئارتووش ده کرد و له و نیوه دا
ئه من گه لیک سالّ بوو ده وری نیوژی که رم ده گیړا. ئیستاش له ده وری من و میژی چیشته خانه
دا هه لده سوورا و یه کبین ده ناخۆت. سه رم ده گیژه وه ده هات و زووران ه وه ی ده سته کام زۆرتتر و
زۆرتتر ده بوو که ئیمیل سیمونیان به خوئی و شووشه یه کی قاوه یی گه ره وه په یدا بوو. بی ئه وه
قه سه یه ک بکا چه ند جار ده سته کرده نیو شووشه و به ماده یه کی ره ش و لیچقی شیوه کریم
هه ر دوو ده ستمی چه ور کرد. ئارتووش کپ و بیده نگ له سه ر سه رمان چه قیبوو و چاوی
لیده کردین. هه روا که ده ده سته کام راما بووم له نا کاو هه ستم کرد. گه رم داها تم، لام وابوو
دیسان ده سته کام به تاوه نووسا و سوتا. له پی ده سته کام که وتنه چلدان، پاشان ورده ورده
سارد و ساردتر بوونه وه و کۆتایی به چلدانه که هات، له ئاره قه دا شه لالّ ببووم. هه رکه سه رم
هه لئنا ئیمیل چاوی لیم بوو، به زه رده خه نه یه کی که ده تگوت ده لئ «نه مگوت چاکی
ده که مه وه؟»

هەر سیڤمان له پشت میژی چیشتهخانه دانیشتبووین. ئیمیل له بابته ماجوومی دژی سووتانهوهی هیندی ده‌دا و په‌تاته‌ی پا ده‌کرد. په‌تاته سووتانه‌کانی خستبووه نیو سه‌تلی زبل، له‌نیو قولینه‌که‌ی پال سه‌لاجه چه‌ند په‌تاته‌ی درشتی ده‌سدا بویه و پاکی ده‌کرد. ئارتووشیش له‌کنه خۆ یارمه‌تی ده‌دا. ده‌مگوت ئاخۆ ئارتووش له‌ عومری خۆیدا چه‌ند جار په‌تاته‌ی پاک کردوه؟ ده‌سته‌کانم هه‌روا راگرتبوو و گویم بۆ ئیمیل شل کردبوو. «یه‌کێ له‌ چیشت لی‌نه‌ره‌کانمان که‌ خه‌لکی باشووری هیند بوو، چه‌ندین سال له‌مه‌و به‌ر دوو شووشه‌ له‌م ماجوومه‌ی بۆ دایکم هینا.»

دوو‌انه‌کان خۆیان به‌ ژور داکرد.

پرسیم «رامۆ؟» و له‌ جیوه‌ له‌ پرسیاره‌که‌م په‌ژیوان بوومه‌وه. بیره‌ینانه‌وه‌یه‌کی ناخۆش بوو. کارده‌که‌ی له‌سه‌ر میژ دانا، گوتی «باوکی رامۆ بوو.» چه‌ند ساتی کپ ماوه، کێرده‌که‌ی ده‌سدا بویه. «چه‌ند جار دام له‌ جینگاه‌لی جیاواز دا تاقییان کردوه، به‌لام که‌س سه‌ره‌ دهره‌ی له‌ پیکه‌اته‌که‌ی دهرنه‌کرد. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تیگه‌یین که‌ له‌ ریشه‌ و گه‌لای گیا جوراوجۆره‌کان دروست کراوه‌ که‌ خۆم له‌پیشدا ده‌زمانی.»

ئارتووش دهرگه‌ی سه‌لاجه‌ی پیوه‌دا و له‌ پشت میژ دانیشته. پرسیم «منداڵ چیان گه‌ره‌ک بوو؟» گوتی «ئاو.»

هه‌تا ئارتووش یه‌ك دوو په‌تاته‌ی بچ سه‌ره‌ و به‌ره‌ پاکرد، ئیمیل ئه‌وانی تری پا کرد و قاش قاشی کرد و خستیه‌ نیو پالۆینه‌ و له‌ جیوه‌ رابوو. له‌ بنه‌ماله‌ی رامۆ دا ته‌نیا یه‌ك که‌س شاره‌زای شیوه‌ی دروست کردنی ئه‌م ماجوومه‌یه‌ که‌ به‌ر له‌ مردنی هه‌ر فی‌ری که‌سیکی تری ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ ده‌کا.» پالۆینه‌ی نایه‌ نیو قاپشۆری و شپیره‌ی ئاوی کرده‌وه. لام وابوو که‌ دایکی لی‌ره‌ نییه‌ زه‌لام زه‌لام ناناخۆی.

ته‌له‌فۆن زه‌نگی لی‌دا، یه‌کێک له‌ دالانه‌وه‌ گووشییه‌که‌ی راکرد و چه‌ند سات دواتر ئارمه‌ن بانگی کرد «دااااااا! ته‌له‌فۆن. خاتوون نوورولایی.»

هاوارم کرد «له‌گه‌ل من یا باوکت؟»

«له‌گه‌ل تو.»

رابووم. ئارتووش گوتى « گروشى به دسته وه بگرى ئىشت پىرا ناگا؟ » ئىمىل له پاڻ قاپشوربىيه كهوه ناوپى داوه. ناوى شىره ده پرايه سهر په تاته قاشكراوه كانى نىو پالوئينه. ئه من پىم وابوو، يا ئه وه به نىگه رانىه وه ده پىروانى؟

دهسته كانم ليك كرده وه و پىكم وه ناوه. ئىشى زور كه م ببووه. سهرم هه ژاند كه « نا. ئىشى نىيه. » بهر وه دالان تيهه لبووم. ئىمىلى به جو لاندنه وهى سهر و دهستى شتىكى ده گىپراوه. ئه گهر نه مزانيا پىم وابوو خاتوونىكى گه نجه نهك كىژۆله يهك. ئارمهن دهستى نابووه ژىر چه ناگه و له راحة تىيه كهى هه مبه رده وه ده ئىمىلى رامابوو.

بهم بىر ده وه كه خاتوون نووروللايى ئىشى چىيه و چاوم له ههر دوو دهستم بوو كه ده تگوت تازه به گرىنگىيه كانى نام زانىوه، گووشىم ده سدايه.

خاتوون نووروللايى رۆژان ئاسا سلاو و چاك و خۆش بىيه كى دوورودرئۆ و گهرمى كرد و هه تا له يه كه يه كى منداله كانى نه پىرسى نه پىرايه سهر باسى سهره كى. ياده وه رىيه كى سه پىرى بوو. نه ته نىا ناوى منداله كانى له بىر مابوو و ئه وه شى ههر له ياد بوو پۆلى چه نده من. ته نانه ت سه رما لىدانى چه ند مانگ له موه و پىشى دووانه كانى شى ههر له بىر مابوو. له ئاخىدا گوتى « هه پىنى رابردوو له نوتقى به كۆ له كۆبوونه وه كانى گوستاندا دىمى. ببووره كه ده رفه ت نه بوو بىمه سلاوت. »

هه چ نىشانىك له ته وس و پلار له ئاخۆت نه كه پىدا به دى نه ده كرا. به خۆدا شكامه وه. ئه من ده بووايه به دواى ئاخوتنى دا چوبامه پىش و پىرۆزبايىم پى گوتبا، به لام نه چووبووم و پىم نه گوتبوو. خاتوون نووروللايى نه ئىزنى ئه وه پىدا بوى باس بكه م و نه هىشتى داواى لىبووردنى لىبكه م و نه ههر ده تگوت چاوه روانىشى لىم بوو. « مه به ستم ئه وه بوو تكتان لىبكه م خۆشه وىستى بنوئىن و له كۆبوونه وه كانى داهاتووى ئه نجومه نى ئىمه به شداربن. خاتوونه هه رمه نىيه كان مه رحه مەتيا ن سه باره ت به ئىمه كه مه. ده زام خۆتان ئه نجومه تان هه يه و چالاكى فره باشى شى هه يه. به لام هه روهك ئاگادارن هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و بيشك لىتان روونه ئه مسال به هۆى دۆزى مافى دهنگ بو ئافره تانى ئىرانى سالىكى گرىنگه و — »
نه مده زانى هه لپژاردنه كانى پارلمان نزيكه و له مەر مافى دهنگى ژنان ته نىا شتگه لىكم بىستبوو. لام وابوو هه روهك زۆر بهى هه رمه نىيه كان هه ر ده لىسى له م ولاته دا ناژىم. به خۆ داشكامه وه و ره نگبى بو قهره بوو كردنه وه، هه تا خاتوون نووروللايى گوتى « چه ند پرسىيارم

هه‌بوو. نيزم بدن هه‌ركات دهره‌تتان بوو بيمه خزمه‌تتان؟» گوتم «بيشك، بهو په‌په‌رى تاسه‌وه.» بهر له مالاوايى گوتى: «به‌راست، بۆ ۲۴ى نه‌په‌په‌لى ئيمساليش بۆنه‌تان هه‌يه؟»
گوشيه‌يه كه‌م دانا و چومه‌ چيشته‌خانه. خاتون نووروللايى خو هه‌رمه‌نى نه‌بووه ئاگادارى ۲۴ى ئاوريلي ئيمه‌ بوو و ئه‌من كه له‌م ولاته دا له دايك ببوو ئه‌يزه‌ن به خوڤا شكامه‌وه.
گوتبووى «ئيمه‌ ده‌بى زۆر شت له خاتونه هه‌رمه‌نپه‌يه‌كان فير بين.» بيگومان كه‌وتبووه شه‌رمه‌ حوزوورى.

له‌سه‌ر جينگا كه‌م دانيشتم و ده‌ ده‌سته‌كانم رامام. هه‌ر ده‌تگوت نه‌سووتان. ئارتوش داهاته‌وه لام، ده‌ستمى لاوانده‌وه و هيدي چريانديه گوتيم «نايه‌شى؟» پيده‌كه‌نى و ده‌مزانى ده‌يه‌وى دلم بداته‌وه، بزه‌م هاتى و سه‌رم له‌قاند كه «نا.»
چاوم له ئيميل كرد. پالوينه به‌ده‌س له هه‌مبه‌رمان ويستا بوو و چاوى ليم ده‌كرد. شپه‌رى ناوى قابشورى گيرابوه. بۆ چهند ساتى چاومان له‌سه‌ر يه‌ك هه‌لنه‌گرت. پاشان گوتى «رۆنه‌كه له كوئيه‌؟»

له جيوه ده‌ره‌په‌ريم. «ئه‌تۆ بۆ؟» و ده‌ستم برد پالوينه‌كه وه‌رگرم، پالوينه‌ى كشانده‌وه. ئارتوش دانده‌سه‌كنى «هه‌ر ئيستا ده‌بى په‌تاته‌ى سووركراوه بخوين؟»
گوتم «بچوو سه‌ريكى مندا له‌كان بده.» رۆيى، هه‌ر ده‌تگوت له خاوى ده‌وى.
چاوم له ئيميل كرد. په‌تاته‌كانى ده پالوينه دا ليكدا. «وابزانم له‌و مرۆقه ده‌گمه‌نانه‌م كه چيشته‌ ليناينان پيخوشه.» دوو پشكوژى سه‌ره‌وه‌ى كراسه‌كه‌ى كرابووه و زنجيره‌ زيره‌كه به دياره‌وه بوو. چاوى ده چيشته‌خانه برى و ده‌نگى هينايه‌ خوار. به پيچه‌وانه له سياسه‌ت بيزارم . به‌لام هه‌ر ده‌لتي ئارتوش —
چاوه‌نوار تيم راما.

گوتم «نا. يانى نا. يانى تا ئه‌و راده‌يه كه هه‌واله‌كان وه‌خوينى و هيندى جاريش —»
وه‌رسووپام و قوتووى رۆتم له قه‌فه‌زى پشت سه‌رمه‌وه راكرد.
قوتووه‌كه‌ى له ده‌ستم وه‌رگرت «قه‌ت ئارام له‌گه‌ل سياسه‌ت نه‌هاتوه. سه‌ره‌ده‌ره له هيج كام له‌وه‌ئيسم و مه‌پام و ئايينگه‌له ده‌رناكه‌م. له‌باتى ئه‌م قسانه پيم خوشه كتيب بخوينمه‌وه. ئه‌گه‌ر بريار وايه دنيا باشت بى، من كه گومانم لى هه‌يه به سياسه‌ت كارى نيه‌ه ها؟ تۆ چۆن بىر ده‌كه‌يه‌وه؟» له‌جياتى وه‌لام گه‌وجانه پيكه‌نيم.
به يه‌كه‌وه په‌تاته‌مان سوور كرده‌وه و سالادمان دروست كرد.

له بابەت چىشتگەلى هيندى و بهاراته جۇراوجۆرهكان و تاييه تمەندى ھەركاميان دوا.
 لەمەر نووسەرانى دلخوازی خۆمان و ئەو كۆتیبانەى كە خویندبوومانەوه باسماں كرد.
 تكاى لىكردم لەحياتى ناغای سيمۆنيان "ئيميل"ى بانگ بكەم.
 ديسان فكرم كردهوه دايكى لىره نيبه چەند راحت و قسە خۆشه.
 ميبى شىوم رازاندهوه و ئارتووش و ئيميل سەريان بەسەر روپەرى شەترەنج دا گرتبوو.
 گوتم «ئيرادى نيبه چىشت بۆ دايكت بيهم؟ رەنگبى لەبەر سەرتيشە وازى دروست كردنى شىوى
 نەبووى.» ماوهيى چارى لىكردم دوايه گوتمى «بەلى، رەنگبى، نازانم.» ئەگەر قسە دەهاتە
 سەر دايكى تەنەتە شىوه ناخواتنەكەشى دەگۆرا.

۱۹

دەوربى كۆتليت و پەتاتەم لەگەل دەفرى چكۆلەى سەلاتە دانايە نيۆ سنى و بۆ ئەودى ھەتا
 دەگەمە ئەوبەرى شەقام پىنسىد ھەزار دەعبا دە چىشتەكە نەكەوئى، سەرى سەنيەكەم بە
 پەرزەيهكى گەورە داپۆشى. ئەگەر كوو چراكانى ھوشە دايسا، لە تەواوى دريژايى ريگە
 بارىكەكەدا كەشەف بە دەست ھەنگاوى پتەوم نايەوه و پىم دە عەرزى كوتا. ئەمە شىوہيەك
 لە داھينانەكانى خۆم بوو بۆ ئاگادار كەردنەوہى بۆقە نەفامەكان ھەتا خۆ ناويەنە بەر پىيانم و
 زراو بردووم نەكەن. ئارتووش و مندالەكان بەم كارەم پىكەنين.

ئاغای رەھيمى خەرىكى ئاودانى ھوشە بوو وەك ھەميشە بە دەنگى بەرز گۆرانى
 دەچرى. ئارمەن دەيگوت «ئاغای رەھيمى دەنگى ئەوئەندە ناخۆشە خاتون رەھيمى ريگەى
 نەدەدا لە مائەوہ گۆرانى بچرى. ھەر بۆيە ئاغای رەھيمى رۆژى سى جار باغچە و ھوشە و
 بەشيك لە شەقامى ئاودەدا.» ھەرچەند رۆژ نەبوو ئارسينە و ئارمينە لەگەل ئارمەن بە كيشە
 نەيەن و شەريان لى پەيدا نەبى، تەنەتە گالئە بيتامەكانى براگەورە دووانەكانى وەپىكەنين
 دەخست. بەم بىرەوہ كە دەنگى ئاغای رەھيمى ھىچ ناخۆشيش نيبە، بە شەقامدا تىدەپەرىم
 كە لاقم خوشى. ئارمەن راستى دەگوت. ئاغای رەھيمى پانايى شەقاميشى ئاودابوو.
 دەرگە ئاسنبيەكەى جى چوارم كردهوه. چراكانى ھوشە دانەبييسان. بەلام رووناكايى
 مانگ بەو رادەيە بوو كە باغچە بى گول و چيمەنە زەرد و وشك بووہەكانى ھوشە بىينم. لقە

وشك هه‌لاتوو‌ه‌كاني لاو لاو وهك ته‌ونی داپه‌رۆشك له دیواری ماله‌وه هه‌لاابون. پاره‌که نه‌م دیواره یه‌کسه‌ر سه‌وز بوو. له باتی زه‌نگ چه‌ند جار سه‌برۆکه به ده‌ست له ده‌رگه‌م دا. نیو ما‌ل تاریک بوو. پیم وابوو ده‌بی خه‌وتی. ده‌مویست بگه‌رپه‌مه‌وه ده‌رگه‌م کرایه‌وه. به جلی خه‌وی قۆل درێژ و یاخه‌ داخراو چاوی ده‌ سنیه‌که‌ی ده‌ستم بری که دروست به‌ره‌و رووی بوو. نه‌وجار سه‌ری به‌رز کرده‌وه، گوتم «ببوورن، چه‌ند کۆتلیتم هه‌یناوه. به‌لام نه‌گه‌ر پیتان خۆشه‌ و چان بده‌ن —

« روناکایی مانگ له ده‌م و چاویده‌دا. لام وابوو چاوه‌کانی سوور هه‌لگه‌پراوه‌ و نه‌ستور بووه. بزه‌یه‌کی بیوازانه‌ی هاتی. «گه‌ره‌تییان نواندوووه. که‌ره‌مکه‌ ژوور.» له‌به‌ر ده‌رگه‌م لاچوو. ده‌نگی له‌گه‌ل ده‌نگه‌ماندوو و بی‌واز و تووره‌که‌ی سه‌ر ته‌له‌فۆن جیاواز بوو. ماندوو بوو به‌لام تووره‌ و بی‌واز نه‌بوو. خۆقه‌یدی نییه‌ راکشیم؟ زۆر له‌سه‌ر واز نیم.»

چرای دا‌لانی هه‌لکرد و به‌ره‌و ژووری خه‌و چوو. باسیک له چه‌مه‌دانه‌ ناسنییه‌کان نه‌بوو، به‌لام فیله‌ خورتوو شکاوه‌که‌ هه‌ر له جیتی خۆی بوو ده‌رگه‌ی ژووری ئیمیلی کریابۆوه. هه‌یندی قاقه‌زی دراو و چه‌مۆله‌ کراوی نۆت و مقه‌ست و کوته‌ پارچه‌ی دراو و برپاوی سپی له‌سه‌ر عه‌ردی پرش و بلاو ببوو.

ته‌نیا چرا چکۆله‌ی پیتته‌ختی ژووری خه‌وی خاتوون سیمۆنیان دا‌یسا. په‌نجه‌ره‌ بی‌په‌رده‌ بوو و لایه‌کی فه‌رش قه‌د ببۆوه. چه‌ند وینه‌ له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ بوو و چه‌ند ئالبۆمی نیوه‌ ئاوه‌لا له‌سه‌ر عه‌ردی. سنیه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت و نایه‌سه‌ر پیتته‌ختی و په‌رۆکه‌ی له‌سه‌ر لابرده‌. ماوه‌یی ده‌ ده‌وری چیشته‌ و ده‌فری لاسه‌ته‌ راما. پاشان گه‌پراوه «سوپاستان ده‌که‌م که ئیمه‌تان له‌بیر بوو.» روناکی چرای خه‌و وه‌ده‌م و چاوی ده‌که‌وت. نه‌مجار دلنیا‌بووم که گریاوه.

بو‌ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کم کردبۆ گوتم «چ ده‌خۆن. ده‌لین چیشته‌ خواردن بو‌ سه‌ر ئیشه‌ به‌ قازانجه‌.» بۆچی زه‌لام زه‌لام ده‌ تاخۆتم؟

وینه‌کانی سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ی وه‌لانا. ده‌ستیکی به‌ قۆیدا هه‌ینا. له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ دانیشته‌ و لیمی ویست دانیشم. یه‌کی له‌ وینه‌کانی راکرد. «سه‌رم نایه‌شی.» چه‌ند ساتی ده‌ وینه‌که‌ راما. نه‌وجار ده‌لای منی کرد.

له‌و وینه‌نه‌ بوو که پيشوو له‌ وینه‌گریدا ده‌یانکیشا. له‌ یه‌که‌م نیگادا وه‌مزانی ئیمیلییه‌ به‌ جلی یاخه‌ داخراوی بۆزه‌وه‌ له‌سه‌ر کورسی پشت بلیندی ره‌ق و ته‌ق دانیشتوووه. نه‌واریکی

فۆكۆلداری مەزنى بە سەرەوہ بوو و قژە لولول دراوہ كانى بەولاولو بەو لای شانیدا داھیشتبووہ خوارى. پشیلەيەك لەسەر ئەژنۆی دانیشتبوو. لە ئەژنۆ بەرەو ژێرەوہ لە وینەكە دا نەھاتبوو. وینەى لە دەستم وەرگرت. «ئیمیلی نییە، خۆم. كەمى مەزنتز لە ئیستای ئیمیلی بووم.» چاویكى لەو لاولو لەو لای وینەكە كەردو دا یەوہ دەستم. لە پشتى وینەكە نووسرابوو: ئیلمیرا ھاروتونیان — پایزی پازدە سالانە. خەتەكە بەكەدەست و درشت و پتەو بوو.

پاڤى وە دەستەى قەرەوێلە دا و دە ساپیته* رامبا. «باوكم سالى چەندجار وینەگرى دەھیتایە ماڤا یا منى دەبردە وینەگرى. جەختى لەسەر ئەوہ بوو وینەكان ھەموو بە دانیشتنەوہ و ھەتا ئەژنۆیان بى، بۆ ئەوہ كورتى بەژنم بە دیار نەكەوى. لای وابوو، چونكە بەژنم كورتە زوو دەمرم. دەیگوت گەرەكیە دواى مردنم وینەى منى بى.» بە دەم رامان دە ساپیتهوہ بزەى ھاتى. «بە باوكم سەلماند جارێ دەبەر دانیم بەر لە خۆى بمرم. لە دكتورانیشیان كە دەپرسى دەیانگوت ئەگەر مندالم بى دەمرم، ھەر لە خۆرا.» چەند وینەى تری پێشاندام، دیسان سەرى وە دەستەى قەرەوێلە كەرد و چاوى لىك نا. لەبەر خۆمەوہ گوتم چۆنە قسەى قەلەمى ناكاف؟

وینەكەم چاوى لىكەرد، ھەموویان كەم و زۆر شیوہى وینەى بەكەم بوون. لەسەر قەنەفەيەكى نۆبیاغى، لە پاڤا پىنجكێكى مەزن كە پێدەچوو نەستەرەن بى. لەبەر دەم كورەى دیواری گىچ بەرى كراوہ، لەسەر ئەسكەمەل باوہشێن بە دەستەوہ و سەگىكى كە ھەر سەرى لەسەر ئەژنۆكانى بە دەرەوہ بوو. پشتى گشت وینەكان بە دەسنووسىكى پتەو و یەكەدەست نووسرابوو: ئیلمیرا ھاروتونیان، چاردە سالانە یا شازدە یا دوازدە سالانە.

ھەر واچاوم لە وینەكان دەكەرد كە چاوى ھەلینا، پشتى راست كەردەوہ و دەستى بە نۆبچاوانیدا ھینا. «ببورن كە زۆر وێژیم كەرد. ھیندى جار وەبیر رابردوو دەكەومەوہ. خۆشەویستیتان نواند كە ھاتن، ئیستا — ئەگەر نىزن بەدن — ھەر كە مالاواوایم كەرد پرسى (زوررانەوہى دەستت چاڤوہ؟) سەرم لەقاند و بە بزەيەكى بى واژانە سەرى ھەژاند.

شەو لەنۆبۆ قەرەوێلە دا بە ئارتووشم گوت «ھەر دەلێى لە ھەموو تەمەنیدا تۆلەى لە خەلك كەردۆتەوہ.» كە وەلامى نەدامەوہ سەرم وەرسوورانوو چاوم لىكەرد. خەوتبوو. چرای خەوم كۆژاندەوہ و گویم دا یە دەنگى یەك چەشنى كۆلێرەكان. زۆرم پىخۆشبوو بەشەكەى تری وینەكان ببینم.

مائی نینا یه کئی له ماله مهزنه کانی گه ره کی برهیم بوو. له چند ههنگاوی نهستیرک. کاتی له ماشین داده به زین نارمینه گوتی «خۆزگه م به سووفی.» نارسینه گوتی «بۆ نهستیرک دوو چرکه ساتیش نابی.»

ئارتووش ماشینی پارک کرد و ئارمه ن هاواری کرد «وریابه شیوی گیان خه تی تینه که وی.» کیه هکان پیکه نین. رۆژ نه بوو مندا له کان ته وس و پلار به شوقرلیته کۆنه ی ئارتووش دانه دهن. پیمان له حه وشه نه نابوو، سووفی له ژووری را رایکرده دهر و هاواری کرد «که رویشکمان کړیوه.» چوینه ژووری.

نینا مائی پیشان ده داین و دایکم له بن گویمدا بۆله ی ده هات «چاو چاو، مال ده لئی که ل تیه ه لداوه. هه ر ده لئی دوینی مائی گویتۆته وه.»

گه یشتینه چیشته خانه که مهزن و به رفه وان بوو. نینا شه ربه تی ده شه ربه کان کرد و گوتی «چاوتان لیه؟ هیشتا نه و گشته که لوه له جیه جی نه کراوم ماوه ته وه. یه کی ناشاره زا بی لای وایه دوینی مالم گویتۆته وه. شله په تهرتین ئافره تی دنیا یان به سه ردا بریوم.» و قاقا پیکه نی. دایکم و ئالیس رووانینه یه کتر و گارنیک که هه ر شه وده م له گه ل ئارتووش هاتبووه چیشته خانه گوتی «به تۆ ده لئین مه شرف خۆشترین ئافره تی دنیا.» و که شه فی شه ربه تی له ده س نینا وه رگرت «بیده به من بیبه م، ئازیز گیان.»

ئالیس له ژیر لیوه وه گوتی «ده نکه جویه ک چانس.» ئارتووش هه ولیدا به ری باویشکه که ی بگری و ده س ده گیرفاندا به شوین گارنیک داچوو. هیشتا شه و دانه هاتبوو وازی به سه رچوو بوو.

ژووری میوانانیش مهزن و به رفه وان بوو. کیه هکان شه و له یستۆکانه ی که بۆ سووفیمان به دیاری هینابوو، به گۆرپیان وه رکردبوو و کایه یان پیده کرد.

گارنیک سینی شه ربه ت به ده سته وه به نیو مندا له کاندای تیه ری، وای پیشان دده که پی له له یستۆکه کان دهنی. دووانه کان و سووفی قیزان دیان و پیکه نین و نینا گوتی «چ دیاری گه لیکه که شخه ن. سوپاس مندا لینه.» پاشان روویده ئارمه ن کرد که له نزیک په نجه ره ویتا بوو. «بۆ

وېستاوی؟ کوره چهنده بالا بهرز بوويه، زور كه شخه بوويه ها. بئ شك له نيو كيژه كاني
قوتابخانه دا توگري زورت همن، ونيه؟»

كيژه كان رووانينه نارمن، دهستان به زاري گرت و ورد ورد پيډه كهنن. نارمن له هر
سيكان زهق بووه و له هر نه سكه ملي نزيك په نجره دانېشت. داكي داميني كيښايه سر
نه ژنو و ليوې له هر يه كانا. ناليس له نهينو كي جي گهرده وه روواني خوي. به بوني گهردي
"گوتي" پينگريم.

نيانا روويده من كرد. «نيستا دياربېه كهي تو ده كه مه وه. به سته يه كي چهنده مه زنه.
شهرمه زارت كردم كلاريس.» به سته كهي دانايه سر ميژي بهردهم راحه تيبه كان و قاقهزي
به سته به ندييه كهي دراند.

سهيري ريكوندره مه زنه كهي سووچي ژوره كم كرد كه له عهردي داندرابوو. چهند نالقه
نهواري گهره به گورې وهر ببوو. ويگين گوراني دهچري، نه ي ره قيب، نه ي خه نيمي من -
نيمه ش چهنه نه م ريكوندره دمانه له مالدا هه ببوو. ناليس له بن گويم دا گوتي «ديتوتوه؟
به خيل خاتون زوه كي چوه تاي ريكوندره كهي نيويه كپوه.»

نيانا له پال ميژ چوكي دادا، قاقهزي به سته به ندييه كهي چه مؤله كرد و ده من رامنا. نه م
زبه ته ديوه؟ هيشتا نه ره خساوه ميژي ژيري بو بكرم گارنيك به ليني داوه شيعر و
گورانېگه ليني سووچي ده يانچري زهبتيان بكا. گوت له نارتوش فير به كه هي دووانه كان زهبت
ده كا. له مندالي تيگرانه وه جگه له چهند وينه كه شهويش ده بي به هورك بين* چاويان
ليبه كهي هه تا بزاني چي به چيوه يه، شتنيكمان نيه. هر نه بي بره وه ريبه كمان له سووچي
هه بي.»

گوت «ته نيا هيوادرم گارنيك وه نارتوش كوكرنه وه ي نهواريه كان و توژ ته كاندني
ده زگاكه له تو بار نه كا.»

نيانا دايه بيكه نين. «بيخود. له رژي هه وه له وه تيگه يوه كه ژنه كهي گويي به م كارانه دا
نه چوه. نه من هر ده زانم ده ستور بدهم. گوت ده بي هر وه زه بته كهي كلاريس و نارتوش
بي.»

كه روانيمه ناليس چاوي ليم وهر گيږا، جي توژه كهي وا توند پيوه دا كه ته ققه ي ليوه هات
و ناليس كه كه شه في شهر به ته لي پيش راگرتبوو پي گوت «ناخوم. پاريزم هه يه. له ناهه ننگ
گه لي نينگليزي چيتان هه يه؟»

گارنيك سيني له پيش دايكم راگرت و گوتيبه ناليس «نات كينگ كۆل» ت پيخۆشه؟ كيتي پوورم نهواره كهي له تارانه وه هيناوه. نه مشوش پاريز بي پاريز. نه توش وه تافره ته تارانيبه كان فيره ئوين بوويه؟ تافره ت ده بي پرده گۆشتيكي هه بي.»

سهرو بني قسه ي دايكمي دوويات كرده وه، خاتوون وسكانيان نه گهر درۆ ده كه م بلي درۆ ده كه ي.» و قاقا پيكه ني.

يه كي گوتي «ئوه ديسان له پشت سهري تافره تاني تاراني ده تاخوي.» هه موو چاو مان ده ده رگهي ژووره وه بري.

به ژني مام ناوه ندي بوو. نه له ر بوو و نه گۆشتن، قزه بو ره كاني هه تا سه ر شاني ده هات و چاو هه نگو ني بوو. پيلاوي پانيه بلي ندي پشت ناوه لاي ده پي دا بوو و فانيه له چه رموه بي قۆله كهي خالگه لي سووري تيدا بوو. گارنيك كه شه فه كه ي دانا يه سه ر مي ز و هه ردوو ده ستي ليك كرده وه. «نه مه ش ويوليت، كيژه خاله تارانيبه كه ي من.»

كيژه خاله تارانيبه كه هاته پيش، له گه ل هه مووان ته وقه ي كرد و دووانه كان به ده م كريا وه بي تبي رامابوون، نه وانيشي راموسي. نارمينه گوتي «ئيوه چه ن ده لالن.» * نارسي نه گوتي «هه روه ك راپون زي ل.» ويوليت سه ري كيشا دووا وه و پيكه ني. «راپون زي ل نانا سم، به لام بر يا هه موو وه ك تو به مشوور بوونا يه.»

ني نا قاقه زي به سته به ندي به كه ي چه مۆله كرد. «هه موو ده زانن وه ك مانگ جوان چاك و ده لالي، ته نيا شو وه نه زانه كه ت تينه گهي. بزانه كلاريس چ دياريبه كي هينا وه.» و په يكه ره فه خفووريبه كه ي له قوتوو ده رينا. «ئاي! چه ن جوانه.»

ويوليت روو ده ناليس و دايكم و پشت ده نارتووش و نارمه ن داها ته وه سه ر مي ز و ده ستي به په يكه ره كه دا هينا. پشت دامينه كه ي كه مي هه لتليشا بوو. نارتووش ناوري له لاي په نجه ره دا وه. نارمه ن له سه ر نه سه كه مه كه نه وه ته نيشت نه وه ته نيشتي كرد. ناليس ده ويوليت و دايكم رامابوو و به په له شه ربه تي ده خوار ده وه.

گارنيك و نارتووش و ويوليت له گه ل منداله كان چوونه هه وشه ي پشت وه چاو له و كه رو تيشكانه بكه ن كه گارنيك نه و رۆژه كرپبووني. دايكم له تيگراني كوره كه ي نينا ي پرسي. «له به شه ناوخوي زانستگا ده مي ني ته وه يا كرگرت ه يه؟»

ني نا به سه ر نه وه له يستوكانه دا تيپه ري كه به گۆري وه ر ببوون و هات له روو به روومان دانيشت. «چه ند هه وتوويه كه له به شه ناوخوي زانستگا بوو. پاشان هاته نك پووري گارنيك.

واته دایکی ئەم ویولیتتە. راستیەکی پیتم خۆش نەبوو زۆر ئۆگری خۆیندکارەکان بی. ئەم رۆژانە هەموو خۆیندکارەکان سەریان لە گینچەڵ دەخوری. ئیمەچی و سیاسەت چی؟ دەست بە کلاومان بگرین بانەبیا ئیدی ئەو پەڕیتی.»

دایکم داهاتەوه شتیکی لەسەر فەرش راکرد که لەبەر وردبونیەوه دیار نەبوو چ بوو دەتەپەکی هاویشت. «بەئێ. ئیمە چکارەوی ولاتین؟ هەزار جار ئەمەم بە خوالیخۆشبوو گوت بەلام —»

نالیس لاسای باویشک هاتنی کردەوه و گوتی «ئای، دیسان دەستی پیکرد.» دایکم تقورچیتکی لە باسکی گوشتنی نالیس داگرت. «دیسان دەستی پیکرد و دەرد و بەلا. درۆ دەکم؟» نالیس چاوی لێم کرد و پیکەنی.

سووفی لە پشت پەنجەرەوه بیچوووە کەرویشکیکی نیشاندا و نینا دەستی بۆ راوهشاندا. ویولیتی بەستەزمان چەند مانگ نابێ تەلاق دراوه. شوووەکی شیتیک بوو هەر مەپرسە. ئەو کیژە فەقیرە هەقی ئەوهی نەبوو بە تەنێ هەتا سەری کۆلان بچی. ئیرەیی دەبرد و کیشەیی دەنایەوه. هەیهات ئەگەر یەکی لە شەقام یا لە میوانی چاوی لە ویولیت کردبا. دەبگوت بی گومان شتیک هەر هەیه. دەبگوت بۆ چاویان لیکردی؟ سەگیکێ هیندە جوانی چاوت لیدەکن؟ بە کورتی وەگیانی هیئابوو. ئەو بەلینیانەکی کە بەر لە زەماوەندیش داووی بە جیی خۆی، گوتبووی خانووبەرە دەکرم، زیڕ دەکرم. دەتەمە لەندن و پاریس. هەر یەکیک لەوانەیی بەجێ نەگەیاندا هیچ، خەریک بوو شیتی دەکرد. چاکی کرد خۆی تەلاقدا. سەرەپرای ئەوانە دوای تەلاقیش هەموو رۆژی قسە و باسینکی تری دەینا گۆڕی. تەلەفۆنی دەکرد، سەر رینگەیی لەو کیژە مالویرانە دەگرت. هەرچەند حەوتوو لەمەو بەر لە شەقامی نادری، راست لەبەر دەم پیراشکی خوسەرەوی بەری بەو کیژە فەقیرە گرت و ئابرووی برد. هاتینە سەر ئەوه چەند مانگێ بیته ئابادان هەتا ئەو شیت و شوورە دەستی لێ هەلگری. نازانن کیژتیکی چەندە باشە. خوابکا شوویکی چاکی دەسکەوی.» دایکم زەق چاوی لە نینا کرد و نالیس دە شەریە نیوه تەژی شەریەت راماو. تەمام گرت یەکی لەو رۆژانە پیراشکی بۆ مندالان دروست بکەم.

نینا قتووی پەیکەرەیی فەخفوری و قاقەزی بەستەبەندی خڕ کردەوه. چاویکی لە دەرگەیی ژوور کرد، بەرەو پێشەوه داهاتەوه و ویستی ئیمە بیینه پێش. دەنگی هینا خوار و گوتی «هەر خۆمان بزانی، هیشتا ویولیت خۆشی نازانی بەلام —» رووی دە من کرد «ئەو

هوله نندییهی که له ته له فوندا باسم لیکرد له بیرته؟ ئە گەر له گەڵ ویولیت رینک که وی خراپ نیه.
ئەوشۆ بانگێشتنم کردوو.))

ههستا راههستا و پێکهنی. «پێم وایه بانههلبانی* به کرێداوه. بهلام باشه، له روانگهی
ئیمهوه زۆریهیی بیانیهکان گێژ و حۆل دهنۆینن. ئە گەر له گەڵ ویولیت زه ماوه ند بکا و له ئیـران
برۆن فره خاس ده بی. ویولیت به دهردی ژیان له ئیـران ناچار ی.» قوتوی به تال و قاقه زه کانی
نایه بن ههنگلی. «بچم ئەوانه توور هه لدهم.»

که له ژووری دهرکهوت به دایکمی گوت «ئە گەر زانیتان شیو چیم دروست کردوه؟ لویـسا
پلاو. ده بیینن؟ ئەو په ری کابانیمه. سه رده می شوو کر دتم هاتوه، وه نییه؟ و قاقا پێکه نی.
چاوم له نالیس کرد که دم و چاوی تیک نابوو. له دلئ خۆمدا گوتم «دیسان باسی زه ماوه ند
هاته گۆری. ئەمشه و خوا هه ر بۆخۆی فریامانکه وی.»

هه ر که نینا لاقی له دهرینا، دایکم له ژیر لپوه دهستی پیکرد «هه زار جار گوتوو مه
هاوده می له گەڵ ئەم ژن و مێرده دروست نییه. محابن بۆ مسقالتیک خولق و خوو و نه جابهت.
هه رچی له زاری دیتته دهری له لای مندا لان ده یدرکین ی. له بابه ت زه ماوه ند و ته لاقه وه دده ری
که هه ر ده لئیی یه کێ جلی کرپوه و چونکه پینی جوان نه بوو بر دوویه و ئیدا وه ته وه. هه ر له
خۆرایی هاتین. له هه وه له وه خه تای کلاریس بوو که — «تینگرا بوم. «پارمه تی نینا بده م
مێزه که پرازینیتته وه.»

نینا له چیشته خانه دا پرس ی «ته نیای؟» رووانیه دهرگه و که زانی دایکم و ئالیس له ری
نین له تریقه ی پێکه نیی دا و سه برو که گوتی «راستییه که ی ویولیتم له گەڵ خۆم هینا وه ته
نابادان، چونکه — «دیسان رووانیه دهرگه و هیدی تر گوتی «ئهوکی تیگران لای ویولیت
گیری کردبوو.»

به زاری کریاوه و چاوانی فره وانه وه له نینام رووانی و گوتم «چی؟»

سه ر و سه کووتی تینگرا تم هاته به رچاو.

له رو که م دو ی و شه رمن بوو. چاویلکه ی له چاو ده کرد و بی نیویر دهرسی ده خویند و
هه میشه قوتابی پله ی یه که م بوو. نه ده جووه سینه ما، نه ده جووه یانه و نه هاوړی بوو. هه ر
به که ره سه ته گه لی کاره باوه خه ریک بوو. دایکم گه لیک جار گوتبووی «سه یر نییه؟ له دایک و
باوکیکی بهو بی سه ره و به ره یه، کوړیکی ئاوا به شه رم و حه یا.»

نينا دەيگوت « ئەو كاتە ويوليت تەلاق درا و زۆر يايواە لاي دايكى، تيگرانىش لە مائە پوورى گارنيك بوو. كە چەند روژ تىپەرى ديم نا، كورپىژگە تەواو تىكەلى كەردووه. يا گوئي دەدايە ئاھەنگ گەلى ئەويندارانە يا چەشنى سەگ كە دەخاوەنى بروانى، لە سووچىك وەرەدەكەوت و لە ويوليت زەق دەبوو. نە ئەوەى پىت واپى ويوليت خەمزە و نازى دەكرد يا بە جۆرىك خۆى دەنواند. بەستەزمانە هيچ كام لەو شتانەى نىيە. خۆم ئافرەتم، كەريش نيم و تيدەگەم. نا. هيچ خەتاي ويوليت نىيە. كەشخەيى و جوانى تاوان نىيە. چونكە روالەتى لەگەل ئافرەتانى تر تۆفيري ھەيە خەلك غەيبەتى دەكەن. ھەر بۆيە گوتم ئەوروپا بە دەردى ئەو دەچارى. لەو لا ئافرەتى قز بۆرى پىست چەرمووك لە شەقامدا ھەلرژاوە. لىم كۆليوتەسەو، ھولەندى ھىندەى نەماوە مەعمورييەتى تەواو بى. جارى بزائين ئەمشەو چ دەكەين.» دەفەرى سالادى لە سەلاجە دەرىنا. بەلكو بووينە ھۆ و بنىاتنەرى كارى خىر.» لە دلەوہ پىكەنى.

دووانەكان رايانكردە چىشتخانە. ئارمىنە بە قىنەوہ گوتى «ئاپۆ گارنيك بۆ سووفى —» ئارسىنە لووتى ھەلقراچاند. «"ھۆلاھۆپ" *ئى بۆ سووفى كرىوہ.» ئەوجار بە دووان دەستيان پىكرد. «ئاپۆ گارنيك گوتى ھۆلاھۆپ بۆ پشت هيچ خراپىش نىيە.» «ھەر هيچ خراپ نىيە.» «منال ھەموو ھۆلاھوييان ھەيە.» «بۆ ئىمەش بکپە.» «ئەتۆ خوا بکپە.»

گارنيك لە ژوروى ميوانان قىژاندى. «خۆم دەيکرم. جارى وەرئە ئىرە. كەرويشكەكان بە ميوانى ھاتوون.» دووانەكان ھاواريان كرد «ئەى گيان!» و «گيان گيان!» و رايانكردە دەرى. نينا قولينەى ميوەى دەسدايە. «نازانم كى ئەم قسەيەى دە زارى خەلكى ناوہ كە ھۆلاھۆپ دەبىتە ھۆى پشت نىشە. پىت وايە بىست و چوار سەعات يەك بين ھۆلا ھۆپ ھەلدەسوورين؟ خەمت نەبى، دوو سى روژ كايەى پىندەكەن و توورپىدەدەنە سووچىكى ھەوشە. پىشەدەستىيەكان راکە بىنە.» و بەرەو ژوروى ميوانان وەرپىكەوت.

ويوليت لەسەر فەرش دانىشتبو و يەكئ لە مندالان كەرويشكەكانى گرتبووہ باوہش. دامىنە رەشە تەنگەكەى ھەلكشاوو و بەلەكە چەرموو و بى گۆرەوييەكانى بە دەرەوہ بوو. سووفى و دووانەكان ھەر يەكەى كەرويشكىك لە باوہشدا لە دەورى دانىشتبوون. ئارمەن بىچچوہ كەرويشكەكەى ويوليتى دەلاواندەوہ.

دايكم شەق و رەق لە شەرىبە بەتالەكانى شەرىبەت زەق ببۆوہ. ئالىس تا رادەيى پىشتى دە دايكم كەردبوو و لە ديوارى رووت رامابوو. ئەو پىيەى كە دايئابووہ سەر پىيەكەى دى لىكدا لىكدا دەھەژا. بە خۆم گوت «دايكم و ئالىس شەريان بووہ.» گارنيك لە بابەت شوپىنى

کولتیره نوييه کهي که خهريکي دامهزراندني بوو له گهال نارتووش راويژي ده کرد. بهر له هاتن گوتبوومه نارتووش «باسي سياسي دانامهزريني.»

له ريکخستنني ميژي شيو دا يارمه تي نينام ددها که له زهنگياندا. ميړه بالا بهرزه کهي هولندي بوو. به قژي ليک و لووسي فره کورتي له رهنگي کا. دهم و چاوه شله کهي سوور دهبينواند. بي گومان به هوې حه مامي هه تاوه وه بووه. له گهال هه رکام له ئيمه تهنانه ت منداله کاندا به له ز ته و قهي کرد و گوتي «سه لام و عه ليک. ئه من يووپ هانسيم. له ناسياريتان فره خوشحالم.»

ويوليت ههر بهو چه شنهي که له عهردی دانيشتبوو، دهسته بي کهرويتشکه کهي که مي هه ليئا و گوتي «چاو کهرويتشکي چهند که شخه م هه يه.»

يووپ هانسيم بؤ ئه وه له گهال ويوليت ته و قه بکا، تا راده بي چوکي له سه ر عه ري دادا. «فره فره جوانه کهرويتشک.»

ويوليت ته نيا بزهي هاتي. ئاخواتنه بي سه ره و بهر ه کهي هولندي نه پي سه ير بوو، نه پيکه نيني پيهات. قسه کهي نينام بيره اته وه که گوتبووي «کيژه پوره کهي گارنيک وه تو ده چي.» لام وايو نينا له سه ري داوه. چوکترين ويچوونیکم له نيوان خوم و ئه و ئا فره ته دا به دي نه ده کرد. نه له رواله تدا، نه له ئاکار دا. هيچ پيم ناخوش نه بوو برووسکه يه که شيوه ي ئه وم دابا، هم له رواله تدا و هم له ئاکار دا.

يووپ هانسيم مه شرف خوش و دهم به بزه بوو. داواي له نارتووش کرد به مستر هانسيم بانگي نه کا و له باتي ئينگليزي، فارسي باخون «فره توگري فارسي ئاخوتنم.» له سه ر ميژي شيو کاتي ته به قي لوبيا پلاوي خولق کرده خوشکم، دا يکم و ئاليس له سه ره تاي شه وه وه بؤ يه که محار زه رده يان هاتي.

ئاليس سوپاسي کرد و گوتي ههر سالاد ده خوا. يووپ برؤ بؤره کاني هه لدا يه وه. «بؤ؟ لوبيا پلاوت پيخوش نييه؟» ئاليس گوتي «بؤنا، به لام —»

يووپ ته به قي لوبيا پلاوي دانا يه وه سه ر ميژ و ده فري سالادي له پيش ئاليس راگرت. «ها! بيشک پاريتان هه يه.» ئه سه که مله کهي کيشاوه دوواوه. به وردی ده ئاليس رامبا و گوتي. «تو هيچ پيويستيت به پاريز نييه. به پرواي من ههر ئاوا زور زور باشي.»

که گه پراينه وه مال جله کهم هاويشته سه ر قه ره ويله، نارتووش رايکرد و چهند جار ئه ولان ئه ولای پيکردو گوتي «ئه گه ر ئه مشؤ له به رتدا نه مديبا وه مده زاني هي دووانه کانه.»

جەلەكەم لە دەستی ستاندا و لەنیو دۆلابدا هەلمواسی. تەوسم پێدامەدەن «بەلێ كزییەكەم لەراده بەدەرە.» لە پشت سەرمەوه گوتی « بە بروای من ئەتۆ هەر ئاوا زۆر زۆر باشی.» ئەوجار دایە پێكەنین. «لەو كاتە دا بە بریقەى چاوى خوشكت دەكرا بیست گلۆبى سەد قۆلت هەلكەى.»

روو تەختییەكەى لای خۆم وەلانا. «قەلافەتى ویولیت جوان بوو، وەنا؟ ئارتووش روو تەختى لای خۆى وەلانا. «قەلافەتى جوان بوو؟ سەرنج پێنەدا.» دەستی كرد بە زەمزه مەى ئاهەنگى مۆنالیزای نات كینگ كۆل، گۆتم بۆ وەى كە باسى سیاسیتان لەگەڵ گارنىك نەكرد سوپاست دەكەم.» خۆى ریچ كردەوه. «ئەمن هەرچى ئەتۆ بەلێ دەلێم فرە فرە بە چاوان.» هەولم دا بەرز پێنەكەنم و بیرم بۆ ئەوه چوو خەلك بۆچى لایان وایە ئارتووش خووخدەى باش نییە؟ پرسیم «پێنجشەمە دێیە بۆنەى ۲۴ى ئەپرێل؟» چاوەكانى لێك نا، باویشكى هاتى و گوتى «م م م —» بە گومانم بە واتای «نا» بوو. چرای خەوم كۆژاندهوه.

۲۱

تەلارى كۆبوونەوهى قوتابخانە تەژى بوو، گەلێك تاجى گلاپۆلى چەرموو كە بە نەوارگەلى پانى رەنگ رەش پێكەوه بەسترايون. بە مەودایەكى دیارى كراو لەسەر دیوار ریز كرابوون. دایك ورتاندى سەر ئالیس «گۆتم وەدرەنگ كەوتین. ئیستا ئەورۆ نەچووبایە ئارایشگەرى دنیا خرا دەبوو؟»

نینام پێشانى دایك دا كە لە ریزی دووهمدا هیماى دەكردین كە جیگەى بۆ گرتوین. بە نیوان خەلك و ئەسكەملەكاندا تێپەرین، هەتا گەیشتیئە نینا دە پازدە بیست جار گۆتمان «ببورن.» ئالیس هیشتا جیتی خۆش نەكردبوو سەرىكى بە دەورى تالار داگێرا و دەستی بە راپۆرت دانى ئەوه كرد كە ئەمە كەى هاتوو و كى چى لەبەر كردوو. نینا ریزی بەرنامەى رێورەسمەكەى پێدام و پرسى «بۆ وەدرەنگ كەوتن؟» دایك گوتى «ئالیس خاتوون چوو بووه ئارایشگەرى.» بۆلاندى «رۆژى تازییه و ئارایشگەرى.» نینا دەگویمدا چرپاندى «بەلكو لە رۆژى تازییه دا بەختى بكریتەوه. هیچ شتیك لە خواى دوور نییە» قاقای لیدا و چاوى بە دەور و بەرىدا گێرا. «ئەگەرچى جگە لە هیندى پیر و پاتال كەسى نەهاتبوو. منداڵەكانت بە

نارتووش ئەسپارد؟ (نەپیرسی نارتووش بۆ نەهاتوو. هۆی نەهاتنی نارتووش پېویستی بە روون کردنەو نەبوو) گارنیک جەنەى گرتبوو سووفیش دەبى بى.)) دەنگى بۆر کرد و لاسای گارنیکى کردەو. «منداڵ هەر لە ئیستاو دەبى بزانی نەتەو کەیان چى بەسەر هاتوو. بەلام ئەم قولە فیتنەیه هەللاو بگرتىکى وای ساز کرد کە باوکى نەوى کیشا. بە بیانوى ئەو کە سووفى تەنیا نەمىنیتەو وە ویولیتیشم نەیهنا. هاتبا چى کردبا؟ وەرەز دەبوو. راستییه کەى ئەگەر گارنیک بەرپۆهەرى بەرنامە نەبوو یا ئەمنیش نەدەهاتم. (باشە. دەنگوباس؟)» تا هاتم بلیم «هیچ باس نییه.» لەگەڵ ئافرەتیکى کە لە ریزی پێشەوای ئیمە دانیشتبوو و شوو کەى یەکەم قسە کەرى بەرنامە کە بوو، بەریدایە سالاو و چاک و خۆشى. ریزی بەرنامەم خۆتندەو. نوتقى رۆبیرت ماداتیان سەبارەت بە کوشتارى ۲۴ى ناوریل. راپۆرتى ئەنجوومەنى کلینسا و قوتابخانە لەمەر دروست کردنى بنیاتی بیرەوەرى. پشودان.

بیرەوەرییهک لە خاتوون یەرمیان، شاهیدی ئەو رۆژە تالانەیه.

چراکانى تالار کووژایەو و گارنیک چوو یە پشت بلیندگو، بەخیرھاتنى کرد و یەکەم قسە کەرى ناساند. ماداتیان دەستى بە قسان کرد. وەبیر ۲۴ى ئەپرێل چەند سال لەمەو بەر و باسە توندە کەى نارتووش و ماداتیان کەوتەو. ئەگەر گارنیک نەبووایە کە بە گالته و پیکەن سەر و بنى مەبەستە کە ویک بجاتەو، کارە کە خراپتر دەبوو. دواى ئەو سالە زۆرجار بە نارتووشم گوتبوو «ئەم رۆژە چ پێوئندییه کى بە ناکۆکییه سیاسییە کانهو هەیه؟ چى بە دەستە چەپى و دەستە راستى بوونەو هەیه؟ ئەم گشتە خەلکە کوژراو. ئەرمەنیش نەبى دەبى بە داخ بى و لە رپۆرەسمە کەدا بەشدار بى» و نارتووش هەموو جارێ وەلامى دابۆو «بەداخ و بەشدارى ناکەم.»

گویم بە قسەکان دەدا و نەدەدا. هەموو سالی هەر ئەو قسانەم دەبیست: برى ژمارە، هیندئى دروشم و هېچى تر. نینا چەند جار چاوى لەمن کرد و بە چاوان هیمای خاتوون، ماداتیانى کرد و تلى خستە سەر لیوى. یانى ناچارە بیدەنگ بى چونکە بېشک ژنە ویدە کەوى یەکیک لە نیوان ئاخواتنى شوو کەیدا قسە بکا. خاتوون ماداتیان چەند جار رووانییه پشت سەرى خۆى کە بى گومان نەیان دەزانى قسە کەر شوى ئەو و دەبى بیدەنگ بن. هەموو پچەپچیانبوو و بە هۆى قاقەزى ریزی بەرنامە کەو خویان باوەشین دەکرد. منیش خۆم باوەشین کرد و هەولم دا بیرم بێتەو بەیانى شەربەتى "هالى بۆرانژ" م دا بە دووانەکان یا نا؟

وهبیرم هاتوهه پینم داون، چونکه بۆلّه‌یان دههات که «ئه‌دی نارمهن چی؟» «ئه‌دی ئیمه ده‌بی هه‌تا که‌ی شه‌ربه‌ت بخۆین؟» «ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌خۆین تا سه‌رمامان وینه‌که‌وی ئه‌دی نارمهن چی؟»

ئاغای ماداتیان به‌ جۆش و خۆشه‌وه نووسراوه‌که‌ی ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ی دوا‌ی چه‌نده‌ی دوور و درێژ کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا. ئه‌منیش هاو‌پیتی هه‌موو خه‌لکه‌که‌ چه‌په‌له‌م لیدا. له‌ به‌شدارانی ده‌ور و به‌ر چه‌نده‌ی که‌سه‌ی پیرۆزباییان له‌ خاتوون ماداتیان کرد و خاتوون ماداتیان ده‌تگوت بو‌خۆی نوتقی کردوه‌ بزه‌ی هاتنی و سوپاسی کرد و هه‌رکه‌ چاوی به‌ من که‌وت رووی ده‌ولای کرد.

دایکم له‌گه‌ڵ ژنیک سلاو و چاک و خۆشی ده‌کرد که‌ دوو ریز له‌ دوا‌ی ئیمه‌وه‌ بوو. ئالیس به‌ پیش دایکم دا داها‌ته‌وه‌ لای من «به‌ گومانی تو کۆی هاتوه‌؟ خاتوون نووروللاهی له‌وه‌ سه‌ری تالار دانیشه‌توه‌». هه‌تا ویستم سه‌رم وه‌رسوو‌رینم گارنیک هاته‌ سه‌ر شانۆ و ده‌ستی به‌ خۆینده‌نه‌وه‌ی راپۆرتی چیکردنی بنیاتی بیره‌وه‌ری کرد. جارێکی که‌ له‌به‌ر به‌دغه‌پیه‌کانی نارمهن بانگ کرابومه‌ قوتابخانه‌، وازگین هاپراپتیان پرۆسه‌ی به‌نای بیروه‌وه‌ریه‌که‌ی پیشانم دا‌بوو. چوار گۆشه‌یه‌کی مه‌زن بوو له‌ به‌ردی که‌وگ*. لایه‌کی کاردۆژه‌ی* ئافره‌تیک بوو که‌ مندالیک له‌سه‌ر هه‌ر دوو ده‌ست راگرته‌بوو و لایه‌که‌ی تر میژووی ره‌شه‌کوژی. گارنیک گوتی بنیاته‌که‌ ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌ ته‌واو ده‌بی و سالی داها‌توو له‌ هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌، له‌به‌ر ده‌م ده‌رگه‌ی کلێسا دا دایده‌مه‌زرینن. پاشان سوپاسی به‌شدارانی کرد که‌ یارمه‌تی ئه‌نبو‌ژه‌نی* و واتاییان داوه‌ و پا‌زده‌ چرکه‌ ساتی پشوودان راگه‌یانده‌.

دایکم گوتی له‌نیو تالار دا ده‌مینینه‌وه‌ تا له‌گه‌ڵ دۆستی ریزی پشته‌وه‌ی ده‌مه‌ته‌قی بکا. نینا گوتی ده‌چینه‌ پشت شانۆ تا بزانی گارنیک چ ده‌کا و ئالیسیشی له‌گه‌ڵ خۆی برد. به‌ره‌ و لای یه‌ک له‌ چه‌نده‌رگا‌کانی تالار چووم که‌ به‌ره‌و هه‌وشه‌ی قوتابخانه‌ ده‌کراوه‌. له‌به‌ر ده‌رگه‌ خۆم دا قه‌راخی و رینگه‌م بو‌ پیاویک کرده‌وه‌ که‌ چه‌نده‌ بابۆله‌ و پێپسی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. له‌ سووچیکی هه‌وشه‌، له‌ ده‌ور و به‌ری بووفه‌ دا هه‌را و هوریا بوو. له‌گه‌ڵ چه‌نده‌ ناسیاو سلاو و چاک و خۆشیم کرد و مانیا‌م دی که‌ بو‌ لام ده‌هات، وه‌ک هه‌میشه‌ په‌شو‌کار و ترس و دلّه‌ خورپه‌ی بوو و یاخه‌ی فانیله‌ ره‌شه‌که‌ی خوار ببۆوه‌. سلاووم کرد و یاخه‌یم راست کرده‌وه‌ و گوتم «تاجه‌ گولینه‌ و نه‌واره‌کان فره‌ که‌شخه‌ن، بی‌ گومان بیره‌که‌ هی خۆت بووه‌.»

قۆه‌تر ئاساکه‌ی له‌ ته‌ویله‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی لادا. «قول به‌ندی کۆری چاودتیرت دیوه‌؟»

دیاره که دیبوم. شەوی پێشتر ئارمەن تەلەفۆنی بردە ژووری خۆی و دەرگەیی گالە دا و نێو کات ژمیر قسەیی کرد. پاشان ھاتە چێشتخانە و بە من و دایکم کە خەریکی سەوزە پاکردن بووین گوت کە لێبڕاوە لە رێبەرەسمی سبەیدا یەکی لە ئەندامانی کۆری چاودێری بێ و خاتوون مانیا گوتوویە بۆ ئەوەی بێی بە ئەندامی کۆری چاودێری دەبێ قۆلبەندی رەش لێیدا. ھەتا ئەوەی ورتاندە سەری کە « ديسان هیشتتەوہ ناخری؟ بەو نیوہ شەوہ پارچەیی رەشت لە کوئی بۆ پەیدا بکەم؟» دایە گەورە گەییە فریای نەوہ کەیی. ئەو شتەیی کە دەنیو سندووقە تاق و جووتەکانی دایکم دا کەم نەبوو پارچەیی رەش بوو. بە مانیا گوت «ھەموشت تەواوہ. ماندوو نەبی. بەرنامەیی دواپەش بێشک جێژنی کۆتایی سالی مندالانە.»

سالوی یەکیکی وەرگرتەوہ و گەراوہ لای من. «ئا. جێژنی کۆتایی سال لە ھەوشەدا بەرپۆہ دەبەین. ئەوہ خەریکی ریکخستنی گۆرەپانی شانۆین.» بنەبانی ھەوشەیی پێشاندا کە پر لە خشتە و دار و تەختە بوو. پاشان دەستی نایە سەر شانم کە بە بەژنی کورتی مانیا و شانێ بلیندی من کاریکی سانا نەبوو. «مەشقە کەمان لە سبە و دووسبەیی را دەس پێدەکەین.» دەستی کیشایە سەر باسکم. «فیکریکی تازەم بۆ دووانەکان کردۆتەوہ. وازگین شیعریکی جوانی دۆزیوہتەوہ لە - لە بیرم نەماوہ ھی کێیە. نای شیعەرە کە چوار وەرزە. بیرم بۆ ئەوہ چوو چەند خۆش دەبی دووانەکان نیو بە نیو بێنە چوار وەرز و شیعەرە کە بخویننەوہ. ئارمینە بەھار و پایز و ئارمینە ھاوین و زستان. بەم چەشنە دەرڤەتیاں دەبی بچنە پشت شانۆ و جلیان بگۆرن و جلەکان —»

لەبەردەم یەکی لە دەرگەکانی تالار چاوم بە ئارمەن کەوت کە لە گەل ئیمیلی و دوو کورە دەبیرستانی قسەیی دەکرد. شالواری سورمەیی و کراسی چەرمووی لەبەر دابوو کە وە میتریکی گەنج دەچوو نە کورە کەیی من. پێم وابوو ئیمیلی لە گەل باوکی ھاتووە؟ نەکا ئالیس ئیمیل سیمۆنیان بێنێ. گوتم «و بێ گومان ئەمن دەبی جلەکان بدرووم.»

دەستی لەسەر باسکم لابرد، بە بەر دەمی گرت و پێکەنی. «ئا. ھەر لەمەر ئەمە بە شوینت دا دەگەرەم. دژوار نییە. چوار جلی سانای درێژ بە فەقیانەیی* فرەوانەوہ. تەنیا رەنگەکان لە گەل یە کە جیاواز بن. بۆ وینە بەھار چێرەیی، ھاوین سەوز، پایز نارنجی و زستان چەرموو.»

لەو بەری ھەوشە را ئیمیل سیمۆنیانم دی کە لە گەل قەشەیی کلێسا و ژنە کەیی دەناخۆت. ديسان لە دلی خۆمدا گوتم «خۆزیا ئالیس لەو لایانە پەیدا نەبوایە.» پاشان بیرم کەوتەوہ کە

به خۆشیییه وه یه کتر ناسن. به مانیام گوت «بئ جئ نییه شت گه لیک له سه ر جله کان بدرووین که دیارده ری وهرزه کان بئ. بۆ وینه گول بۆ به هار، چله گه نم بۆ پایز.» دهرزیله ی سه ری ئیمیلی کهوته خوار. ئارمه ن زووتر له دوو کوره که ی دی داهاته وه دهرزیله که ی هه لگرته وه. ئیمیل سیمۆنیام له نیو هه شیمه ته که دا ون کرد.

مانیا گوتی «چ بیریکی نوئ. ئه ری وازگین وهرگێرانی لۆرد فۆنتیلرۆی بچکۆله ی خه لاس کردوه و —»

قسه که ی بری و ده پشت سه رم راما. به م زهرده خه نه سوکه وه له چی راده ما؟ هه رکه سه رم وهرسووران ئیمیل سیمۆنیان چاوی له سه ر مانیا دزیه وه و سلّوی لیم کرد. هه ردووین به چاوه نوارییه وه لیم رامان. به یه کتریم ناساندن و ده ستیان وه ده ستی یه کتر دا. مانیا که پیسیری فانيله که ییم لیک و لووس کردبوو دیسان ده ستی پیداهینا. گوتم «باسی وهرگێرانه که ی —»

وه ک ئه وه له خه و رابووبی گوتی «چی؟ ئه ها. وهرگێرانی کتیبه که خه لاس بووه. به منداله کاندای بۆتی ریده که م. تکایه زوویه کی وه بخوینه و بینیره وه له به ر داین تا به ر له جیژنی کۆتایی سال چایی بکه یین.»

ئیمیل سیمۆنیان گوتی «گۆیا ئیوه به رنامه که تان به رپوه برد. پیرۆز بئ. فره خاس بوو.» مانیا سوور هه لگه را و یه کئ له ئه ندامانی چاوه دیری بانگی لیکرد، گوتی «هاتم.» پاشان له گه ل سیمۆنیان ته و قه ی کرد و گوتی «له ناسیاوی له گه ل ئیوه فره خۆشحال بووم.» و رۆیی. ئه من پیم وابوو یا هه ر به راستی ده ستیان زۆر له نیو ده ستی یه کتردا مایه وه؟

روانیمه دهوروبه رم. به خۆشیییه وه هه والیک له دایکم و ئالیس له ئارادانه بوو. ئیمیل سیمۆنیان چاکه ت و شالواریکی چه رموی خه تخه تی باریکی شینی له به ر کردبوو و بۆینباخیکی ره شی لیدابوو.

چاوی له ئاپۆره ی دهوروبه ر بوو که قسه بیان ده کرد و جگه ره بیان ده کیشا و بابۆله و ساردی یان ده خوارده وه. گوتی دایکی نه هاتوه و خۆشی بۆ ئه وه هاتوه که ئیمیلی ته نیا نه بی که دیاره بریکیش به هۆی ورد ئازنیه وه. * «پیم خۆشه له گه ل هه رمه نیه کانی ئابادان ناسیاویم بئ.» ته و جار رووی ده من کرد. «ئه گه ر گشت خاتوونه کانی ئیره وه ک تۆ و خاتوون مانیا بن، ئابادان شوینیکی ناخۆش نییه.» به گالته ی خۆی پیکه نی، «به لّام خۆمانین، رپوره سمه که مرۆفی ماندوو ده کرد.» گوتی گه ره کیه به ره و مال بیته وه و دووايه به شوین ئیمیلی دا بئ. به

رۆیشتنه‌که‌ی خۆش‌حال بووم و بۆ ئەوێ نه‌کوو بگه‌ریتته‌وه و چاوی به‌ ئالیس بکه‌وئێ جه‌ختم کرد ئیمه‌ ئیمیلی ده‌به‌ینه‌وه.» سوپاس و مالاوایی کرد و رۆی.

به‌ نیو ئاپۆره‌که‌ دا گه‌رام به‌لکو خاتوون نوورووللایی بدۆزمه‌وه. نه‌مدۆزییه‌وه و زۆریامه‌وه تالار. به‌شقه‌م ئالیس هه‌له‌ی کردبێ. خاتوون نوورووللایی بۆ ده‌با هاتبا؟ نه‌ هه‌رمه‌نی ده‌زانسی نه‌ ۲۴ ی ته‌پریل به‌رنامه‌یه‌کی خاس بوو.

جه‌ماوهر ورده‌ ورده‌ ده‌گه‌رانه‌وه تالار. دایکم له‌ گه‌له‌ دۆسته‌ جولفاییه‌که‌ی ئاخۆتبوو و حالی خاس بوو. نینا و خاتوون ماداتیان بۆ شیو واده‌ی میوانیان داده‌نا و تا هاتم دانیشتم ئالیس گوتی «شووشانیک و ژانت چ گاو گه‌ردونیکیان* کردووه. خاتوونه‌ نازیزه‌کان گشتیان جلی نوییان پۆشبوو، ئیستا داماننا ره‌ش.» شووشانیک و ژانت دوو به‌رگ درووی ناسراوی ئابادان بوون.

گاریک چۆ پشت بلیندگۆ و چاوه‌پێی بیده‌نگ بوونی جه‌ماوهر مایه‌وه. پاشان به‌ ته‌رزیک که‌ شیوه‌ی ئاخاوتنه‌ خۆش و پیکه‌نین ئاساکه‌ی جارانی نه‌ده‌دا خاتوون یه‌رمیانی ناساند که‌ خه‌لکی شاری وان و دانیشتیوی تاران بوو. چه‌ند رۆژیک میوانی خۆشه‌ویستی ئیمه‌ له‌ ئابادان و شاهیدی ئه‌و رۆژه‌ تالانه‌ بووه. ده‌ستی بۆ لای پشت شانۆ راداشت. هه‌موو چاومان ده‌وئ پری. یه‌کێ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر ئه‌سکه‌ملیکی ده‌سکداری هیئا داینایه‌ پشت بلیندگۆ، ئافره‌تییکی به‌ سالآچوو خۆی به‌ باسکی یه‌کی دیکه‌ له‌ کوپه‌کانی چاوه‌دێر هه‌لئاسیبوو به‌ هه‌نگای کوپه‌هه‌ هاته‌ سه‌ر شانۆ. وردبین و له‌ر بوو. دامیئیکی ره‌شی له‌به‌ردابوو. که‌ هه‌تا سه‌ر گۆزینگی داکشابووه‌ خوار و شالیئیکی ره‌شی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر قژه‌ چه‌رمووگه‌کانیدا دابوو. به‌ یارمه‌تی کوپه‌کان دانیشته‌ سه‌ر ئه‌سکه‌مل و گاریک بلیندگۆکه‌ی بۆ نه‌وی کرد. ئافره‌ته‌که‌ ده‌سته‌ ئیسکه‌نه‌که‌ی داینایه‌ سه‌ر سه‌ری کوپه‌کان و له‌ ژێر لێوه‌ وه‌ شتیئیکی گوت که‌ به‌ من دو‌عای خێر بوو.

هه‌موو به‌ بیده‌نگی چاومان تی پری که‌ ماوه‌ییك چاوی له‌ ئیمه‌ کرد و ئه‌وجار به‌ ده‌نگیئیکی ماندوو ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد. زاراوه‌ی هه‌رمه‌نییه‌کانی شاری وان بوو که‌ به‌ "که‌میك" یان ده‌گوت "که‌می یه‌ک" و به‌ "خۆش" یان ده‌گوت "نه‌مه‌کین." گوتی ده‌یه‌وئ به‌ر له‌وه‌ی باسی ئه‌و رۆژانه‌ی وانفسا بکا "که‌می یه‌ک" له‌و رۆژه‌ "نه‌مه‌کین (خۆشانه‌) بدوئ. گوتی گه‌ره‌کیه‌ له‌ گه‌لمان به‌ره‌و رۆژانی رابردوو بگه‌ریتته‌وه.

له مەر ماله كه يانه وه له شاری وان دوا كه دوو داره هه نار و چه ند داره زهیتوونیان له
 حهوشه دا بوو. قوژبني حهوشه ته ندووریکی لی بوو كه دایکم نانی له واشی تیدا ده کرد و له
 باغچه چکۆله كه دا گوئی هه میشه به هاریان ده چاند. باسی باوکی کرد كه ئیوارانه له
 دوو کانی کووتالفروشی، به بازاری واندا ده گه راوه و پا که تگه لی میوه ی له گه ل خۆی ده هینایه وه
 مال. جار و باره پاشماوه ی تۆپه کووتال کانی بو خاتوون و خوشکی ده یه نایه وه و دایکم بو
 کیژه کان بوو کله ی پارچه یی چا ده کرد. برا گه وره م به ره ژی ده موچاوی بو بوو کله کان
 ده کیشایه وه. برا گه وره له سه ر هه ر شتیکی دهستی كه وتبایه وینه گه ری ده کرد. روژانی
 یه کشه مه خاتوون هاوړپیی خوشك وبرا و دایک و باوكم ده چوویه کلیسای شار كه له
 شه قامیکی پان و پوړ هه لکه وتبوو به ریزه داری بی و په لکه وه. * کیژه کان بوو کله
 پارچه ییبه کانیان ده بن هه نگلی ده ناو ده ستیان ده خسته نیودهستی دایکم و ده روژبشت و له نیوان
 داره بی و په لکه کانه وه کلاوه سووره که ی پیاوه کانیان ده ژمارد كه هیندی جار ده وێستان و
 له گه ل باوكم چاك و خوژیان ده کرد. باوكم ده یگوت «مشته ری دیرینه ی دووکانن. به ویژدان و
 له خواترس.» روژانی هه یینی دهنگی بانگ له مزگه وته کانه وه بهرز ده بووه. جیناره کان كه له
 نوژیی جه ماعت ده زوړپانه وه، باوكم ده یگوت «خواپه رستیتان قه بوول.» دایکم ناشی به
 ماستی لیده نا ده قاپی گلی ده کرد و بو جیناره کانی ده نار، سه ری ناشه که ی به گه لای گوئی
 هه میشه به هار ده رازانده وه. جیناره کان له وه لاما پاقلاوه یان ده نار.

خاتوون ماداتیان ده سمالیکی ره شی له جانتا بریقه داره که ی ده رینا. له ژووری تالار دا که س
 خۆی باوهشین نه ده کرد.

خاتوون یه رمیان ماوه یی بیده نگ ما، سه ری به رداوه و هه ردوو سه ری شاله که ی له ده وری
 دهستی هالاند. «پاشان روژانی ره ش سه ریان هه لدا، روژنی داهات كه باوكم له هه میشه زووتر
 گه راپیه وه مالّ ده س به تالّ و شیواو. به دایکمی گوت هه رمه نییه کان دووکانه کانیان داخستوه.
 عه سه که ره کان چه ند دووکانی کریاوه یان سووتانده وه. تا برنج و گه نمی دووکانیکی تریان تالان
 کردوه. باوكم گوتی ده بی برۆین. دایکم ده م و چاوی رنی كه "مالمان به قور گیرا."»
 خاتوون کپ بوو. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، چه ند جار به ده س له ته ژنویدا و به ژن و
 بالآ له ر و لاوازه که ی به راست و چویدا له ریبیه وه. ته و جار سه ری راوه شان و گوتی «مالویران
 بووین.»

هاتم کیفه کم بکه مه وه که نالیس بهسته یه کی چکۆله ی دهسماڵ قاقهزی بۆلام راداشت. دهسماڵیکم راکرد و بهسته کم بۆ لای نینا درێژ کرد. دایکم سهری رادهوشاند و له ژیر لیتویه وه دهیگوت «وهی له دهس ئەم رۆژگاره زالمه.»

له ژووری تالار دا تهنیا دهنگی ههناسهگهلی بلیند و کورت و دهنگی ماندووی خاتوون دههات. «دهرگه ی ماڵ لهسه ر گازهره ی پشتی بوو. دایکم دهگریاو بوخچه و سندووقی پر دهکرد و گالهیده دا. باوکم هاواری دهکرد «چی نییه، ئافرهت. واز له م شپه برهیه بینه. وهختی ئه وه نییه دهس ببژیوه. دایکم دهگریا. «برئ سه بر گره. هه ر برئ.» بووکلّه پارچه ییه کان له بن ههنگل دا له گه لّ خوشکم به په شوکاری له ژیر دار هه ناره کاندایستتا بووین. برام جوونی ده دا، هه میسه به هاره کانی باغچه ی پیشیل ده کرد و له بابهت تۆله وه ده دا. سوار عاره بانه بووین، له سه ر بوخچه و سندووقه کان دانیشتین و وه ریکه وتین. شه قامه کان ته ژێ له عاره بانه گه لی تر بوون، داشقه، نه سپ، هیستر و هه ر چیه کی که ده بوو مرۆفیا بوخچه یه کی لی بار بکه ی. قیامه تیک بوو له گلّ و تووک و نزا. بووکلّه پارچه ییه کان ون بوون و من و خوشکم گریاین. له پیشدا بۆ بووکلّه کان، دوایه بۆ باوکم، بۆ برا و یه کدی.»

بهسته دهسماڵ قاقهزیه که ی نه و دهس نه و دهس پیکرد و به تالّ بوو.

شه و له ژووری دانیشتن دا پییه کاتم دانایه سه ر میزی پیش راحه تی و سه رم وه پالپشته که کرد. قژم له دهوری تلم هالاند و ده وینه گه ریه کانی سه رووی ته له ویزین رامام. ئاو رهنگیک بوو له کلّسای ئیجمی نازین له ئه رمه نستان. له بیرم نییه له کی بیستبووم که کلّسای نابادانیان هه ر له شیوه ی ئەم کلّسایه دروست کردووه. نه مزانی بوچی هه ر که ئیمیلی هات مانیا خۆی لیّ ون بوو؟ زۆرباش بوو که نالیس ئیمیلی نه دی و بۆ به منی گوت به رنامه که ماندوو که ره وه یه و گوتیه مانیا خۆشه؟ به ده م روانینی وینه گه ریه که وه گوتم «خاتوونی بهسته زمان.»

ئارتووش له پشت رۆژنامه وه گوتی «چی؟»
گوتم «خاتوونی بهسته زمان، دایکی، باوکی، گشتی نه و مرۆفانه. ده بوایه بهاتبای.»
رۆژنامه هه لدرایه وه.

چارم له ئیجمی نازین ده کرد «ئهم گشته مرۆقه، نه وه هه موو سا له به شایی و خۆشی له گه لّ یه کدی ده ژیان. چی رویدا؟ چی بوو؟ خه تای کی بوو.» قژم لئول ده دا «ئیمه ش که

جگه له ریژ دانانیککی وشک و سه‌ره‌کی و به‌رپوه بردنی بوته‌ی بیرنانین کارپیکمان له دهس نایه. ده‌بوویه بهاتبای.» روژنامه هه‌لدراپه‌وه.

گوتم «به گومانی تو چ که‌سی هاتبوو؟ خاتوون نووروللایی. ئالیس دیتی. ره‌نگبئی سه‌هوشی کردبئی.»

روژنامه‌ی نوشتانده‌وه، دهستی ده‌رادپینی وهردا و پیکه‌نی. «که‌وابوو هه‌ره‌هات؟ روژ و کاتی به‌رنامه‌که‌ی لیم پرسی. که دیتی نازانم به شوین هه‌رمه‌نییه‌کانی تر داچوو. شه‌من چراکان بکووژنیمه‌وه یان شه‌تو؟»

گوتم «بوچی روژ و کاته‌که‌ت نه‌ده‌زانی؟ بوچی بوټ گرینگ نییه؟ بو‌نه‌هاتی؟»

نارتووش ویستا، دهستی به‌ردپینی داهیناو روانیه‌وتنه‌گه‌ری نیجمی نازین. پاشان گوتی «ده‌زانی "شه‌تیت" له کام شوینه؟» که وه‌لامیم نه‌دایه‌وه دهستی خسته‌گیرفانی شالواری و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌چوو. چهند ساتی ده‌هوشه‌راما. شه‌وجار وهرسوورا. نووکی پیلاره‌که‌ی به‌دهوری یه‌کئی له گوله‌کانی فهرش دا هینا. «دووور نییه. له بنا گویمان. چوار کیلو‌میتری ئابادان.» دیسان روانیه‌وه‌هوشه. «گه‌ره‌کت بوو ده‌ته‌بم ببینی. له ماداتیان و ژنه‌که‌ی و نینا و گارنیکیش بگپه‌وه.» زۆریا و چاوی لیکردم. ژن و میرد و مندال و گامیش و بزنی و مه‌ر گشتیان ده‌که‌پریکیدا ده‌ژین.» دهستی له‌گیرفانی ده‌رخست و به‌ندی کات ژمی‌ره‌که‌ی کرده‌وه. «ده‌بئی به‌روژ بچین، چونکه شه‌تیت کاره‌بای نییه. له‌بیرت بی‌ئاویش به‌ین، چونکه بۆری ئاویشی نییه.» کات ژمی‌ره‌که‌ی قورمیش کرد. «ده‌بئی وریا بین له‌گه‌ل که‌س ته‌وقه‌نه‌که‌ین و منداله‌کان نه‌لاوتینه‌وه، چونکه یا سیل ده‌گرین تا ته‌په‌خوم.» به‌ره‌و ده‌رگه‌ی ژوو‌ره‌که‌چوو. «به‌خاتوون ماداتیان بلئی شه‌که‌راتی ئینگلیزی بو‌مندالان نه‌یه‌نی، چونکه باوه‌ر ناکه‌مندالانی شه‌تیت به‌عومری خو‌یان شه‌که‌لاتیان دیبئی. به‌گارنیکیش بلئی پیلاره‌ی ئیتالیا‌یی ده‌په‌نه‌کا که‌قور و په‌ین له‌گوپزینگانه.»

له‌نیجمی نازین زه‌ق ببوممه‌وه. نارتووش له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ژوو‌ر گه‌راوه. هات له‌هه‌مه‌به‌رم ویستا و له‌ده‌موچاوم ورد بووه. «کاره‌سات هه‌موو روژئی ده‌قه‌ومم. نه‌که‌هه‌ر په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر، به‌لکو هه‌ر ئیستا. نه‌فره‌دووور، هه‌ر شه‌له‌په‌ره، نک دلئی ئابادانی سه‌وز و شه‌من و که‌شخه و بابی روژ.» کات ژمی‌ره‌که‌ی ده‌دهستی کرده‌وه. گوتی «سه‌ره‌رای شه‌وه‌هه‌ق به‌تویه. خاتوونی به‌سته‌زمان. شه‌هه‌موو خه‌لکه‌به‌سته‌زمانه.» و له‌ژوو‌ره‌که‌وه‌ده‌رکه‌وت.

بۆ بەر شیوی مندالان خەریکی دروست کردنی "چومبور" بووم. تیکوشینی نانی وشك، پەنیر و ناوکی گۆیزی وردکراویشی لەسەر، دەنگی تۆرمزی دوور و درێژی پاس لە شەقامەوه بەرز بۆوه.

بە دەم چاوەنواری بیستنی دەنگی راکردن، دەستم بە بەرەلبێنەمدا هینا. کە دیم چ باسی نییە چومە دالان و دەرگە ی مالیم کردەوه. گەیبوونە جەرگە ی رینگە بەرتەسکە کە. ئارسینە سەری داخستبوو دەگریا. ئارمینە کیفی هەردووی بە دەستیگەوه گرتبوو و دەیه نا. دەستی دیکە ی لەسەر شانی خوشکی بوو و لەبن گوێیدا سرتە سرتی بوو. هەوائیک لە ئارمەن نەبوو. بە دلەخوڕی راکردە پێش. «چ بوو؟ وەعەردی کەوتی؟ لەگەڵ کەسێ شەرت بوو؟ نەخۆش بووی؟»

بە گۆرتەر گریا و بە دەم هەنیسکەوه، نیوہ نیوہ گوتی "کوێ خەتای من بوو؟ خۆ ئەمن قەسە یە کەم نەکرد. مندالەکانی قوتابخانە گوتیان. مندال پێکەنین." بە هۆی گریانی لە گۆر کۆخە ی هاتی.

ئارمینە بێ نیوہ بر دەگوت «هەق بە ئارسینە یە، هەق بە ئارسینە یە.» دەست و چاوی ئارسینەم شورد، دامنا یە سەر ئەسکە ملی چێشتخانە، چەند قومە ئاوم دایە و گۆتم «جا بلێ بزایم چ بوو؟»

دە یە کتر رامان. ئارسینە سەری داخست و کایە ی بە تلەکانی دەکرد. ئارمینە لەناکاو چەناگە ی بەرز کردەوه و چەند هەنگاو کشاوه دوواوه، دەستی دەنیو قەدی ناو لە جەرگە ی چێشتخانە دا ویستا و گوتی «تا ئیستا لەمەر ئارمەنەوه بیدەنگ بووینە و چیمان نەگوتووه. لەباتی سوپاس، ئەوڕۆ لە پاسدا و لەبەر چاوی هەموو مندالەکان خێواندیە بناگوێ ئارسینە. کاتی ئەوه هاتووه هەموو شتیکت بۆ بگێرمەوه.» و گێرایەوه کە ئارمەن ئاشقی ئیمیلی بووه. ئیمیلی هەمیشە ئارمەن نازار دەدا. لە قوتابخانە لەبەر چاوی ئارمەن گالته بە کۆرەکان دەکا، گالته دەکا و پێدەکەنێ. ئیمپۆ یە کێک لە سەررووی کورسیەکانی پاسدا بە خەتیکێ درشت نووسی بووی "ئارمەن ئاشقی ئیمیلی، ئیمیلی ئاشقی کەس". مندالانی قوتابخانە پێکەنین و ئارمەن لەگەڵ ئارمینە و ئارسینە شەری کردووه و گوتوویە «نیوہ نووسیوانە.»

خېواندیه بناگوښی نارسینه. نارمینه پشوویه کی له ناخووه کیشا و دريژهی پېدا «نهو شهوودش نارمنه بۆیه له ماله ئیمیلی کوڅه‌ی هاتی که _»

نارسینه قیژاندی «مه‌یلی.»

نارمینه گوتی «بۆ نه‌یلیم؟ چاکیش بللی. نارمنه نهو شهووه بۆیه کوڅه‌ی هاتی که له کاتی کایه کردن به دهسکه‌له ئیمیلی دستووریدا شه‌ربه‌یه‌ک سرکه فر بکا، سه‌ره‌رای نه‌مه به راده‌یه‌کی زۆر لهو چاتنییه‌ی که دایه گه‌وره دروستی کردبوو ده شه‌ربه‌ی کرد.»

له‌سه‌ر نه‌سکه‌مل دانیشتم.

له گومانی فر کردنی شه‌ربه‌ی سرکه نه‌ویش له‌گه‌ل نهو چاتنیه ترسناکه گه‌رووم سوژاوه. دووانه‌کان تیم رامن. قزی کرژم له ژیر دهرزلیله هاوره‌نگه‌کان دا خو‌ی دهنواند، کولمه‌ گۆشتنه‌کان گه‌شاوه بوون و به په‌رۆش. چاوه‌روانی دژ کرده‌وی من بوون.

خه‌ریک بوو چ رووداویک بقه‌وم‌ی؟ هۆشم له کو‌ی بوو، بۆ نه‌مزانیبوو؟ ده‌ستی‌کم به نیو چاوانه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌مدا هی‌نا و پرسیم «نارمنه ئیستا له کو‌ییه‌؟» به‌یه‌که‌وه شانیان هه‌لته‌کاند و هه‌ردوو به قینه‌وه تیم رامن.

چاوم له گوله‌ نوکه‌کان کرد که به‌دهم باوه ده‌شنانه‌وه. ده‌مه‌و رۆژاوا بوو که نسیه‌ که‌وتبووه سه‌ر قه‌رنیز، زه‌رده‌واله‌یه‌که له‌سه‌ر یه‌کیک له گوله‌کان وزه‌ وزی بوو.

چاوی نارسینه هی‌شتا هه‌ر سوور بوو و نارمینه له‌کیفه‌که‌ی قوتابخانه‌یدا به‌دوای شتی‌دا ده‌گه‌را. ده‌فته‌رچه و کتیبی‌کی ده‌رینا و بۆ لای منی راداشت. «خاتوون مانیبا پیدام.»

ده‌سنووسی وه‌رگیتراوی لۆر فوتلی‌رۆی بچکوله‌ بوو له‌گه‌ل ده‌قی ئینگلیزی کتیبه‌که‌دا.

گوتم دانی‌شن به‌رشییو بخۆن و چوومه ژووری دانی‌شتن. له‌نیو راحه‌تییه سه‌وزه‌که‌دا، به‌دهم رووانینی په‌نجه‌ره‌ رووته‌کانی که نه‌و رۆژه په‌رده‌کانیانیم شورده‌بوو بیرم له‌ ئیمیلی ده‌کرده‌وه، مه‌گین ده‌کرا؟ ئارتووش گوتبووی «چ مندالیکی نازدار.» خۆم پیم وابوو «چه‌نده شه‌رمن» دیسان که‌وتمه‌وه بیر شه‌ربه‌ی سرکه و چاتنی و نازام بۆ نه‌و رۆژه‌شم بیر هاته‌وه که نارمنه له‌ دایک بوو.

دۆتمایی* ئارتووش له‌گه‌ل شووه‌که‌ی له‌ته‌وریزه‌وه به‌میوانی هاتبوون. دایکم و ئالیسیش له‌سه‌ر میزی فراوین بوون. له‌نیوان چیشته‌خانه و فراوین خو‌ری له‌هات و چۆ دابووم و قسه‌کام ده‌بیست.

«سه‌رمای وا هه‌ر قه‌ت نه‌بووه.»

«به لگو به فر بباری.»

«تابادان و به فر؟ نهوه چ قسه یه که، خو ئیره ته ورئز نییه.»

«کلاریس، هیئنده هات و چۆ مه که، باش نییه.»

«حهی! نه ورئز شان به شانی باغه وان داری له بن هموو ته ماته کان چه قاندوو.»

«چی چه قاندوو؟»

ته ماته هر که بلیند بوو، دار له بن پنچکه کهی ده چه قینن و لقه کانی له داره که ده به ستن.»

«له ته ورئز ته ماته له مالدا ناچینن.»

«جا له ته ورئز چ ده چینن هه تا ته ماته بچینن.»

یه کهم جار بوو ته ماته م چاندبوو. هموو به یانیان که له خه و راده بووم یه کهم کارم چوونه

حه و شهی پشته وه و سهردانی ته ماته کان بوو که هیشتا سهوز و زۆر ورده له بوون.

ئپواره چوونیه خوره مشار، بو نهوه خوشک و شووه کهی ئارتووش بگه یه نینه ئیزگه ی

شه مه نده فەر، له کاتی گه رانه وه دا، له نزیك تابادان ژان گرتی و یه ک راست چوونیه

نه خو شخانه. ئارمه ن له نیوه شه ودا له دایک بوو. هه تا به یانی له سه ر ته ختی نه خو شخانه ی

کو مپانیای نهوت وه خه بهر بووم و له رزمیه وه. پیتم وابوو هۆی له رزمینه وه و سه رما که پیوه ندی به

له بار بوونه وه م هه بوو. به یانی که دایکم و ئالیس هاتنه نه خو شخانه، جلی نه ستووری به دهس

چنراویان پۆشیبوو.

«دوئ شه وه و هه وا زۆر سارد بوو.»

«گه یشته چه ند پله ژیر خال.»

«له و په نجا ساله دا قهت سه رمای وانه بووه.»

«هه ر گوئ و سه ووزیه کی که له شار دابوو هه موو رهش هه لگه راره.»

گوتم «ته ماته کان —»

دایکم ئارمه نی له بارهش کرد. «گشت گوئ و سه ووزی و ته ماته کان به قوربانی تاله

موویکی نه وه کهم بی.»

ئالیس سه ری ئارمه نی ماچ کرد و له قاقای پیکه نینی دا، «کامه موو؟»

له نه خو شخانه وه که گه راپنه وه مال یه ک راست چوومه هه و شهی پشته وه. پنچکه

ته ماته کان هه مووی رهش هه لگه رابوون. له سه ر عه ردی دانیشتم و گریام، دایکم گوئی

«شه رمی بکه. بو چه ند ته ماته ی سندان کوشتوو ده گری؟» ئارتووش بن هه نگلمی گرت و

هه‌له‌یه‌ینامه‌وه. نالیس گوتی «مه‌لوول بوونی دواى له‌بار بوونه‌وه.» دایکم گوتی «ئه‌و قسه‌یه جییه، مه‌لۆتکه‌که به‌رنه ژور سه‌رمای نه‌بی.»

له‌و ژورده‌ی که بۆ ئارمه‌نمان دروست کردبوو، چاوم به‌و په‌ردانه‌ی که خۆم گۆلچنم کردبوون و به‌ وینه‌ رهنگا‌ورهنگه‌کانی مشک و پشپله و که‌رویشکیکی که له‌ دیوارماندا بوو گیرا. روو ته‌ختیه‌کی که دایکم بۆ ته‌ختی منداله‌که‌ی چی‌کردبوو لامدا و ئارمه‌نم خه‌واند، فرمیسه‌که‌کانم سپیسه‌وه و گوتم «زارۆ بچکۆلانه‌که‌م.»

پالم وه‌ پالپشتی راحتى سه‌وز دا و فرمیسه‌که‌کانم سپیسه‌وه و له‌ په‌نجه‌ره‌را چاوم ده‌ ئاسمانی بی‌ ئه‌ستیره‌ بری. یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌که‌ سرکه‌ی دابووه "زارۆ بچکۆلانه‌که‌" دلّم گیرا و گوتم بریسا گه‌وره‌ نه‌بووبایه‌. ئه‌وده‌م که بچکۆله‌ بوو ته‌نیا کارگه‌لێکی ده‌کرد که من گه‌ره‌کم بوو. چ بخوا، چ نه‌خوا، بۆ کوئی بچیی، بۆ کوئی نه‌چیی و هه‌نوکه‌ هه‌نوکه‌ یه‌کێ شه‌ربه‌یه‌کی سرکه‌ ده‌رخواردی زارۆکم دابوو و ئه‌من ته‌نانه‌ت نه‌شم زانیبوو. دیسان بیرم له‌ ئیملی ده‌کرده‌وه. له‌ کێ فیر بووه‌؟

ده‌فته‌رچه‌که‌م هه‌یشتا هه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. لێکم کرده‌وه، خه‌تی وازگین یه‌کده‌ست و ره‌وان بوو. هه‌میشه‌ به‌ جه‌وه‌هه‌ری ره‌شی ده‌نوسى. گوتم «پاشان ده‌بخوینمه‌وه.» ده‌فته‌رچه‌م پیکه‌ونا و نامه‌ نیو قه‌فه‌زه‌ی کتیب و گه‌رامه‌وه چیشتخانه.

ئارسینه و ئارمینه‌ سرتیه‌ سرتیان بوو. هه‌ر که منیان دی هه‌لبه‌زینه‌وه.

«ئارمه‌ن هه‌نوکه‌ هات و چووه ژورده‌که‌ی.»

«کارێکی چه‌وتمان کرد که —»

«که به‌ تۆمان گوت؟»

«خۆ لێی تووره‌ نابێ؟»

دلّیام کردن که کارێکی چه‌وتیان نه‌کرده‌وه و له‌ ئارمه‌ن تووره‌ نام و گوتم به‌ شوین ده‌رس و ده‌وریاندا بچن.

له‌ ده‌رگه‌مدا. له‌ پشت ده‌رگه‌وه‌ گوتی «گاله‌ نه‌دراوه‌.»

له‌سه‌ر قه‌ره‌یه‌له‌ راکشابوو و ده‌سته‌کانی نابوو ژێر سه‌ری و چاوی له‌ ساییته‌ بریبوو. له‌ پالی دانیشتم. گه‌لێک سال بوو په‌رده‌کانی ژورده‌که‌م نه‌گۆریبوو. قه‌ره‌یه‌له‌ی سه‌رده‌می مندالیم به‌خشی بوو و روو ته‌ختیه‌ی چکۆله‌که‌ له‌ چه‌مه‌دانی ئه‌مبار دابوو. بیرم له‌ وینه‌کان کرده‌وه که چیم لێکرده‌وون؟ وه‌بیرم نه‌هاته‌وه. له‌ یه‌ک دوو سال له‌مه‌و به‌ره‌وه‌ له‌جیاتى وینه‌ی مشک و

پشیلە و کەرویشک ، وینەى ئالین دیلۆن و کیرک دا کلاس و بیرت لینکتیر، کۆلۆدیا کاردیناله و بریژیت باردۆ به دیوارهوه بوو. چاوم لینکرد و ههستم کرد چاو له بوونهوهریکی بیانی دهکهم. کوره پازده سالانهکهم ههتا به بیانی ئههه رۆژه بۆمن ههه زارۆکیکی بچکۆله بوو و ههه نوکه روانیمه مژۆلکهکانی که ههه وهک سهردهمی مندالی بوون. بلیند و ههه لگهراوه. له قهراخ چاوی چۆپهیدا هیشتا شوینی خوریکهیهکی که له یه کسالییدا لیبی هاتبوو دیار بوو و سههرای ئههه مانه دوای پازده سال ههه دهتگوت یه کههجاره دههه دی. خهه ریک بووم بیرم لهوه دهکردهوه چ بلیم که خۆی هاته یاریدهم و هیشتا چاوی ههه له ساپیته بوو گوتی «دهه نام کاریکی چهه تم کرد. خهه تای ئارسینه بوو.»

ئههه گهه کاتیکی تر بووایه له بناگوئی دانی ئارسینه لهخۆ وه دههه یهه بابهتیکى شیایى باس و بیتهک کیشهه لهسهه ساز دهکرد، بهلام ههه نوکه گهه رهکم بوو لهمهه بابهتی سهه رهکی بدوی و بدویتم و بدوین، ئیمیلی و — تهه ناتهه ناو برهه نیشی بۆم دژوار بوو — ئهه یین و ئهه ییندارییان. نهه دهه زانی له کوپوه و چۆن دههس پیبهکم. روانیمه نهخشهی * ئیران که له سهه رهه ی قهه رهیله به دیوارهوه بوو. به چاو به دههه ی زهه ریچهیه کهدا خولامههه. ههه رهکه سهه رم برده پیش ناوه کهی وه خوینم و بزاتم بهخته گانه. کهه وههه بهر بهلینیی یه کهم له گهه ل خاتوون نورهه لابی و به خۆم دهگوت بۆچی گشت شهه رهکانی ئهه رهه نهستان نهه دیتوو له نهخشه دا دهه ناسم و ناوی زهه ریچه گهه لی ئیران نازاتم؟

ههه لم دا وهه ییر خۆی بیتهه وهه له سهه رهه می دهه زگیرانیتیم له گهه ل ئارتهوهشدا چ ههه ستیکم بوو. و ئهه وه تهه نیا کاتیی بوو که دهه شیام به بهه شیک له سهه رهه می ئهه یین و ئهه یینداری ژیاغی دا بنسیم. شهتیکم بهر نه کهه وتههه. مهه وداى ناسیاوی تا دهه زگیرانی و دهه زگیرانی تا زهه ماههه ند درێتخایهه نهه بوو. ههه وتوویهک دواى جیژنی له دایک بوونی دۆستی هاوهه شان، نزیك مائی خۆمان تهووشی ئارتهووش هاتم. بهه لهوهی خۆشهه حالیم پیهم سهه یر بوو، ئارتهووشیش سهه یرما و گوتی «چ ههه لکهه وتیکى بهه جی.» گوتم «ههه بهه راستیش چ ههه لکهه وتی.» «ماوهیهک دواتر، رۆژی که به شهه قامی سهه عدیدا دهه رپهه شتین و خهه ریکی خواردنی پونهچیک * گهه لیک بووین که له شهه کرۆکه فرۆشی * مینیۆن کرپیومان گوتی «بیانی نهه تزانی بهه ئانهه سهه هاتبووم؟» دیسان سهه رم سوپما. «مائی ئیمهه ت له کوئی پیدهه زانی؟» زۆر بهه تیپادیوی گوتی «دیاره دهه زینهه وهی ناو ونیشان فره فره دهه زوار بوو بهلام —» نازاتم چی لهه چاوهه کام دا دی که نهه شیا درێژه بهه

گالته‌که‌ی بدا و زوو دایه پینکه‌نین. «پرسیم، ده‌یجا.» پاشان ده‌ستی خسته ملم. «خۆشیم له پاک‌ی و بی‌گه‌ردیه‌که‌ت دئی.»

هه‌روا که ده‌روانیمه زه‌ریاچه‌ی به‌خته‌گان به خۆم گوت «پاک و بی‌گه‌ردم یا گیل و نه‌فام؟»

ئارمه‌ن که چاوی ده سه‌راپسته بریوو پرسى «ئه‌تۆ و باوکم به‌ر له‌وه‌ی زه‌ماوه‌ند بکه‌ن ئه‌وینداری یه‌گدی بوون؟»

داچله‌کیم. پرسیارگه‌لی له‌ناکاو، ئاکاری چاوه‌روان نه‌کراو و هه‌موو شتیکی که له پێشدا خۆم بۆ ته‌یار نه‌کردبوو ده‌بوونه هۆی ئه‌وه ده‌ست و پێی خۆم ون که‌م و ئارمه‌ن خواى ئه‌مکارانه بوو. هه‌نووک له‌جیاتى ساپسته ده‌من رامابوو و چاوه‌نواری وه‌لام بوو.

رابووم و چووم له‌به‌ر په‌نجهره وه‌ستام. وه‌بیر رۆژنیکی سالانی دوور که‌ه‌وتمه‌وه که مامۆستای جه‌بر بریار نه‌بوو ده‌رس لی‌ پرسیته‌وه و پرسیه‌وه و نه‌مزانی ده‌قه‌که‌ی سه‌ر ته‌خته ره‌شه لی‌ک بده‌مه‌وه. نیگای هاو‌پۆله‌کانم له پشت سه‌رمه‌وه هه‌ست پیده‌کرد و له‌بن چاومه‌وه مامۆستای ماتماتیکم ده‌دی که بی‌واز و چاوه‌نوار، به پت هه‌واى قۆرته‌ی لی‌ده‌دا. له دلی خۆمدا ده‌مگوت «خوایه فریام که‌وه. ئه‌م کاتانه هه‌رچی زووتر تیپه‌رینه.»

دل‌م به ته‌وژم لی‌ی نه‌ده‌دا و شه‌لالی ئاره‌قه‌ش نه‌بووم، به‌لام ده‌یویست ئه‌م کاتانه هه‌رچی زووتر تیپه‌رن، چاوم له داره مۆرتک* بوو و پشتم ده کوره‌که‌م گوتم «منیش وه‌ک تۆ ئارام له‌گه‌ل ماتماتیک نه‌ده‌هات.»

ئارمه‌ن هه‌تا شه‌وی له ژوور نه‌هاته دهر و که بۆشیویش بانگم کرد، له پشت دهرگه‌وه قیژاندی «برسیم نییه.»

دوانه‌کان بی‌هیچ قسه‌یه‌ک شتیوان خوارد و به بی‌دهنگی مسواکیان لی‌دا، جلی خه‌ویان پۆشی و خه‌وتن. نه داواى چیرۆکیان کرد، نه بۆ دره‌نگتر خه‌وتن وه‌ک هه‌میشه په‌لپیان گرت. ئه‌وه شه‌وه نه ئیشى ون بوو نه راپۆنزیل.

ئارتووش له هه مبهه تله ويزيون دانىشتبوو. كتيبي دۆزگه لى شه تره نجى له ده ستيكى
 دابوو و به ده سته كه ي ترى كايه ي به ردينى ده كرد. په ردى شه تره نج له سه ر ميژ بوو.
 له پالى دانىشتم و چهند چركه يه كه ته ماشاى ته له ويزيوم كرد. فيلميكى ديكومينتى بوو
 له دار خورماكانى ده و روبه رى نه هواز، گوتم «دايكه هه قيه تى، له مه و دوا ده بى راده ي هاموشؤ
 له گه ل سيمونياكان له به رچا و بگريين.» ده ستي ده نيو ردينى دا ره ق هه لآت. «چون؟»
 گپرامه وه. باسى شه ربه ي سر كه و چاتنى فر كردنى گوى دايه كه گه يشتمه نوو سراوه كه ي نيو
 پاس پي كه نى و له سه ر باسى كوته ك خواردى نارسي نه به ده س نارمه نه وه گه راوه سه ر كتيب و
 په ردى شه تره نج و گوتى «خوتى پيوه ماندوو مه كه مندالن. ئه رى. ئيميل گوتى سؤزى
 دوانيوه رؤ ئيزنى وه رگرتوو ه بى گولدانه كان بگورن؟ گول بچينن؟ شتيكى وا، چاكم له بير
 نيه.»

بو چهند ساتى نارمه ن و ئيميلى و شه ربه ي سر كه و له به ر چا و گرتنى راده ي هامو شوؤ
 له گه ل سيمونيه كام له بير چوو. قزم له ده ورى تلم هالاند. «سهيره، وادياره له بيرى نه چووه.»
 ئارتووش مؤره يه كى جينگوركى پي كرد. «چى له بير نه چووه؟» له فيلمه كه دا مي ره عه ربه كه
 خوى حازر ده كرد به داره خورمايه كه هه لچى. «چهند رؤژ له مه و به ر گوتى ديم گلى گوله نؤك
 بگورين. پيم و ابو كه وتؤته شه رمه حزوورى.»

ئارتووش سه رى هه لپرى و چهند ساتى ليم رووانى. «گوله نؤك؟»

گوتم «گوله نؤكى قه رينيزى چيشخانه.»

گوتى «چيشخانه؟»

هه ناسه يه كى قوولم كيشا، پالم وه پالپشته كه دا و ده تله ويزيون رامام. مي رى عه ربه
 به تاو به داره خورماكه هه لده گه را. گوتم «ئيمه مائنيكمان هه يه كه ئه و ماله چيشخانه يه كى
 هه يه. ئه م چيشخانه يه په نجه ربه يه كى هه يه كه گه لينك ساله گولداننيكمان له سه ر قه رينيزى ئه م
 په نجه ربه يه داناوه و ئه من سالى جارتيك گوله نؤك ده نيو ئه و گولدانه داده چينم و سالى دوو جار
 گلى ئه م گولدانه —» مي رى عه ربه گه بيووه سه ر دار خورما.

ئارتووش مؤره يه كى له ده ستي دا هه لسو و راند. «ئها.» پاشان زه رده خه نه ي هاتى. «بوؤ

گورينى گلى گولدان ئيزنى وه رگرتوو ه؟ هه ر به راستى.»

«ئىزنى بۆ گولدانى ئىيمە وەرنەگرتوۋە. گەرەكى بوو لە ھەوشەى خۆشياندا گول بچىنى.»
 ديسان كەتەمەھە بىر شەربەى سىركە و چاتنى. «بەلام لام وايە ھەر واباشترە لەگەل
 سىمونيانەكان كەمتر ھامو شۆ بگەين.»
 كىتېبى شەترەنجى و پىكنا. تلى لە بەينى كىتېب دابوو. «ديسان گانە بوو كەرتە گامېش؟
 مندالن. بە شەر دېن، پىك دېنەو، ديسان بە شەر دېنەو. ھاموشۆ كردن يا نەكردنى ئىيمە
 چى بەو شتانە داو؟»
 لە دلئى خۇمدا گوتم «تەنيا بۆ لە دەسدانى ھاوكايەى شەترەنج بە پەرۆشى.» بەرز گوتم.
 «ھەق بە تۆيە. ئەمن چى گەورە ناكەمەو؟ ھەر جارەى كە لەمەر شتتېكەو لەگەل تۆ بدوئىم
 رووداوتىك گەورە دەكەمەو.»
 بۆ چەند ساتى دە ساپىتە رام، ئەوجار دە تەلەويزىون، پاشان وئىستا. كىتېبى شەترەنجى
 توور دايە سەرمىز و وەدەرەكەوت. پىادەى رەش خلۆز بۆو ژىر راحەتى.
 خاتون "دوور ئەندىش" بىژەرى تەلەويزىون بزەى ھاتى و گوتى «شەوئىكى خۆشتان بۆ بە
 ئاوات دەخوازىن.»
 بوغزم دە گەروو دا ما بوو.

۲۴

ئاليس بە ھۆى جۆش و خرۆشى زۆرەو نەدەشيا بە دروستى قسە بكا. «تەلەفۆنى كرد.
 باوەر دەكەى؟ تەلەفۆنى لە بىمارستان كرد. بۆ شىو بانگىشتنى كردمە يانە.» پىدەكەنى،
 نزگەرى دەھاتى و لە دەورى من و دايكم و مىزى چىشتخانە دا ھەلدەسوورا.
 دايكم رابوو دەرگەى سەلاجەى كردەو. ئاوى دە شەربە كرد، و دەستى ئاليسى دا و
 گوتى «بە تەماى خوا. يەگجارى گىژ و حۆل بوو.»
 خوشكم ئاخرييەكەى ھاتەو سەر خۆ. لىسوى لە شىرىنى نەدا. قاوھشى نەخواردەو و
 تەلەفۆن كردنەكەى يوپ ھانسىنى بە ھەموو بەشە پىويست و نە پىويستەو گىراپەو. پاشان
 رابوو، كىفەكەى ناپە ژىر ھەنگلى و بەرەو دەرگە وەرپىكەوت. پىيى دە ئەسكەمل ھەلەنگوت و
 وەمىز كەوت و ھىندە نەمابوو سەرا و سەر بچىتە نىو دىوار ھەتا ئەوھى كە دەرگەى دۆزبەو

و به پشوو هه‌ئمالاوی گوتی «نۆزەدی نارایشتگام گرتۆتەوه. دەبێ هەشتی شەو لە یانەم.» و بە دەم نژگەرەوه رۆیی.

لە جەرگەمی مێز زەق بووینەوه. دایکم لە جێ شەکرێ، ئەمن لە خۆیدان. دایکم ناخریبەکەمی گوتی «ئەتۆ بیرت بۆچی دەچی؟»

بە دیتنی سەر و سەکوتی وەرەز و بە پەرۆشی پێکەنین گرتی. دایکم بە هەر رووداویک جارز و بۆ هەر شتێ بە پەرۆش دەبوو. لەوهی کە ئالیس هەتا ئەودەم شووی نەکردبوو یەکە بین نیگەران بوو و ئەوکاتەش کە مێرێک لە ژیانی خوشکم دا سەریهه‌ل‌دەدا ترسی رێدەنیشت. منیش شەوی میواندارییەکەمی نینا سەرم لە ئاکاری مێری هۆلەندی و سەرنجێکی کەوه نالیسی دەدا سوپمابوو و ئیستاش کە چەند رۆژێک رانەبردبوو بانگیشتنی کردبوو، زیاتر بۆم جیی سەرسورمان بوو. بەلام پێی خۆش‌حالی‌ش بووم، لەپێشدا لە بەرەوهی کە خوشکم لەو بەرنامە سەیرهی کە بۆ ئیمیل سیمۆنیان رێکی خستبوو بێشک پەژێوان دەبۆوه و دووه ئەوه‌یکە خۆم گۆتم «کەس چووزانی؟ بەلکو —».

دایکم وەک بیرمی خۆیندبیتەوه گوتی «مەحاله. نینا دەیگوت ئەو پیاویله‌یه ئەوینداری ئەم ئاڤەرته تارانیه‌یه بووه — ناوی چ بوو؟ کیژی پووری گارنیک. ئەدی یانی چی تەله‌فۆنی لە "ئاچوو" کردووه؟» ئیستا کە خوشکم لەوئێ‌بوو دایکم بە بیرێکی ئاسووده و بێ ئەوه ترسیکی لە پرته و بۆله و شەر‌ه‌ه‌بێ، خوشکمی بە ناوی سەرده‌می مندالییه‌کەیه‌وه بانگ دەکرد.

رابووم، تۆری پەنجەرەم لادا ناوی دەبن گۆله‌ نۆکه‌کە بکەم. هەولم دا بەو بەلگانەمی کە بۆ خۆشم کز و جیی باوەر نەبوون، لای دایکم پاساوی ئەم رووداوه سەمه‌ره‌یه‌ بده‌مه‌وه. دایکم دەس لە سەر سنگ و رەق و تەق دانیشته سەر ئەسکەمەل و هەر ئەوه‌نده‌ی گوت «مەحاله بزانی ئەم پیاویله‌یه چ نەخشەیه‌کی کیشاوه.»

کەوتمه‌وه بیر شەوی پیشتر. «ئیمیل گوتی دێ گلی گۆلدانه‌کان بگۆرێ.» بۆ دەمی خۆش‌حال بووم، پاشان بیرم بۆ پیاوه‌ ره‌شه‌که‌چوو کە بێ گومان هەروا لە ژێر راحەتییه‌کەمی ژووری دانیشتن دا بوو. چاوه‌رپێی گەپانەوه‌ی قینی دۆی شەو بووم. نەگەراوه. گۆم با ئاودانی گۆلدان مینیتەوه‌ دوا‌ی گۆرینی گل.

تونگەمی ئاوم دانایه‌ سەر پیشخان و زۆریامه‌وه‌ لای دایکم. بەلکو هەر بەراستی خۆشی لە نالیس هاتووه. «چ لەوه‌ باشتر؟» روانیمه‌ کاتز‌میرە دیواریه‌کە. و‌باشتر نییه‌ لە ماله‌وه‌ بی؟

ئاكات لىتى بى ۋەك ھەمىشە زۆر خۇي بەزەك* نەدا. ئەمن دەبى بەرشىۋى مىندالان دروست بىكەم. ھىندەي نەماۋە لە قوتابخانە بىگەرپىنەۋە.» لە دلى خۇمدا گوتىم «چونكە دەمەۋى سەبارەت بە ئارمەن لەگەل ئىمىلى بدوئىم، داىكىم لە ماڭ نەبى ئاسوودەترم.»

داىكىم ھۇشى ھىندە لە لاي ئالىس و مىرە ھۆلەندىكە كە بوو نەبىگوت بۆ ھاتنەۋە لە قوتابخانە و چوونى ئالىس بۆ شوئىنى دىيارى كراۋەكەي زۆرى ماۋە. چەند جار گوتى «يا مەرىيەمى پاقتۇ، ۋە خىرى گىپرى.» و رۆبى.

بۆ چەند ساتى لە ناۋەندى چىشتخانە چەقىم.

دوۋ لايەنى بىرگەم كىشەيان بوو. لە كۇتايىدا يەكيان بە ۋى دىكەي گوت «رىكوپىتك بوون خۇ تاۋان نىيە.»

چوومە ژوورى ھەۋ، قۇم شە كىرد و لىيوم سوور كىرد. پاشان دەستىم شورىد و كرىم تىدا و روانىمە كات ژمىر. برىا زانىبام چ سەعاتىك دى. بىرم لەۋكارانە كىردەۋە كە دەبوۋا بىكەم. ئتوۋى روپوشى دوۋانەكان، رىك و پىك كىردنى كەشەۋەكانى ژوورى ئارمەن، كۆكردنەۋى جەلە شۆراۋەكانى ھەۋشەي پىشتەۋە. لەجىياتى گىشتى ئەمانە چوومە ژوورى دانىشتن، لەسەر راحەتتە سەۋزەكە دانىشتىم و دەسنووسى لۇرد فۇنىتلىرۇ بىچكۆم لىك كىردەۋە.

سەدەي نۆزدە. ئافىرەتتىكى ئامرىكايى لەگەل مىرپىكى ئىنگلىزى زەماۋەند دەكا كە مىراتگرى ناۋ و نىشانى لۇردىكە. ۋەركىپراۋى ۋازگىن ۋەك ھەمىشە رەۋان و سانا بوو. خاتوون سىمۆنيان دەزانى كۆپەكەي دىتە مالى ئىمە؟ بۆچى نەزانى؟ لۇردى مەزن لەۋەي كە كۆپەكەي لەگەل كىپىكى ئامرىكايى زەماۋەندى كىردوۋە دل پىسە و كۆپەكە لەناۋونىشان و مىرات بىبەش دەكا. دوۋانەكان بىشك چىرۇكيان پىخۇشە. ئەمن كە ھىچ كات لە مالىۋە لىيوم سوور ناكەم. رىستە زۆر دوور و درىژە، بىكەينە دوۋ رىستە. كوا قەلەمم؟ بىگومان دىسان مىندال ھەلىانگرتوۋە. لەۋ مالىۋەدا ھىچكەت ھىچ شتى لە شوئىنى خۇيدا نىيە. كورى لۇرد و كىشى ئامرىكايى كورپىكيان دەبى. گا دەكەيە گامىش. لە بابەت ئەۋ شتانەي كە ھىچ پىۋەندىيەكان بە ئىمەۋە نىيە چەند سەعات دەئاخوئى و ۋاز لە دۆزگەلى خۇشمان دىنى و دەروا. چ شتى لە مىندالەكان گىرنگىرە؟ كورى لۇرد دەمىرئ باۋە گەۋرە مەۋقەكى سەبىر لە خۇپازىيە. ئافىرەتە ئەمىركايى بەستەزمان. ئارتووش لە خۇپازىيە. زۆر لە خۇپازى. زەنگى دەركەيان كە لىدا تىگىراۋوم. ھىشتا نەگەبىوومە دالان سووراۋى لىيوم بە دەسماڭ قاقەزى پاك كىردەۋە.

شه‌لواریکی قاوه‌یی و کراسیکی قۆل کورتی ده‌بهر کردبوو. ته‌لیسه چکۆله‌که‌ی گلی له
حه‌وشه دانایه بن په‌نجهره‌ی چیشته‌خانه. تا هاتم گۆلدانه‌که راکه‌م گوتی «هه‌لیمه‌گره ده‌ستیش
له گل مه‌ده. ته‌نیا "لاپیته" * که‌م بده‌یه.»
بۆ که‌وتمه بیر شاهینده؟

دوو چه‌مه‌دانان له بازاری کویتیه‌کان کرپیوو. ههر ده‌سته‌ی چه‌مه‌دانیک پیوه، له پشت
سه‌ری ئارتووشه‌وه به‌ره‌و ماشین ده‌چوم که له نزیك دووکانی شاهینده رامانگرتبوو. شاهینده
له دووکان وه‌ده‌رکه‌وت. سلاو و چاک و خۆشی کرد چاویکی له چه‌مه‌دانه‌کان کرد و پاشان
روانییه من و ئه‌وجار به پیکه‌نینه‌وه به ئارتووشی گوت «موه‌ندیس، کۆلکیشیکی که‌شخه‌ت
دۆزیوه‌ته‌وه.» ئارتووش شه‌وی گوتی «شاهینده میژیکی شوخه. به‌ته‌که‌ی دل‌مه‌ند نه‌بووی؟»
ئیمیل ده‌سبه‌جی گلی گۆلدانه‌که‌ی گۆری و ویستا. «زۆر چاکه، ئیشه‌که‌مان ته‌واو بوو.»
گوتم «کاری ئیوه ته‌واو بوو. ئه‌من که ههر چاوم لیکردی.»

ئاره‌قه‌ی ته‌ویلی به‌پشته ده‌ستی سرپییه‌وه و لیم روانی. «ئیه‌ نا، تو؟» دوایه به‌رمزه‌ی
هاتی. «که‌وا‌بوو ئاودانی گۆلدان عایدی تو. سابوونی بۆخۆش هیشتا ههر ماوه؟»
ئام ده‌بن گۆلدان کرد. دوو دلایه‌نی بیرگه‌م دیسان کیشه‌یان ده‌سپیکرده‌وه. ئه‌وه‌ی یه‌که‌م
ده‌رفه‌تی به‌ دووه‌می نه‌ده‌دا. «ئهو په‌له‌یه‌ت له‌چییه؟ بۆچی روژان ئاسا شیلانک به‌ ده‌وری
شیره‌ی ئاودا نایه‌نی؟ بۆ توو‌رتدایه‌ سه‌ر عه‌ردی؟ بۆ دیسان له‌ کاتژمی‌ر ورد ده‌بییه‌وه؟ بۆ بیرت
که‌وته‌وه ئارتووش گوتویه ئیمیرۆ دره‌نگ دئ؟ بۆچی هۆی دره‌نگ هاتنه‌که‌بییت له‌ یاد نییه؟»
دوووه‌می په‌رییه نیو قسه‌کانی یه‌که‌می. «گه‌ره‌که‌مه‌ تا به‌ر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی مندا‌لان له‌مه‌ر
ئیمیلی و نارمه‌نه‌وه بدویم. ههر هینده.»

قاوه‌م دروست کرد و داوام کرد بچینه ژورری دانیشن. په‌رده‌کام شوژدبوو. ئوتووم لیدابوون
و ههر به‌یانی ئه‌ورۆژ هه‌لمواسیوون. گوتم دوا‌ی قاوه ده‌ئاخۆم.
ده‌سنووسی وه‌رگه‌پرا‌وی‌ وازگه‌ین و کتیبی ئینگلیزی لۆرد فۆنتیلرۆی بچکۆله له‌سه‌ر میز
بوو. کتیبه‌که‌ی راکرد و لاپه‌ره‌ی هه‌لدا‌یه‌وه. پاشان چاوی به‌ ده‌سنوسه‌که‌دا گه‌پرا. «وه‌رگه‌پرا‌وی
خۆته؟»

فینجانی قاوه‌م دانایه‌ سه‌ر میز و تا ویستم ده‌س پیبکه‌م، گوتی «وه‌بیرم هاته‌وه ئه‌و
کتیبه‌ی خاتوون مانیا باسی ده‌کرد؟» گوتم نا و به‌ خۆم گوت کتیبه‌که‌ی له‌بیر ماوه یا
مانیا؟

بهره و قهقهه‌سی کتیبه‌کان چوو. داهاته‌وه و ناوه‌کانی خوینده‌وه. «ده‌کری بلیم له کاره‌کانی (ساردۆ) جگه له یه‌ک دووانیان هه‌مووت هه‌یه.»

نازانم چۆن بوو ده‌ستم پیکرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم پیکرد. له‌بابه‌ت ساردۆ دوام و ئه‌وه‌ی که کام کتیبیم پیخۆشه و کامیانیم پیخۆش نییه و بۆ پیم خۆشه و بۆ پیم خۆش نییه و بیر و رای ئاغای داوه‌تیان له‌مه‌ر ساردۆ وه‌ چیه و ئاغای داوه‌تیان خاوه‌ن کتیب فرۆشی "ئاراکس" ه و کتیب فرۆشی ئاراکس له‌ چوار ریانه‌ی قه‌واموو سه‌لته‌نه‌ی تاران و ئه‌من ئه‌و کتیب فرۆشییه‌م خۆشده‌وی و هه‌رکه ده‌چمه تاران یه‌که‌م شوینه‌که سه‌ری لی هه‌لدینم و چه‌ند سه‌عاتیکه لیده‌میتمه‌وه و قه‌رارمان له‌گه‌ڵ ئاغای داوه‌تیان داناه له‌ تاران‌وه کتیبم بۆ ریبکا و ریده‌کا و دیاره هه‌موو کتیبه‌کانی ساردۆ نه‌خویندۆته‌وه — دوام و دوام و دوام. منداڵه‌کان که جانتا به‌ ده‌سته‌وه له‌ ده‌رگی ژووره‌وه وه‌دیار که‌وتن به‌ خۆم گوت چۆنه‌ ده‌نگی پاسم نه‌بیستوه؟ ئیمیل له‌ ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه دا ته‌نیا چاوی لیم کردبوو. ئانیسک له‌سه‌ر ده‌سته‌ی راحه‌تی ، ده‌ست له‌ ژیر چه‌ناگه‌.

٢٥

ته‌ماته‌م ده‌شورده‌وه که ئالیس و دایکم له‌و لای را هاتن. دایکم له‌ باتی سلاو کردن ده‌ستی به‌ پرته و بۆله‌ کرد، له‌سه‌ر ئه‌سکه‌مل دانیشته و چاوی ده‌ ساپیته‌ بری.

ئالیس هیشتا به‌ ته‌واوی دانه‌نیشته‌بوو ده‌ستی کرد به‌ گیرانه‌وی روودای شه‌وی پیشوو. «یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که نمه‌ی هه‌لس و که‌وت بیست. هه‌تا له‌ چیشته‌خانه وه‌ژووور که‌وتم یه‌کپی له‌ پشت میژ هه‌ستاوه و سه‌ریدا نوواند.»

ویستم بپرسم «بۆ به‌ شوینت دا نه‌هات؟ زوو قسه‌که‌م گیراوه و پرسیم «قاوه ده‌خۆی؟» به‌ په‌شو‌کاوی سه‌ری راوه‌شانده‌ که قاوه ناخوا و به‌ پشوو هه‌لمالای درێژه‌ی پیدا «له‌ بابته هه‌موو شتی‌که‌وه دوا. له‌ دایکی که له‌گه‌ڵ پووری ده‌ژی. نزیک شاریکی چکۆله‌. له‌ باشووری هۆله‌ندا. له‌ مالیکه‌ی نزیک لیره‌وار، هه‌ر وه‌ک کۆلیته‌کانی کارت پزستاله‌کان —»

دایکم زۆر به توره‌یه‌یه‌وه چاوی له نالیس بریبوو و نه‌منیش مژوولی قاوه دروست کردن

بووم.

نالیس ئەسکه‌مله‌که‌ی کیشاوه دوواوه، ویستا و به‌ره‌و سه‌لاجه چوو. «وینه‌ی ماڵ و چه‌ند
وینه‌ی دایکی و پووره‌که‌ی پیشاندام.» دەرگه‌ی سه‌لاجه‌ی کرده‌وه و شووشه‌ی ناوی ده‌رینا.
پووره به‌سته‌زمانه‌که‌ی نه‌قوستان بووه و به ئەسکه‌مله‌ی ته‌گه‌ره دار هاتووچۆی ئییره و ئەوی
ده‌کا —» شه‌ربه‌ی پر له ئاو کرد. «یووپ گوتی ئییمه‌ گه‌ل که له ئابادانین ده‌بی ئاو زۆر
بخۆینه‌وه.» دوو قومی ئاو خواردوه‌وه. «پووری یووپ بو مه‌شرف خۆشی و دلۆقانی وه‌ک
فریشته‌ وایه.» دیسان ناوی خواردوه‌وه. «دایک‌ه‌ش هه‌روه‌ک پووره. بلێ وه‌ک جه‌واهیر، له
دلۆقانی و مه‌شرف خۆشی.» پاشاوه‌ی ئاوه‌که‌ی خواردوه‌وه. «به‌سته‌زمانه‌ی گه‌لیک ساڵه
خزمه‌تی خوشکه‌که‌ی ده‌کا و له‌و دوواییانه‌ دا له‌به‌ر ئیچی پشته‌ی ده‌کرووزیته‌وه.» شه‌ربه‌ی
به‌تالی له‌سه‌ر پیشخانه‌که‌ دانا. «یووپ گوتی دایکی و پووری له‌گه‌ل هه‌یج که‌س هه‌لسوکوت
و هاموشۆیان نییه‌ و ته‌نیا ده‌یانه‌وی یووپ زه‌ماوه‌ند بکا و هاوسه‌ری به‌ریتیه‌ ئەو ماڵه
ژیکه‌له‌یه‌ و هه‌موو به‌یه‌که‌وه‌ بژین.»

قاوه‌ جو‌شه‌که‌م له‌سه‌ر ئاور لابرد، ئۆجاقه‌که‌م ته‌مراند* و قاوه‌م بو‌خۆم و دایکم تی‌کرد.

نالیس ده‌هات و ده‌چوو و جگه‌ له‌ من و دایکم چاوی به‌ هه‌موو شوینیک دا ده‌گیرا. ده‌ور
و به‌ری ماڵ هه‌تا چه‌ند کیلۆمیت‌ر عه‌به‌ده‌لبه‌شه‌ری تی‌دانیه‌ و به‌ره‌ به‌یانیانی زوو چاوت
وه‌کارماز ده‌که‌وی. خه‌یالی نییه‌؟ شه‌وانه‌ش ده‌نگی لووره‌ی چه‌قه‌ل له‌ لی‌ره‌واره‌وه‌ ده‌بیسی.»
دایکم گوتی «یا مه‌ربه‌می پاقت!»

شه‌ربه‌ی به‌تالم شورد و نامه‌ نیو قاپ وشک که‌روه‌ه و له‌پشته‌ می‌ز دانیشه‌تم. نالیسیش
دانیشه‌تم. «می‌تیکی چه‌نده‌ نازدار. چه‌نده‌ به‌هه‌ست، چه‌نده‌ له‌به‌ردلان، چه‌نده‌ دلۆقان، له
هه‌موو بابه‌تیکه‌وه‌ پرساری کرد. وانه‌ی په‌رستاریم له‌ کوئی خۆینه‌دوه‌وه، له‌ که‌یه‌وه‌ کار
ده‌که‌م.» پی‌که‌نی «له‌پیشدا وه‌یده‌زانی په‌رستاری ئاساییم. پاشان که‌ زانی سه‌ره‌رستاری
ژووری برینگه‌ریم، پی‌م وایه‌ فره‌ په‌شو‌کا.» چاوی له‌ دایکم کرد. «واتا که‌وته‌ ژیر کارتیه‌کردن.»
دیسان له‌ من روانیه‌وه. «پرسی له‌ که‌یه‌وه‌ دامه‌زراوم. ده‌س له‌ کار بکیشمه‌وه‌ چه‌نده‌ پوولی له
کۆمپانیا وه‌رده‌گرم. به‌ کورتی هه‌موو شتیکی پرسی. ئەگه‌ر قه‌ستیکی تایبه‌تی نه‌بوایه‌ بو
ده‌بوو پرسی؟ وه‌نیه‌؟ تو چۆنی بو ده‌چی؟»

له‌باتی وه‌لامدانه‌وه‌ شیرینی عه‌سه‌لیم خولق کرد.

دایکم گوتی «خوشکیشت وەك من پێی وایه ئەتۆ کەری.»

نالیس هەر دەتگوت لای وانهبوو دایکم ئاخۆتوو و ئەمن نەئاخۆتووم، شیرینییه کە یە لەلانا و ویستا. «پینجشمە مە کە پشوو دانم هەیه بانگێشتنی کردووم بچینه "کووت عەبدوللا". دەبێ سەری نازانم چ پلانیک بەدا، رێک لە جەرگە ی چۆلە وادا. بریار وایه ساندویج دروست بکەین و هەر لەوێ لە جەرگە ی چۆلە وادا بیخۆزین و بیاسە بکەین. یووپ ئاشقی چۆلە واره.» چۆلە واره و شامات* و تاوی هەر وەك دیکلە مە ی شیعەرە ئەویندارییه کان دەخویندە وە. دەست لە هەر دوو لا کرپاوه، سەرنەختی بەرز و چاوه پەنجەرە.

دایکم لە ناکاو قیژاندی «بۆ تیناگە ی؟»

نالیس گەشاوه، «تۆ تیناگە ی. خۆی گوتی هەر یە کە مچار کە چاوی پیم کە و تووه خۆشی

ویستووم.»

دایکم دەستی کرد بە هات و هاوار. چاوم لە شیرینییه قەپال لیدراوه بری. خۆ ئەمن شیرینی عەسە لیم پێخۆش نەبوو؟ هاویشتمە نیو تەپلەك و لە جێوه رابووم.

دەستم کرد بە لیکردنەوێ پێستی تەماتە کان. خوشکم بۆچی هیندە نەزان بوو؟ بۆچی دایکم ئەو قسە بە جی و بێ جیبیانە ی کە سەدجار کردبوونی دووپاتی دەکردنەو؟ بۆچی هیندە ناساز بووم؟ هەر کە تلم بری هاواریکم لێ هەستا کە زۆریش لە بەر ئیش نەبوو.

دایکم لە جێوه هەلبەزبیه وە. «چ بوو؟»

خوینە کەم لە ژیر شیرە ی قاپشۆری شورده وە و گۆتم «هیچ نەبووه.»

دایکم و نالیس جارێکی تر قسە و باسە کە یان دەسپێکردە وە. لە خۆم پرسى «چی بوو؟» وەلامی خۆم داوه «شەریه ی سرکه و چاتنی. بەد خولقی دوێ شەو لە گەل ئارتووش، نەزانی نالیس، زیخ و وریایی مێرە هۆلەندیه کە، هات و هاواری دایکم و — ئیمیل سیمۆنیان لە لای خۆی چی بیر کردبۆوه؟ چ ماوه یی بێ نیو بر ئاخۆتبووم؟ نیو سەعات؟ سەعاتیک؟» لە شەرمان ئاوورم گرت.

دایکم دەیگوت «گشتی خەتای نینایه. سەدجار گۆتم نابێ لە گەل ئەوانه هاموشۆ بکەین.»

نالیس گوتی: لە خۆ وە هات و هاواری مە کە، بە نینا چی؟»

ئیمیل لە کاتی رویشتن دا گوتبووی «سوپاس دەکەم. بۆ قاوه و بۆ هەموو قسە خۆشە کان.»

بیشک گالتە ی پیکردووم. بیشک گالتە ی پیکردبووم و هەقی خۆم بوو.

دایکم خویدانه‌که‌ی له میژ کوتا. «یانی تو تیناگه‌ی ئەو هه‌تیوه به شوین قه‌ره‌واشی بی
مووچه و مه‌واجب دا ده‌گه‌ری؟»

تالیس کیردی میوه خۆری توندتر له‌سه‌ر میژ کوتا. «ئیه‌ تیناگه‌ن.»
ته‌ماته‌کام ده پالۆینه کرد. لایه‌نی ره‌خه‌گری زه‌ینم ئەسه‌پی خۆی لنگ ده‌دا. «هه‌تا هه‌ی
خۆت به زانا نه‌زانی.» خۆیم به ته‌ماته‌کان دا‌کرد. لایه‌نی دلۆقان به هانا‌مه‌وه هات.
«نه‌یگوت زانام، له‌و شتانه‌ی که پێی خۆش‌بوو دووا.» خۆی چوویه شوینه پراوه‌که و تلم
زوراره‌وه. شوینه پراوه‌که‌م مشت و چاوم له‌ گوڵه‌ نۆکه‌کان کرد. لایه‌نی سه‌خت گر پرسی «ئه‌وه
له‌که‌یه‌وه له‌ باب‌ه‌ت ئەو شتانه‌ی که پێمان‌خۆشه ده‌دوین؟» لایه‌نی دووه‌هم به شوین وه‌لامه‌وه
بوو.

به ده‌نگی دایکم وه‌رسوو‌پام. «هۆشت له‌ کوپیه کلاریس؟ ئەتۆش شتی‌ک بلێ.»
تلم هه‌روا له‌ زاریدا بوو وه‌رسوو‌پامه‌ لای دایکم، دووانه وه‌زور که‌وتن. «کاره‌کانی
قوتابخانه ته‌واو بوو.»

تلم له‌ زارم ده‌رینا و رامداشته لای ده‌رگه و قیژاندم «بو‌ ده‌ره‌وه.»
هه‌ر دوو له‌پێشدا له‌من زه‌ق بوونه‌وه، پاشان چاویان ده‌ دایکم بری که خۆی باوه‌شپن
ده‌کرد، ئەوجار له‌ تالیس رامان که له‌سه‌ر خۆ سی‌وی پاک ده‌کرد. دیسان له‌من زه‌ق بوونه‌وه.
له‌ میژ بوو فیژ ببوون له‌چ کاتگه‌لی‌ک دا "نا" نایسن. هه‌ردوو سه‌ریان خوار کرده‌وه. «ئیزمان
هه‌یه که —» «که ئیمیلی —»

په‌ریمه نیو قسه‌کانیان «بو‌ ده‌ره‌وه.»

دایکم زۆریاوه لای تالیس. «ته‌نیا به‌ دیتنی جازیک —»

تالیس گوتی «دوو جار.»

دایکم گوتی «ئیس‌تا هه‌رچه‌ند جار. خوالی‌خۆش‌بوو ئەگه‌ر زیندوو بووايه —»

چاوه‌کام لێک نا و ده‌ستم نایه سه‌ر نیوچاوانم، دیسان ده‌بووايه گوتبامه تالیس هه‌ق به
تۆیه؟ دووانه‌کان هه‌شتا هه‌ر له‌ دا‌لان بوون که له‌ زه‌نگیاندا.

«سلاو، پوره‌ نینا.»

«سلاو، پوره‌ ویولیت.»

«جلیکی چهن که‌شخه‌ت له‌به‌ر کردووه سووفی.»

«کاریکی زۆر باشتان کرد هاتن.»

چاكتان كرد هاتن؟ دايكم واى خو گرتبوو كه پيم و ابوو ههر ئيستا دەس به شهري دهكا و
ئاليس سپوه كهى نايه سهر دهورى. «نينايه؟ فره باش بوو»

دهنگى نينا له دالانهوه هات. «خانه خوئ له كوئى؟»

خۆم گهيانده دالان. ههرچى داوام كرد بچينه ژوورى دانيشتن، نينا گوتى «نا، دلّم بو
كوئيتى هيئزىل و گرتيل تهنگ بووه.» و له چيشتخانه وهژوور كهوت، «بهه بهه، خاتوون و
سكانيان و ئاليسيش ليڤهن، به خيرين، به خيرين.»

ئاليس به دهستى ئاوهلاوه بهرهو نيناو ويوليت چوو و ههر دووى له باوهش گرت و
رايموسين. دايكم سلاوى نيناى وهره گرتهوه. ويوليت چاوى به دهور و بهر داگيڤرا و گوتى
«چيشتخانهيه كى چهند خۆشه.»

ئاليس گوتيه نينا «ههر هه نوو كه به كلاريسم گوت دلّم بو نينا نيسكيكى ليها تووه.»
دايكم له من و نينا و ويوليت و دهو و ديوارى چيشتخانه موڤ بووه و ههتا پرسيم «ئهسكه مل
بو هه مووان ههيه؟» جاريكى دى زهنگ ليڤدرا و دهنگى ئارمينه و ئارسينه له دالانهوه بهرز
بووه.

«سلاو ئاپو ئيميل.»

«سلاو خاتوون سيمونيان.»

«ئيميلي ئهوه به ته ما بووين بيينه شوينت.»

«هه موو له چيشتخانهن.»

نه دهرهتتى بير كردنهوه م، بوو، نه بزاف. دايك و كوڤ له بهردهم دهرگهى چيشتخانه
ويستابوون.

بو چهند ساتى هه موو بيدهنگ بوون و ههر دهنگى ويوليت دههات كه له ژير ليپوهوه
ئاههنگيكي زه مزه مه ده كرد. توڤرى په نجه رهى كرد بووه و پشتى ده ئيمه كرد بوو و بوئى به گوله
نووكه كانه وه ده كرد.

يه كه م كهس كه وه قسه هات خوشكم بوو. رهق و تهق چوووه لاي خاتوون سيمونيان و
دهستى برده پيش. «ئيواره تان باش. ئه من ئاليس و سكانيانم، خوشكى كلاريس.»

دروانه كان كه له گهلا سووفى و ئيميلي له پشت ئيمه ويستابوون تريقانه وه و بهر له وهى
چاوم به چاويان بكهوى رايان كرد. ئه گهر ههله و مه رج ئاسايى بووايه. شيوه ي ئاسايى خو

ناساندنی ئالیس و قه لافه تی پان و پۆری له نك به ژن و بالا ورده لانه ی خاتون سیمۆنیان منیشی وه پیکه نین ده خست.

ئه وه ئالیس له گه ل ئیمیل تو قه ی ده کرد. «فره خوشحالم تاسه ی زیاره تی ئیوه و دایکی بهریتانم بوو. کلاریس زۆری تاریفی ئیوه ی کردوه».

ئه من که ی تاریفم کردوه؟ ئالیس بۆچی زه لام زه لام ده خو ی؟ ئه مرۆ ئیواره شار هه مووی له چیشخانه ی من دا کۆبوونه وه؟

دهنگیک گوتی «بۆنی ئه م گولانه چهند خوشه.»

هه موو لامان له په نجهره کردوه. ویولیت به فانیله ی سوور، دامینی چه رموی پف دراو و جووته گواره ی ئالفه یی پالی وه شپانه ی په نجهره دابوو. قژه کانی له ژیر رووناکیسه کی که له په نجهره وه هاتبووه ژوور کالتر دهینواند.

پاش ئه وه گشتیانم به یه کتر ناساند، خو لقم کردنه ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان گوتی ئه وه ده چوه بازاری کویتیه کان و له سه ر ریگه وه سه ریکیان لیره هه لینا، چون ئیمیل گه ره کی بوو شتیکم پێ بدا. ئه و جار سه ریک ی بۆ نینا له قاند و زۆریا وه لای دایکم که ئه وه خه ریک بوو شتیك بیرس.

ئالیس چاوی له ئیمیل و دایکی مۆر کردوه که هیچکام نه یاندى. دهستی خسته نیو قه دی نینا و به ره و ژووری دانیشتن چوو. چهن باش بوو دیتمی. ده بهر دابووم ئه وشۆ ته له فۆنت لی بکه م.»

دایکم به خاتون سیمۆنیان ده گوت «خوالیخۆشبووی باوکت له گه ل خوا لیخۆشبووی باوکت دۆست بوون. له شایى زه ماوه ندی ئیوه ش بانگیشتن کرابوو. دیاره ئه من نا، چونکو مندال بووم، به لام —»

دیسان خو لقم کرده ژووری دانیشتن. خاتون سیمۆنیان شتیکی له بن لیوه وه گوت و زۆریا لای کوره که ی. ئه منیش هه ره تر زۆریامه لای ئه و، چاوی هه ر تکمان به شوین نیگای ئیمیله وه ویل بوو تا گه ییه بهر په نجهره. ویولیت گولنه نوکیکی سپی له ده ستیدا هه لده سووراند و پیده که نی.

دایکم گوتی «مه خابن بۆ ئه و ده ربانه مه زن و که شخه یه که فرۆشتتان. دوینس ده مگوته

کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان گوتی «ئیمیل!»

دایکم گوتی «دهمگوته کلاریس —»

خاتون سیمۆنیان بهرزتر گوتی «ئیمیل!» زۆریا و له چیشتهخانه دهرکهوت. به دواى ئیمیل دا که دهکری بلّین به دواى دایکیدا رایکرد. منیش نهختی رامکرد. له جهرگه‌ی ریگه بهرتهسکه که دا گه‌پراوه بهسته که‌ی نیو دهستی بو لام راداشت. «دویینی سندوو قی کتیبه‌کام کرده‌وه —»

خاتون سیمۆنیان قیزاندى «ئیمیلی!»

دهستم درێژ کرد و بهسته‌کهم وه‌رگرت و چارم لیکرد و ههر که سه‌رم هه‌لینا کهس له هه‌وشه نه‌بوو و دهرگه ئاسنییه که کریاوه بوو. زۆریامه‌وه چیشتهخانه.

دایکم خه‌ریک بوو په‌رۆی به پیشخانه که دا ده‌یه‌نا. دایکم به پیتی عاده‌تی خۆی به په‌له کاری ده‌کرد، به‌لام ئەو کاتانه‌ی تووره ده‌بوو جو‌له‌کانی وه‌فیلمه کۆنه‌کان ده‌چوو، توندو پچر پچر. ویولیت ده دایکم رامابوو. که چاوی پیم کهوت گوتی «چهند به له‌ز کار ده‌کا. ههر به راست، جیناره‌که‌تان خاتوونیکى چ بچکۆله و خوین شیرین بوو، به‌لام ده‌تگوت له شتی تووره بووه، وه‌نیه؟»

دایکم رووی ده ویولیت کرد. «به‌لێ که تووره بوو. تووره بوو چونکو گوتم بو‌ئه‌وه ماله که‌شخه‌یه‌ت فرۆشتووه. تووره بوو چونکو ده سه‌ر له‌به‌ری ژيانى ده‌گه‌م و له نك من ناشی فیزو ئیفاده لێ بدا. تووره بوو چونکو گوتم ئەوده‌م شوی کرد ئە‌من منداڵا بووم. خو درۆم نه‌کرد.» پشتی ده ئیمه کرد و دیسان خه‌ریکی پیشخانه که بۆه.

ویولیت به زاری نیوه کریاوه‌وه بو ماوه‌یتی چاوی له دهستی دایکم کرد که زۆر به‌له‌ز به ده‌وری پیشخاندا ده‌گه‌را، پاشان بری له‌و قزه‌ی که ده‌م و چاوی گرتبوو لادا و گوتی «ده‌ی ده‌ی، ئەو له‌به‌ره‌وه تووره بوو.»

په‌رۆکه‌م له ده‌س دایکم وه‌رگرت و له‌گه‌ل ویولیت به‌رپمکرده ژووری دانیشتن که ته‌نیا مامه‌وه بو چهند ساتی ههر دوو دهستم خسته سه‌ر سه‌رم، پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم کیشا، ئە‌وجار فینجانه‌کانی قاوه خۆریم له‌سه‌ر سنیه‌که‌دا ریز کرد و قاوه جۆشم له‌سه‌ر ئاو دانا. حاله‌م هیچ خاس نه‌بوو، ماندوو و تووره و دل‌تیش ببووم. له ده‌س ئالیس؟ له ده‌س دایکم؟ له نینا که بی ناگاداری سه‌رو که‌لاره‌ی په‌یدا ببوو یا له ده‌س خۆم که بۆچی به شوین ئیمیل و دایکی دا رامکردبوو؟ قاوه هه‌لچوو و به لیوی قاوه جۆشه‌که دا سه‌ر ریژ بوو. هه‌رچی ئالقه‌ی

جەرگه‌ی قاوه‌که بچکۆله تر ده‌بۆوه، پشوووم سوارتر ده‌بوو. ریک لهو کاته‌ی دا که ده‌بووا ناووم کوژاندا‌باوه دوو ده‌نگ له‌گه‌ڵ یه‌ک کوتیان «دا III یه ئیزنه که —»

زۆریامه‌وه و قیژاندم «نا ئیزنتان نییه.»

به‌ده‌نگی فشه‌ی هه‌لچوونی قاوه وهرسووپام. روانیمه قاوه جۆشی نیوه به‌تال و ئوجاق گازه‌ده‌دم بووه و چاوه‌کانم لێک نا.

ده‌نگی ئارمینهم له‌دالانه‌وه بیست. «تووڤه بوو، چونکه قاوه هه‌لچوو.» ئارسینه گوتی «نا. له‌پێشدا تووڤه بوو پاشان قاوه‌که هه‌لچوو.» قاوه جۆشم له‌ژێر شیریه‌ی قاپشۆری سورده‌وه. دیسان قاوه‌م پیتوا، دیسان شه‌کر، دیسان ئاو.

که‌شه‌ف به‌ده‌سته‌وه که وه ژووڤه که‌وتم نالیس به‌نینای ده‌گوت «زه‌حه‌ته‌ی چی؟ هیه‌چ زه‌حه‌ته‌ نییه. هه‌ر ئیستا ته‌له‌فۆن له‌گارنیک ده‌که‌م.» چاوی پێم که‌وت و گوتی «پریار بوو شیو له‌لای یه‌که‌تر بێن. ته‌له‌فۆن له‌گارنیک ده‌که‌ی؟» نازانم چی له‌نیگای من دادی که گوتی «بو‌خۆم ته‌له‌فۆن ده‌که‌م.» و چوویه‌ دالان.

فینجان‌ه‌کانی قاوه‌م له‌سه‌ر میز ریز کرد، له‌پال‌نینا دانیشتم و هه‌ولم دا گوێی لی بگرم بزایم چ ده‌لی. دایکم له‌سه‌ر لیوی یه‌کێ له‌ئه‌سکه‌مله‌کانی چیشته‌ خۆری دانیشته. لیوه‌کانی توند به‌یه‌که‌وه نابوو و زه‌ق ده‌فه‌رش رامابوو.

ئالیس زۆریاوه ژووری «گارنیک گوتی سه‌رمای لێداوه، ده‌ترسی لێی بگرینه‌وه. گوتی پێویست به‌نیگه‌رانی نینا و ویولیت ناکا. گوتی خۆش بن. هه‌ر به‌راستی می‌تێکی فره‌له‌به‌ر دلانه.» پاشان رووی ده‌من کرد. «بچۆ ئه‌ولاتر. کارم به‌نینایه.»

هه‌تا ویستم هه‌سته‌مه‌وه، ده‌نگی هه‌راو هوریا له‌دالانه‌وه هات. پاشان ته‌قه‌ی داخرانی ده‌رگه‌و شکانی شووشه، ئه‌وجار زیقه‌ی سووفی «ده‌ستم، ئای، ده‌ستم.»

هه‌موو رامان‌کرده‌ دالان. به‌رده‌نوسی سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگه‌ی ژووری ئارمه‌ن شکابوو و وردکه شووشه‌ ژابوو یه‌ سه‌ر عه‌ردی دالان. سووفی جومگه‌ی ده‌ستی گرتبوو و ده‌یزیقاند و دووانه‌کان هاواریان ده‌کرد «سووفی ده‌ستی بری.»

هه‌ناسه‌م لی برأ، «نه‌کا ده‌ماری ده‌ستی به‌سته‌زمانه‌ پچراپی؟»

نینا چنگی له‌باسکم داگرت. «یا هه‌زه‌ره‌تی مه‌سیح! دیتت چ قورپێکم وه‌سه‌ری بوو؟»

ئێستا چ بکه‌م؟»

سووفی دوو قهد ببۆوه و جومگه‌ی دهستی بهر نه‌ده‌دا و یه‌کپشوو ده‌یقیژانده. دووانه‌کان یه‌کتریان له‌باوه‌ش گرتبوو و ده‌گریان و دایکم لیگدا لیگدا روومه‌تی خۆی ده‌رپی و ده‌یگوت «شه‌یتان به‌له‌عنه‌ت.»

نالیس که‌چاوه‌روانی لینه‌ده‌کرا به‌و قه‌لافه‌ته‌زله‌یه‌وه به‌تاو رایکرد، دهستی سووفی کپشا و قیژانده «به‌ریده‌بزائم چی‌لیهاتوو.»

هه‌موو بۆ‌ساتی بیده‌نگ بوون و نالیس جومگه‌ی سووفی هه‌لیناوه. به‌چه‌شنی که‌شوینی چکۆله‌ی براوم له‌سه‌ر جومگه‌یدا دی.

نالیس داهاته‌وه و زه‌ق ده‌ده‌م و چاوی سووفی راما. «پیری‌مشکیکیان هینا نه‌خۆشخانه که‌هه‌ر نه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هاتبوو، نه‌گه‌ر گوتت چی‌لیهات؟» و سووفی که‌به‌چاوانی فرمیسکاوی له‌نالیس ده‌روانی، نالیس گوتی «مرد» و له‌پینکه‌ینی دا.

نینا باسکمی به‌ردا، چوو سووفی له‌باوه‌ش گرت و گوتی «خوایه‌زۆر شوکر.»

دایکم وازی له‌خۆدان هینا و گوتی «خوایه‌شوکر.»

له‌دلی‌خۆمدا گۆتم «خوایه‌شوکر.»

سووفی ده‌م و لووتی تیکنابوو، دووانه‌کان له‌باوه‌شیان گرت، گوتی «ئ‌هه‌ه‌ی!»

نالیس هاته‌لای نینا. «تیستا کلاریس پاقرژی ده‌کاته‌وه. وه‌ره‌تا پاشماوه‌که‌ت بۆ‌بگپرمه‌وه.» و دهستی نایه‌ژیر هه‌نگلی نینا.

سووفی که‌دیتی دایکی خه‌ریکه‌ده‌روا دیسان دهستی به‌گریان کرده‌وه.

چوومه‌هه‌مام. قه‌فه‌زه‌ی ده‌رمانه‌کام کرده‌وه. شووشه‌ی "دیتۆل" و په‌مۆم ده‌سدایه‌و زۆریامه‌وه‌دالانی. سووفی هیشتا هه‌ر ده‌گریا. نینا دیسان له‌باوه‌شی گرتبوو. دووانه‌کان به‌ره‌و رووی ده‌رگه‌ی داخراوی ژووری ئارمه‌ن هاواریان ده‌کرد. «خه‌تای تۆ‌بوو.» ئارمه‌ن له‌پشت ده‌رگه‌وه‌ده‌یقیژاند «به‌من چی؟» و دایکم ده‌یقیژانده‌سه‌ر منداله‌کان «بی‌ده‌نگ.» و یۆلیتم دی که‌ده‌رزله‌یه‌کی سه‌ر به‌موو رووی به‌ددانییه‌وه‌گرتبوو و سه‌ری له‌به‌ر نه‌ینووک راس و ریس ده‌کرد. له‌و‌ماوه‌یه‌دا له‌کوئی‌بوو؟

نالیس قیژانده‌یه‌سه‌رم «زوکه، ده‌ی. ئه‌و‌فسه‌فسه‌ت له‌چیه‌یه.» دیتۆل و په‌مۆی له‌ده‌ستم رفاند.

ده‌رگه‌ی مال‌کراوه‌و ئارتووش و ئیمیل وه‌ژوور که‌وتن.

ئارتووش دەستى پىكرىد كە «گوتمان بەر لە شىۋو خواردن دەستىك شەترەنج —» دەتگوت ئىمىيل بىرمى خويندۆتەو گوتى «دايكم سەرئىشەكەي گەبىيە ئەوپەرى خۆى و — نەچووينە بازارى.» پاشان ھەردوو لە شووشەكانى سەر عەردىيان روانى.

سووفى بە دىتىنى تەماشاشچىيە تازەكان ديسان گريا بوو و ئاليس شوينە بريندار بوو كەي بە پەلە دەشوردەو، نينا و دووانەكان و دايكم ھەموو بە يەكەو ھەرداۋەكەيان دەگىراۋە.

چاوم بە ويوليت كەوت. بزەى ھاتى و دەرزيلەى سەرى لە زارى كەوتە خوار. دەستى بە زاربيەو گرت و گوتى «ۋەى!» پاشان داھاتەو دەرزيلەى ھەلگرتەو. لە درزى فانيلە پىسىر كرياۋەكەيەو، ژير كراسە تۆرپيە رەشەكەيىم دى. گوتم «ئەو پىستە چەرموۋەى.»

خەرىكى خاوين كەردنەۋەى پەلەكانى ئۇچاقگاز بووم و بىرم لەو دەكردەو كە شىۋو بۆ ئەم ھەموو خەلكە چ لىبىنىم و جا باشە بۆ دەبى بۆ ئەم ھەموو خەلكە شىۋو لىبىنىم و ئاليس بە چ ھەقى لە خۆو خەلك بانگىشتن دەكاتە مالاھ من و نارمەن چيەتى و دووانەكان بۆ ھىندە ھات و ھاوار دەكەن و نينا بۆ وا بەرز پىدەكەنى كە ئارتووش لە پشت سەرمەو ھە گوتى «بۆ شىۋو چىمان ھەيە؟»

پەرۆكەم تورور داپە نىۋو قاپشورى و گوتم «ھىچ، برۆ لە "ئەنىكس" چىشت بكرە.» لە پىشدا پىي سەير بوو. دواپە واى بۆ چووم كە پىي خۆشبوو. گوتى «خۆرىشتى ئانىكس خراب نىيە.» پاشان دەتگوت وەبىرى ھاتەو كە بۆ خۆى ئاراي لەگەل چىشتى تىش نايە. «"فىش ئەندچىپس" ىش دەكرم. چەن كەسەن؟ ھەنووكە دەژمىرم.» و لە چىشتخانە چۆ دەرى.

مىندالەكان ناشقى ماسى برىشتە و پەتاتەى سووركرادەى رەستورانى ئەنىكس بوون. خۆم چەند جار بۆم دروست كەردبوون. بەلام ھەموو جارى لووتيان تىكنابوو كە «ۋەك ھى ئانىكسى خۆش نىيە.»

شۆقرىت دواى چەند چركە سات ناز و نوز. ھەلبوو و ۋەرىكەوت و دايكم لە چىشتخانە ۋەژورور كەوت. «كەۋابوو ئاغاي موھەندىس لە خۋاى ويستوۋە ۋەدواى چىشتى دەرى كەوتوۋە. ۋەنىيە؟ بىشك بە تەماى كەبابى توركى بازارپىشە، ھەم! يا سەمبوسەكە ھەزار مېش و مەگەزى لەسەر نىشتوۋە، ئاخ!»

ويوليت سەرى لە چىشتخانە ھەلئىنا. بە بەندى ژير كراسەكەيەو خەرىك بوو. «گوتيان چىشت لە "ئانىكس" دىنن. دوى شەو لەگەل نينا و گارنىك چووينە "ئەنىكس" پلاۋى خۆرىشت كاريمان خوارد. زۆر خۆشبوو.»

دايكم ههروهك ئەوه بيهوئى بهژنى ويوليت به دروستى ئەندازە بگرئ، هەر له نووكى قژيبهوه كه پيدهچوو به نانقەست شيواندووويهتى، هەتا نووكى پيلاوه پانيه بليندهكانيبهوهى سهير كرد و گوتى «"ئەنيكس" نەك ئانپكس. چيشتهكەشى بۆ ئەوانەى چيشتى مالىيان نەخواردووە خۆشە.» و بەرزتر و قائمتر له دووجارى پيشتر "هم" و "ئاخ"ى كرد و له چيشتخانه وەدەرکەوت. ويوليت پيکەنى «ئينگليزييهكەى من جيى شەرمەزاريبه» پاشان گوتى «ئەوه سالاد دروست دەكەى؟ يارمەتيت بدەم؟»

ئەگەر کاتيکى تر بووايه بيشك دەمگوت «زەحمەت مەكيشە، خۆم دروستى دەكەم.»

کاتيکى تر نەبوو. پيووازيكى درستم لەسەر ميژر دانا و گوتم «پاژى بکە*.»

٢٦

رۆژم پيس لى هەلات.

هەتا ئارتوش پرسى «چاويلکەمت نەديوه؟» گوتم «لەنيو چاوانميان نەنووسيوه. "بەرپرسى دۆزينهوهى کهلوپەلى ونبوو."» ناوم نەمابوو که بۆ زەنگى پشوووانى مندالان بابۆله دروست بکەم. پوولم پيدان بسکويت بکرن و چاوى دووانەکان که گەشايهوه گوتم «چيپس و گەندەل مەندەل نەکرن، تەنيا بيسکويت ، ئەويش دواى فراوين.» و هەولم دا بيرم کهويتەوه شيوخۆرى قوتابخانە ئەو رۆژە بەرنامەى چيشتى چيبه و مندال پييان خۆشەيانا. بەرنامەى شيوم وەبیر نەهاتەوه و لەجياتى ئەوه کهوتەمە بير قسەى نينا که ئەگەر بۆ ويئە گوتم «قوتابخانە ئيمپرۆ خۆراکى ماسى هەيه، مندال ئارايان لەگەل نايە،» لووتى تيك دەنا که «پيم خۆشە، پيم خۆش نيبه يانى چى؟ مندال دەبى رابى هەرچى لەپيشياندانا بيخوا.» داويىنى ساکۆى ئارسينەکه قەد بپۆه راستم کردەوه و گوتم رەنگە هەق بە نيناش بى.

ئارمەن ئەسکناسهکەى نايە گيرفانى و بى ماللاوايى له مال وەدەرکەوت له دويئيوه چەند جار لەگەل دووانەکان بە دمەقال* هاتبوو، لەگەل من و باوکى نەئاخۆتبوو و هيچيشى نەخواردبوو. وازى ئەوهم نەبوو وەبیری بيئمهوه که نەکا بۆ نانى لەواش لە قوتابخانە بچيئە دەرى.» کورەکانى دەبیرستانى دەيانگوت «خۆراک لە مالهوه ئانين کارى مندالە وركانه.» و

بۆ ئەو ەى مندال ئەبوونى خۇيان بە سبوت بگەيەنن، ەەر رۇژەى يە كيك مەعمور دەكرا خۇ
بدزىتەو ە و بچى لە نانەواخانە نانى لەواش بکړئ. ەەر خوا دەزانئ ئەمن بۆ ئەم کارە چەند
جار چووبوومە دەفتەرى قوتابخانە و ئارمەن بەلئىنى دابو ئەمکارە نەکاو ەەر کردبووشى.

دەس لەنئو دەستى دووانەکان چووينە ەوشە. لە جەرگەى رىگە بارىکە کەدا پرسىم
«ئەوجار چ بوو؟» و ەىمام کردە ئارمەن کە پشتى لە ئىمە دابوو و دەرگە ئاسننپە کەى
دەکردەو. دووانەکان چاويان لە يە کتر برى، پاشان چاويکيان لەمن کرد، ئەوجار شانيان
هەلتەکاند کە «نازانين.» گوتم «چونکە ئىمىلى دوى شەو نەهات؟» ئەوجارە بئ ئەو چا و لە
يە کتر بکەن ەولياندا پىنە کەنن.

پاسى قوتابخانە مندالەکانى سوار کرد و وەرپىکەوت و دەنگى دوور و دوورتر بۆو. دەرگەى
ئاسنم پىو ەدا، بە رىگە بارىکە کە دا تىپەرىم و چوومەو ە مال و ويستم دەرگە داخەم و
پشووپە کى باشى بۆ بدەم کە «هەتا ئىوارە تەنىام.» دەنگى سلفى کزى شوڤرلىتم بىست.

هەلتەبوونى شوڤرلىت بەشپىک لە بەرنامە نەگۆرەکانى ئىمە بوو. ئارتووش کاپوتى
هەلدپىناو ە دە جەرگ و ەناو ە رزىو و ژەنگ گرتوى ماشىن رادەما. پاشان خۇى بە شىلانک
گەلپک خەرىک دەکرد کە نەمدەزانى چى بە چىو ە دەلکىنئ و دلئىابووم ئارتووشىش نازانئ.
لئىم دەپرسى «هەلتەبوو؟» ئارتووش دەىگوت "هوم" بۆ چەند ساتئ لەگەلئ دە ماتۆرى
ماشىن رادەمام و پىم وابوو «ەەر و ە نەخۆشە دەچوو کە بە زەبرى داو دەرمان و سرۆم
زىندوويان راگرتوو.» دەمگوت «تاکسى بانگ بکەم يا تەلەفون لە ئاغا سەعید بکەم؟»
ئەگەر دەرنگى بووايە دەىگوت «تاکسى» وەک برىنگەرىک کە بە پەرستار بلئ "مقەست." و
ئەگەر پەلەى نەبووايە و ماشىننىش رەزايەتى نەدابا ەتا تامىرگا بە قۆرتە قۆرت برؤا دەىگوت
«تەلەفون لە ئاغا سەعید بکە.» وەک برىنگەرىکى کە بە پەرستار بلئ خوئىنى پئ بدەن.

ئاغا سەعید لە نزيك سىنەما خورشىد تامىرگاى ەبوو، ەهرکات ئارتووش و شوڤرلىتى
دەدى پىدەکەنى. دەستە رەشەکانى دادەنايە سەر قژە لوولەکانى و دەىگوت «شىوى گيان
دىسان خرا بوو؟» ئاغا سەعید ەموو جارى کە دەهاتە سەر شوڤرلىت، دوور لە گوئى
ئارتووش پىئ دەگوتم «خاتوون موهەندىس، ئەگەر ئەتۆش — بىهخشن ەا! — وەک
خاتوونەکانى تر پرتە و بۆلە بکەن بە گيانى شوو ەکتان، بئ گومان ئاغا موهەندىس
ماشىننىکى تازه مؤدیل دەکړئ.» کاتئ دەمگوت «ئاغا موهەندىس خووى بەو ماشىنە
گرتوو» ئاغا سەعید سەرى با دەدا و لەبنەو ە دەىگوت «راستىيە کەى سەر دەرى لە کارى تۆ

و ناغا موهه نديس دهرناكم. مشته رييه كاني كۆمپانياي نهوت هه تا تهق و توقيك ده بئى و مووچه زياد ده بئى و پله ده چيته سهر، يه كه م كارتيكي كه ده يكه ن گۆرپنى مال يا ماشينه به لام ئيئوه گه ل — « شه بهت يا چاييم بۆ ده برد و ده مگوت «پله و مووچه چى به مال و ماشين داوه؟ شه بهت يا چايه كه ي فر ده كرد و ده يگوت «نيه تي؟»

له برى چوون له پال ماشين ويستان و به شدارى له بهرنامه ي هه موو رۆژه دا، پالم وه ديوارى دالاندا، چاوه كانم ليك ناو بهرز گوتم «خوايه، هه ليكه ي.» گه ره كم بوو ته نيايم. پيم خۆش بوو زوو ته نيايم. سهرم ده يه شا و وازى هيچم نه بوو.

به دهنگى وه كار كه وتنى ماشين چاوم هه ئينا، به لام هه تا ئارتووش دهنده ي نه گۆرپى و پاشه و پاش له كارپيژ وه دهر نه كه وت و له شه قامدا نه زۆرپياوه و دهنگى ماشين دوور نه كه وتوه نه مگوت «خوايه، سوپاس.»

چوومه چيشتخانه، له پشت ميز دانيشتم و به سه رخۇمدا گوراندم «هيچ ده زانى چته؟» ده سمال كاغه زيبه كم له قوتوه كه دهر كيشا و نامه سهر چاوه كانم و كه وتمه وه بير باوكم.

ئهو كاتانه ي حالتم زۆر تيك ده چوو باوكم وه بير ده هاته وه. ئهو ده مانهش كه حالتم خاس ده بوو وه بير باوكم ده كه وتمه وه. وهك ئهو كاتانه ي كه چله گياييكم ده ئاوى دهنه ريشه ي دهرده كرد يا چيشتيكي كه يه كه م جار ليمنه نا به تام و چيژ ده بسوو يا ئارمه ن نمره ي باشى وهرده گرت، به ورد كردنى ده سمال قاقه زيبه كه وه خهريك بسوم و بيرم بۆ ئه وه چوو كه بۆ هه ميشه ئه وكاته كه ناره حتم يا خۆش حالتم باوكم بير ده كه وتيته وه؟

سهرم هه ئينا روانيمه دوو ويئنه گه رييه كه ي كه له دهرگه ي سه لاجه م دابوو. يه كيان هى دووانه كان بوو. ديارى رۆژى دا يكي پاره كه. دل و گولگه لى مه زن و ره نگا وره ننگ كه له جهرگه ي هه ركام دا نووسيبوو يان «خۆشان ده ويى.» دووه مى ويئنه گه رى ئارمه ن بوو. هى ته مه نى چوار، پيئنج سالى. به ئاو رهنگى زهرد ويئنه ي ئافره تيكي كيشا بۆوه. ئالقه يه كى سه وز ده نيئو ده سته كاني ئافره ته كه دابوو كه شيوه ي ده سته نه ده دا و زۆرتر وه سه ريكي دوو چاو ده چوو. كاتى پرسيبووم «چيت كيشا وه ته وه؟» گوتبووى «دايكم كه ئارمه نى ده باوه ش گرتوه.» ده ستم له ژيژر چه ناگه نابوو و چاوم له ويئنه كه ده كرد و ده مگوت «ئيدى هيچ كات به م شيوه له باوه شت ناكرم.»

چاوم به پيشخان كه وت و به سته كه م دى. ئهو به سته يه ي كه ئيميل سيمونيان رۆژى پيشتر، كه خۆم و خۆى له هه وشه دا به دواى دا يكي دا رامانده كرد وه ده ستمى دابوو. بۆ هه تا ئيستنا

وهبیرم نه هاتبۆوه؟ بهسته كهه دهسدايه و چوومه ژووری دانیشتن. لهو هه‌للا و بگری ئیواره‌ی دوینێ و دوێ شهو له‌بیر کردنی سه‌یر نیه.

له‌نیو راحه‌تی چه‌رمی دا دانیشتم و کردمه‌وه. یه‌کێ لهو کتیبانه‌ی ساردۆ بوو که گوتبووم نه‌خویندۆته‌وه. له‌ سه‌ره‌وه‌ی یه‌که‌م لاپه‌ره‌یدا نووسرابوو "بۆ کلاریس، که ده‌شیم گه‌لیک رۆژان گوێ بۆ قسه‌کانی شل بکه‌م".

کتیبه‌که‌م وێک نا. ژوور زۆریش فینک نه‌بوو، به‌لام سه‌رمام بوو. دیسان کتیبه‌که‌م لێک کرده‌وه و رسته‌که‌م خوینده‌وه. تلم به‌ سه‌ر نووسراوه‌که‌ دا هیتا. خه‌تیکی زۆر نه‌رم بوو. یه‌که‌ده‌ست و یه‌که‌ راده و خوار. خه‌ته‌ هه‌رمه‌نییه‌که‌ی خۆم رێک بوو. پیتسه‌کانم یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌نوسوی "O" یه‌که‌نام وه‌ک چوارگۆشه‌گه‌لی بچکۆله‌ بوون. خه‌تی ئیمیل خواری و خێچی یه‌که‌ راده و به‌ یه‌که‌وه‌ لکاو و نه‌رم بوو.

بێ حالی و بیوازی ورده‌ ورده‌ به‌سه‌ر چوو. وه‌ک ناو که‌ هیور هیور بکوێ و بیته‌ هه‌لم. هه‌ستم به‌ سووکنایی کرد. هه‌ستم کرد حال‌م باش بووه. به‌ خۆم گوت «یانی قسه‌کانم بۆ نه‌و باش بوو؟ واته‌ وازی به‌سه‌ر نه‌چوه؟» وه‌بیر ده‌سته‌که‌ی که‌وتمه‌وه‌ که‌ نابویه‌ ژیر چه‌ناگه‌ی و کات ژمی‌ره‌که‌ی به‌ندیکی چه‌رمی سپی پێوه‌ بوو. له‌ هه‌وشه‌دا دوو بۆق به‌ نۆره‌ ده‌یانقپران‌د. چاوم ده‌ په‌نجه‌ره‌ پری. به‌ خۆم گوت «به‌لکو‌ ئه‌م دووانه‌ش پێیان خۆشه‌ ده‌گه‌ل یه‌که‌تر باخۆن.» ده‌تگوت گۆله‌کانی پشت په‌نجه‌ره‌ سه‌ریان بۆم ده‌هه‌ژان‌د.

کتیبه‌که‌م وه‌رسوو‌راند و پشت به‌رگه‌که‌ییم خوینده‌وه. کورته‌یه‌که‌ له‌ بابه‌تی چپۆکه‌ که‌ بوو. می‌رێک له‌ سه‌رده‌می گه‌نجیه‌وه‌ کی‌ژیکێ خۆش ده‌وێ و ته‌نیا ئاواتی گه‌یشتن به‌ کی‌ژه‌که‌یه‌. هه‌نوکه‌ تێکه‌لاوی دۆزگه‌لی سیاسی بووه‌ و له‌نیوان هه‌لبژاردنی ئه‌وین و خۆی گوتنه‌ی ده‌ره‌سته‌ییه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی دا دردۆنگه‌. هاته‌م لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م و جارێکی تر رسته‌که‌ی ئیمیلم خوینده‌وه. لاپه‌ره‌م هه‌لدايه‌وه، گه‌مه‌ پاژی یه‌که‌م و ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ کرد. می‌ری چپۆک هیتا هه‌ر له‌ دردۆنگیدا بوو و کی‌ژه‌ بۆ قانع کردنی ده‌ستی ده‌دایه‌ هه‌ر فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌که‌ که‌ ته‌له‌فۆن زه‌نگی لێدا. چاوم له‌ کات ژمی‌ره‌که‌ کرد و متمانه‌م نه‌کرد. دوا‌ین جار که‌ هیتنده‌ به‌ دووردریژی، یه‌که‌بین و یه‌که‌ پشوو و بێ نیو‌پر خویندبوومه‌وه‌ که‌ی بوو؟

گارنيك گوتەنى، ماتۆرې نينا وەك ھەموو دەم دايسا و دەنگى زەنگولەناسا. «ئەمن كە ھېشتا ھەرەك گىتۆم. ھەر بەراستى مەبەستەكە وەرەست گەرەوھ يا ئاليس ديسان سواری خەيالەت بوو؟ ويولیت ھەرەك گوتی لی بوو گوتی ھەر لە سەرەتاوھ ديار بوو يووپ كەيفی به ئاليس دەھات. ئەى ئیمە ھۆشمان لە كوئى بوو؟ چا و ئەمن كە پپوھ بووم بۆ ويولیتی پئى بلیم، دەى جا، بئى جیش نەبوو. ئاليس فەرتر بوو.» قاقا پیکەنى. پاشان دەنگى ھیناخوار و دەستی بە سرتە سرت کرد چەند جار بیستم گوتی «ئیمیل سیمۆنیان» و تا گوتم «چیت گوت؟» بە دەنگى بەرز گوتی "ھېچ، ئەورۆ ئیوارە دئی سەریكى بازارى بدەین؟ سووفى جەنەى كالأى بیپەى* گرتووه." و بئى ئەوھ دەرفەتم بدا بلیم دیم یا نایەم گوتی «كەوابوو ھەتا ئیوارە مالاوا. ويولیت سلاوى دەگەیاندى. تا ئیوارە مالاوا.»

ئەوھى كە ئاليس رووداویكى كە ھېشتا نەریسرابوو نە پپچرابوو بۆ ھەمووان بگپرتتەوھ شتیكى سەیر نەبوو. بەلام نينا لەبابەت ئیمیلەوھ چى گوت؟ بۆ سرتە سرتى بوو؟ بۆچى گوتى دوایە دەیلیم؟
چوومە ھەوشەى پشتمەوھ.

سەریكى سەوزیە چاندرارەكەم دا و چەند دانە تەماتەم لیکردەوھ. سەرم ھەلینا و چاوم لە دارمۆرتك برى دوو ھیلانە پاسارى لەنیوان لقە دارەكاندا ديار بوو. پاساریەكى گۆشت و خرپن فریبە یەكێك لە ھیلانەكان. شتیكى بە دندووکیبەوھ بوو. دەنگى جیوھ جیویكى نزم لە ھیلانەكەوھ ھات. پیم وابوو دانەویلەى بۆ بەچكەكانى برد. ھەوا گەرم بوو و گشت شوینی بیدەنگ زۆریامەوھ ژوروى. لەژیر لیوھەو گۆرانیم دەچرى.

بۆ بەرشىوى مندالان خۆیان گوتەنى ساندویچى "پەنیری نیوفیر" م دروست کرد. رۆلى پەنیری وەرەقەبیم لەسەر كوتەنانان رۆکرد و نانەكەم خستە نیو فیتر. چاوەروانى بریشتە بوونی نانەكان و تەوانەوھى پەنیرەكەمام، خۆم بە خۆم دەگوت تا نیستا چەند جار بەرشىو؟ چەندجار فراوین؟ چەند جار شپۆم دروست کردووه؟ جیرەى دەرگە ناسنیبەكە و دەنگى راكردنیان لە رینگە باریکەكەوھ ھات.

سووفى گوتى «دايكم گوتى بيمە مالى ئپوھ. ئیستا خۆشى دئ.»

گوتم «دەست و چاویان بشۆن، بەرشىو بخۆن و بۆ كلاسى پیانۆ تەیار بن.

نارمینه گوتی «چهن خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
 نارسینه گوتی «زۆر خۆش ده‌بوو سووفیش له‌گه‌لمان هاتبایه کلاسی پیانۆ.»
 هه‌ردوو روویان ده سووفی کرد. نارمینه گوتی «له‌ده‌س فارسی ئاخۆتنی میس جوودی —
 «نارسینه رسته‌که‌ی ته‌واو کرد.» (ده‌مری له پیکه‌نینیان.)

بانگم کرد «نارمه‌ن، به‌رشێو.» له‌ پشت ده‌رگه‌ی ژووره وه هاواری کرد «برسیم نییه.»
 کیژه‌کان سه‌بریکی پیکه‌نین و هه‌تا چاوم لی‌کردن نارمینه گوتی «به‌خوا ئیمه‌ نازانین، به‌لام
 — «نارسینه درێژه‌ی پیندا «به‌لام بیستمان له‌گه‌ل ئیمیلی ناشتی بۆته‌وه.» سووفی گوتی
 «ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه نه‌بێ.» هه‌رسێ پیکه‌نین. به‌ره‌و ده‌نگی زه‌نگی ته‌له‌فۆنه‌که‌وه چووم.
 خاتوون سیمۆنیان گوتی ئیمیلی کلاسی پیانۆی هه‌یه و له ئیمیل — ی بیستووه که
 دووانه‌کانیش کلاسی پیانۆیان هه‌یه و ئیمیلی هاوهرپێی دووانه‌کان بیته کلاس چونکو ئیمیل
 کاریکی بۆ هاتۆته پێش و دره‌نگ دیته‌وه مال و بۆخۆی پشتی دیشی ناتوانی ئیمیلی
 بگه‌یه‌نه‌تی. نه "تکا ده‌که‌م"، نه "ئه‌گه‌ر بۆتان زه‌حه‌ت نییه"، ته‌نانه‌ت نه سلاو و
 مالاوایه‌کی به‌ری و جی.

هه‌یشتا به‌ ته‌واوی گووشیه‌که‌م دانه‌نابوو که نارمه‌ن له ژووره‌که‌یه‌وه ده‌رپه‌ری. "بچمه
 شوین ئیمیلی؟" برۆیه‌کام که هه‌لته‌کاند وه منه من که‌وت. «ئه‌ه‌شته — ئیمیلی له پاسدا
 گوتی کلاسی پیانۆی هه‌یه و وانیکه — ئه‌من لی‌پرام دیسان فیره پیانۆ بم.» پیش خواردنم
 له‌به‌ر بێ شه‌رمی خاتوون سیمۆنیان له‌بهرچوو و به‌ بینه‌ی سه‌رو سه‌گوتی نارمه‌ن پیکه‌نین
 گرتی. هه‌ر له‌و کاته‌دا نینا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ی کرده‌وه. «وه‌ی! وه‌ی! برژام له‌ گه‌رمان.» نارمه‌ن
 سلاوی کردبوو یا نه‌یکردبوو به‌ نیوان هه‌ردوو کماندا تی‌به‌ری و له‌ ده‌رگه‌ چووه‌ ده‌ر. هه‌یشتا
 نه‌گه‌یشتبووه به‌ر ده‌رگه‌ی هه‌وشه‌ هاواری کرد «له‌ ئیزگه‌ دا چاوه‌ڕێتاین.» نینا چاوی له‌ من
 کرد. «ئه‌وه‌یان چی لینه‌اتووه؟» چاوم ده‌سپه‌سته‌ بری. «ناشق بووه.» چاوه‌ڕێی قاقا‌که‌ی بووم
 به‌لام ته‌نیا سه‌ری هه‌ژاند. «هه‌رده‌لێی ئه‌م رۆژانه شتیکیان تی‌که‌ل ئاوی شار کردووه.» روو
 وه‌و چێشتخانه‌ هاوارم کرد «مندالینه‌ وه‌رێکه‌ون.»

ئیمیلی فانیله‌ی چه‌رموو و شالواری رشی پۆشیبوو و کتیبه‌ نۆته‌کانی به‌ سنگیه‌وه
 گرتبوو سه‌ری به‌ر دابۆوه و پالی وه‌ میله‌ی نیشانه‌ی ئیزگه‌وه دابوو. به‌ریدیکی بچکۆله‌ی به
 نووکی پیناوه‌که‌ی ده‌هینا و ده‌برد. قۆه‌ ساف و لووسه‌ درێژه‌که‌ی به‌ ده‌موچاویدا کشابوو.
 نارمه‌ن به‌ پێش ئیمیلی دا ده‌هات و ده‌چوو و ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شاند و قسه‌ی ده‌کرد و هه‌ر

که نیمه گه‌یشتینی بیده‌نگ بوو. نیمیلی خیرا سه‌ری به‌رز کرد و سلّوی کرد. قژه‌کان به دوو لا جانگیدا* شوژبووه. نینا گوتی «مندالیککی چهنده ناسک و نازداره.» له دلّی خوّمدا گوتم «مندال؟» نیمیلی بۆ چهند ساتی چاوی لی‌کردم. بۆچی هه‌ستم کرد بیرمی خویندۆته‌وه؟ نیوهی قژه‌کانی وه‌پشت گوئی داو پی‌که‌نی. پی‌که‌نینیککی شیوهی پی‌که‌نینی دووانه‌کان، نه‌وکاته که شتیکیان ده‌خواست.

پاس گه‌یشتی. ده‌گه‌ل سوار بووم شوّفیر سلّوی کرد. به دیتنی سه‌رم سوپما، «سلّو تاغا عه‌بدی. ته‌تۆ له خه‌تی پالآتنگه کارت ده‌کرد؟» پی‌که‌نی. «بچ بکه‌م خاتون؟ پیشکه‌وتووین. ته‌تۆ چاکی؟ سلّامه‌تی؟ له‌گه‌ل زه‌همه‌ته‌کانی نیمه؟» گوتم «زه‌همه‌تی چی؟ مندال‌که‌باشتر بووه؟»

مندال‌که‌کان یه‌که به یه‌که گوتیان «پاس» و به پیش شوّفیردا تیپه‌پین. تاغای عه‌بدی پی‌که‌نی و گوتی «پیرۆ مسافری تارانیم هه‌بوو. بیستی که مسافره‌کانی کۆمپانیای نه‌وت شتیکی ده‌لّین و پولی بلّیت ناده‌ن، له‌باتی «پاس» گوتی «ماس.»

پی‌که‌نین و تاغای عه‌بدی دوگه‌ی داخستنی ده‌رگه‌ی لیدا و رووی ده‌من کرد. «زۆر شوکر مندال‌که‌باشتره. هی‌نامانه‌وه مال. خاتونی خوشکتان خوشه‌ویستییه‌کی زۆری نواند. سوپاس.» نینا له پشت‌وه‌سیخورمه‌یه‌کی تی‌کوتام. «ده‌پرۆ ده‌ی.»

ته‌نیا چهند که‌س ده‌پاسه‌که‌دا بوون. سووفی و دووانه‌کان چونه‌بنه‌بانی پاس. ئارمه‌ن و نیمیلی له‌سه‌ر نه‌سکه‌ملی پشت شوّفیر دانیشتن و نینا پالیدامه‌لای نه‌سکه‌ملیککی دوور له مندال‌که‌کان. نه‌وه ده‌مگوت «زارۆکه‌که‌ی ناساز بوو. به نالیسم گوت که نه‌خوشخانه —» نینا په‌رییه نیو قسه‌که‌م. «باشه، نه‌گهر ته‌تۆ له‌گه‌ل گشت شوّفیر و باغه‌وان و لوله‌کیشه‌کانی کۆمپانیا دۆست نه‌بووبای و به هه‌موویان رانه‌گه‌یبای، رۆژمان لی‌ نه‌ده‌بووه؟» چاویکی له‌پشته‌وه کرد و سه‌ری هینابن گویم «باسی جیناره تازه‌که‌تم بۆ بکه. مه‌گین ناوی سیمۆنیان نییه؟ مه‌گین هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌مردووه؟»

بۆ چهند ساتی چاوم لی‌کرد. بۆ زووتر له مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌گه‌یشتبوم؟ نیستا تی‌گه‌ییم بۆ یه‌گجی وازم به‌سه‌رچوو؟ هه‌وا بۆچی هی‌نده گهرم بوو؟ بۆ نه‌ده‌گه‌یشتینی؟

ماله‌ میس جوودی له بوواره‌ی باشوور بوو، تا گه‌یشتینه ئیزگه‌ی ماله‌که‌یان، هه‌رچی له‌مه‌ر دانیشتووانی جی چوار ده‌مزانێ به نینام گوتبوو. به‌ر له‌وه بگاته ئیزگه‌ وه‌ستام، زه‌نگی دابه‌زینم لیداو به نینام گوت هه‌تا کلاسی مندال‌که‌کان ته‌واو ده‌بی ده‌چین کلاو بۆ سووفی ده‌کریین

و ده گه پښینه وه. نینا وهک گیتزان چاوی لیکردم. «کلاو؟» مندالنه کاتم حالې کرد دابه زن و نیناش که هیشتا هر دانیشتبوو پیم گوت «هسته، گهیشتیڼی. خوت گوت دته وی کلاوی بیړه بۆ سووفی بکړی.»

ههستا. «جاری کاری پیویست تر له کلاو کړینم ههیه. بزاتم، پینج شه موی شه وی خوت میوان نی؟» ههتا گوتم «نا،» گوتی «که و ابو میوانت ههیه.»

مالا واییم له شو فیر کرد، دوای هه میوان دابه زیم و به خوم گوت «ئه و گه رمایه و کلاوی بیړه؟ دایکم گوته نی پیم بلې کهر.»

۲۸

پاس له نيزگه ی مالی نیمه ویستا و دابه زین. نیمیلیم دی که له گه ل مندالنه کان به ره و مالنه ده هات. بهر له وه قسه یه که بکه م گوتی «دایه گه و ره گوتی چند سه عاتې بیینه مالی تیوه.» له دلې خومدا گوتم «دایه گه و ره ته کلیف بۆ هه میوان دیاری ده کا.»

چومه چیشتخانه و دایکم و نالیسم دی که بهر له نیمه گه ییوونی. گه لیک جار به دایکم گوتبوو کلیلی زیادیم بۆ شه و روژانه له لا جیهیشتوون که له گه شتین و نه گه شتیک قه و ما بتوانن ده رگه بکه نه وه. فایده ی نه بوو. دایکم و نالیس فیر بیوون هه همیشه بی شه له هاتنی خویان ناگادارمان بکه نه وه، نه گه ر که سی له مال نه بووایه کلیلیان ده خسته سهر و وه ژوور ده که وتن.

نالیس دانیشتبویه پشت میز و برپه ندی* له نینوکی ده دا. دایکم وه سهر نه سه که ممل که وتبوو و توژی گوژه کلییه کانی سهر قه فه زه کانی دته کاند. که وه ژوور که وتم سلاوی لیم و هر نه گرت هه گوتی «نه مان له دس خوت و شه و زپ و زبلانه ی له هه موو شویتیک مالی هه ریزیان ده کی. وهک خوالیخو شبوو.» گوتم «کی پیی گوتی وه سهره وه ی که وی؟ ناشخین هه وتووی پیشت تر توژی قه فه زه کانی ته کاندووه.» دایکم هاته خوار. «توژ ته کاندنی ناشخین به دهردی خوی ده چاری.» و له گه ل نینا چاک و خو شیه کی گه رمی کرد. که و ابو دل تیشی له نینا خه لاس بوو. دهنگی شو فرتیتی تارتووش هات.

نازنام دەرگه‌ی مالم به دوا‌ی خۆمدا داخست یا نا. به رینگه باریکه‌که دا تیپه‌پریم، دەرگه ناسنییه‌که‌م کردوه و له‌جیاتى چونه ئه‌وبه‌رى شه‌قام، به ره‌خ جۆگه‌له‌ی ئاویدا به‌روه مه‌یدانه‌که‌ی جهرگه‌ی گه‌ره‌کدا وه‌پریکه‌وتم.

له ده‌س نینا تووره‌ بووم که به خورتى* مه‌جبوری کردبووم میوانی بده‌م. چونکه خۆی گوتنه‌ی مه‌به‌ستی بوو ویولیت و ئیمیل له‌گه‌ل یه‌ک ریک بخا. له‌ده‌س ئالیس که هه‌ر له‌بیر خۆیدا بوو و له ده‌س دایکم که ده‌فکری ئالیس دا بوو و له ده‌س منداڵه‌کان که خۆشحال بوون و له‌ده‌س ئارتووش که هه‌ر له‌بیری شه‌تره‌نج دابوو، تووره‌ بووم. بۆ که‌س له‌بیری من دا نه‌بوو؟ بۆ که‌س لیئمی نه‌ده‌پرسی چیت گه‌ره‌که‌؟

لایه‌نی دلۆقانی بیرگه‌م پرسى «تۆ چیت گه‌ره‌که‌؟» وه‌لام داوه «ده‌مه‌وی چهند سه‌عاتیکی رۆژێ ته‌نیام، ده‌مه‌وی له‌مه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که چه‌زم لیئانه له‌گه‌ل که‌سی باخۆم.» لایه‌نی ره‌خنه‌گر جومگه‌می گرت. «ته‌نیا بی یا له‌گه‌ل که‌سی باخۆی؟»

به قه‌راخ داریکی «ئوکالپیتوسدا» تیپه‌پریم. ده‌ستم راداشت و گه‌لایه‌کم لی‌کردوه. چه‌مۆلم کرد و بۆنم پیوه کرد. چهند هه‌نگاو رۆیشتم و گه‌لا پووچاوه‌که‌م خسته نێو جۆگه‌ی ئاو. گه‌ره‌که‌م بزانم میژی چیرۆکی ساردۆ ئاخریه‌که‌ی چ هه‌لۆیستی ده‌گرێ. گوتم و پازمدا دوواوه. هیئنده‌ی نه‌مابوو پی بنیمه‌ سه‌ر بۆقه مردوویه‌که‌ که له جهرگه‌ی پیاده ریدا به عه‌ردیه‌وه پان ببۆه، ده‌تگوت ته‌گه‌ریکی پانی به‌سه‌ردا رۆیوه. له ژیر لی‌وه‌ه ورتاندم. «نه‌حله‌ت له‌و شاره‌ی به‌و گشته‌ بۆق و مارمیلکه‌ و مارگه‌له‌ ئاوییه‌ زیندوو و مردووه‌ی.»

تووره‌ و بی‌واز و به‌بۆله‌ بۆل هه‌نگاوم نا هه‌تا گه‌یمه‌ مه‌یدان، زه‌رده‌ په‌رپیوو به‌لام هیشتا هه‌ر گه‌رم بوو، بۆنی قور و لیتاو له‌ جۆگه‌ پان و به‌رینه‌که‌وه ده‌هات. له‌سه‌ر یه‌کی له‌ قه‌نه‌فه‌کانی ده‌وری مه‌یدان دانیشتم. پشت سه‌رم ریزیک داری بیعار و پنچکه‌ ژاله‌ی* گوته‌ چه‌رموو و چیره‌یی لی‌بوو، پشیله‌یه‌کی له‌ر له‌ ژیر سه‌رچاوه‌ی ئاوی نیوه‌راست مه‌یداندا وه‌دوا‌ی شتی که‌وتبوو. بۆقیک یا ره‌نگه‌ مارمیلکه‌یه‌که‌.

بایه‌کی زۆر گه‌رمی ده‌هات و توویکی شیوه‌ لۆبیا له‌ داریکه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ر کۆشم. بۆ ساتی وه‌مزانى کرم یا کولله‌یه‌ و زوه‌کی توورمدا عه‌ردی بی‌زم ببۆه. له‌و ده‌مه‌وه‌ که هاتومه‌ته‌ ئابادان پی‌م وایه‌ ژیانم به‌ گشتی بۆته‌ به‌ره‌ره‌کانی هه‌میشه‌یی له‌گه‌ل هه‌موو چه‌شنه‌ جی و جانه‌وه‌ریک که هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ لی‌ی بی‌زار بووم و ئیستاش هه‌ر هه‌م. هی‌لنجیش به‌ هو‌ی هه‌موو جۆره‌ بۆییکه‌وه‌ هه‌ر هه‌بووه. بۆی گازی پالاوتنگه‌، بۆی زلکاوی

جۆگه كان، بۆي ماسى و مینگورى خويى سوود كه تىكه لى عه ترى عه ره بى بازاری كویتییه كان ده بى، هه ر جاره ی كه ده چوممه بازار حالى ده شپواند و له گه ل هه موو ئه وانه و زیدته ره له هه مووی ئه وانه ش، گه رما و شه رجى بوونه كه یه تى. بۆ هاته مه ئه م شاره؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ ماله كه ی تارانم بىر كه وته وه. به و هه وشه چكۆله وه چه نده كه شخه بوو. كۆلانه كه مان و چناره به رزه كانىم بىر هاته وه. هاوینان ئه وده م كه ئیمه یا یه كى له جیناره كان داره كانمان ئاو ده دا، بۆي گلى ته ر به رز ده بۆوه. به یانییه كانى زستان، هیشتا له قه ره و پله نه هاته بوومه خوار ده مزانى به فر بارىوه. ئه و به یانییه نه ی به فر بارىبوو ئه و رووناكاییه ی كه له په نجه ره را وه ژوروى ده كه وت له گه ل رووناكایى روژانى بى به فر جودا بوو. كه وتمه وه بىر ئه و روژانه ی كه له زستاندا به و كلاو و ده سته وانه و شالگه رده نه په شیمانیه ی كه داىكم چنیبوونى ده چوممه قوتابخانه. ده نگی كړه كړى به فرى ژیر چه كه مه كان چه نده خو ش بوو، چه ند سالیك بوو به فرم نه دىبوو؟ چه ند سالیك بوو پالتۆم نه پۆشیبوو و ده سته وانم ده ده ستى نه كرده بوو؟ ده ستم له بهر سو به گرم نه كرد بۆوه و له كۆلاندای پشومم دهر نه دابوو كه هه لئم له زارى هه ستى.»

میشووله یه كى كه خه رىك بوو بجزیته كونه لووتم، ره واندمه وه. ئاخه بۆچى هاتم؟ بۆ له تاران نه مامه وه؟ چونكه ئارتووش له كۆمپانیای نه وت دامه زرا، چونكه ئالیس له نه خو شخانه ی كۆمپانىا كاری په یدا كرد و چونكه داىكیشم له گه ل ئالیس هاته ئابادان. داىكم بۆ ئه وه ی له گه ل ئالیس بى هاته ئابادان یا بۆ ئه وه ی نزیك من بى؟ تا ئیستا چ كه سى كاریكى هه ر ته نیا بۆ من كرده وه؟ خو م له ته مه نى سى و هه شت سالیدا چ كاریكم ته نیا بۆ خو م كرده وه؟

هه وا ورده ورده به ره و تاریكى ده چوو. نه كه سى ده هات، نه كه سى ده رۆیى. له نیوان شمشاده كانى ده وره به رى هه وشه كان چرای ماله كامم ده دى كه یه ك یه كه هه لده بوون. وه ر سوورامه لای شه قامه كه ی خو مان. ده بووايه گه رابامه وه. له گومانى ئه و كارانه ی كه ده بووايه بیه كم دلم گه ر. دروست كرده ی شپو، دارشتنى به رنامه بۆ میوانى پینج شه مه، باس له گه ل ئارمه ن كه بيشك هه ولى ده دا ئه و شالواره ی كه له میژ بوو دياریم كرده بوو هه تا پینج شه مه بیه كرم و گرینگتر له هه مووی ئه وانه بانگیشتنى خاتوون سیمۆنیان. له دلى خو مدا گوتم «ژنه تیه وى له خو رازى و داواكار. پىی وایه هه موو قه ره واش و خزمه تكارى ئه ون.» بریا له برى هه مووی ئه و كارانه ی كه پىم خو ش نه بوو بیه كم و ده بووايه كرده ام، ده كرا ده نپو راحه تیه سه

سه‌وزه‌که دا مه‌لاس بوومایه و ده‌مزانى میړى چیرۆكى ساردۆ له نیوان شه‌وین و ده‌روه‌ستیدا ناخیره‌که‌ی کامیانی هه‌لده‌بژێړی.

تارماییه‌ك له خواره‌ی پینچى شه‌قام به دیار كه‌وت. تیكرا بووم، هه‌واكه‌ی بوومه‌لێل بوو چاكه نه‌ده‌دی. بېنگومان به‌كه‌ی له منداڵه‌كان بوو. بېشك نېگه‌ران بېوون، وه‌پړكه‌وتم، پاشان وه‌ك بله‌ی نه‌له‌ی رامكرد، شه‌وجار وه‌ستام، خاتوون سیمۆنیانیش وێستا، كراسی پێسیر داخراوی چه‌رموو و شالواری ره‌شى ده‌به‌ر كرده‌بوو. هه‌روه‌ك ئیواره‌ی شه‌و رۆژه. به‌و پێتلاوه پانیه ته‌خته‌وه به‌ژنى كورتر له هه‌میشه ده‌ینواند.

بۆ چه‌ند ساتى جووله‌ی لێپرا. پاشان هه‌ر به‌و رېگه‌یه‌یدا كه ده‌رۆی دیسان وه‌پړكه‌وت و بئ شه‌وه چاوم لێبكا گوتى «كه‌واوو تۆ پیاده ره‌ویت پێخۆشه.» پرسىارى نه‌ده‌كرد. تېمابووم كه‌چ بكه‌م، له‌گه‌لى بچم، نه‌چم، وێستا و ئاوړی داوه. «ده‌تووست بگه‌رێیه‌وه ماله.» دیسان پرسىارى نه‌ده‌كرد. «به‌یه‌كه‌وه پیاسه‌یه‌ك بكه‌ین؟» شه‌وجار خه‌ريك بوو به شه‌رمه خزووریه‌وه پرسىارى ده‌كرد.

له‌گه‌لى وه‌پړكه‌وتم و له‌وه‌ی كه له دلێ خۆمدا گوتبووم (ژنه‌تبه‌وه‌ی له‌خۆزازی داواكار) به‌خۆم داشكامه‌وه. ده‌نگى جوړێك بوو كه دلیم پێى سووتا. هه‌تا مه‌یدانه‌كه به‌بێده‌نگى رۆیشتن. جیناره‌كه‌م به‌ره‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ك چوو كه ماوه‌ی له‌مه‌وبه‌ر له‌سه‌ریدا نیشته‌بووم. «لێره دانیشین؟ ماندوو بووم.»

زۆر به‌سانایى دانیشتم. قه‌نه‌فه بۆ شه‌و به‌رز بوو، به‌لام خۆى هه‌لناویشتم، سه‌برۆكه خۆى هه‌لكێشا و دانیشتم. گۆتم ده‌بێ ته‌مه‌نێك مه‌شقى كرده‌بێ. ته‌مه‌نێك مه‌شق ته‌نیا بۆ دانیشتم. دنیا تارىك داهاتبوو گه‌رم بوو و باى نه‌ده‌هات، ده‌نگى قه‌یره قه‌یره بێ نێو برى بۆقان و شلپه‌ی هه‌لبه‌ز دابه‌زبان له‌نێو چه‌مدا ده‌بیسرا. ده‌ستم بۆنكرد. هێشتا بۆى كالیپتوسى ده‌دا. دووچه‌رخه سووارێك به‌ده‌ورى مه‌یداندا ده‌خولایه‌وه. قه‌توویه‌كى مه‌زن له‌دووچه‌رخه‌كه قايم كرابوو. حاجى بوو، یا منداڵ گۆته‌نى "نوونى". پیره مێردێكى كه به‌یانیان و ئیوارانه نانى له‌واشى له‌گه‌ره‌كه‌كانى كۆمپانیای نه‌وتدا ده‌فرۆشت. بېنگومان ده‌گه‌راوه ماله. هه‌تا شه‌حمه‌دئاوا، هه‌تا كۆلانى ته‌نگه‌به‌ر و پر له‌خاك و خۆلى ماله‌كه‌ی، ده‌بوایه سه‌عاتێك زیاتر پێدال لێ بدها. چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر كه كوره‌كه‌ی ده‌چۆمیدا خنكا، چوومه سه‌ردانى هاوسه‌ره‌كه‌ی كه حاجى ده‌یگوت «له‌خه‌فه‌تیا نئه‌وه دىق ده‌كا.» دایكم و نالیس كه زانیان چوومه‌ته سه‌ردانى هاوسه‌رى حاجى گوتیان «شیتى.» ئارتووش گوتى «كارێكى باشت

کردووه.» چللهی کوره نه چروبوو هاوسه‌ری حاجی ناوری ده‌خۆ به‌ردا و مرد و حاجی دواى دوو مانگ ژنى هینا. دایکم و ئالیس گوتیان «دیاری بۆ حاجی نابه‌ی؟» و پینکه‌نین. ئارتووش هه‌ر سه‌رى راوه‌شاند و ئەمن ئیدی نانی له‌واشم له‌ حاجی نه‌کریه‌وه.

خاتوون سیمۆنیان گوتی «شاربکی چهند خه‌فه و مردووه.»

فکرم کرده‌وه هه‌ر ئیستا له‌ خیری میوانی پینچ شه‌مه‌ بگوزهریم. گوتم «ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ی

به‌ر له‌ئیه‌وه دانیشتیوی جی چوار بوون — دوینی له‌ مالله مه‌ت دیتن. بریار وایه —

نه‌یه‌یشت قسه‌که‌م ته‌واو بئ. سه‌رى وه‌رسوورانده لام و زۆر به‌رپۆ جئ گوتی دیتمن. بیتشک گه‌ره‌کیانه کوره‌که‌م بانگیشتن بکه‌ن، چونکه ده‌خوازن کوره‌که‌م بانگیشتن بکه‌ن، من و ئیمیلیشیان بانگ کرده‌وه و — بینگومان تۆش بانگ کراوی وه‌ نییه‌؟ یا به‌لکو میوانداریه‌که‌یان خستۆته مل تۆوه؟ و زه‌رده‌خه‌نه‌ی هاتئ.

پشووکه‌م قوتداوه. بایه‌کی گه‌رمی هات و چهند گولئ چه‌رموو له‌ ژاله‌کانی پشت سه‌رمانه‌وه به‌ر بوونه‌وه. له‌ ژیر رووناکایی بئ هیزی چرا پایه ئاسنیه‌کانه‌وه، روانیمه‌ داره بێعاره‌کانی ده‌ورو به‌ری مه‌یدان. چۆنی زانی؟

ده‌ستی خسته سه‌ر ئه‌ژنۆم.» (کلاریس، ئه‌تۆم خۆش ده‌وئ.)» یه‌که‌ه‌جار بوو "تۆ"ی بانگ ده‌کردم. «له‌گه‌ل ئافره‌ته‌کانیتر جیاوازیته هه‌یه. سه‌رنج ده‌خه‌یه سه‌ر شتگه‌لیک که ئافره‌تانی تر نایکه‌ن، شتگه‌لیکت له‌ لا گرنکه که لای ئافره‌تانی تر ئه‌مه‌ نییه‌. هه‌روه‌ک خۆم، ده‌کرئ بێژم وه‌ک سه‌رده‌می گه‌نجی خۆم.»

ئهو‌دی که وه‌ک خاتوون سیمۆنیان بم دوا‌یین بیریک بوو که ده‌شیا به‌ زه‌ینم بگا و دوا‌یین ئاوتاییکی که ره‌نگه هه‌مبئ. بۆچی ئه‌م چهند رۆژانه هه‌موو لایان وایه شیوه‌ی که‌سیک ده‌ده‌م. نینا ده‌یگوت شیوه‌ی ویولیت و ئیستا

ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆم راکرد. «ئه‌م شاره‌م بپه‌خۆش نییه‌. گه‌لیک ساله هه‌یج شاریکم پپه‌خۆش نییه‌. له‌به‌ر ئیمیل و ئیمیلی دانه به‌ جه‌رگمدا گرتوه.» بیده‌نگ بوو. پیم و ابوو زه‌لام زه‌لام ناخۆی.

زه‌ق چاوی ده‌ مه‌نبه‌عی ئاو بریبوو. «له‌و ده‌مه‌وه خۆم ناسیوه هه‌ر دانه به‌ جه‌رگمدا گرتوه. له‌په‌شدا بۆ باوکم، پاشان شووه‌که‌م، ئیستاش کوپ و نه‌وه‌که‌م هه‌یچکات کاریکي پیم خۆش بووه بیکه‌م نه‌مکردوه.» ده‌تگوت له‌گه‌ل خۆی ده‌دوا. چاوم برپه‌ مه‌نبه‌عی ئاو که

چه شنی می‌دزد زمه‌یه کی زهلام له‌سه‌ر نه‌ستونه ئاسنییه‌کان و له زۆر به‌رزوه ده ئیمه دوو
نافرته رامابوو.

دیسان به زه‌رده خه‌نه‌وه. «بیت سه‌یره؟ ته‌تۆش وه‌ک هه‌مووی ئیمه وای بو ده‌چی له ژیا‌ندا
هه‌رچی گه‌ره‌کم بووه کردوو‌مه و هه‌مبووه؟ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه هاته‌خوار و ویتستا. «وه‌ره، ده‌مه‌وی
پاشماوه‌ی وینه‌کانت پیشان بده‌م.» و وه‌پیکه‌وت.

نه بیرم له شیو کرده‌وه، نه له نینا و نه له دایکم و ئالیس، ازی که‌سم نه‌بوو. گه‌ره‌کم بوو
کاریک بکه‌م که خوشم لیتی ده‌هات بیکه‌م. ده‌مه‌ویست وینه‌کان ببینم.

ده‌رگه‌ی ئاسنی جی چوار کریاوه بوو. به‌حه‌وشه‌ دا رۆیشتم. باغچه‌ی لای راست ته‌ژی له
بژار* بوو. گلی باغچه‌ی لای چه‌پ تازوه وهرد* درابۆوه. فکرم کرده‌وه «خۆی بژاره‌که‌ی
کردوووه؟ خۆی گله‌که‌ی وهرد داوه‌ته‌وه؟»

نیوماڵ تاریک و کپ بوو. خاتون سیمۆنیان به‌ره‌و ژووره‌کانی خه‌و چوو. له پال په‌یکه‌ره‌ی
فیلی خورتووم شکاو ویتستا و ده‌ستی به‌سه‌ری فیله‌که‌ دا هینا. «گانیش، خوی به‌خته‌وه‌ری و
سامانی هیندوو‌ه‌کانه.» ده‌ستی به‌خورتوومی شکاو دا هینا. «ده‌بینی؟ ئەم به‌سته‌زمانه‌ش له
ده‌س من هیزی له‌به‌ر دانه‌ما.» ده‌رگه‌ی ژووری خه‌وی کرده‌وه. «ئیمیلی له‌مال ئیوه‌یه.
ئیمیل به‌شونینی داچوووه و بی‌گومان بو‌ی دانیشتوووه. کیژۆله‌ قژ بۆره‌که‌ش له‌وییه؟ له‌سه‌ر
ته‌ختی دانیشه.» له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتم و گوتم «دیار نییه.»

ئالبۆمیکی قورسی له‌ژیرته‌خت ده‌رکیشا، به‌رگی ئالبۆم له‌چه‌رمی سوور بوو، به
کارده‌ژهی زیرین و نه‌قیمی پیروژه‌وه. تا ئەو رۆژه‌ وینه‌که‌ییم نه‌دی‌بوو. کردیه‌وه و هییدی گوتی
«دیتته‌وه. بيشک دیتته‌وه.» و بو‌چهند ساتی کپ ما.

روانیمه‌ ژووری بی‌شوق و بروکه‌* که‌ل و په‌لیکی که‌ له‌وی دانرابوو. ده‌تگوت خاوه‌نه‌که‌ی
هه‌ر ئەو رۆژه‌ هاتوووه و هیشتا وپرا نه‌گه‌یوه دایانه‌زینتی، یا هه‌موو شتیکی خپ کردۆته‌وه
سوژی بار بکا.

خاتون سیمۆنیان وینه‌یه‌کی دایه‌ ده‌ستم. می‌ریکی گه‌نج چاکه‌ت و شالواری چه‌رمو له‌به‌ر
دا له‌جه‌رگه‌ی هه‌وره‌بانیکی* به‌رین ویتستابوو، پییه‌کی له‌سه‌ر پیله‌کانی سه‌ره‌وه‌ بوو.
هه‌وره‌بان نه‌رده‌ی به‌ردینه‌ی لیدرابوو و گول‌دانگه‌لی پر له‌گول نیوه‌ نیوه‌ له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ ریز
کرابوو. می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌ به‌ره‌و رووی دوورین به‌رمزه‌ی ده‌هاتی. پیده‌چوو چاو کال بی.

خاتون سیمۆنیان گوتی «مالمان هەر له پیشهوهی ئیسفههان بوو. ئەو مالهێ دایکت گوتی حەیف بوو فرۆشتم.» تالە زەردهیهکی هاتی. له هه‌موو شوێنیکی جازز بووم. له باغ، له هۆده ساپیته به‌رزه‌کان، له دالانه‌ عه‌رد دارینه‌کان، یه‌ک یه‌کی که‌ل و په‌له به‌قیمه‌ت گرانه‌کان. باوکم ده‌یگوت ئیتر چیت گه‌ره‌که‌؟ هه‌تا گه‌لیک ساڵ نه‌مده‌زانی چیم گه‌ره‌که‌ و ئەوده‌م که‌ زانیم و داوام کرد گوتی نا.»

وینیه‌کی تری ده‌لامکرد. هەر ئەو می‌ره‌ گه‌نج له‌پشت می‌زینی ته‌ژی له‌ کتیب و قاقه‌ز، قه‌له‌میکی ده‌ ده‌ستیکی دابوو و ده‌سته‌که‌ی تری نابوو ژیر چه‌ناگی و چاوی له‌ دووربین بریوو. قژی به‌ سه‌ریه‌وه پان ببۆوه و جلپتقه‌ی ری ری له‌به‌ردا بوو. خه‌ریک بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چه‌شنی ئەم چاکه‌ت و شالوارم له‌به‌ر ناغای داوه‌تیاندا دیوه‌ که‌ جیناره‌که‌م وینیه‌ی سییه‌می دایه‌ ده‌ستم. می‌ری گه‌نج ئە‌جاره‌ کراسی چه‌رمووی پی‌سیر کراوه‌ی فره‌وانی له‌به‌ر دابوو، وه‌ک کراسه‌ رووسییه‌کان. قژه‌کانی به‌ سه‌ر شانیدا هاتبووه‌ خوار و ردیینیکی ته‌نکی بوو. له‌ پال ئە‌سکه‌ ملیکی پشت بلیند ده‌س به‌ که‌له‌که‌ و بستابوو و دیسان له‌ دووربین رامابوو. کیژیکی که‌شخه‌ که‌ قژی له‌ پاشکه‌ سه‌ری خر کردبۆوه‌ له‌سه‌ر ئە‌سکه‌مل دانیشتبوو. جلی کیژه‌ بۆر و پی‌سیر داخراو بوو و چه‌ند ریز مرواری کورت و درژی له‌ ملدا بوو. له‌ ئە‌ژنۆ به‌ره‌و ژیری کیژه‌ له‌ وینیه‌که‌دا نادیار بوو و بێ شک ره‌نگی چاوه‌کانی کال بوو.

کیژه‌ی وینیه‌که‌ — دوا‌ی په‌نج شایست ساڵ — چاوی لی‌ک نا. «باوکم گوتی شاعیر به‌ ده‌ردی ژیان ناچاری، گوتی به‌ بۆنه‌ی ده‌ولت و داهاته‌که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌وی زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ڵ بکا. گوتی که‌س ئە‌وینداری کیژی کورته‌بالا نابێ. به‌لام باوکم و شووه‌که‌م ئە‌ویندار بوون. ئە‌وینداری سامانی یه‌کتر. باوکم گوتی ئە‌گه‌ر نه‌به‌ ه‌اوسه‌ری —» چاوه‌کانی لی‌ک کرده‌وه‌ و داهاته‌وه‌ وینیه‌که‌ی له‌ ده‌ستم ستاند. «ئە‌م وینیه‌مان به‌بێ ئی‌زنی باوکم له‌ وینیه‌گری "تۆنی ه‌وانسین" له‌ جولفا گرتوو. تۆنی به‌لینی دا به‌ باوکم نه‌لی و نه‌شی گوت. می‌ریکی خاس بوو.» ده‌ وینیه‌که‌ راما و لپوه‌کانی کرۆش^{*}. چین و چرووکی ده‌ور و به‌ری لی‌و فره‌تر بوون. ده‌نگی بۆقه‌کان له‌ هه‌وشه‌وه‌ ده‌ییسرا.

ویستم بیرم « و پاشان؟» که‌ چاوی لی‌م کرد و به‌رمزه‌ی هاتی. «پاشان؟» ئالبومی لی‌ک کرده‌وه‌ و په‌ره‌کانی هه‌لداوه‌ و لاپه‌ریه‌کی پی‌شانم دا. خۆی بوو و می‌ره‌ گه‌نجه‌که‌، پشت ده‌ برجی ئیفیل له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی ئاسن دانیشتبوو. له‌ وینیه‌ی تردا خۆی بوو و می‌ری گه‌نج، سواری گه‌ردوونه‌یه‌کی^{*} دوو که‌سی بوو که‌ می‌ریکی ره‌شتاله‌ی فۆته‌ له‌پشت ده‌یکیشا و وینیه‌ی

دواتریش خزی بوو و میړی گنج له پشت میړی قاوه‌خانه‌یه که له پیاده‌ریتی شه‌قامینکی قهره‌بالغ دا.

قسه‌کام ده‌بیست و چاوم به وینه‌کاندا ده‌گیرا. «بو هر شوینې به دوامدا هات. هیندستان، ټینگلته‌را، فرانسه، دیسان هیندوستان. شووه‌که‌م که مرد پیم و ابوو سره‌به‌ست بووم، پیم و ابوو شوو به که‌س ناکه‌م، پیم و ابوو به‌خته‌وه‌رتترین ثافره‌تی دنیا‌م.» ده‌ستی به وینه‌کاندا هیټا، پاشان سه‌بری‌کی لاپه‌ره‌ی هه‌لداوه، گه‌ییه دوا‌یین لاپه‌ره‌که وینه‌یه‌کی مه‌زنی تیدابوو. وینه‌ی گۆرټیک بوو له گۆرستانیک به دارگه‌لی به‌رز و ته‌ستور. ټیلیرا سیمونیان به جل و کلاو و توژی ره‌ش له‌پال گۆرټیکه‌وه و یتابوو، ده‌س له ناو ده‌ستی کورټیکه‌یه‌که که چاکه‌ت و شالواری له‌به‌ر دابوو و بویباغی ره‌شی لیدابوو. ده‌تگوت ده‌نگی خاتون سیمونیان له زور دووره‌وه هات. «دوای چه‌ند مانگ خۆشی رۆیی. له پاریس بووین. له پیرلاشیز ناشتمان.»

کپ بوو، پالټی وه سهر که‌لله‌ی ته‌خت دا و ده‌سایټه‌ راما. هه‌ستم کرد له ژووری نیبه. پینده‌چوو له نریک برجی نیفیل بټی، یا له کووچه و کولانه‌کانی به‌مه‌ئی یا له قاوه‌خانه‌یه‌کی ټینگلته‌را دا. ره‌نگبټی له گۆرستانی پیرلاشیز پر له داری به‌رز و ته‌ستور دا.

ټالټوم ویک نا و وینه‌یه‌کم راکرد که له وینه‌گه‌ریدا کی‌تسابوویان. روانینی کی‌ژه‌که‌ی نیو وینه‌ بټی مه‌یل بوو. میړی گنج ده‌تگوت تووره‌ بوو و چاوه‌کانی سه‌وز یا شین. پرسیم «چاوشین بوو؟» ده‌ستی به نیو چاوانیدا هیټا، پاشان وینه‌که‌ی له ده‌ستم ته‌ستاند و له گه‌ل وینه‌کانی تر نایه نیو ټالټوم و له‌جی رابوو.

بټی نه‌وه قسه‌یه‌که‌ بکه‌مین هه‌تا ده‌رگه‌ی هه‌وشه رۆیشتین. ده‌رگه‌ی ناسن کریاوه بوو، ویتستا و پیلی گرتم. «ببورن. دل به کوول بووم. شه‌و باش.» هه‌رکه وه‌رټیکه‌وتم بانگی لیکردم. ئاورم داوه به‌ژنی هیټنده‌ی ده‌رگه‌ ټاسنیبه‌که‌ بوو. له تاریکاییدا سه‌روچاوم نه‌ده‌دی. دیسان هه‌ر ده‌تگوت ده‌نگی له دووره‌وه هات. «سه‌وز بوو، هاو‌ره‌نگی چاوی کوره‌که‌ی.»

له شه‌قامدا ته‌نیا مام. ره‌نگی شمشاد و داوه‌ بی‌عاره‌کان ره‌ش ده‌ینواند. شه‌مشه‌مه کویره‌کان به ده‌وری چراکاندا هه‌لده‌سووران و بوی گازی پالوتنگا ده‌هات.

ده‌رگه‌ی مالم کرده‌وه و وه‌ژورر که‌وتم. هه‌موو شوینې کپ و بی‌ده‌نگ بوو. ده‌رزیه‌یه‌کی سه‌ری له پال ته‌له‌فون که‌وتبوو، داها‌تمه‌وه هه‌لمگرته‌وه. هی نارمیننه‌ بوو یا نارسینه‌؟ تینه‌گه‌ییم. چۆن ده‌شیام ده‌رزیه‌ سه‌ری یه‌کیک له‌و دوو که‌سه‌ی که ته‌نانه‌ت قه‌له‌مه‌کانیشیان

به يهك راده ده تراشرا و شوپینی گه زتنی بیخی قه له مه کانیشیان وهك يهك بوو لیك جیا بکه مه وه؟ سنجاقه سه رینکی نه قیم دار له ژیر میتری ته له ویزپون دره وشاوه. هی کی بوو؟ ئیدی ناسینه وهی ئەمه میان دژوار نه بوو. کیژه قژ بۆره که.

چوممه چیشته خانه و گوتم ئیمیل ئەوه کهی هاتۆته شوپین ئیمیلی؟ کهی گه پانوه وه مال؟ چۆن بوو ناگام لی نه بوو؟ نینا و سووفی کهی رویشتن؟ مندالنه کان شیو چیان خوارد؟ چ ماوه بیك له مال نه بووم؟ ده گوله نۆکه کانی سه ره پرنیز رامام. هیشتا هه ره گیزی قسه و وینه کان بووم؟ سه رمیتر ته ژی له قاپ و شه ره بهی نه شۆراوه بوو. به ره لیبینه م گریدا و خه ریکی شور دنی قاپ و قاچاخ بووم. دهنگی پی له پشت سه رمه وه هات. خه ریکی کاری خۆم بووم. ئارتووش گوتی «لای خاتوون سیمونیان بووی؟»

بریك ئۆملیتی ته ماته که ده ده وریه که دا ما بۆوه رشتمه نیو سه ته لی زبل. له کوئی زانیبووی؟ وه لامی بیره که مم دایه وه. «ئیمیل هاته شوپنت.»

نه مه ده دی به لام ده شپام بیهینمه به رچاوم. پالی وه شپانه ی ده رگه دا و ده ستی ده ردینه بزنیه که ی وه رده دا و بیگومان ده سه ته که ی تریشی ده گه رانیدا بوو.

ئهو ده مانه ی ده یزانی دلمه ندم و گه ره کی بوو سه ر و بنی مه به سه ته که ویک بخته وه هه ره ئهو کاره ی ده کرد. قه ت نه یده پرسی «بۆچی دلمه ندی؟» ره نگبێ دلمه ند بوونه که م پیوه ندی به خۆیه وه نه بی، هه ره وه که ئەمشه و، به لام قه ت نه یده پرسی. تۆزی قاب شۆریم ده ده وری هه لسوو و به خۆم ده گوت ئیمیل به شوپنم دا هاتوه نه ک شووه که م.

پایه ی میتر له عه ردی خشا. «نازنام نالیس و دایکت دیسان له سه ره چی شه رپان کرد و زوو رویشتن. نینا ئۆملیتی بۆ مندالان دروست کرد. چووم گه یاندمنه وه. ماشینه که نازنام دیسان چیه تی. به زه حمه ت هه لبوو.»

ده وریه که م له ژیر شپه ی ئاو راگرت و له سه ره قاپه ئەستوریه که خویندمه وه: تۆزی قاپ شۆزی "نۆرمن"، له باره بۆ شور دنی قاپ، مووزاییک، ده ستشۆری و گه رماو. ژیر نووسراوه که وینه ی "نۆرمن و یزده م" لی لیبوو که کلاوی "که پی" له سه ره بوو و پیده که نی. هاتم بلیم «شیرو ریویان مه هیینه وه دلمه ندیم له ده س تۆوه نییه. هه ره هیچ دلمه ندنیم،» که گوتی «ئارمن چیشتی نه خوارد. ئیشی هه ره نه دی تراوه و ئارسینه گریا.» به ره لیبینه که م لی کرده وه.

تارتووش شتیکی له سهر میژ دههینا و دهبرد. جی شه کربوو یا رهنگه خویدان. ده مزانی شهوه خه ربیکه به شوین رسته یه کی ترده ده گه ری. رهنگ بوو پرسی «سۆزی چ لیده نیی؟» کاتی پرسی «خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو؟» دامه پیکه نین. پاشان وه رسورام و چاوم لیکرد و ورده ورده گوتم «ده کری بلیم نیی شه موو شه وی ون ده بی. نارمه ن شه چهند رۆژه چیشته ناخوا، چونکه شه وینداره. شه من حالم خاس نییه، به لام پیوه ندی به تۆوه نییه. خاتوون سیمۆنیان حالی خاس بوو بی شک بو تۆ سه رنج راکیش.»

چهند ساتی ده جی شه کرکه راما و پاشان ده من. شه سکه ملی کیشا دوواوه، ویستار لهو چیشته خانه ده کرکه وت. جی شه کرکه ده ماودم له سهر میژ که وت بوو. بوغزم گیرا. گه رامه وه لای قاپ شۆرییه که. نۆرمه ن ویزدهم هه روا پیده که نی.

۲۹

نارمه ن و تارتووش به یه که وه له مال ده کرکه وتن. هیچیان مالا واییان نه کرد.

له دالاندا یه کی یه کی نه واره کلکه مشک ناساکه ی دووانه کاتم توند کرد و گوتم «مالاوا» نارمینه خوارده مه نی زهنگی پشوودانی نایه کیفی قوتابخانه و زنجیره که ی داخست. «تا بهر ده رگه نایه؟» رومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا» ئارپسینه گوتی «ماندوی؟» رومه تیم ماچ کرد و سه رم بادا واته «نا.»

نارمینه کلۆمی ده رگه ی لادا. «دیسان ته م و مژه.» روانیمه هه وشه. شه ده مانه ی مژ زۆر چر ده بوو، دووانه کان ده ترسان به هه وشه دا تیپه پرن. وه پرووم نه ده هینان که ده ترسن. ده ستیام ده گرت، به هه وشه دا ده رۆیشته ن و گۆرانیمان ده گوت «نیمه به نیو هه وره کاندایه فرین.»

کلۆمی ده رگه که م ریک کرد. «ئیمرۆ هه ردووکتان به نیو هه وره کاندایه فرین، باشه؟» له یه کتر روانین، پاشان له من. نیگا کانیان خه ماوی بوو و شه دره وشاوییه جارانیان به دیاره وه نه بوو.

لهو بهر هی دهرگه وه چاوم لینکردن که دهستی به کتریان گرتبوو و تا نیوهی ریگه باریکه که رویشتن و پاشان دتهتگوت دهنپو مژده که دا ون بوون. دهرگه ناسنییه که نه ده بینرا و له رینه وه و داره بی و به شیک له چیمه ن شیوهی وینه گهری ئاوره نگی ددها. سووک و نادیار. هوه م به زهین گهیی که بوچی روژان ئاسا ههتا ئیزگهی پاس له تهک منداله کانم نه چوم؟ بوچی نیگه رانم کردن؟ ئه من وهره ز و بی وازم، مندال چ تاوانیکیان کردوه؟ لایه نی دلسوژ گوتی «ئه توؤش ناده میزادی. ئه توؤش مافی ئه ودهت ههیه بی واز بی. ئه توؤش —» ته له فون زهنگی لیدا.

خاتون نوروللایی گوتی «ئه گهر دهره تتان بی، ئیمرۆ به یانی بیتمه لاتان» قاسم تیره چاره گداری پیده هوی، ههر ئه وه مان که م بوو. به دوا بیانوو دا گهرام. «له سه ر کار نین؟» گوتی «ئیزم له بهر پرسه که م وهرگرتووه، بهر پرسیکی مه شره ف خوؤشم ههیه. خوؤ دهیناسن؟» پیکه نینی به گالته که ی خوئی هات. له دلی خوؤمدا گوتم «زۆر شوکر بهر پرسه که ت ته نانهت له گه ل یه کینک مه شره ف خوؤشه.» بهر پرسه که ی به دوا ی نخوون کردنه وه ی جی شه کریه که زمانی ده زاریدا نه گه رابوو. به دوا ی بیانوویکی تره وه بووم. «گهره کم بوو ئیمرۆ بجمه شار که —» گوتی «چ له وه باشتر، ئه منیش ده مه وی شت بکرم. سه عات ده له میلکبار یه کتر ده بینین.» ههتا ویستم بیانوویکی تر به ئینمه وه، به سی رسته ی دریتز سوپاسی کرد و به وشه یه ک مالا وایی و گوؤشی یه که ی دانا.

ههتا سه عات ده دهره فه تیکی زۆرم بوو. روژی گوؤرینی مه لافه کان بوو. چوومه ژووری نارمه ن.

هه ولّم دا گوئی نه ده مه پرش و بلاوی ژووره که. وینه ده چوو پیلاو و گووره وی و کتیب و گوؤفار و سه فحه ی گرام و شه ربه بهتاله کانی شیر به ئینته وه چیشته خانه. ده رپی چه مؤله کراو و چهنه کتیب و کتیبۆکم له سه ر ته خت راکرد و مه لافه که م به سه ر دۆشه گه که دا کیشا. دۆشه ک جوولایه وه و قاقه زیک بهر بووه. پیم و ابوو دیسان په رهی تاقیکردنه وه ی مانگانه یه چونکه فرهی که می سه ندوه شار دوویه ته وه. وه که له یستۆکه کانی دووانه کان که به پروای خوئی له شوینی سهیر دا ده یشارده وه، له پشت دهرگه ی کوئیلرو له سه ر قه فه زه ی دهرمانه کانی ژووره وه ی حه مام و ژیر فه رشی ژوور دا له م چه شنه په رانه م که م نه ده دۆزیه وه. لینکم کرده وه و یه که م دیرم که خوینده وه زانیم نامه یه به خوؤم گوت نابی و ده یخوینم. به خوؤم گوت خویندنه وه ی نامه ی دیتران ته نانهت نامه ی منداله که م کاریکی چه وته و نابی و ده یخوینم و خویندمه وه. له خهت

لیدراوی و دووپاته بوننهوه و قرتانندن و وشه‌ی زیادی را دیار بوو چیرۆکنووسی نامه سه‌ره‌کییه‌که‌یه .

ئیمیلی ژیکه‌له‌که که‌شخه‌تر له هه‌مووانی — هه‌تا دوایین رۆژی ژین له‌بیرت ناکه‌م. له‌سه‌ر بریاری تۆ ئاماده‌م هه‌تا ئه‌و په‌ری دنیا له ته‌کته‌وه بێم و له چنگی دایه گه‌وره‌ی زۆردار و باوکی بێ به‌زه رزگار ت بکه‌م. ئه‌منیش له ده‌س خوشکانی نه‌زان و دایکم که هه‌ر ده‌زانێ ره‌خنه بگرێ و چیش ت لی بنی و گۆل بجینێ و ببۆلینێ و باوکم که هه‌ر پینی خۆشه شه‌تره‌نج بکا و رۆژنامه وه‌خوینێ رزگاریم دێ. مه‌رگ و نه‌مان بۆ گشت باوکان و دایکان و دایه گه‌وره‌کان.

نامه به ده‌سته‌وه له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله دانیشتم و له په‌نجه‌ره‌وه روانیمه داره مۆرتک. هه‌ستم کرد له شوینیکی که هیچ چاوه‌روانیم نه‌ده‌کرد ئاوینه‌یه‌کیان له پیشم داناوه و خه‌ریکم له ئاوینه‌که‌دا له خۆم ده‌روانم و خۆم له ئاوینه‌دا هیچ له‌و خۆمه نه‌ده‌چوم که بیرم لیده کرده‌وه. نامه‌که‌م نوشتانده‌وه و نامه ژیر دۆشه‌گ، مه‌لافه و روو بالنجه‌که‌م گۆری قه‌ره‌ویله‌که‌م ریک کرد و وه‌ده‌رکه‌وتم. له‌و دیوی فرمیسکه‌کانه‌وه زۆر به زه‌حمه‌ت سه‌عاته‌که‌م دی که له نۆ لایدا بوو. چه‌نده‌م پێ خۆش بوو نه‌چه‌ ده‌رێ. چه‌نده گه‌ره‌کم بوو که نه‌ک هه‌ر خاتوون نوروولایی به‌لکو چاوم وه هیچ که‌س نه‌که‌وێ چه‌نده‌م پێخۆش بوو هیشتا هه‌ر مندال بووبام و ده‌سته‌وملانی دایک و باوکم بوومايه و پر به دل گریابام.

٣٠

جگه له من که‌س له پاسه‌که‌دا نه‌بوو. شوڤیر گۆزانییه‌کی عه‌ره‌بی زه‌مزمه ده‌کرد، له‌و "یا حه‌بیبی" و "یا عه‌زیزی" یا نه‌ی را که له دل‌ه‌وه ده‌یگوته‌وه زانیم ده‌بی ئه‌ویندارانه‌بێ. به به‌ر ده‌م سینه‌ما تاج دا تیپه‌رین. هه‌ر ده‌تگوت دوتین بوو. دووانه‌کان که هیشتا بچکۆله بوون هه‌موو رۆژانی هه‌ینی له لای دایکم داده‌نان و نارمه‌م ده‌هینا سینه‌ما تاج بابۆله‌ی کالباسم به جعه‌فه‌ری و پیوازی ورد کراوه که زۆری پێخۆش بوو له مال دروست ده‌کرد. ئۆگری کاناداری نارنجیش بوو و ده‌بوایه بۆخۆی بچێ و له بووفه‌ی سینه‌ما بیکرێ. به‌یه‌که‌وه

چاومان له فیلم ده کرد و بابوله مان ده خوارد و پیده که نین و له گه رانه و ده دا دس له نیو دستمدا دوو سې جار فیلمه که ی هەر له هه وه له وه هه تا کورتایی بو ده گپرامه وه.

پاس له هه مبه ر دووکانی هه ساره شینه و یتستا. ده مگوت له که یه وه ده ستیم نه گرتوه؟ له که یه وه به یه که وه نه چووینه سینه ما؟ بهر له دابه زین به شو فیرم گوت «گورانیه کی فره خۆش بو.» پیکه نی. گهنج بوو و سې ددانی زپیشی ده زاریدا بوو.

له و بهر شووشه ی هه ساره شینه وه وه ستام. خۆم به خۆم ده گوت خاتون نوروللایی چ کاریکی هه یه؟ به راستی کوره که م هیئده له من جارزه؟ بوچی تارتووش بو ناشت کردنه وه ههنگای ناو ته وه؟ مقه وایه کی چوار سووچیان به شووشه ی دووکانه که وه دابوو: له ژوو دووکانه وه له مه کینه ی جل شوړی "نیزی" چیکراوی نامریکا بروانن.

تارتووش چهند جار گوتبووی «بو مه کینه ی جل شوړی ناکړی؟» دایکم گوتبووی «جل و بهرگ ده بی به دس بشوړدری.» تالیس گوتبووی «زور گرانه.» تارتووش گوتبووی «هه ر بیکره.»

له میلکبار وه ژوو ره که وتم و له پیپله کانه خوار و خپچه کان وه سه ر که وتم. چهند میزی پال دیواره شووشه یه که ته ژی بوو. کیژ و کوری گهنج. تافره ت و میوری نه زور گهنج. شه رمم ده کرده وه. هه رکات باسی میلکبار دهاته گوړی تالیس چاو و برزی ویک ده یه نا و ده یگوت «به یانیا ن شوینی ته و جوړه خویری و راو تراوانه یه.»

به خزمه تکاره که م گوت چاوه نواری خاتون نیکی هاوړپې خۆم و جه ختم له سه ر "خاتون" کرد. له سه ر یه کی له میزه دوو که سیه کان دانیشتم و چاوم ده پیپله کانه کان بری. چاوه ری بووم خاتون نوروللایی بی زوو قسه که ی بکا و بروا. بیرم له نامه که ی نارمن و جی شه که که ی که ده مه وروو که وتبوو کرده وه. بوچی که س ده قسه م نه ده گه یی؟ هیچ کات نه وه هیئده کاره ساته به دوا ی یه کدا نه قه و ما بوو. ته وه م به زه ین گه یی بهر له هاتنی ئیمیلی و دایه گه و ره بو جی چوار ژیانیکې چهند ئاسوده مان بوو. لایه نی ره خنه گر زوو پی زانی. هه ر ئیمیلی و دایه گه و ره ی هیمنایه تی ژیانیا ن شیواندو وه؟» بینینی شینیونی درېژ و نه واری به له که له پیپله کانه کان وه سه ر ده که وت بوو به بیانو و یتیک هه تا گوئی له وه لام بتاخمن.

خاتون نوروللایی هه رکه دانیشتم پرسى «حالتان خاس نییه؟» داچله کیم. واته هیئده روون بوو که حال م خاس نییه؟

به په شوکاو بییه وه گوتم «نهم روژانه سهرقالم و بئ نیوبر میوانم بووه و به منداله کانه وه خه ریکم و ههوا گهرمه و شیدار بوونه که شی جارزی کردووم و منداله کان که گه وره ده بن دوزه کانیشیان ههروه تر گه وره ده بن و هه ولدانیان بو تیگه یشتن و زانین و هه لهانی نی دوزگه ل مرۆقه شه که ت ده کا و جار وایه ههست ده که م دایکیکی باش نیم و ده ور و به ریش له بری هاوکاری و یارمه تیدان باریکی قورسترم ده خه نه سهر شان و ماندووم و — خه ریک بووم ده گریام.

وهخت بوو له شهرمان بخزیمه ژیر میژ. بوچی له شوینیکی غه ریبه دا ده گریام؟ بوچی شتگه لیکی که به که سم نه گوتبوو به نافرته تیکم گوت که ته نیا چهند جار دیبووم و هیچ نزیکیایه تیه کم له گه لی نه بوو؟ خاتوون نوروللایی ده سما ل قاقه زبیه کی له جانتا که ده رخست و دایه دهستم. ده سما له که م به چاویدا هیئا و گوتم «ببورن. نازانم چ بوو.»

دهستی نایه سهر دهستم. ههتا سهرم هه لئه یه نا و چاوم لیئه کرد نه تاخۆت. پاشان گوتی «قزی چهن که شخهت ههن. خوزیا قزی منیش لیک و لووس بووایه.» چهند جار لیک سه بره کی له پشتی دهستمی دا، نه و جار دهستی کیشاوه. «تاریفی قاوه ی گیلای نیبه ده که ن.» ههتا رایسپارده خزمه تکار قاوه ی گیلای بیئی، سهرم به ره و دیواره شووشه بییه که سووراند. یه کی له دار خورماکانی نه و به ری مه یدان وشک ببوو. له سه رده می مندالیم دا دایکم ده یگوت «خوزگا قزی توش وه کی هی ئالیس بری کرژ بووایه خزمه تکاره که که روئی وه قسه هاتین.

خاتوون نوروللایی گوتی «ئیوه خاتوونه هه رمه نیه کان زور له ئیمه له پیشترن. نه و شتانه ی که ئیوه زور له میژه وه دهستان هیئاوه ئیمه تازه ده بی شه ریان بو بکه یین. ئیمه جار ل تازه دهستمای پیگردوه.» ره نگبوو ده بوو بلیم «به و چه شنه ی ئیوه بیری لیده که نه وه واش نییه.» به لام ههر سهرم بو هه ژاند.

ویستی له مه ر شیوه ی به رپوه بردنی کارو باری قوتابخانه و وه قدی باوه رپیکارای کومه لگای هه رمه نیه کانه وه بدویم. باسی قوتابخانه یه کم کرد. که هه رمه نیه کان خویان دروستیان کردبوو، وه بیرم نایه له کی م بیستبوو. یه که م کومه لی هه رمه نیه کان که له کومپانیای نه وتی ئیران و ئینگلیز دا داده مه زین، هه موو روژی دوا ی سه عاتی کاریان، به ره و شوینی قوتابخانه ده چن و له راستیدا ساختمانی قوتابخانه به دهستی خویان دروست ده که ن. خاتوون نوروللایی پرسی «چون بوو ناوی قوتابخانه که یان نا نه ده ب؟» وه لامه که بییم نه ده زانی. له مه ر چه شنه مانگانه وه

دوام. مانگانه‌ی قوتابیه‌کان له رووی داهااتی باوک یا دایک دیاری ده‌کرا. داهااتی بنه‌ماله به‌هەر راده‌یی زۆرتر بووایه، مانگانه‌ی منداله‌کان فره‌تر بوو و به پێچه‌وانه‌شوه به‌ماله‌که‌م داهاته‌کان هێندێ جار نه‌ته‌نیا مانگانه‌یان نه‌ده‌دا کۆمه‌ک خه‌رجیشیان ده‌سه‌ند. ئیدی نه‌مگوت ئه‌و بنه‌مالانه‌ی له‌ باری ماییه‌وه سه‌ر بوون، چۆن له‌ سه‌رکه‌م کردنه‌وه‌ی مانگانه‌ ده‌رۆشیتن، باسی ئه‌و ماییه‌ته‌ مانگانه‌یه‌م کرد که وه‌قدی باوه‌ر پێکراو دایاننا بوو و هه‌ر که‌س به‌ پێی داهااتی سالانه‌ ده‌بووایه‌ بیدا. نه‌مگوت هه‌بوون که‌سانیکێ پێیان ناخۆش نه‌بوو خۆ له‌ دانی ماییه‌ت بپاریزن. له‌مه‌ر بازارێ خه‌یرییه‌وه دوام که‌ سالی دووجار به‌رپۆیه‌ ده‌چوو و ئافره‌تان شیرینی خۆمالی و شت و مه‌کی به‌ده‌س چنراو و کاری ده‌ستیان ده‌فروشت و داهااتی فروشه‌که‌ بۆ یارمه‌تیدان به‌ بنه‌ماله‌ ده‌سکورتیه‌کان ته‌رخان ده‌کرا، نه‌مگوت ئه‌م بازارانه‌ ناوه‌ندی غه‌یبه‌ت و چاولیکه‌ری و فیز لیدانیش بوو، بابه‌تی تۆتۆمبیل و سه‌فه‌ری ئه‌ورووپا و پله‌ و پایه‌ی هاوسه‌ره‌کان.

زۆر به‌ وردی گوێی بۆ قسه‌کام هه‌لخستبوو، سوپاسی خزمه‌تکاری کرد که‌ قاوه‌ی گیلای هینابوو و پاشان له‌ منی پرسی «خاتوون ئیما خاچاتوریان ده‌ناسی؟» گوتم «نا»، و هه‌تا گوتی «کیکی چهن خۆشی دروست ده‌کرد»، که‌وته‌وه‌ بیرم. دایکم که‌ شیرینی دروست کردنی که‌سی پێهه‌و نه‌بوو ده‌یگوت «کینک هه‌ر ئه‌و کیکانه‌ی ئیما بوو». خاتوون نوروللایی گوتی «ئه‌وه‌م له‌ تاران بووم، له‌ لیژنه‌ی خه‌یرییه‌ی "فه‌رح" وانه‌ی شیرینی دروست کردم ده‌گوته‌وه‌. چی — ناوی شیرینییه‌که‌م بیر چۆته‌وه‌. ناسک؟» گوتم «ناسک.» گوتی «به‌ئێ، به‌ئێ. چ ناسک‌گه‌لیکی دروست ده‌کرد.»

پاشان له‌سه‌ر لیژنه‌که‌ی خۆیان رۆیی. له‌مه‌ر هه‌ولێ ئافره‌تان بۆ وه‌رگرتنی مافی ده‌نگدان. له‌مه‌ر پۆلگه‌لی فیر بوونی خۆیندن و نووسین، له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئافره‌تی ئیرانی هیشتاکه‌ش شاره‌زای مافی خۆی نییه‌. ئیستا که‌ سانا قسه‌ی ده‌کرد و مه‌زن مه‌زن ده‌ده‌ئاخۆت، قسه‌کانی له‌ دل ده‌نشت. گوتم بیر له‌ چی ده‌که‌مه‌وه‌ و پێکه‌نی. «له‌کاتی قسه‌ کردن دا ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌بی نه‌ئاخۆم خه‌لک لایان وایه‌ یا لێی نازام یا کوو گرنگ ناخۆم.» قاوه‌ی گیلایمان خوارد. به‌تام بوو.

کیژو کورپێکی گه‌نج چوونه‌ لای ده‌زگای بلاوکرده‌وه‌ی ئاهه‌نگ که‌ بیستبووم میله‌کبار تازه له‌ ئه‌وروپای هیناوه‌. ده‌مزانی ناوی "جۆک باکس"ه‌، به‌لام هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ نه‌میدیوو. کیژو کورپێ گه‌نج له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی شریته‌ بوو به‌ کیشه‌یان، به‌لام هیچکام پرکێشی نه‌کرد، کورپه‌

لەر و بالا بەرز بوو و کيژە جلی کيسهیی نارنجی له بەر دابوو. جله که راسته بوو و دەوری قۆل و ژیرەوهی داوینی مه غزییه کی سهوزی پیوه بوو.

خاتوون نوروللایش خەریک بوو چاوی لیدە کرد. «که دەبینم گەنجەکان خۆشحال و دەم به پیکەنینن که یفخۆشم، هەر له مەر ئەمانه یه که ئیمه خۆمان لیرە و له ویدە دەین. کاتی دەکه ومه بیر سهردەمی گەنجایه تی خۆم —»

هەر چۆنیک بوو کيژە و کورە، شریتیکیان هەلبژارد. لهو ئاههنگانه بوو که هه میشه ئارمەن دەجسته سهەر گرامی تپیاز و توویست و سهمای دەکرد. هیچ کات ده واتای دهسته واژیه کی که گۆرانیبیژ چەندین جار دووپاتی ده کرده وه نه گەیشتبوم. قواوهی گیلای خوارده وه و له ناکاو تینگه یشتیم: Hit The road jack بۆچی تا هه نوو که ش که یفم به و ناههنگه نه هاتبوو؟ جوان بوو.

خاتوون نوروللایی قاهه گیلایه که ی لینگه دا. «ئەم شتانه بۆ هه رمه نیه کان نوێ نییه. بۆ ئیمه نوێیه. دایک و باوکی منیش که له کنه خۆ نوێخواز و خۆینده وار بوون، ههردوو لاقیان ده کهوشیک کردبوو که ده بی شوو به کورە مامم بکه م، ده زانم له نیو هه رمه نیه کاندایا و نییه، به لام زه ماوه ندی خزمایی له نیو ئیمه دا نه که هەر کاریکی چهوت نییه، به وتهی پیشینیان خیریشه. بيشک مارهیی کيژە مام و کورە مامیان له ئاسمانی بیستوه؟» بیستبووم. دیسان هاتم بلیم به و شیوه یه کی که ئیوه بیری لیدە که نه وه واش نییه و ئافره تانی هه رمه نیش گرفتگه لی خۆیانیان هه یه که خاتوون نوروللایی دهرفه تی پینه دام.

دهستی به پاپیونی سهەر شینیوندا هیئا. رهنگی له بهر ئەوه بووبی که له توند بوونی دلنیا بی. «ئەمنیش هەر دوو پیم کرده کهوشیک که (نا.)» له دلەوه پیکه نی و دوو قوولکه که وته سهەر کولمه گۆشتنه که ی. «راستییه که ی ئەوینداری هاوړیکه ی کورە مامم ببوم که چەند جار هاتبووه مالمان به کورتی له گه ل کورە مام ریک که وتین و هیندەمان ده گوئی دایک و باوکه کائاندا سربواند ئاخریه که ی رازی بوون.»

دهست له ژیر چەناگه تیی رامام و پرسیم «شوت به هاوړی کورە مامه که ت کرد؟» شه ربه که ی دهنیوان تلی هەر دوو دهستی نا، روانیه دهره وه و سه بریکه ی سه ری له قانده سووکه بزیه ک له سهر لیو و چاوه کانیدا دیاریدا. «بیست سالی ک له مه وه بهر.» ده مویست پیرسم، له رووم هه لته ده هات. هه رچۆنیک بوو پرسیم «هیشتاش —»

بيخی قاوه گيلاسيه کهي به نهی فر کرد. دهنگی فری که هات، شهر به کهي وه لانا. لیوه کانی به ده سماق قاقهزی سربیه وه و پیکه نی. «به سهر منداله کانداه گورپیم. شه مکاره مه کهن و خوم ده پیکه م. هیشتاش چی؟ له زه ماوه ندم رازیم یا نا؟»

سهرم له قاند و خاتون نوروللایی هه ناسه یه کی قولتی کیشا. «شم جله ده بین؟» پیسیری جله کهي به دوو تلیه وه گرت. «مؤدیله که ییم له گو قار دا دی.» جله که پیسیری ئینگلیزی بوو و هه تا نیو قه دی شش پشکوژی ده خوارد. «تارانم لیک و پیکدا هه تا پارچه که ییم ده سکه وت. پارچه یه کی که تانی چه رموی خالخالئی درشتی زهد. بو تاقیکردنه وی ده جار هات و چوم کرد و پاره یه کی فرم دایه بهرگ دروو هه تا ناماده بوو.» پالی وه پشتی شه سکه مله که دا و تیم روانی چاوم لیکرد و چاوه روان مام.

راوه ستا هه تا خزمه تکار شهر به به تاله کانی راکرد و رویی. پاشان هاته پیش. تانیشکی وه میژ دا و گوتی «چند جار که له بهرم کرد بوم خوش بوو. دیاره ئیشتاش هه ر خوشم لپی دی.»

تاگام لینه په لهی وینه که وی، هه ر جار که له بهریده کهم ده یته که نیم و له نیو دؤلاب دا هه لید او هسم هه تا چین و چرووی تیینه که وی به لام — «کیفه کهي کرده وه و پاکه ته جگه ره کهي ده ریئا. «جگه ره ده کیشن؟»

جگه ره یه کم راکرد و گوتم «جاروبار.»

شه مچه ی بو لیدام و گوتی «شه منیش هه روا.»

چاوم له پاکه ته جگه ره که کرد. زیو بوو، گوئیکی لاسک دریژی له سهر هه لکه ندرابوو. گوتم «پاکه تیکی که شخه یه.» جگه ره کهي ته کانداه نیو دهستی و بهم شیوه ده خزمه تکاره کهي که یاند ته پله ک بین. پاشان چاویکی له پاکه ته که کرد و به دم بزوه گوتی «دیارییه.» گوتم «باسی جلت ده کرد.»

دهستیکی به پاکه ته زیوینه که دا هیئا، شیوه لاواندنه وه. مژیکی له جگه ره دا. «رؤژی چیژن که له تاران بووم، شم که مهربه ندهم زور به هه لکه وت له جینرال مؤد دا دزیه وه.»

شه سکه مله کهي نه ختی کیشا دواوه و قایشه کهي پیشاندام. «دروست ها ورهنگی خاله کانه، وه نییه؟» قایشی راست له گهل خاله کان ها ورهنگ بوو، ئاوزونه یه کی* زیری گهلک مه زنیسی پیوه بوو.

ئەسكەملى ھېتايەتتە پېش ، دە كات ژمىرەكەي رووانى و گوتى «بە كورتى مەرۇف دەبىي ناگادارى شتەكانى خۇي بى. كاتژمىر بوو بە يازدە. يازدە ونيو نۆبە دكتورمە. زۆر شتم دەويست بېرسم.»

دەستى نايە نىو كىفە زەردو زەلامەكەي و قاقەزىكى دەرىنا. «ھەمووم نووسىوھ.» و دەستى كرد بە خويىندەنەويان: ياساگەلى مارەبىي و تەلاقى ھەرمەنەكان، مافى راگرتنى مندال دواي تەلاقى، مافى ئافەرت لە ميژووي ئەرمەنستاندا، رادەي خويىندەواران لەنيو ئافەرتاندا. قسەكەبىم بېرى و گوتم ناشىم وەلامگەلى دروستت پىبىدەم و باشتر ئەويە لەگەل ئەندامانى لىژنەي كلئىسا و قوتابخانە بدوى. سەرى لەقاند و ناوى چەند كەسى نووسى، گوتى دەخوازى بۆ بەشدارى لە كۆبوونەوھەكانى لىژنەكەيان لە ئافەرتانى ھەرمەنى بگىرپتەوھ. گوتى «گرفتى ئافەرتان پىئوھندى بە گشت ئافەرتانەوھ ھەيەن مسولمان و ھەرمەنى لە نارادا نىيە.» گوتى «ئافەرتان بۆ چارەسەرى گرفتهكانيان ئەشى يەك بگرن. ئەشى يەكتر فير بگەن، ئەشى لە يەكتر فير بن.» وەك نوتقەكەي دەئاخۆت.

ھەرچى ھەولمدا نەبەيشت پارەي ميژەكە بدەم. «مىوانى لىژنەي نىمەن.» لە شەقامەكەدا خەرىكى ماللاوايى بووين كە بىرم كەوتەوھ بېرسم «ھاتبوونە بۆنەي ۲۴ ئەپرىل؟» گوتى ھاتبوو و كە بەسەر سورمانەوھ پىرسىم «بۆ؟» بەسەر سورمانەوھ گوتى «بۆچى نا؟ كارەسات كارەساتە، مسولمان و ھەرمەنى نىيە.» ھىچ وەك نوتقەكەي نەدەئاخۆت.

۳۱

بە دواي فينكى و تارىكى مىلكبار، گەرما و رووانكى شەقام دلگر بوو. ھەستم بەوھ كرد حالم باشتر بووھ. ھەستم كرد سووكتر بوومە. بە بەر سىنەما رىكس دا تىبەپريم. جەماعەتتىك لەبەردەم گىشە رىز ببوون، گشتى ميژ، زۆرتەر عەرەب. لەو بەرە بەيانىيەدا بۆ نەچوو بوونە سەركار؟ سىنەما لە بەرنامەي داھاتوويدا فىلمى "تام بەند ئەنگوشتى" پىشان دەدا. چاوم بە وىنەكانى فىلمەكەدا گىپرا. تام بەند ئەنگوشتى لەسەر غەرغەرەپەكەي كە ئەسكەملى بوو دانىشتبوو، لە پشت فىنجانىكى سەرەو نخوون كە ميژى بوو و بە كلكەوانەپەكەي كە شەربەي بوو ناوى دەخواردەوھ. ميژىكى عەرەب لەبەر دەم سىنەما لەسەر عارەبانە مەيگوى وشك

کراوی دهفروشت. دهمم گرت و تیژ تیپه‌ریم، به خۆمم گوت هه‌تا دووانه‌کانیش وەك نارمەن سەربەخۆ نەبوونە بیێن فیلمە‌که بییەن.

شالوارینکی که نارمەن لەمیژ بوو دیاری کردبوو کپیم به‌و مەرجه ئەگەر کوو بۆ به‌ری نەبوو بیگۆرمه‌وه. له دوو‌کانه‌که وەدەرکه‌وتم، پیم خۆش نەبوو بگه‌رپیمه‌وه مال، پیم خۆش نەبوو به‌ ریگه‌ دا برۆم و بیر بکه‌مه‌وه یا به‌لکو ریگه‌ بپریم و بیر نەکه‌مه‌وه. رۆیشتم و بیرم کرده‌وه هه‌میشه له مالدا مانه‌وه و هاموشۆ له‌گه‌ل مەرۆگه‌لیکی به‌ریه‌سراو و کیشه و دەم به‌ دەمه له‌گه‌ل دوزگه‌لی دووپاته وەرەزی کردووم. دەبی کاریک بۆ دلێ خۆم بکه‌م. وەك خاتوون نوروللایی. به‌ به‌رده‌م شیرینی فرۆشی "نگرۆ" دا تیپه‌ریم و که‌وتمه‌وه بیر میوانداری پینچ شه‌مه شه‌و، زۆریامه‌وه و چوممه‌ زوور. شیرینی وشک و ئاجیلیم کپری. قوتووی ئاجیل و شیرینی و به‌سته‌ی شالوار به‌ ده‌سته‌وه له شیرینی فرۆشی هاتمه‌ درئ و به‌ره‌و رووی ئیمیل سیمۆنیان بوومه‌وه که به‌ره‌و رووم ده‌هات. هه‌ستی بی جیی خۆم بوو یا هه‌ر به‌راستی په‌شۆکام؟ تا هاتم بیر له‌وه بکه‌مه‌وه له‌وه ده‌مه‌ی رۆژیدا بۆ نەچۆته سەرکار گوتی «راستییه‌که‌ی حالم زۆر خاس نەبوو، واته‌ وازی کار کردم نەبوو، ئیزنی چاره‌سه‌رکردنم وەرگرت. هاتمە بازارپی ده‌سته‌وانه‌ی باغه‌وانی و لایسته‌ بکرم.»

دیسان تا هاتم بلیم بازار له‌و لاتره‌ گوتی «ئەگەر په‌له‌ت نەبێ، له‌گه‌لم دئی؟ نازانم له‌ کوێ به‌ شوینی دا بگه‌رپیم.» بۆ وا په‌شۆکا بوو؟ ده‌تگوت یه‌کی گوتی «ره‌نگبێ له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ توشی تۆ بوو.» نازانم کام لایه‌نی بیرگه‌م بوو.

گۆتم «بۆ ئەم چه‌شنه‌ شتانه‌ ده‌بی سهرینکی دووکانی لیژنه‌ی باغه‌وانی بدەین. به‌سته‌کانی له‌ ده‌ستم وەرگرت و پرسى «له‌ کوئییه‌؟»

تاکسیمان گرت و به‌ شوفیره‌که‌م گوت «فه‌له‌که‌ی ئالفی.»

ده‌سفرۆشیک به‌ره‌و رووی دووکانی لیژنه‌ی باغه‌وانی له‌ ره‌خ پیاده‌ریدا زه‌یتوون و هاروی سویره و گه‌لا میوی ده‌فروشت. گۆتم بۆ پینچ شه‌مه‌ شه‌و زه‌یتوون و هاروی سویره بکرم. کپیم. ئیمیل لایسته‌ و ده‌سته‌وانه‌ و چه‌ند به‌سته‌ تۆ گۆل به‌ ده‌سته‌وه له‌ دووکان هاته‌ده‌ر. تۆ گۆله‌ نۆکه‌م کپری.» پاشان چاوی له‌ شتومه‌کی ده‌سفرۆشه‌که‌ کرد «دولمه‌م زۆر پیخۆشه‌. خوا ده‌زانی له‌ که‌یه‌وه نەمخواردوه.» گه‌لا میوم کپری.

سواری پاسی خه‌تی بوورده‌ بووین. له‌ ته‌واوی ریگه‌دا به‌یه‌که‌وه ئاخۆتین و نازانم چه‌ند جار گۆتمان «چه‌نده‌ سه‌رنج راکیش؟ ئەمنیش هه‌روا.»

لەبەر دەرگەي مائ بەستەکانی پیدامەووە و گوتی «باوەرکە موحامەلە ناکەم، لەگەڵ کەس ئەوەندە قسەم بۆ گوتن نیه.»

دروست کردنی ئامیژەنی دۆلمە کە کۆتایی هات بوو بە شەو. بە ئارتووشم گوت مندالەکان دەبەیه "فیش ئەند چیپس" بۆن؟ دووانەکان لەخۆشیان هەلبەزینەووە و ئارتووش دەتگوت لای وایە بۆ ناشت بوونەووە هەنگاوم ناوەتەووە. ئامیژەنی دۆلمە کەم نایە نیو سەلاجە و گوتم بۆ پینچ شەممە شەو کارم زۆرە. دەرگەي سەلاجەم وردە وردە پیوهدا هەتا چاوم بە هیچیان نەکەوی.

دووانەکان دەستیان بە زاریانەووە گرت هەتا رەنگی سووری کۆل ئید بە سەر لیوانیانەووە نەبینم، لە دەرگە چوونە دەر. پاشملە گوتم «رەنگی سووراوە کە جوان بوو.» دەستیان لە زاری کردەووە و پینکەنین. بە دەم داخستنی دەرگەووە گوتم «ئەگەر دەرنگیش هاتنەووە، قەیدی نییه.» هەر چواریان لە جەرگەي رینگە باریکە کەدا بە سەرسوپماوی چاویان لیم کرد.

بەرەو رووی پەنجەرەي ژووری دانیشتن وەستام، چرای ژووری دانیشتنی جی چوار دایسا گوتم «ئەووە چ دەکا؟ رەنگی بە گەڵ دایکی قسە بکا یا کتیب دەخوینیتەووە. رەنگیش بی —

زوو پەردە کەم کیشا و چوومە چیشتخانە قوڵینەي گەڵا میووە کەم نایە سەر میز و ئامیژەنی دۆلمەم لە سەلاجە دەریتا.

هەتا یە کەم دۆلمەم پینچایەووە و نامە نیو قابله مە، دوو لایەنی بیرگەم بوو بە کیشەیان.
«فرە نە فامی.»

«بۆچی؟ چ ئیرادی هەیه دوو کەس ئۆگرییه کی هاو بە شیان بی؟»

«هیچ ئیرادی نیه، بەلام —»

«جا چونکە یەکیان ئافەرەتە و یەکیان میڕ نابێ لەگەڵ یە کەتر باخۆن؟»

«هەر باخۆن؟»

«دیارە کە هەر باخۆن.»

تەنیا کەسیکە کە دە قسە کانم دەگا.

«هیتندەي تەنیا هەر لەگەڵ خۆم ئاخۆتم دین بووم.»

-
«هیندهی که هەر کاریکم له مەر دیترا نهوه کرد ماندوو بووم.»

-
«ئەمەش وەلامە کەم. منداڵە کەم پیتی وایە بە بۆلە بۆل و رەخنە گەرم. شوو هە کەم حازر نییە و شەپە کە لە گەل یە کتر باخۆین. دایک و خوشکەم هەر گالتم پیدە دەن و نینا کە لە کەنە خۆ هارپین هەر دە زانی دە کارم بکا. هەر وە ک ئیستا. هەر وە ک ئیستا کە دە بی بۆ کە سانیکێ کە وازیام نییە چیشت دروست بکەم.»
«وازی هیچ کاریکت نییە؟»

-
«ئەدی بۆ دۆلمە دروست دە کە ی؟»

-
«بۆ کیتی دروست دە کە ی؟»

-
«فرە نە فامی.»

دوایین دۆلمەم نایە نیو قابله مە و دە گۆلە نۆکە کانی سەر قەرپیز رامام.

۳۲

میوانە کان پینچ شە مە شەو کێبەر کیتی زوو هاتنیان بوو.

دووانە کان لە گەل سووفی لە سەر جۆلانە ی حەوشە دانیشتبوون. هەر جارە ی کە جۆلانە هەل دە کشا سەری، هەرسێکیان بە قیژە و پیکە نین دەستیان بەرەو دارە بی رادە داشت و هەولیان دەدا لقا ناسک و سەوزە کە بگرن. دارە بی رەخ جۆلانە و هەر دارە بییە کی تر گشت دەم و ساتیک شیعری "پاروانا" ی "هوانیس تومانیان" یان دە خستە وە بیرم کە لە سەر دە می مندا لیدا هیندەم خۆیند بۆ وە نیو ی زۆریم لە بەر بوو. هاروی و تە ماتەم لە بەر پەنجەرە و بەرەو رووی دارە بی ورد دە کرد و ئەو بە شە ی کە زۆرم پینخۆش بوو خۆیندە وە:

شازاده خاتوونی که شخه و پاشای قز چهرموو دهرکهوتن.

کیژ چه شنی مانگی یه کشه وه، باوک چه شنی هه ورپکی قورس.

هه ور و مانگ سه ره سه ره شانی یه کتر.

به دهنگی هه ناسه و خشه خشکی جل ئاورم داوه. سووفی و دووانه کان له بهر دهرگهی

چیشته خانه ویستابون.

سووفی گوتی «پووری، شیعیکی فره خوش بو.»

ئارمینه گوتی «له سه ره تاوه بیخوینه وه.»

ئارسینه گوتی «بیخوینه وه.»

پیکه نیم. «سه ره تایه که بیم له بیر نییه.»

ئارمینه گوتی «باشه، که و ابوو چیرۆکه که ی بگیره وه.»

ئارسینه گوتی «بیگیره وه.»

تویکلّه هاروپییه کانم خسته نیو زبلدان. «سه د جار له رووی کتیب بۆم خویندوونه وه.»

ئارسینه گوتی «باشه ده ی بۆ سووفی بگیره وه.» ئارمینه گوتی «دلنیام چیرۆکه که ی

نازانی.» دوو قوئی له سووفیان پرسی «ده زانی؟» سووفی سه ری له قاند واته نایزانی.

رۆن زهیتوون و ئاوی لیمۆم نایه سه ره میز، به ده م دروست کردنی سۆسی سالاد دهستم کرد

به گیرانه وه ی چیرۆکه که: «پاشایه که سه ره کیویکی بهرز دا ده ژیا، کیویکی که شخه و جوانی

بوو. کیژه که مه زن بوو و بریار بوو شوو بکا، شازاده گه لیک له چوار قورنهی دنیا وه هاتنه

خوازیینی کیژه. پاشا سیویکی دایه کیژه و گوتی هه رکام له شازاده کانت بۆ شوو پیکردن

دیاری کرد سیوه که ی بۆ باویژه.»

کیژه کان دهوری میزیان ئه نگاوت، دهستیان نایه ژیر چه ناگه و چاوه نواری پاشا وه ی

چیرۆکه که بوون. بۆ یه که محار بیرم له وه کرده وه که چه ند خو شه کیژ شوو بۆ خو ی دیاری بکا و

نه به پیچه وانه. دهستم که به رۆن زهیتوون چه ور ببوو به به ره لبینه مدا هیئا. «شازاده کان

گوتیان کیژی پاشا هه رچی داوا بکا بۆ ده یه نن. زیر و جه واهیرات و ته نانه ت هه ساره و

مانگی ئاسمان.»

سووفی گوتی «خۆزگه م به کیژی پاشا. ئه گه ر من بوو مایه هه ساره و گشت جه واهیرات و

هه موو شه گه لاته کانی دنیا م ده خواست.» دووانه کان گوتیان «وس.»

ساسی سالادم لیڭگدا. «کیژی پاشا گوتی زپر و جهواهیرات و مانگ و هه ساره‌ی ناسمان چ لیده‌که‌م؟ من ته‌نیا شتیک له هاوبه‌شی ژیانم ده‌خوازم: ناوری نه‌وینی راسه‌قینه.»

دروانه‌کان چاویان ده سووفی بری که به زاری ئاوه‌لاوه چاوی لیم ده‌کرد.

خوی و بیبارم له سوسه‌که دا. خوازیی‌نچییه‌کان که وشه‌ی ئاوریان بیست به‌و بیر و خدیال‌وه که شازاده خاتون ناوری راسه‌قینه‌ی گه‌ره‌که چاوه‌روانی وته‌کانی تری شازاده نه‌مانه‌وه و به ته‌قله‌کوت وه‌شوینی ئاور که‌وتن و شازاده خاتون چاوه‌روان مایه‌وه.»

نارمینه خهریکی راکردنی کاهوو له‌نیو قاپی سالاده‌که دابوو که شه‌قیکم له پشته ده‌ستی دا. «و شازاده خاتون گه‌لینک سال چاوه‌روان مایه‌وه ههر مایه‌وه هه‌تا ئاخریه‌که‌ی له خهم و خه‌فه‌تیاں سه‌ری ده باله‌خو ناو هیئنده گریا که به هوی فرمیسه‌که کانیه‌وه گولاویک ساز بوو و کوشکی پاشای وه‌بنه خۇدا.»

سی قوئی سه‌ریان داهینابوو و چاویان لیده‌کردم. قاپی سالاده‌که‌م نایه سه‌ر پیشخان.

«ههر داره‌بیه‌کی که ده‌ببینن ههر ئه‌و کیژه پاشایه‌یه که ئیستاش که ئیستایه سه‌ر به‌ره‌و ژپر ده‌گری و شازاده‌کان ئه‌و شه‌مشه‌کویره‌ن که ئیستاکه‌ش ههر به دهوری چراکاندا خول ده‌خون هه‌تا ئاور بو شازاده خاتون بیه‌ن.»

پاساریه‌ک خوی له توژی په‌نجه‌ره دا، جیکه‌یه‌کی لیبوه و فری.

نارمینه گوتی «داره بی به‌سته‌زمان.»

نارسینه گوتی «شه‌مشه‌مه کویره به‌سته‌زمانه‌کان.»

سووفی به‌و زاره گریاوه‌یه‌وه هیشتا ههر تیم رامابوو.

۳۳

نالیس له پال یووپ دانیشتبوو. لیڭگدا لیڭگدا پیده‌که‌نی و پیلکه‌کانی به‌و مژۆل ریمیل لیدراوانه‌یه‌وه زوو زوو لیک ده‌کرده‌وه و ده‌ینوو‌قاندوه‌وه. هه‌روه‌ک راپۆرتیلی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که مندا‌له‌کان خوار و راستیان ده‌کرده‌وه. دایکم له ئه‌سکه‌م‌لی هه‌م‌به‌ر دا، هه‌روه‌ک ته‌ماشای کیه‌رکی پی‌نگ پۆنگ بکا، نیگای له نیوان نالیس و یووپ دا له گه‌ریاندا بوو. ئارتووش و ئیمیل کایه‌ی شه‌تره‌نجیان ده‌کرد. ئیمیلی له پال باوکی دانیشتبوو. ئه‌ژنۆکانی بیکه‌وه نابوو.

دهستی وه ژیر چه ناگه ی نابوو و چاوی له فەررش ده کرد. نارمن به شالواری نویسه وه له سهر سهری نارتووش ویستا بوو. ویولیت لهو لای ژوره که وه ئالبومی وینه کانی زه ماوه نندی من و نارتووشی هه لده داوه. خۆی سوور بوو له سهر بینینی ئالبومه که. گارنیک و نینا جار ناجاریک له گه ل ئالیس و یووپ و هیندی جاریش له گه ل دایکم و ژورتیش له گه ل یه کتر ده ساخوتن و هه رچهند سات جاریک بیانوو بیکیان بو پیکه نین ده دژیه وه

ویولیت پرسی « بوچی یه کێ له وینه کانی زه ماوه ند ده قاب ناگری به دیواری هه لواسی؟ » به شوین وه لامه وه بووم که ئیمیلی هه ردوو دهستی نایه سهر کولمه کانی. «ئه ی! گوئی که وشم دیار نیه. »

هه موو لامان له که وشه کانی ئیمیلی کرده وه. تایه کی که وشه په شیمه کانی گوئی چه رموی پیوه بوو و تایه که ی تر بی گوئ بوو.

نارمن هاته پیش. « بئنگومان هه ر لهو ناوه که وتوه. بگه ریین بیدوژینه وه. »

ئیمیلی چاویکی له باوکی کرد و سهری لار کرده وه.

ئیمیل بزه ی هاتی. « برۆ بگه ری، به لکو بیدوژیه وه. »

ئیمیلی سه بریکی له جیهو رابوو، دهستیکی به دامینه رهش و ته نگه کهیدا هیئا و له گه ل نارمن وه ده رکه وت. ویولیت به ئالبومه وه هات له جیی ئیمیلی دانیشته. نارتووش به ئیمیل ی گوت « کیش! ته مشۆ هه ر هۆشت له خۆنیه. » ویولیت ئالبومه که ی پیوه دا.

به بیانوی هیئانی شتی ناوه کی چومه چیشتخانه. ئیمیلی که هات دلنیا بووم هه ردوو که وشی گوئی پیوه بوو. دلنیا بووم، چونکه هه تا که وشه کانم دی بیرم کرده وه « ریک وه کو شه که وشانه ن که چند هه وتوو له مه وه بهر کریم. » نه من که وشی منالانهم کریسوو یا کیژه که که وشی ئافره تان؟ »

له مه ودای نیوان چیشتخانه دا له هات و چۆ دابووم. نه م میوانداریه خورتیه که ی ته واو ده بوو؟ به خۆم گوت ته گه ر هه موو رویشتن و قاپ و که وچکم شوردن و ریک و پیکم کردن له نیو راحتیه سه وزه که دا پال ده که وم و چیرۆکی ساردۆ ده خوینمه وه تا بزائم میری چیرۆکه که ئاخیه که ی چ ده کا؟ که وتمه وه بیر به یانی که چوو بووم ته یزه له خاتوون سیمۆنیان بگه رمه وه شه و بی، ته مجاره تیر که س خورتی لیم نه کرد بوو. خۆم گه ره کم بوو.

دهرگه م که کرده وه وه مزانی نه خۆشه. رهنگی تیک چوو بوو و ژیر چاوه کانی تیک قوپا بوو. جلی ناو دامینی و فره وانی چه رموی پۆشیبوو. چووینه ژووری دانیشتن و له وه لامی شه و ی که

حالیئم پرسى گوتى «دوئ شەو خراپ خەوتم» ھەرکە باسى ميوئانداريم کرد، وابە بە گورجى گوتى «نا» کە نەموئرا پرکيشى بکەم. ميوئانى بابەتیکى ھیندە گرنکيش نەبوو. گەرەکم بوو قسە بکا. لەمەر مێرە چاو سەوزەکە، لە ئيميل ، لە خيزانى ئيميل. ھەرۆک فيلمیکى کە بەرنامەى داھاتووە کەیت ديبئ و گەرەکت بئ سەر لە بەرى ببینی. بەلام دەتگوت ھاوسپیکەم ھەر ھيچ وازى ئاخۆتنى نەبوو. بەرادەيەک کپ و بیدەنگ دە قاليجەکەى عەردى ژوور راما کە وەستام و ماللاواييم کرد. بۆ مانەوہم پرکيشى نەکرد، گفٹ و لغتى سارد بوو. ھەر دەتگوت ئەو ئافەرەتە نيبە کە چەند شەو لەمەوبەر تايبەتەى ترين رووداوەکانى ژيانى بۆم گيپراوہ.

ئەو چيشتانەى کە بۆ شيو ليمنابوو، نامە سەر ئاور گەرم بنەوہ. پلاو خۆرپيشتى فسئنجان، دۆلمەى گەلا ميو و ئيکرا، بەرچيشتيکى کە بۆخۆم کەيفم زۆر پيندەھات و بەو بيرەوہ کە رەنگە خاتوون سيمۆنيان بئ، لەجاران زۆرتر تيژم کردبوو. سەوزى خواردن و ترشيم لە سەلاجە دەيەنا دەر کە ئيميل گوتى «تووشى زەھمەت بووى.»

لام لئى کردەوہ، لە پال ميئزى چيشتخانە وئستابوو. گوتم «زەھمەتى چى؟» پاشان لە زارم ھاتە دەر «بۆ تۆ کە خۆش رادەبرئ.» لايەنى رەخنەگر تيم خورى «ئابروت چوو.» زووەکى گوتم «مەبەستم ئەوہيە بۆ ھەمووان ھەر خۆش رادەبرئ.»

قاپى ترشى و قولينەى سەوزى لە دەستم ساند و نايە سەر کەشەف، پال قاپى سالاد. «کلاريس، دەبئ باخۆين. کەى دەرەفەت دەبئ؟» زنجيرى ملى کەوتبووہ سەر کراسەکەى، دلەکوتمە گرت.

نينا گەيشتئ. «ئەمن چ بکەم؟ ئەوانە ببەم لەسەر ميئز بيانچنم؟» بە ھيمای سەر گوتم «ئا.» دەنگم دەر نەدەھات. نينا کەشەف بە دەس لە چيشتخانە وەدەرکەوت.

ئيميل گوتى «ئيوارەى دوو شەمە؟» خەريکى تيکردنى پلاو بووم و چەشنى کارەبا بە بيرم داھات کە دووشەمانە درەنگ لە قوتابخانە دینەوہ، چونکە مەشقى جەژنى کۆتايى سالە و ئارتووش سەر لە بەيانيبەوہ دەچيئە خورپەمشار و شەوئ دەزۆريەتەوہ و ئاليس لە نۆبەى شەودا کار دەکا و دايکەم ميوانە. سەرم راوہشانە کە واتە «ئا.»

نينا لە ژوورى دانيشتنەوہ ئيمیلی بانگ کرد و ئيميل لەکاتى چوونە دەر لەگەل دايکەم ويک کەوتن و گوتى «ببوورن.»

دايکەم وەلامى نەدایەوہ. خۆى گەياندە لای ميئز و لەبن گويمدا گوتى «ئيبستا بە ھەر دوومان بلئ کەر. ھەر لەخۆوہ نيگەران ببووين. نازانى چۆن بە ئاليس رادەگا بئگومان

قسمت و نسیب و ابووہ. ئیستا ہرمہنی نیہ قہیدی ناکا، ئەدی بۆ نیوہی پلاوہ کەت رژاندە سەرمیژ؟»

ئیمیلی و ئارمەن ھەتا سێ جار نەمگوت «مندالینە. شیو» نەھانتە سەر میژ. سووفی و دووانەکان ویستیان لەسەر جۆلانە شیو بھۆن. تا ھاتم بلیم نا سووفی دەستی دەنیو قەدم وەرینا. «پووری رینگەمان بەدە لە لای شازادە خاتوون شیو بھۆین.» نینا گوتی «چی؟ شازادە خاتوونی چی؟» سووفی گوتی «دارە بی ھەر ئەو کیژە پاشایەیکە —» نینا پەریہ نیو قسە کە ی سووفی و بە منی گوت «من چیشت بۆ مندالەکان تیدە کەم. تکایە ئەتۆ دانیشە.» گارنیک بە دەم بە ھ بە گوتنەوہ پلاوی تیکرد و ویولیت بە ئیمیل - ی گوت «دۆلمەت پیخۆشە؟»

چاوم بە میژی شیو دا گێرا کە کەم و کورپیہ کی نەبی و بیرم لەوہ کردوہ کە ئەوہ لە کەییوہ بە یە کتر دەلین تۆ؟ چووم پلە ی کۆلیرە کەم زیاد کرد. ئالیس چیشتی بۆ یووپ تیدە کرد، دایکم پپی گوت «گۆشتی خۆریشتت کەم داناوہ. پلاوی زیاتر تیکە.»

ئەمن بێ قاپ بووم. لە کاتی تەیار کردنی میژی میوانان ھەمیشە خۆم لەبیر دە کرد. بەرەو چیشتخانە چووم و گوتم «نیوہ دەس پیبکەن، ئەمن ئەوہ ھاتم.» کەس چاوەرپی خولق کردن نەبوو، گشتیان خەریکی خواردن بوون. جگە لە ئیمیل و ویولیت کە لە پال یە کتر دانیشتبوون و قسەیان دە کرد. چاوم بە نینا کەوت کە بە چا و تروکاندن ھیمای ئەو دووانە ی دە کرد. خەریک بووم لە ژوور و دەدەر دە کەوتم کە ئیمیل دی لیوہ کانی ویکنابوو و زەق چاری دە ویولیت بریوو. چا و تروکاندن نینای دیوو؟

لە نیوہ راستی چیشتخانە وەستام. بۆ دلە کوتەم لیبوو؟ بۆ برسیم نەبوو؟ بۆ وازی ژۆریانەوہ ی سەر میژم نەبوو؟ بۆ شەو کۆتایی پیئە دەھات؟ دەستم کرد بە شۆردنی قاپە کانی شەو چەرە و شەربە کانی خواردنەوہ. ئیمیل چ قسە یە کی پیم بوو؟ ھەر ئیستا لە بابەت چیبیوہ لە گەل ویولیت دە ناخۆت؟ بۆ جارز ببووم؟ کۆلیرە کان بۆچی فینکاییان نە دەدا؟ ھەر کە دەنگی کیژەم بیست لە چیشتخانە دەر پەریم.

ویولیت ویستابوو و دە جلە سپیہ کە ی رامابوو، دامینە کە پەلە یە کی گەورە ی سەوز رەنگی تیکە وتبوو. ئیمیلی زاری بە ھەر دوو دەس گرتبوو و لی کدا لی کدا دە یگوت «ببوورن، لە دەستم بەر بۆ، ببوورن.» قاپی ترشی لە سەر عەردی سەرخوون ببوو.

دایکم گوتی «زوو کەن خوئ بە پەلە کە دابکەن.» و خویدانە کە ی دایە دەس ئارتووشی بیدا بە نینا کە دە سمال قاقەزی لە جلی ویولیت دە خشاند، گارنیک گوتی «ھیچ نیہ. پەلە ی ترشی

ناوی ویکه‌وئی پاک ده‌بیتته‌وه. «نالیس گوتی «قه‌زا و به‌لا بوو.» یووب گوتی «گازا چی؟» و نالیس ده‌ستی کرد به روونکردنه‌وه. ئیمیل به ئیمیلی گوت «ئه‌تۆ که ترشیت پینخۆش نیه، بۆچی قاپه‌که‌ت راکرد؟» سه‌ر کۆنه‌ی نه‌ده‌کرد. هه‌ر ده‌پیرسی. ئیمیلی چر و چاوی تێک نابوو، نینا گوتی «ده‌ستی ویکه‌وت. خۆ به ئانقه‌ستی نه‌بوو.» چاوم له ئیمیلی کرد. ده‌ستی ویکه‌وت به ئانقه‌ست نه‌یکرد؟

له‌گه‌ل و یولیت چوممه ده‌سشۆری و په‌رۆیه‌کی خاوینم هینا په‌له‌که پا بکاته‌وه. په‌رۆی له ده‌ستم رفاند، زوو زوو له جلی خشانده‌ و له ژیر لی‌وه‌وه بۆلاندی «مندالی نه‌فام، جله دل‌پینه‌که‌می پیس و پۆخل کرد. له‌هنده‌نی به‌ دیاری هینابوویان، چه‌ندم خۆش ده‌ویست.» پاشان په‌رۆکه‌کی فریدا عه‌ردی، قه‌ژه‌کانی له‌به‌ر نه‌ینۆکی ده‌سشۆری رێک و پینک کرد و هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی من له‌وئ نه‌بم، گوتی «کچه‌تی‌وه‌ی به‌دره‌سه‌ن. راه‌سته. ده‌رسیکت پی بده‌م که‌یفی پینکه‌ی.»

زۆریامه‌وه لای میژ. ئیمیل له‌ جیوه‌ رابوو و هه‌تا و یولیت دانیشته‌ هه‌ر به‌ پیوه‌ بوو. ئیمیلی له‌ پالیه‌وه و یستابوو گوتی «داوای لی‌بووین بکه.» ئیمیلی به‌ ده‌نگیکی به‌رزه‌وه گوتی «ببوورن په‌له‌م خسته‌ جله که‌شخه‌که‌تان.»

ویولیت به‌ دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌ستی نایه‌ سه‌ر کولمه‌ی ئیمیلی. «تازیزه‌که‌م، هه‌ر وه‌سه‌ر خۆتی مه‌یه‌نه‌ه. هه‌ر به‌راستی زۆریشم که‌یف پینه‌ده‌هات.» ئیمیلی کشاوه‌ داووه‌ و وه‌ده‌رکه‌وت. ویولیت چاوی له‌من کرد و بزه‌ی هاتی. «ده‌ستاوتان خۆشه.» چاوم له‌ ده‌وریی ئیمیل کرد. بری سالاد و ئیکرای تیکردبوو. داهاتمه‌وه ته‌به‌قی دۆلمه‌ راکه‌م خولقی بکه‌م که‌ سووفی و دووانه‌کان به‌ هات و هاواره‌وه رایانکرده‌ ژووری.

ئارمینه‌ قیژاندی «بۆقیکی هیندی کیسه‌لێک خۆی هه‌لدایه‌ نیو جۆلانه.»

ئارمینه‌ گوتی «بۆقیکی هیندی کیسه‌لێک.»

سووفی رووی ده‌من کرد و گوتی «پووری، ئیره‌یی به‌ شه‌مشه‌مه‌ کویره‌کان برد.» و له‌ پینکه‌نینان له‌خۆ بۆوه.

نینا گوتی «چی؟» سووفی ده‌ستی به‌ گپ‌رانه‌وه‌ی حه‌قابه‌تی "پاروانا" کرد. نینا قاپی چیشته‌ی له‌ ده‌ستی سووفی وه‌رگرت و گوتی «باشه‌، باشه‌. هه‌لێ برو. جارێ وه‌ختی حه‌قابه‌تان نییه‌.» سووفی گوتی «ئه‌تۆ قه‌ت حه‌قابه‌ت ناگی‌رپیه‌وه. پووره‌ کلاریس بۆی گپ‌رپینه‌وه‌.

هه قايه تيكي زۆريش خۆش بوو. «قژى نيچاوانى سووفى لادا و له گهلا دووانه كان ناردمه دهري. (بزائن بۆق و شازاده خاتوون چ ده كهن.)»

گارنيك گوتى «به سه رهاتى "پينگوف" و "شه محال" تان بيستوه؟»
نينئا گوتى «كى؟ چ محال؟»

گارنيك گوتى «چ محال نا، شه محال. به پريرسى پيوهندي گشتى كۆمپانيا.»
نينئا گوتى «ئه ها، كه وابوو چ محال.» قاقا پينكهنى و رووى تيكردم. «ئيكرا يه گجار خۆش بووه.»

دايكم گوتى «فره تيز بووه. ئه گهر ته ماته كهى كه بابى بووايه باشتر بووه.»
گارنيك گوتيه نارتروش «ئه تو ده ترانى شه محال و له يعه هدى داغستان بووه؟»
نارتروش دۆلمهى ده سدايه، «هيئندى شتم بيستبوو.» روانيمه ده ورىي ئيميل كه هيشتا دۆلمهى رانه كردبوو.

گارنيك قايه كهى بۆ لاي نينا راداشت. «خۆريشت تيده كهى؟ له و فسنجانهى كلاريس ههر چه ننده كى بخۆى كه مت خواردوو. بىرى لى بكه نه وه. كورى پاشاى پيشووى داغستان ئيستا بوته ميواندارى بالويزى يه كيه تى سؤقيه ت.»

نينئا گوتى «له راستى دا داغستان كوييه؟ خاتوون و سكانيان پيپسيستان بۆ تيكهم يا كانادا؟»

يووپ به ده م كۆخوه گوتى «ئيزم پيدده دن ئه من بيگيرمه وه؟» و باسيكى دوور و دريژى له بارهى داغستان يا خۆى گوتنهى داغستانه وه كرد كه له جيناره تى زه رىاي خه زه ر و گورجستان هه لكه وتوو و چون ولاتيكي شاخاوييه ههر بۆيه ناوى داغستاني به سه ر دابراوه و له توركيذا داغ به واتاى كپوه و تا به ر له شۆرشى رووسيا پاشاى بووه و به دواى هاتنه سه ركارى كۆمونيسته كان سه ر وه كۆماره كانى يه كيه تى سؤقيه ت بووه و پاشا به ره و ئه وروپا ده لينگانى وه ريئاوه و يستا كورى هه مان پاشا بوته به پريرسى پيوهندي گشتى كۆمپانياى نه وت له ئاباداندا.

هه موو كپ و بيده نگ بۆ چه ند ساتى ده يووپ رامين هه تا ئه وهى ئاليس چه پله ي ليذا و گوتى «هه ر بۆى! ئاگاداريه كى زۆر دروست و ته واو.» يووپ سوور هه لگه را، «ئۆگرييه كى فرم به ميژوو و جوغرافيا هه يه.» گارنيك لاي له من و نينا كرده وه و له سه ر خۆ گوتى «ئه گه ر

هەلەم نەکردبێ دەبێ سیخوڕ بێ» و لە تریقەى پێکەنینى دا . نینا بە تەشەرەووە گوتى «دیسان تەر زمانیت کرد؟»

گارنىك بە دەنگىكى بەرز گوتى «بە كورتى - لە كاتى سەردانى پىنگۆف لە پالائوتنگەدا، شەمخاڵ ھاوڕپى ھىندى بەرپرسان و كار بە دەستانەووە دەچنە پىشوازى . ولیعەھدى پىشوو و بالۆیزى بە كىھتى سۆقىتە لە سەرەتا دا زۆر بە وردى دە یەكتر دەروانن.» ھەستا سەرپى و وىستا و كەوچك و چەنگاڵ بە دەس ئۆینى چەپ چەپ روانى دەرتنا . «دەور و بەر دلە پراو كى ئەو ھىانە نەو ھەكو كىشە ساز بێ.» بە كەوچك و چەنگاڵ ئۆینى شەمشىربازى دەرتنا . «دواى ئەو ھەكو ئۆینى ئاوارگەم و راسەقىنە خوازى ھىوا پراو تۆقە دەكەن ، كەوابوو بە زمانى رووسى چاك و خۆشى دەكەن، ھەموو پشوو یەكى راحەت دە كىشن.» نینا گوتى «ھۆى چاویلەكە! كەوچك دە چاوى ناغای بىرت لەنكستىر راچوو.» و دەورپى پلاو و خۆرىشتى بۆ لای گارنىك برد . گارنىك دانىشت و پاشەو ھى پێكەننەكەى تەواو بوو گوتى «شەمخاڵم چەند جار دى . مېرىكى چەندە شوخ و خۆش خولق و فرە خویندەوارە . بە پىنج شەش زمان دەشاخوى . ھى و ھى لەو فسنجانەى.» سالادى تىكرد و گوتى «دنىايەكى سەیرە . پاك كەرەو ھىان دەسداو ھتى و ولاتەكان لەسەر نەخشە پاك دەكەنەو.»

ئارتووش گوتى «ھىشتا و ھختى ئەو ھەتووە فلانستان و بىھمانستان پاك بەكەنەو ھە بنووسىن بەرابەرى؟»

گارنىك دەستى بۆ قولینەى سەوزى خواردن برد ، « و گشتمان رووسى باخۆین و ماكسىم گوركى و ھخوینىن.»

من و نینا گوتمان «دەس پىمەكەن.» و ماو ھىەك كپ بوون . ھەر ئالیس و داىكم بوون كە شىو ھى دروست كردنى فسنجانیان شى دەكردەو ، ئىمىل شىتىكى بە بن گوپى و پولىت گوت و بە دوو قولى پێكەن . نینا بە گارنىكى گوت «كەوابوو چەمخاڵ، ھا؟» گارنىك لىوى نىناى قورنجى و گوتى «شەكروكە.»

یووپ شىتىكى بۆ ئالیس دەگىراو ھ و ئىمىل و پولىت دیسان سرتە سرتیان بوو . ھەتا ھاتم بىر لەو بەكەمەو ھە باسى چى دەكەن، ئالیس گوتى «گوپى بەدەنى.» پاشان بە یووپى گوت «بىلێ، بىلێ.» یووپ سوور ھەلگەرا و سەرى راو ھەشاند . ئالیس رووى لە ئىمە كرد . «گوپى بەدەنى.» كۆ دەزانى برەیم و بووار دە یانى چى؟ . پاشان زۆرىا لای یووپ ، «ئەتۆ ئەوانە لە كۆئى فىر بووى؟» یووپ دیسان سوور ھەلگەرا و ئالیس رووى لە ئىمە كرد و گوتى «دەى؟»

كەس نازانى؟ بېرەيم ناوى جۆرە خورمايەكە، بەر لەو ەي ئىنگلىزىيەكان زەويەكانى ئابادان بىكېن، گەرەكى بېرەيم بە گىشى دارىستانى ئەم چەشەنە خورمايە بوو. «گارنىك گوتى» (تەح تەح لەو دۆلمەيە، ديارە خورماش فرە بەتام و چىژە. «بەكەجار بوو كە ئارتووش بە سەرئەجەو ە گوتى بۆ قسەكانى خوشكەم شل دەكرد. ئالىس كەوچك و چەنگالى نايە نېو دەورى و سىنگى رەپىش خست. «جا گوتى بەنە پاشاەو كەي. ئەگەر زانىتان ناوى بواردە لە كوتىو ەاتوو؟ نازان؟ گىشى ئەم ەردانە ەي مېرىكى ەرەب بوو كە كىژىكى ئىجگار جوانى بوو بە ناوى "وئردە" لە ەرەبىدا بە گول دەلەن وەردە. «رووى دە يووپ كرد. «راستم گوت؟» يووپ سەرى راوەشانە و ئالىس درىژەي پىدا «بە مېرى ەرەبىيان دەگوت "بوو وئردە" واتا "باوكى وئردە". ئىنگلىزىيەكان كە ەردەكان دەكېن، گەرەكەكەيان بە ناوى خاوەن ەردەكە دەكەن، "بوو وئردە" وئردە دەبىتتە بوواردە. «سەرى بۆ لای راستى لار كرددەو، «بوواردەي باكور» ئەوجار بۆ لای چەپى لار كرددەو «بوواردەي باشور».

ئارتووش گوتى «چ سەرنج راکىش.» گارنىك لە ژىر لىوۋە گوتى «گوتەم سىخورى شتى — «و بە سىخورمەي نىنا بىدەنگ بوو. ئالىس چاوى دە يووپ بىرى. «چ ئاگادارىگەلپك. ەبىژى!» يووپ دىسان سور ەلگەرا و پىكەنى. داىكەم قوللىنەي سەوزى لە پىش ەمووان راگرت، بىرەم بۆ ئەو چو كە ئەگەر ەقايەتى يووپ راسەقەنە بى، باوكى "وئردە" لەو مېرە ەرەبە دەكەنەنەيە كە لە برى كور بە ناوى كىژ ناسراو. يووپ و ئارتووش بە يەكەو ەئاخۆتن. يووپ گوتى «رەنگە ئاوسانە بى، ەلەتە.» ئارتووش گوتى «راسەقەنە يئا ئاوسانە، سەرنج راکىش بوو.»

مىزى شىوم كۆكردەو ە و پىم وابوو كەس تىنەگەي شىوم نەخوارد، ئىمىل گوتى «دۆلمەكە ئىجگار بەتام بوو. ئەگەرچى خۆت دەمت لەچىشتەكە نەدا.» و يارمەتىدام. داىكەم گەشىتى. «ئىو ەرمون، كۆكردەو ەي مېز كارى پىاوان نىيە.» ئىمىل بەرەو نىنا چو كە خەرىك بوو بانگى دەكرد و داىكەم لەژىر لىوۋە بۆلاندى «ئەي كە قىنم لە پىاوى ژنانەيە. لەكاتى شىو خواردندا بىستت يووپ چى بە ئالىس گوت؟ گوتى — «قاپە پىسەكام لەسەر يەك دانا و رامكرد. بەرەو چىشتخانە چووم و لە دلئى خۆمدا گوتەم «نەم بىست و ناخوام بىسىم. وازم لى بىن.»

نینا که ویستی پروا به سرته پیی گوتم «پیم وایه جوور بوو.» ویولیت ههر گوتی «سوپاس.» و دایکم گوتی «له ببرت بی فسنجانه که ده قاپینکی فهغفووری بکه ی.» مالاوایی و سویاسی یووپ پینج خوله کی خایاند. دهرگهی مالیی له سهر هه مووان داخست. خه ریکی شور دنی قاپ و قاجاغ بووم که سهر و که لاره ی ئارتووش له چیشته خانه په پیدا بوو، پالی وه قاپشوریدا و گوتی «کیژه کان داوای هه قایهت ده کن.» و پیکه نی. له هه وه لئی شه ویوه یه کبین پیده کنی. گوتم «وازی هه قایهت گوتم نییه.» چاو یکی لی کردم. «بوچی؟» چاوم لیی نه کرد. «شه که تم.» به ردینه بن ئاساکه ی کایه ی ده کرد. لام لی کرده وه و ماوه یی لیی ورد بوومه وه. پاشان گوتم «بو ردینه کهت ناتاشی؟»

۳۴

ده مالیکی فره مه زندا بووم که دالان و چهند هۆده ی سهروه یه کی بوو. مرۆقانیکی زۆر ده هاتن و ده چوون که هیچ کامیانیم نه دهناسی. دهستی دووانه کانم گرتبوو و گه ره کم بوو بچمه ده ری و به ریگهی دهر که وتم نه ده زانی. قه شه یه کی بالا به رز هاته پیش و گوتی هه تا مه ته له که ی هه لئه ده م ناشیم وه دهر که وم. پاشان دهستی دووانه کانی گرت و رایکیشان و له گه ل خۆی بردنی. به دوا ی قه شه و دووانه کاند ا رام کرد.

له هه وشه یه کی ئیجگار مه زندا بووم، چوار دهوری هۆده بوو. ئه ستیرکیکی خری بی ئاو له جه رگهی هه وشه دا هه لکه وتبوو. ده گریام و دووانه کانم بانگ ده کرد که ئافره تیکی گه نج مندال به باوه شه وه له دهر که ی هه وشه وه ژوور که وت. دامینیکی سووری له بهر دابوو که عه ردی ده مالی. دووانه کانم بانگ ده کرد و ده گریام و ئافره تی دامین سوور پیده کنی و له دهوری ئه ستیرک سه مای ده کرد و منداله که ی هه لداویشته و ده یگرته وه.

له خه و راپه ریم. پشوووم سوار ببوو و شه لالی ئاره قه بووم. ئارتووش خه وتبوو، سه رچه فه کم لا دا. ژاکیتیکی ته نکم له سهر جلی خه و له بهر کرد، سه رپایه م له پی کرد و چوومه هه وشه. هه و بوومه لیل بوو. بۆنی گوئی سیوره ده هات و گوئه سووره خونچه ی تازه ی دهر کردبوو.

چەند جار لە نێوان رینگە باریکە کەو دەرگە ئاسنییە کە دا هاتم و چووم و بیرم لەو خەونە ی دەکردهوه کە دیبووم.

لەسەر جۆلانە کە دانیشتم کە بە هۆی شیدار بوون و رتوو بەتەو تەپ ببوو. لقی دارەبێه کان نەدەگەشیشتە پالگە ی جۆلانە کە. مائی خەونە کەم ناسیاو نەبوو. قەشەم نەدەناسی و مەتەلە کەم لەبیر نەما بوو. تەنیا هەر حەوشە و ئەستێرکە خڕە کەم لە حالی ئاساییدا دیبوو. تەپرای جۆلانە کە تازاریدەدام.

رابووم و بەرەو حەوشە ی پشتە رویم. دووانە کان قولکە یه کیان لەنزیک شیرە ی ئاو هەلکە ندبوو. یه کێ لە کایە کانیان ئەو بوو کە قولکە پر بکەنەو، بەرد و گیا و گل دە قولکە بکەن، بە قولکە داریکیش لیک ی بدن و بلین ئاش دروست دەکەین.»

دایکم گوتی «نێوان ئیسفەهان و "نەماگەرد" دوو سەعاتە رێ ئابج.» بەلام ئەو دەم کە دە پارزە سالانە بووم رینگە کەم دوور و درێژ دەهاتە بەرچاو.

ئالیس لە درێژە ی رینگە دا ورتان دیبوو. «ئەدی کە ی دەگەینی؟»

دایکم گوتبوو «دەچینە نەماگەرد رۆن بکڕین.» باوکم کە یفی بەو چیشتانە دەهات کە دایکم بە رۆنی خۆمائی لیبیدەنا.

دەس لەناو دەستی باوکم بە کۆلانە تەسکە کاندای دەرویشتم و لە مندالە لەر و چلکنە کان ورد دەبوومەو کە بە دیواره کاکلی یه کانهو مەلاس ببوون یا لەو دیو پەنجەرە خییج و خوارە کانهو لە مسافیرە شارەبێه کان زەق ببوونەو.

ئالیس بێ نیو پر بۆلە ی دەهات. «لەبەر تۆز و خۆل خەفە بووم.» بەلام ئەمن هۆشی گەرما و تۆز و خۆلم نەبوو. لە ئافرەتانی گوند ورد دەبوومەو کە جلگە لی ناوچەبیان لەبەر دابوو و گەنجەکان دەمی خۆیان بە سووچی لیچکە رەنگاو رەنگە کانیان گرتبوو. هۆیه کەبیم کە لە دایکم پرسی، لەبەر گەرما و تۆز و خۆلیکی کە بە هۆی شەمالەو وەسەر و چاومان دەکەوت، بە بێ وازی گوتی کێژە گەنجەکان نابێ لەنک* دایک و باوک یا خەسوو و خەزورر باخۆن. لیچەکی زەرد و سوور و سەوز تەنیا رەنگ گەلیک بوون کە لە نیو دی دا دەمدی. ئەوی تر هەمووی هەر بۆر بوو.

لە حەوشە یه وەژورر کەوتین. ئالیس دەستی دایکمی رادەکیشا کە «بگەرپینەو.» ئەستێرکیکی بێ ئاو لە جەرگە ی حەوشە دابوو. چوار دەوری حەوشە هۆدە هۆدە بووکە دەرگە ی گشتیان لە دار بوو بە بەرەدە نووسگەلیکی شووشە یی کە تۆز و خۆلیان لەسەر

نیشتیبوو. چەند ئافرەتی گەنج لە سووچی حەوشە دەوری تەندووریان ئەنگاوتیبوو و نانیان پیتووە دەدا. ژنیکی پیر یەکی بە رەخەنی لە کارەکیان دەگرت و دەپیرتاند. * باوکم لە گەل میتری خاوەن مالهە که که یەکی چاوی زەق و لە باوکیشم بەخۆوەتر بوو دەئاخۆت. ئالیس بێ نیوېر نەنقی بوو. بە بێدەنگی چاوم لە دەور و بەر دەگێرا و هەستم دەکرد ئیستایە که دەبێ دەس بە گریان بکەم. ئافرەتیکی گەنج لە دەرگە کرایاوەی مالهەو وەژووور کەوت، بالا بەرزو لەر و پیتخاوس بوو. گیاوشکیکی ژۆر دە قژە ئالۆزو درێژەکی کەوتیبوو. سەگیکی لەر و گرویی لە گەل بوو. ئافرەتە که هەر که چاوی بە ئیمە کەوت لە تریقە ی پیکەنینی دا، ئالیس کپ بوو و بە دوو قۆلی لە ئافرەتە که وردبووینەووە که گۆرانی دەگوت و لە دەوری ئەستیریکی بێ ئاوی دا سەمای دەکرد. سەگە که لە بەر دەرگە حەوشە وەرکەوتیبوو و دەیلووواند. بۆ ماوەی هەر دەنگی گۆرانی ئافرەت و هاش و هووشی با و لوورە لووری سەگ دەهات. میتری خانەخۆی داهاتەووە و کوتە داریکی لە عەردی راکرد. روو لە ئافرەتە که هەلیسووراند و گورانندی «برۆ، برۆ» دەری. «حیات بێ» ئافرەتە گەنجەکان لە ژیر دەم بێنەکانەووە پیکەنین و ژنە ی پیر پیمانی گوت «مەترسن، شیتە بەلام بێ ئازارە.» پاشان وردکە بەردیکی لە قەراغ تەندوورە که راکر، توورپیدایە لای ئافرەتە ی دین و گورانندی «حیات بێ.» ئافرەتە که دەموچاوی خۆی بە هەردوو دەس گرت و دایە گریان، پاشان جاریکی تر گۆرانی گوت و بە دەم سەما کردنەووە لە گەل سەگە که ی لە دەرگە حەوشە وەرکەوت.

دایکم لە کاتی گەرانەووە بۆ ئیسفەهان گوتی خەلکی جولفا دینەکان دەبەنە نەماگەرد. بنەمالە گەلێک هەن که بۆ راگرتنی دینەکان پارە وەر دەگرن. هەتا ئیسفەهان هەر گریام و ئالیس چەند جار پرسی «تۆز و خۆل بنە ی هات، هەواکەش فینک بوو، ئە ی گریانە کەت لە چیه؟»

چەند جار بە دەوری دارە مۆرتک و کەردووی سەوزیدا گەرام. داهاتمەووە و سەوزیە کام بزار کرد سێ چوار مۆرتکی وشک کەوتیبوو ژیر دارە مۆرتک. رەنگیان رەش دەینواند. مۆرتکە وشک و رەشە کام هەلگرتەووە. ئەو جار لە عەردی دانیشتم. پالم وەدارە که دا و مۆرتکە کام ئەو دەس ئەو دەس پیکرد.

سەرم هەلینا و روانیمە لقی دارە مۆرتکەکان. یوو ما گوتیبوو یی لە جیگایە که دا خویندبوومەووە که دار مورتک هەمان داری "سیدر" هە سیدری سەر شۆری لە گەلەکی دروست دەکەن؟ بیرم بۆ ئەو چوو که چەند دارمان هەیه که بەرەکی لە گەل ناوی دارە که یە

نییه؟ سیدر، بهره‌کھی مؤرتک و نه‌خل میوه‌کھی خورمایه، داریکی تر که هاونای بهره‌کھی نه‌بی به زهینم نه‌گه‌یی. گوتم چ‌باشتر که هه‌ر دوو دارمان له‌تابادان دا هه‌یه. له‌جیوه رابووم. مؤرتکه وشک و ره‌شه‌کاتم توور دایه نیو سه‌وزیه‌کان و گه‌رامه‌وه ژووری هه‌و. جله‌کاتم به بیده‌نگی له‌بهر کرد. نو‌سراوه‌یه‌کم له‌سه‌ر میژی ته‌له‌فون به‌جی هیشت و له‌مال ده‌رچووم.

۳۵

کلّیسا تاری بوو و بوّی کوندری لیده‌هات.

خیزانی خزمه‌تکار ده‌رگه‌ی کرده‌وه و له‌مه‌ر نه‌خوښ بسوونی زارۆکه‌کھی بوّمان دوا و نه‌منیش بری پوولم پیدا. گوتم پیویست ناکا چراکان هه‌لکه‌ی و کوندریش ناخوازم و ده‌رگه‌ی کلّیسام له‌پشته‌وه را گاله‌ دا.

لیچکه‌که‌م له‌سه‌ر میژی نریک ده‌رگه راکرد و کرده‌مه سه‌رم. خاچم کیشا. به‌سه‌ر فه‌رشی عه‌ننا‌بیدا تیپه‌پریم و بهره و میحراب چووم. له‌سه‌ر یه‌کئی له‌ دوو قه‌نه‌فه‌ی ریزی پی‌شه‌وه دانیشتم و نازام تا چ‌ماوه‌یی له‌ وینه‌ی سه‌رده‌می مندالی مه‌سیح رامام که له‌ باوه‌شی داکیدا بوو، هه‌تا شه‌وکاته‌ی رووناکایی بهره‌یان له‌ په‌نجه‌ره‌ی ره‌خ میحراب و له‌و به‌ر شووشه ره‌نگیبه‌کانه‌وه هاته ژوور و کلّیسا نه‌ختی رووناکایی تیزا.

چاوم له‌ شه‌مدانیبه‌کانی میحراب و گولدانه‌ زئیونه مه‌زنه‌کانی میحراب کرد که گوئی پلاستیکیان تیدابوو و هه‌ر وه‌ها ده‌ جامی شه‌رابی پاقر و هه‌مایلی به‌ ئالتوون درواوی قه‌شه‌ی ره‌خ جامه‌که رامام. گشتی شه‌وانم گه‌لینک جار دیبوو، به‌لام هه‌ر ده‌تگوت یه‌که‌بجار بوو چاوم پییان ده‌که‌وت.

وینه‌گه‌ری مه‌سیح شیوه‌ی سه‌رده‌می مندالی نارمه‌نی دده‌ا. که‌وتمه‌وه بیر وته‌کھی نینا. «هه‌ر که‌ شه‌م وینه‌گه‌ریبه ده‌بینم مندالیبه‌کانی تیگرام بیر ده‌که‌وینه‌وه.» پیم وابوو مه‌سیح وه‌مندالی دووانه‌کانیش ده‌چی و به‌ گشتی مه‌سیح شیوه‌ی مندالی هه‌موو منداله‌کان دده‌ا.

هه‌ناسه‌یه‌کی قولم کیشا. چۆکم دادا. خاچم کیشاوه، چاوم نووقاند و خویندمه‌وه: «شه‌ی باوکی گشتمان که له‌ ئاسماندای. ناوت پاقر بی.» یه‌که‌بجار شه‌م دوعایه‌م که‌ی خویندبۆزه؟ «مه‌زنی توّ شایانه. مه‌یل و ئیراده‌ت به‌و چه‌شنه که له‌ ئاسماندا ره‌نگ دده‌اته‌وه له‌سه‌ر

عەردیش دا وینەى بىي.)» دوایین جار كەى بوو؟ «بەشە رزقى ئىمپرومان پىبەرە. چا و لە قەرزە كانمان پىۆشە، هەر وەتر ئىمەش لە قەرزدارانمان خۆش دەبىن.» دەتگوت يەكە مچار بوو دەمخویندەو. «و ئىمە تاقى مەكەو بەلكو لە ئاكارە چەوتە كانمان رزگار بكە.» دوعاكەم تەواو كرد. «چونكە مەلەكووت و هیز و تووان و شكۆ و مەزنايەتى بۆ هەميشە لە تۆرايە.» چاوم كردهو «ئامىن.» خاچم كىشاو و ديسان دە وینەى مەسىح و مەريەم رامام. مەريەم شالىكى شىنى لە كۆل بوو و مەسىح دە پەرۆيەكى زەرد دا قۆنداغ پىچ كرابوو و لە باوەشى داىكيەو بوو.

پىيەكانم تەزىبون، لە جىو رابووم و بەرەو مىزى مۆمەكان چووم. پوولم دە سەندوو قە دارىنە چكۆلە كەرد و وەك هەميشە حەوت مۆم راكرد. شەش دەنكىيان بۆ مندالەكان و ئارتووش و ئاليس و داىكم و مۆمى حەوتەم بۆ باوكم. مۆمى حەوتەم هەلكرد و لە ژىر لىوئە گوتم «يارمەتيم بدە.»

بە دەورى كلىسا دا گەرام. نزيك شوينى كۆرى گوژانى، لە پال كۆنە ئۆرگ، تەتەلەگەلىكى بچكۆلە كە خەلك بۆ وەدەس هينانى ساغ و سلامەتى يا وەديهاتنى قەست و نىيەتەكانيان پىشكەشى كلىسايان كردبوو، بەديوارەو هەلواسرابوون. ئەو گشتە سالە، ئەو هەموو جارە هاتبوومە ئەم كلىسايە، ئەم تەتەلانەم قەت بە وردى نەخويندبوو. زۆرەيان بە زمانى هەرمەنى بوو، چەند دانەيەكيان ئىنگىلىزى و بەردىكى چكۆلەى مەر مەر كە بە زمانى فارسى لەسەرى نووسرابوو:

مەريەمى دەژ* ، داىكى داخدار

بە برىنەكانى رۆلەكەتم سویند داى و

رۆلەكەمت بۆم گەراندهو.

دەستم بە بەردە چكۆلەكە دا هینا و گوتم «ئافرەتەى بەستەزمان.» كە گەيمە بەر دەرگەى كلىسا لە خۆم پرسى «بەچى را بزاین داىكى مندالە نەساخەكە تەتەلەكەى پىشكەش كردوو نە باوكى؟» زۆرىامەو لەى مېحراب ، خاچم كىشاو و وەدەرەكەتم.

بەرەو مال بوومەو. هەواكەى گەرم و دلگر بوو. لەمىژبوو چىژم لە گەرما نەدیبوو؟ مابوو بگەمە سىنەما تاج، چاوم لە دەستە راست كرد. لە بنەبانى كۆلانى بنبەست دا، دەرگە مەزنە شىنەكە وەك هەميشە داخرابوو و پاسەوانىكىش روژان ئاسا لەبەر دەرگە وىستابوو. بىستبووم گەرەكەكى وەك بازاری كوتىيەكان لەوبەر دەرگە شىنەكە دا هەيە كە قاوەخانە و دووكان و

مالی تیدایه. نافره تانی نهو بهر دهرگهی شین پیده چوو سالّ به سالّ لاقیان لهو گهره که نه دهنایه دهرهوه. زۆرجار پیتم خۆش بوو نهو بهر دهرگهی شین ببینم بهلام لیم روون بوو نه مکاره دژواره.

میتریکه عهره ب پیتم شهش بزنی وه پیتم خۆیدا بوو و به پیاده پیدایه دهر پوسی. میتریکه تری عهره ب به سواری دوو چهره له گهلی دههات و به یه کهوه دهئاخۆتن. دوو چهره سوار ههولئی نهوهی بوو پی به پیی هاو پیکه ی باژوی و ته گهری پی شهوه یه کببن بهولا و بهو لا دا ده چوو، بۆی گازی پالا وتنگه دههات و ناسمان ساو و پهله هه وریکی لی بهدی نه ده کرا.

له جی جی شه قامدا دارخورما به رهو ژورور هه لچوو بوون و کۆمه لگه لی گیاو گۆل له چه نندین شوینی دا بهرچاو دههات. پییدا رویشتم هه تا گه یه سینمه تاج. ئەم گشته ساله له ئابادان بووم و هه موو جاری سه رم له جیاواری نیوان به شی کۆمپانیا نهوت و شوینه کانی تری شار سوپر ده ما. ههر ده تگوت له چۆله واریکی بی ئاو گیا را پیتم دهنایه ناو باغیکی سه وزه وه.

ههر دوو بهری شه قامه پانه کان، خانووبه ره ی یه ک چه شنیان لی دروست کرابوو به شمشادگه لی یه کدهسته وه که وه مندالانیک ده چوون که تازه له ئارایشنگا گهراونه وه. بهر یز ویستاون و چاوه پری نازمن که بی بلئی «به به به، مندالی چه ند پاک و خاوین و ریک و پیکن.»

لامدایه شه قامه که ی خۆمان. ته نیا دهنگی سپر سپره و قهره ی نیو به نیوه ی بۆقه که مان ده بیسرا. ده دهور و بهرم روانی و پیتم وابوو ئەم شاره گهرم و کپ و سه ر سه وزه م پیخۆشه دهرگه ناسینه که ی هه وشه م کرده وه و وه ژورور که وتم.

ئارتووش و منداله کان له چیشتخانه بوون. دووانه کان په شیو و به په رۆش تیم روانین و ههر که بزهی سه رلیومیان دی نامبازم بوون. نارمن هاته پیتم و کۆمه که بیم که ماچ کرد کشاوه. ئارتووش گوتی «قاوه دروست بکه م؟»

هه لویستی منداله کان نه وه بوو که بۆ فراوین نه چینه یانه. نارمینه گوتی «ده بی وانه کائمان بخوینین.» نارسینه گوتی «چی وای بۆ تاقیکردنه وه کان نه ماوه.» چیشته کانی دوی شهوم گهرم کرده وه.

ئارتووش دۆلمه ی له گه ل پلاوی سپی خوارد و گوتی «به گویی دایکت نه گاته وه، دۆلمه له گه ل پلاوی سپی زۆر خۆشه.» گه لیک جار له بهر نه وه که دایکم گوتبووی ههر مه نیه کانی جولفا دۆلمه له گه ل برنجی سپی ده خۆن پیی پیکه نیبوو. کاتی له سه ر میتر هه لده ستا گوتی «چیشته کانی دوی شهو له و په ری خۆیدا بوو. به تاییهت دۆلمه که قسه ی له سه ر نه بوو.»

ناشخین تۆزی دۆلابه کانی ژووری خەوی دەتەکاند و یەك بین دەناخۆت.

«کلاریس خاتوون گیان، دەبەر بەژنت مەرم، لە دلت گران نەیه، بەلام پیم خۆش نییە دەبێ بیی. هەینی میوانم هەیه، شوووەکم هەمامی دەکا، هەزار بەدبەختیم هەیه، سەرەپای ئەو لە هەموو کارەکانم رەخنە دەگرێ. "بۆ ئاوات شۆرد؟ بۆ وەهات ئوتوو کرد؟" پاشان بی نیوبر لەگەڵ کور و نەووەکە ی کیشەیه تی، کورەکە ی ئیجگار باشە. لام تا کام قسە ناکا. بەلام نەووەکە ی — وە ی، وە ی، وە ی چ مار برژیینیکە. زمانی هیئەدی تریژوووییکە. جوون دەدا و شت داوی و هەرچی لەبەر دەستی بی بە مقەست وەریدەگرێتی و —» پەرۆی تۆز تەکینی دانا. «لە پال تەلەفۆنەو بە بیستم بە یەکیکی دەگوت "ئەگەر ئەمنت خۆشەوی دەبی بەدی لە بناگوویی ناغای وازگین" کلاریس خاتوون گیان خۆ دەیناسی؟ مامۆستایە —»

ناشخین کە تۆز تەکاندن لەبەرکردبوو پیم گوت ناغای وازگین دەناسم و دواي خاوين کردنەوی دۆلابەکان بچێ دۆشە کچە راحەتیه کانی ژووری دانیشتن بتکە کینی. لە ژووری خەو هاتمە دەر و بە خۆم گوت «کچەتیو نازانم لە پال تەلەفۆن لەگەڵ کینی بوو؟ ئارمەن؟ نەکا ئارمەن بدا لە بناگوویی —» بەرەو زەنگی تەلەفۆنە کە چووم. دەبوو لەگەڵ ئارمەن ناخۆتبا. تەلەفۆنە کەم راکرد.

دەنگی وەك هەمیشە هییدی بوو. «گەرەکم بوو بابەتی میوانداری پینج شەمە شەو سوپاست بکەم. زۆرمان زەحمەت دا ی. سەرەپای ئەمە دوی شەو کتیبییکم دۆزیووە، گۆم رەنگە پیّت خۆش بی. دامناوہ دووشەمە بیهینم. خۆ بریاری دووشەمەت لەبەر نەکردووە؟»

لایەنیکی بیرگەم قیژاندی «بلی دووشەمە کارم هەیه. بلی وەختم نییە. بلی دەست و بالم بەندە بلی —» بە هەلە داوان وەلامیم داوە کە هیچ زەحمەت نەبوو و سوپاس بۆ کتیبە کە و بریارە کەشم لەبەر نەچووہ. تەلەفۆنە کەم دانا. دوو لایەنی بیرگەم دەگیانی یەك بەریوون.

پالڻم وه ميڙي ته له فون دا و هه وٿي نه ودم بوو بير له شتيڻي تر بکه مه وه. به چ
بيانووييکه وه له گهڻ ٿارمن بدويم؟ ٿاشخين نه و جار ٿيدي بوجي هاوار ده کا؟ کات ٿميڙ
بوو به چوار و چاره گيٽڪ ، منداڻ چيان ليڻهات؟

که سهرم هه ليڻا هه سڀڪيانم له م بهر پشت دهرگه وه بيني که گه بيوونه جهرگه ي
ريگه باريکه که وه. دووانه کان هه نگله شه له يان ده کرد و ٿارمن دهستي نابوه گيرفاني
و له پشت سهري کيڙه کانه وه دههات. ٿاشخين ديسان دهنگي ٿي هه ليڻا. «کلاريس
خاتون گيان.» دهرگه م کرده وه.

ٿارمينه گوتي «هيٺو! بيستهك و دوو نوزده.»

ٿارسينه گوتي «هيٺو! دوو نوزده و بيستهك.»

گه ليٽڪ جار شڪم بڙ نه وه چوو بوو که نه کا دووانه کان ههر به تايبه تي هه ٿي
هاوچهن ده کهن هه تا مفره ي وه کو يه و هربگرن. به لام چوڻ؟ به ماموستا کانيام گوتبوو
له کلاسدا له سهر قه نه فه ي جيا و دوور له يه کتر دانيشن.

ٿارمن دهرگه ي مائي گاله دا و راوهستا هه تا دووانه کان له هه ٿه ز و دابه ز
به وستن. چاوه رواني چي بوو؟ چوڻ بوو روڙان ٿاسا زوهه کي نه چوهه ژوره که ي دهرگه که
دا بجا؟ ههر که چاوم ليڻي کرد گوتي «ته له فون له ميس جوودي ده که ي؟ يه ک دوو هه وتوو
هه تا کو تايي تاقيرکرنه وه کان له کلاسي پيانو واز بيڻين.» دووانه کان به مه به ستي
دا کو کي له وته ي براکه يان سهريان بادا. به هوي ٿوگري له نا کاري به وانه و
تاقيرکاريه وه هيشتا ههر واقم ورمابوو که واق ورمانه که مي فره تر کرد. «ميٿوو
ده پرسيه وه؟ سبه ي تاقيرکريم هه يه.»

ٿاشخين هاته دالان. «کلاريس خاتون گيان.» نفورچيٽم له دووانه کان کوتا. سلاو
بکه ن. ٿاشخين دهنگي نزم کرد و قورباني سه ده قه يان بوو. «سلاو له گول، سلاو له
سونبول، قهندو هه نگوين، شيرو شه کر. نا! بيٽشڪ کاري تو نييه.»

ٿارمينه و ٿارسينه به يه که وه گوتيان «چي کاري ٿي مه نييه؟» ٿاشخين گريڻي
ليٽچکه جهرموگه که ي له پشت مليه وه توند گريدا و هيماي کرده ژووري دانيشتن.
«راحتي ژووري دانيشتن.»

هه موو به يه که وه چوويڻه ژووري دانيشتن. دوشه گچه ي راحتيه کان له سهر يه ک
هه ٿچنرا بوون. ٿاشخين يه کي له راحتيه يه ک نه فره يه کاني نيشاندا. چوويڻه پيش.

نیوراستی به شیکی که دۆشه گچهی دهکشا سهری و دیاری نه ده دا درابوو. پیده چوو
یه کییک به چه قو یا شتیکی نوک تیژ دراندوویتی. روم له ئارمن کرد که گیژ و ویژ
تیم راما و گوتی «به خوا —» و له ژوروه رایکرده دهروه. دووانه کان چاویکیان له
ناشخین کرد و پاشان روویان دهمن کرد.

«ئارمن نه یکردوو.»

«به خوا ئارمن نه یکردوو.»

هیشتا نه مپرسیبوو ته دی کی کردوو به گوتیان «نازانین کی کردوو به لآم —»

«— به لآم ئارمن نه یکردوو.»

ناشخین که دهسته کانی نابوو سه سکی سهری راوه شانند. وهی، وهی، وهی —»
به دووانه کانم گوت به رشپو له سه رمیزی چیشته خانه یه و گوتمه ناشخین جارئ شوینی
دراوه که به دۆشه کچه داپوشی.

پوولی ناشخینم دا و ناشخین گری لیچکهی له ژیر چه ناگه یه وه توند کرد. ههر که
گری لیچکه له پشت مله وه بوو به و مانایه یه که ده یه وی دس به کار بی یا خه ریکی
کاره و له ژیر چه ناگه یه که ده به ست یانی له کار کردن بوته وه. زنجیری کیفی داخست و
به سه کانی جل و چیشتم که پیدابوو بیبا نایه ژیر ههنگلی و سوپاسی کرد. ده رگه له
پشته وه را داخست و له و به رهی ده رگاوه ماوه یی چاوم لی کرد. به سه ته و کیف به دس و
پشوو هه لمالا و له رینگه باریکه که وه به ره و ده رگه ئاسینه که ریکه وت. به خوّم گوت
«ئافه ته ی به سه ته زمان. جگه له زه همه تکیشان چی له م ژبانه ده سه که وت.» به ره لیبینه م
کرده وه و توورم دایه نیو قولینه ی جله گه مارگرتووه کان. له ته واوی نه و روژدها هاوشان
له گه ل ناشخین کارم کردبوو و به ره لیبینه که م گه مار گرتووبوو.

چوومه ژوروی ئارمن، به و مه به سه ته وه که له بابته درانی راحه تیه وه هیچ قسه یه که
ناکه م. قسه ی گرنگترم بوو که بی که م. کتیبی میژوو که پیدام پرسیم «ته ری چ باس له
ئاغای وازگین؟» له سه ته ختی دانیشته. «خراب نیسه. بوچی؟» کتیبه که م کرده وه
«هه روا.» هه ستا کیفی قوتابخانه ی کرده وه و به شوین شتی داگه را. ته سه قه زا تیمرۆ که
چوومه ده فته ر، ئاغای وازگینیش له وی بوو. «کتیبی میژووم لیک نا.» «بو چوو بوویه
ده فته ر؟» قه ت ئارمه نیان بانگ نه ده کرده ده فته ری قوتابخانه مه گه ر بو ته می کردن
له مه ر بزۆزی و خراپه کاری. گوتم هه ر به راستی نه کا له بنا گوپی به پرسسی دابی.

قاقه زینکی چوار سووچی وده دستمدا. «بۆ ئەمه.» بەندی دلم پسا، بېشک و یستوویانه بچمه قوتابخانه. بېنگومان دیسان ته مە کراره. بېنگومان — قاقه زه کهم خوینده وه: «رێز گرتن له ئارمەن ئایوایان به بۆنه ی ههول و تهقه لالا له وانە ی ماتماتیک دا.» له جیوه ده رپه ریم و له باوه شم گرت و ماچم کرد. له پێکه نیینی دا و گوتی «خنکاندمت.»

که له جۆش و خرۆش که وتم گوتم «راستییه که ی ئەمرۆژانه زۆرم په رۆش بو ی.» له بیر ی شه وه دابووم که به چ شیوه یه که وته که ی ئیملی بێنمه گوپی که گوتی «ده زانم بۆ به په رۆش بو ی. به من ده که ی ئەوها مه به. هیه چکات بۆم به په رۆش مه به. کوره که ت نه فام نییه. ئیستا میژوو به رسه وه.» و داهاته وه که تیبی میژووی له عه ردی راکرد و دایه دهستم. بۆچی له بیرم چووبوو کوره که م له خافلگیر کردندا پسپۆره؟

ده سنووسه که ی واژگینم هه تا دووشه مه ته قه لی هیئا. ماش پلاو و خۆریشتی ته ماتەم بۆ ئارتووش لیئا که که یفی پیده هات. کیتی بادامیم بۆ مندالنه کان دروست کرد. له سه ر ئارمه نیش نه مپرتاند بۆچی ژووره که ی ریک و پیک نییه و دووانه کانم برده دیتنی فیلمی تام به ند ئەنگوشتی، ئارمەن گوتی «تایه ته مندالانه.» و ره گه لمان نه که وت. شه وی دوایه هه رکه گوتی «سینه مای یانه ی نه وت فیلمی ته ره زانی هیئاوه.» گوتم «به و مه رجه ده تانبه م سه بی له سه ر له خه و رابوون نووکه تان* نه یه.» دووانه کان له وه ی که حازر بووم دوو شه و له سه ر یه که بیانبه مه سینه ما هه م سه ریان سوورما هه م خۆشحال و هه تا ئارتووش نووکاندی که واژی ئاژۆتنم نییه،» دووانه گوتیان «تاکسی ده گرین.» سه ر و سه کوتی هه ر چواریان هه ر بۆ وه ده بوو چاویان لیبکه ی. کاتس گوتم «رێگای یانه فره دوور نییه، له و ده مه ی رۆژیدا شه قامه کانیش چۆلن که و ابوو — ئارمەن ده ئاژۆت.»

له سینه مای سه ر ئاوه لای یانه ی نه وت هاوپی مندالنه کان به پالنه وانبازیه کانی تارزان حه په سام و به کاره جوانبه کانی چیتا پێکه نیم. له هه وای گه رمی شه ودا، له لایه ک بۆی چه م ده هات و له لایه کی تره وه بۆی که باب کوویده ی میواخانە ی یانه ی نه وت. به شایی و خۆشی مندالنه کانم که یف خۆش بووم.

به‌یانی دوشه‌مه هه‌ور و هیل بوو و بایه‌کی به قه‌وه‌تی ده‌هات.

مندالنه‌کاتم ری‌ده‌کرده قوتابخانه‌که نارمینه‌گوتی «ئه‌گه‌ر هه‌لی‌کرده باهۆز چی؟»
نارسینه‌گوتی «بیشک خاتوون مانیا مه‌شفه‌که ته‌عتیل ده‌کا.» نارمه‌ن کیفه‌که‌ی
ده‌سدایه و ری‌که‌وت و گوتی «چ باشتر.»

دووانه‌کاتم راسپارد «له‌بیریان نه‌چی کتییی چیرۆک و په‌راوی وه‌رگی‌پراوه‌که بده‌نه
خاتوون مانیا یا ئاغای وازگین.» نارمینه‌گوتی «به‌لینیت دابوو بۆمانی بخوینیه‌وه.»
گوتم «ئاغای وازگین په‌له‌ی بوو. کاتی بلاو‌کرایه‌وه به‌یه‌که‌وه ده‌بخوینیه‌وه.» گوتیان
«باشه.» و روومه‌ته خرنه‌کانیان هی‌نایه‌پیش یه‌کترمان راموسی و هه‌تا به‌ر ده‌رگه
ئاسنیه‌که له‌ته‌کیاندا چوم.

ئه‌گه‌ر مه‌شق ته‌عتیل بو‌وايه مندالنه‌کان زوو ده‌گه‌پرانسه‌وه مال. گه‌ره‌کم بوو زوو
بگه‌ری‌نه‌وه یا نا؟ ده‌بوو دوعام کردبا هه‌لکاته باهۆز یا دوعام کردبا هه‌لنه‌کاتی؟
ئیمیلی له‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌خۆیان ویستا‌بوو. ساکۆی سورمه‌یی و پی‌سی‌ر توۆری له‌به‌ر
دابوو و گۆره‌وی به‌له‌ک کورتی چه‌رمووی له‌پنج کردبوو. پاس گه‌یشتی. نارمه‌ن له‌پال
ده‌رگه‌ی پاس ویستا هه‌تا ئیمیلی سوار بوو. ئارتووش له‌پشت فه‌رمانی شو‌قرلیت
دانیشتبوو. هه‌ناسه‌م راگرت. ماشین به‌ دووه‌مه‌ین سلف هه‌لبوو و هه‌ناسه‌که‌م
ده‌ردایه‌وه. ئارتووش بزهی هاتی و به‌ری‌بوو پاشان توۆرمزی لیدا و سه‌ری له‌په‌نجه‌ره
وه‌ده‌رنا. «ئیمرو دره‌نگ دی‌مه‌وه. له‌بیرته؟» به‌ده‌م بزه‌وه سه‌رم بۆ له‌قاند که‌ ئا
له‌بیرمه. شو‌قرلیت و پاسی قوتابخانه‌که دوور که‌وتنه‌وه ده‌رگه‌ی ئاسنیم پی‌وه‌ دا و به
حه‌وشه‌ دا رویشتم. با‌چ‌ه‌ند گوله‌قاقه‌زی وه‌حه‌وا خستبوو و هه‌لیده‌سووراندن.

هیشتا ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌م پی‌وه‌نه‌دابوو که‌ چیردی کرانه‌وه‌ی ده‌رگه‌ ئاسنیه‌که‌م بیست.
له‌م به‌ر ده‌رگه‌ توۆریه‌که‌وه دیم که‌ ده‌هات. فانیسه و دامینێ ره‌ش له‌به‌ردا، که‌وشی
پانییه‌ ته‌خت له‌پیدا و شالی چه‌رموو به‌ شانه‌وه. بۆ یه‌که‌مجار به‌ دیتنی گه‌شامه‌وه.

له‌پشت می‌زی چیشتخانه‌ دانیشتم و له‌بری چا و شیر، دا‌وای قاوه‌ی کرد. هه‌تا
خه‌ریکی قاوه‌ بووم ده‌نگی لی‌وه‌ نه‌هات، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ «هه‌لی‌کردۆته باهۆز. ئه‌وده‌م له
هی‌ند بووین به‌ شوین ئه‌م چه‌شنه‌ هه‌وايه‌ دا باران ده‌باری.» قۆه‌کانی له‌پشت سه‌ریه‌وه

كۆ كرىدۇ. جگە لە جووتىك گوارەى مروارى جەواھىرىكى ترى نەبوو. قاوہ و قاپى بىسكوتى نايىس لەسەر مېز دانا و لە ھەمبەرى دانىشتم. ماوھى بەبى دەنگى دە فېنجانەكەى راما. لە دەرى باى دەھات و دەتگوت ھەرجى تۆز و خۆلى چۆلەوارەكانى خوزستان بوو لە تەك خۆى رادەدا. گولە نۆكەكانى سەر قەرنىز بوو دەلەرىنەوہ.

لېم پرسى «حالت خاستر بووہ؟» مەبەستم ئەو نەبوو كە ھەر قسەيەكم كرىدى، ھەر بەراستى پەرۆشم بوو. ھەرچەند كە ئىمىرۆ رەنگى سىپى ھەلنەگەر ابوو و تەنيا لىوى بە ماتىكى پەمەى سوور كرىبوو.

قومىكى لە قاوہكە دا و سەرى ھەلئىنا. چاوەكانى وەك دوو ھەلماتى رەش دەينواند. كۆخى. «ئەو شەوہ نازام بۆچى ناخۆتم، خووم بە دەردى دل نەگرتووہ. ھىچ كات لە بابەت خۆمەوہ لەتەك كەس نەناخۆتبووم، رەنگبى، چونكە لام وابوو كەس تىناگا. بۆچى وەمزانى تۆتىدەگەى، نازام.»

كپ بوو. گولدانى سەر قەرنىز لەگەل ھاژەى باغخون بۆوہ.

يەكى لە گوارەكانى لە گوئ دەرىنا شلكەى گوئى دامالى و گوارەكەى دە گوئ كرىدەوہ. لە سەرەخۆ دەئاخۆت. وەك ئەو نەخوازى دەنگى بىستى. «ئىمىل تەنيا رەنگى چا و ھۆگرى بە كتىبى لە باوكى بۆ بە مىرات ماوہتەوہ. بە پىچەوانەى باروكى كە شىعەرى لە ژيانى راسەقىنە ھەلداوارد، ئىمىل دە چىرۆك و شىعەر دا دەژى. ھەر لە مندالىيەوہ بى نىوېر ئەويندار دەبوو. پىئى وابوو ئەويندارى دايكى ئىمىلى بوو. كىزە لە بنەمالەيەكى دەسكورت بوو. باوكى ھەمىشە سەرخۆش بوو و زوو زوو لىئى دەدا. ئىمىل دەورى رزگاريدەرى گىپرا و باشە — ناخر كىزە كەشخە بوو. لەپىشدا دژايەتىم لەگەل زەماوہند كرى بەلام پاشان كە كار لە كار ترازو ملەم دا. ھىشتا دوو مانگى لى بەسەر نەچوو بوو تىنگەى بە ھەلچووہ. كىزە پاش چەند سال مرد كە ئەوہش وىستى خوا بوو.

گولدانى گولە نۆكە بە ھاشەيەكى ترى با كەوتە ھەوشە، دەنگى شكانىم لە ھەوشە بىست. بە تەواوى پەرۆشىم بوو. بۆ ئەوہ كە گولدان شكابوو يا لەمەر ئەوہ كە يەكى بەم سانايىيە لە مردنەوہ دەدوا؟

گوئى «ھەلئىزاردنەكانى* ھەمىشە سەھوو بوو. ئەوئىش لەمەر بى زەينى يەوہ چەندىن و چەند جار ئەم شار و ئەم ولات ئەم ولاتم كرى لەمەر ئەوہ كارىك نەداتە دەس

خۆی و من و ئییمیلی. بۆ من ئیتر زۆر گرینگ نییه بهلام ئییمیلی توانای تهوهی نییه، دهترسم کاریکی بی جی بکا. دایکی لهبابهت روحیهوه — «

رستهکهی تهواو نهکرد، سهری بادا و دوامین قومی قاوهکهی خواردوهه و فینجانهکهی نایه نیو ژیر پیاله. ههر بۆ تهوه قسهیهکم کردبی هیمام کرده فینجان. «فالتان بۆ بگرمهوه؟» بی جی دهئاخۆتم. نه باوهرم به فالی قاوه بوو، نه ههر فالگرتنهوهم دهزانی. ههر بۆ تهوهم بوو شتییکم درکاندبی.

وهك تهوه له خهه رابی، له ناکاو تهسکهملی کیشا دواوه و ویستا. دهستی به قژییدا هیینا، شالتهکهی سهرشانی ریك خست و گوتی «وهختم گرتی. فال؟» چاوی له فینجانهکانی قاوه کرد و زهرده خهههاتی. «لهمیژ سالتی منیان گرتوتهوه.» پاشان چاوهکانی لیك نا، کردیهوه و ده سیاقهلهمی سایات نوا راما. شیعرهکانی پیخۆش بوو. دهیگوت له دلتهوهی گوتوون. خۆشی ههمیشه له دلتهوه گوتی. هیچ کهس نهیزانی.» ههتا دهرگهی مال له تهکیدا چووم. لهبهر دهرگه زۆریاوه دهستی نایه سهه قۆلم و بی وازانه پیکهنی. «ئیمیل زوو دلێ دههۆرپینی.» شالتهکهی ههتا ژیر چهناگهی هیینایه خوار. «چاوت له سههه بی. ههلوئیستیکی دروست نییه. نهسههتی بکه.»

له دریژایی ریگه باریکهدا بهرپیوو شالی سهه شانی به هۆی باوه دهسهکاوه. باریکه ری تهژی له گولته کاغزی سوور و شین بوو، داره بی چهشنی ئافرهتیکی که به هۆی خهههتهوه پرچی برنی شیواو و جارز بوو. دلتهوه گهلی بارانه بهر لهوه وهعهردی کهون دهبوون به ههلم و ئاسمان سوور داگهراوو.

٣٨

سههه به ههموو ژووهرکاندا کرد و شوینی هییندی شتنام گۆری که پیوستیش نهبوو. لهبهر یهکه یهکی پهنجهرهکان وهستام و روانیمه دهرهوه، گهلا تهمهتهکان بی پشوو دهلرینهوه و گولتهکان چهپ و راست دهبوونهوه. دارهکانی ئارمینه و ئارسینه گشتی گولتهکانیان به با دابوو. دارهکهی ئییمیلی هیشتا چهند گولتی پیوه مابوو. داره بی پرچی دهرنی، تهنیا داره سیدر بوو که دهتگوت یهکی به با و با هۆز نهکهوتوه.

هه موو په رده كام داداوه. گوتم بچم گولډانه شكاوه كه له ژير په نجرهه چيشتهخانه راكم نه چووم. گولډانه خوزه ويسته كه م شكابوو و ده تگوت نه باي هاتووه و نه باران. فيتهه ته حتيل كه بهرز بووه چوومه ژووري خه. كه و قهوه بهر ئاغا مورتهزا كه ههر كه فيتهه ته حتيليان ليندهدا، وهك ناويكي نه هييني پاقر بهييني ده بگوت ((فيدوس!)) و گورچيكي شره و برهه خوي كوډه كردهوه و ده رويي. زوري كيشا هه تا له روم هه لات بيرسم فيدوس ياني چي؟ ئاغا مورتهزا بيكهني ((ياني فيتهه ته حتيل.))

لايهني ره خه گر زه رده خه نه يه كي هاتي. بويه بهر له ئاغا مورتهزا ده كه يه وه هه تا نه پرسم بو ليوت سوور ده كه ي؟ بو چي سهرت داديني؟ بو به و گشته راراييه وه كريم له ده ستت ده سووي؟)) شه يه كه م نايه وه سهر ميزي خو رازانده وه. ده يه وي چ بلي؟ ته گر گوتي چ بليم؟ ده بي چ بليم؟ دا يكي گوتبووي ((هه لو يستيكي دروست نييه.)) دامينم راس و ريس كرد. لايهني دلوفان رينمووني كرد. ((بلي به يه كه وه دوستين دوستگه لي باش.)) ئاره قهه بن هه نكلم وشك كرده وه و ده نكي زه نكي ده رگم كه بيست ره نكي چري سووراوه كه م به ده سماق قاقهزي پا كرده وه، له دالاندا بيرم له وه ده كرده وه كه بو چي هه وا تاري بووه؟

هه تا ده زگيره م بادا، ده رگه به ته وژم كرايه وه. ئيميل هاته ژوور و بري له توژ و خو ل و گه لا و گياي له گه ل خوي ره پالدايه دالانه كه وه. شتگه ليكي بوري وهك كولله يان ده نيو دابوو. ههر دوومان ده رگه مان به زه سمته بو پيوه درا و پالمان وه ده رگه دا. ئيميل پشووي سوار و قژ و ده موچاوي خو لاوي ببوو. گوتم ((چيه، چ بووه؟))

ده ستي به سهريدا هيئا. كراسه كه ي داته كاند. ((كولله كان.))

گوتم ((چي؟)) ده بيست كولله ي مردوو و نيوه روچ. بي شك ره نكم بزركابوو و بي گومان هه لده له رزيم، چونكه قولمي گرت و پرسى ((بو هه لده له رزي؟ نه ت بيستبوو؟)) وهك گيژان چاوم تي بري. ((چيم نه بيستبوو؟)) شالواري ته كاند ((كولله كان جارو بار له كاتي كوچكر دنياندا — ته تو حالت باش نييه. وه دانيشه.)) ديسان گيژ و ويژ ليي روانيم و ئيزم دا بماته چيشتهخانه ي تاريك و نووتهك. له سه ره سه كه ملي دانام. چراي هه لكرد ده رگه ي سه لاجه ي كرده وه و ئاوي بوم تي كسرد. شه ربه ي كه دا يه ده ستم گوتم ((مندا له كان.))

ئەسكەملىكى تىرى ھېنا پېش، لە ھەمبەرم دانىشت و داھاتەوہ لام. خەمت نەبى. بەر لە ھاتن تەلەفۇنم لە مەكتەب كىرد، ھەتا دنيا ئەھوہن دەبېتەوہ لەھوى رايانەدەگرن. پەنجەرەيەك كىراوہ نىبە؟ كۆلېرەكان كووزانەوہ؟» ھەر چاوم لىتى كىرد. نازانم چۆنم چاۋ لىكىرد كە چاۋەروانى وەلام نەمايەوہ، ھەستاۋ رايكىرد.

قومىكىم ئاۋ خواردەوہ يا نا؟ رابووم چوومە لاي پەنجەرەكە. سەر قەرنىز تەژى لە كۆللە بوو. مردوو و نىوہ گيان. گوتم خۇزگا گولڈانەكەم لە ژىر پەنجەرە راكىردبا. ھەوا تارىك بوو و دەنگى دەبىسرا كە تا ئەوكاتە شىعەرەكەيىم قەت نەبىستبوو. ئىمىل لە پىشتەوہ را گوتى «دەنگى بالى كۆللەكانە.»

لە لاي يەكتر وەستاين و چاومان لە ھەوشە كىرد. كۆللە لە ئاسمان دەبارى. دەنگى كەوتنە خوارەوہيان چەشنى خىشە خىشى چەمۆلە بوونى خەرۋار خەرۋار قاقەز بوو، بىگومان ھەلدەلەرزىم يا رەنگم ھېشتا ھەر گۇرا بوو، چونكە گوتى «دانىشى باشت نىبە؟»

لەسەر دوو ئەسكەمەلى ھەمبەر يەك دانىشتىن. گوتى «تا ئىستا شىكت لە بابەت ئەوہوہ نەبىستبوو؟» ھەر كە سەرم بادا گوتى «كۆللەكان كۆچ دەكەن.» روومەتى رىك نىك روومەتم بوو. «ھىندى جار چەند كىلۆمىتەر دەفرن.» شۆينە براۋىكى چكۆلە بە چەناگەيەوہ ديار بوو. «كە ماندوو بوون، دەبنە دوو قۆل. قۆللىكيان دەچىتە ژىرەوہ و قۆلى سەرەوہ لەسەريان دادەنىشن و ماندورويان دەھەسىننەوہ.» شۆينە براۋەكە بە ديارەوہ نەبوو، «ئەوانەى ژىرەوہ بە ھۆى ماندوو بوونەوہ دەمرن و دەكەونە خوارەوہ.» لە پەنجەرەوہ روانىبە دەرى كە ھېشتا ھەر تارىك بوو. قۆل قۆل بوون گەلى جار لەكاتى تىپەرىن بە سەر زەريا و ئوقيانوسدا روودەدا و گەلى جارىش ئەوودەم كە بەسەر شارەكاندا تىدەپەرن.»

دەنگى دەرەوہ نەدەپراوہ. ھەنووكە چەشنى دەنگى چەندىن فرۆكە بوو كە راست بەسەر سەرم دا پرا. پىدەچوو ھەروا ھەلبەلەزم چونكە گوتى «تاقەت بىنە ھەر ئىستا لايەك وەلايەكى دەكەوى.» يەكجى بىرم كەوتسەوہ كە «دايكت؟» روانىبە پەنجەرەى تارىكەوہ. ھەبى خەوى خواردبوو. خەوتوہ. ھالى باش نىبە. ھەر چەند جارېك ھالى زۆر تىك دەچى.»

كپ دانيشتم هه تا دهنگی فرۆكه و خشه خشی قاقهز نزم و نزمتر بۆوه. ههوا بهرهو
رووناکی دهكشا. ههر دهتگوت خهونم دهدی.

به دهنگی زهنگی تهلهفۆن راجه نيم. دهستم نايه سه ررومه تم و توند گوشيم.
رهنگبێ له مه پ ئهوه كه له خه و نه ديتنم دلنيايم. تهلهفۆن سيپه مين جار زهنگی ليدا.
به دايكم گوت حالتم خاسه و زۆر باش بوو كه ئاليس له نه خووشخانه وه تهلهفۆنی
كردوه و چ خاستر كه سيوپ تهلهفۆنی له ئاليس كردوه و نا، ئارتووش له
خوره مشاره وه تهلهفۆنی نه كردوه و مندال له قوتابخانه ن و ئا. رووداويكي ترسناك بوو
« — هه تا پرسيم «كه وابوو ئه تو ته نياي؟» گوتم «پاشان تهلهفۆن ده كه م.» و گوشيم
دانا.

هيشتا دوو ههنگاو دوور نه كه وتبوومه وه كه دوو جار دهنگی زهنگی تهلهفۆن هات.
به نينام گوت «ئا، ئا، ترسيته ر بوو. چهند باش بوو كه گارنيك له مال بوو و چهنده
باشيش كه ههر ويوليت پيكه نيوه. ئارتووش چۆته خوره مشار و ئا، خووشم گه ره كم بوو
تهلهفۆن له قوتابخانه بكه م.» كاتێ پرسى «كه وابوو له م هه لئابگره دا ته نيا بووى؟»
گوتم «دوايه تهلهفۆن ده كه م.» گوشيم داناو زۆريامه وه چيشتخانه.

هيشتا هه روا له سه ر ئه سه كه مل دانيشتيوو. پيپه كان پروكه يه ك ليك والا، له
پشتيند بۆ سه ر ئ چه ماوه به ره و ئه سه كه ملي رووبه روو. ده پروانيه په نجه ره.
پالم وه شيپانه ي ده رگه دا. دهستم به قژم داهيئا و ههستم كرد دهستم خو لاوى بووه.
وهك ئه وه ده مانه ي گلي گولدام ده گوژرى يا له باغدا شتيك ده چاند. دوو جار له سه ريه ك
پشميم.

پرسى «چاكتر بووى؟» سه رم بادا كه «ئادى.» له ژيڤر ليوه وه گوتم «حه ساسيه تم به
گل هه يه.» ئه سه كه مله كه م كه مى كي شاهه دواوه و دانيشتم. دههات ئاره قه بكه م. چهند
چر كه سات ههر بيدهنگى بوو و بوى گل.

لييم روانى. «چاولي كه كلاريس، ده زانم ئه زمونى ئه م كارهت نه بوو، به لام — —
له دلي خو مدا گوتم «زوكه بيلئ.»
له دلدا گوتم «مه يلى.»

هه ناسه يه كى قوولى كيشا. به رجه و ندى نيو حه وشه دلگر نيهه. ده زانم كه يفت به
كولله نايه، به لام — —

سه مجاره ناعیلاج بووم روومه تم به ههر دوو دس بگوشم ههتا دلنییام که نه خه وتووم. بهر جه وهندی نیو حه وشه؟ که یفم به کولله نایه؟

له جیوه رابوو. رابووم و چوینه دالآن. ده رگهی ماله وهی کرده وه. چاوم له حه وشه کرد. بییشک زور باشم ده دی. بیگومان هم به که بیان دروست نه بوو.

چیمه ن و دارو شمشاد و باریکه ری، هه موو شت و هه موو شوینی وهک یهک بؤر بوو. رهنگی بؤری کولله. چهند ساتی تیپه ری ههتا تیپگه م ته نیا ههر رهنگ نیسه، به لکو خویه تی، که گشت شوینی ته ژی له کولله یه. سه رم خه ریک سوو ده گیتزه وه ده هات. دهستی نایه سه رشانم. «گرنگ نیسه، خاوینیان ده که ینه وه.» نه مزانی که ی گه پرامه وه و چ وه ختی له سه ر نه سه که مل دانیشتم.

نییمیل قاوهی دروست ده کرد و نه منیش وروکاس ده گولدانه که ی سه ر میز رامابووم. دوو گولنه سووره که ی نیو گولدانم به یانی نه و رژه ی که دایکی رژی له باغچه که دا چنیبوو. گوتم «نه وه چونه هم گولانه کولله یان له سه ر نیسه؟»

قاوه مان خوارده وه و نییمیل له بابته هه موو چه شنه کولله یه که وه دوا. کولله ی چوله وار، کولله ی سوور، کولله ی مه راکشی. چه شنیکی کولله ته نیا نیره که یان بالداره که نه ویش نه بو فرین. باله کان لیک ده سوئ و بو راکیشانی سه رنجی میوینه ده نگیان لیوه دینی. راده ی کولله کانی ههر گرؤپ که له زیادیدایه. روالهت و کرده وه یان ده گوپ. ره نگیان له قاوه ییه وه ده بیته چی ره یی یا زهد و خویان له گهل ژیان کومه لایه تی رادینن. له کتیبی پاقتدا، یوئیل که یه کئ له پیغه مبه رانی قهومی یه هوه وه، خه لک ناگادار ده کاته وه که له مه ر تاوانه کانیان توبه بکن ههتا له به لای هپرسی کولله بپاریزین.

به بیستنی دهنگی پاس راجه نیم.

له جه رگهی باریکه ری دا تووشی دووانه کان بووم که پیده چوو تیرو ته سه ل گریابن و تا منیان دی دیسان دایانه گریان. نارمه ن له پشت سه رمه وه ده هات. رهنگی سه ر و چاو و ناره قه ی ته ویلی واده نوینی که رواله تیکی هه میسه له سه رخوی هه یه. دووانه کانم له باوه ش گرت و ماچم کردن و چه ندجار گوتم «ته واو بوو، ته واو بوو. نادی، فره ترسیته ر بوو.» پاشان رووم له نارمه ن کرد. دهستی نایه سه ر شانم و ههر که پرسی «له ته نیاییدا نه ترسای؟» بوغزم گیرا. ماچم کرد و له ژیر لیوه وه گوتم «ته نیا نه بووم.»

دووانه كان له م لا و لهو لام به سهر كولله كاندا تيپه رين و چووينه وه مال. ئيميل و نارمه ن ئه و كوللانه ي ژابوونه دالان به پي فريپاندانه حه وشه، دوانه كام برده ده سئوري و ده ست و چاويانم شورد. كه هاتمه دهر، ئيميل له بهر دهرگه له تهك نارمه ن ده شاخوت. نارمه ن ليم راما. «ئه گهر كارپكت بوو، بانگم بكه.» ده ژوره كه ي خزا ده ستيك م به سه رو چاوم داهينا. هيلنجم ده هاتي، دلنه كزه م لي بوو و سه رم ده گيژه وه ده هات. پالم وه مي زي ته له فوندا.

ئيميل روانييه دهرگه ي داخراوي ژووري نارمه ن و پاشان له من راما «گهره كم بوو باخوم. نه كرا.» سه ري به رداوه. «پاشان ره ننگسي.» به ره و دهرگه چوو. «بيگومان ئيميلي گه راوه ته وه. به لكو ترسابي.» سه ري و هرسورا ند و چاوي ليم كرد و پي كه ني «گهرچي خراپتر له دايه گوره ي له هيچ شتي ناترسي.» ده ستي نايه سه ر ده سگيره ي دهرگه. ماوه يه ك بي هه ست و خوست ويستا. پاشان ده ستي له سه ر ده سگيره هه لگرت و لاي لي نكردمه وه. «به لام ده بي بليم. ته نيا هاوه لي من هه ر توي. بيگومان ئه تو تي ده گه ي. لي پراوم له گه ل ويوليت زه ماوه ند بكه م.»

٣٩

ته پله كه كه م به تال كرده نيو سه تلي زبل كه نارتووش هاته چيشتخانه. «دوي شه و نه خه وتووي؟» چاوم به هه موو شويني داكيپرا جگه له چاوه كاني. «خه وم لينه ده كه وت. كتيبم خوينده وه.» ده ستي نايه سه ر شانم. «بيگومان رو داوه كه ي دويني ناره حه تي كردووي. ره نكت بزركاوه. هه ول بده ئيمپر و چان بده ي. ته له فون له خزمه تكاري كو مپانيا بكه م.» چوو دالان. رو داوي دويني؟ بيشك مه به ستي له كولله كان بوو. شويني ده ستي له سه ر شانم گهرمدا هات.

به رده ي چيشتخانه م داواوه حه وشه نه بينري و خه ريكي ريك و پيك كردني مي زي تيشت بووم. دوو لايه ني بيرگه م مشت و مريان بوو.

له م حه فده ساله دا چه ند جار نيگه ران بووه؟ چه ند جار نيشاني داوه يا به زمان

گوتويه؟»

« زۆر به دگمهن.»

«هېشتا دروست هەر ئيمپرۆ ئه شى كاتى يه كى لهو «زۆر به دگمهن» ا نه بى؟»

«بۆچ نه بى؟»

«له به ره وه كه —»

ئارمه ن هاته چيشتخانه و قسه يه كى كرد. چاوم لى كرد. «له به ره وه كه —»

ئارمه ن تيم رامما. «شتيكت گوت؟»

گوتم «چيت گوت؟»

«گوتم هەر ئيستا قه يتانى كه وشم توند ده كه م. رهنگت بۆ بزركاوه؟»

روانيمه كه وشه كان. «له به ره وه ي كه —»

دووانه كان رايانكرده ژوورى. «به يانى باش.» «به يانى باش.»

ئارمينه گوتى «دوى شه وه له خه ونم دا له تهك ئيممىلى چووينه ئه ستيرك.»

ئارسينه به تل ئه ژماردى. «له تهك ئيممىلى و سووفى و پوورى و ويوليت و ئاپۆ

ئيممىل چووينه ئه ستيرك.»

ئارمينه له پشت ميژ دانىشت. «خه لك به م گشتيه نه بوو.»

ئارسينه دهس له سه ر پالگه ي ئه سكه مل گوتى «بوو.»

«نه بوو.»

ئارسينه پيى ده عه ردى كوتا. «بوو.»

پيم شك نه ده هات دووانه كان له تهك يه كتر دژايه تيان كردبى، ئيستا هەر ئيمپرۆ

ده بووايه له تهك يه كتر دژايه تيان كردبا؟ قيژاندم «بيدهنگ بن.»

بۆ ماوه يى كپ و بيدهنگ بوون. پاشان ئارمينه سه برىكى به خوشكى گوت «ئه من

خه ونم دى يا ئه تو؟» ئارسينه لىوى هه لقرچاند. «ئه منيش له خه ونه كه دابووم،

نه بووم؟» ئارمينه فكرىكى كرده وه و گوتى «بووى.» ئارسينه گوتى «كه وا بو سووفى و

پوورى و ويوليت و ئاپۆ ئيممىلش بوون.» ئارمينه گوتى «باشه، بوون. دايه، تكايه

شير.»

ليوى و لووته داھيلراوه كه ي ئارسينه هاته وه سه ر جيگه ي خوى و گشت ده موچاوى

بوو به پيكه نين. له پشت ميژ دانىشت. «دويى كه بارانه ي كولىه ده ستى پيى كرد

خزمه تكارى قوتابخانه گوتى ئاخىر زه مان نزيك بوته وه. ئاخىر زه مان يانى چى؟» ئارمه ن

بۇ شى كردهۋە. ئەگەر كاتىكى تر بوۋايە بېنگومان لەم تاگادارېيە كەم و زۆر دروستەى سەرم سۈر دەما. كاتىكى تر نەبوو.

ئارمىنە نقاندى. «ھەشە تەژى لە كۈللە بوۋە. ھەتا لاي پاس چۆن —» ئارسىنە شېرەكەى نايە سەر مېژ. «ھەتا لاي پاس چۆن —» ئارمەن گوتى «يەك يەكە لە باۋەشتان دەكەم و ھەتا نزيك پاس دەتانبەم. باشە؟» دووانە لە قاقاي پېكەنېنياندا. «ئەى گيان سوار پىشتى دەبېن.»

چاوم لە ئارمەن بوو كە بە دووانەكان پېدەكەنى. گوتم «چەندە گۆراۋە.» كە شىرى بۇ ئارسىنە تىكرىد پېم وابو «گەورە بوۋە.» پېم خۇش بوو بگريەم. نەمدەزانى بۆو دەمزانى و نەمدەزانى.

ئارتووش دەس بە رېنەۋە ھاتە چېشتخانە «كارگېرى بەشى خزمەتكارى دەلېسى ھەموو شتېكى پى گالئەيە. گوتم يەكې بنېرن ھەشە خاۋېن بکەنەۋە، پېكەنى و گوتى "ھەتا دوانبەردۆ خاۋېن كراۋتەۋە" و گوشى دانا. كە گەيمە كۆمپانېيا دەچمە لاي بەرپرسى بەشى خزمەتكارى بزائم —» زەنگيان لېدا.

بەم بەيانىيە زوۋە كى بو؟

بەم بەيانىيە زوۋە يووما بوو. چوار كورپىژگە بە دەموچاۋى خرۆكە و تاۋسوت و سەرى بە گويژان تاشراۋ لە ريزى پىشت سەريەۋە وېستابوون. ھەر پېنجيان تەلېس و كېسە و كارتۇنى مقەوايان بە دەستەۋە بوو و يەك بەخۇ پېدەكەنېن كورپىژگە كام ھەتا ئەو رۆژە نەدىبوو و يەكە مجارىش بوو پېكەنېنى يووما دەبېنى. چوار ددانى زېرى بوو و لېچكە سوورە بەر بەرېنە گۆل درشتە سەۋزەكەى ھەتا نېۋقەدى داكشابوو.

گوتم «يووما ئەو چ باسە؟ بەو سەلاى بەيانىيە بانگ كراۋيە شايى؟»

كورپىژگەكان ورد پېكەنېن و يووما بە دەنگى بەرزەۋە پېكەنى. خاتوون موھەندېس ، ئېمپرۆ دەستېكى كەمى لە شايى نېيە. بە كورەكام گوت لەپېشدا دەچېنە لاي خاتوونى موھەندېس. خاۋەن بەزەيە. رازى بەۋە نابى ئېمەى كۆلۆ و چارە رەش زۆر شەكەت بكا. ۋەنېيە مندالېنە؟» زۆرياۋە لاي كورەكان كە ديسان سەريان بادا و لەسەر خۆ پېكەنېن. ددانەكانيان دەو دەموو چاۋە قاۋەبېيانەدا چەرموى چەرموو بوو.

ۋەك گيژان زەق چاوم دە يووما برېبوو كە ئارتووش لە پىشتەۋە را گوتى «چى بوۋە؟» گروپى پېنچ كەسى ئېمە چەند خولەك دەگرۆپى چوار كەسى بەرەۋ روو راما.

یووما زووتر له ههمووان به مه بهسته که ی زانی. گه راوه و شتگه لیکی به عه ره بی به کورپیژگه کان گوت و ههر پینجیان له پیکه نینیاندا. یووما نه و جار پیسی گوتن که هاتووه کولله کان بکړی، چونکه عه ره ب کولله سوور ده کړنه وه و ده بخون، ((وه کو تۆ، خاتوون موه نندیس، ها؟ وه کو تۆ. نه مجوره.)) تلی نه سپی کوزه و دوشاو مژهی خه نه لیدراوی وه که نه تۆ بقرتیننن به بهر ده میه وه گرت.

نارسینه و نارسینه دوو قۆلی گوتیان ((یه ق!)) یووما که نه ی بیست جار یکی تر گوتی ((جار جار هه له دیزه دا ده کولینن.)) نارسینه دایه پیکه نین. یووماش پیکه نی و کورپیژگه کان له یه کتر ران و ده تگوت هه مو پیده که نین. پیکه نین.

به یووما گوت له پیچیدا کولله کانی ریگه باریکه که کۆ بکاته وه پاشان نه وانن تر، کاتیکیش گوتم پوول ناخوام، ههر دوو دهسته نیسکنه که ی که هه ر کام ده بیست بازنه ی تیدا بوو بهر ز کرده وه و گوتی ((خوا له خاتوونیت که نه کا، خوا به دلن خۆت له گه ل بکا، خوا —)) نه ههر خه ریکی دوعا کردنی خۆی بوو که ده رگه م پیوه دا.

نارسینه دووانه کانی بانگ کرده ژووری خۆی. ((سئ وینه ی تازهی تارزان و چیتام

هه یه.))

نارتووش پووشه یه کی نابوو هه سهر میزی ته له فۆن و نامو و قاقهزی نه میه ره نه بهر پیده کرد ((رۆژ ره شی خه لک به کوئ گه یوه که کولله ده خون.))
هه رشی دالانه که خوار ببوو. داهاته وه راستم کرده وه. ((له زۆر شویندا کولله ده خون. ههر له کونه وه ده بخون.))

نارتووش چاوی لیم کرد وچی نه گوت. دووانه هاتنه دالان. کلۆمه که یان ترازاند، سه ره تا تکینه کی هه وشه یان کرد و هاواریان کرد ((هه تا ده رگه ی ناسینه خاوین بووه.))
پاشان لووتیان تیک نا و له نارسینه روانن که له بهر نه ینوکی دالان قۆی دادینا.

نارسینه گوتی ((واتا سواری کۆل نابین؟)) نارسینه گوتی ((سواری کۆل نابین.)) و به بۆله بۆل و ده ده رکه وتن. نارتووش به ده م رۆینه وه گوتی ((که و ابوو کارگیچی به شی خزمه تکاری له خۆوه نه یده گوت)) له ته کیان چووم. یووما و کوره کان مژوول* بوون. به که متر له ده خوله ک سئ ته لیس پر له کولله له بهر ده رگه ناسینه که دا بوو.

هه تا نه و رۆژه شه قمام به و راده قه ره بالغ نه دیبوو. نافرته و میتر و مندال. شه لالی ناره ق و به له ز دارو شمشاده کانیان ده ته کاند و نه و کوللانه ی به لقه کانه وه نووسا بوون

ده كرده نيؤ ته ليس و كيسه و هه رچى له گه لّ خۆيان هيئنا بوو و له سه ره وهى كامه دار
هى نه ميان و هه تا كو پى شمشاده كان هى ئه و پتره ده مه قاليان بوو. ده مگوت ده بى
هه مووى شار ئاوا بارود و خيكي بى؟

پاسى قوتابخانه هيشتا نه هات بوو. ئارمه نم دى كه خهريك بوو ده چوه ئه و بهر شه قام.
ئيميلي له بهر ده رگه ي جى چوار ويستا بوو. ئارسيه قو لى راکيشا، «شمشاده كان.»
ئارمينه زي قاندى «داره كان.» ئارتووش گوتى «پروانه.»

دوو مي رى عه رب شمشاده كانى لاي چه پى مائه وه يان ته كاند. كولله كان كه رژانه
خوار، هه ر لقه رووت و قووته كان به ويوه مانه وه. گيژ و ويژ ده پاشا وهى شمشاد و
داره كان رامين. ته نانه ت هيچكاميان گه لايه كى سه وزيان پيوه نه بوو. قهت نابادام به
بى رهنگى سهوز نه دي بوو. ئارمينه گوتى «ده لى چوونه ته ئارايشتگه رى و —»
ئارسيه گوتى «و سهريان له بن بنه وه را تراشيوه.»

زۆرتر له رۆژانى دى له وى مامه وه و به دواى پاسى مندالان و شو وه رليتى ئارتووشدا
ده ستم را وه شاندا.

هه ر كه زۆريامه وه هه وشه يووما مژوولى ته كاندى داره بى بوو. هه ر ته نيا لقى
دريژ و رووتى دار، شي وهى تلگه لى ئيسكليت، له شازاده خاتوون هوانس تومانيان
ما بو وه. روانيمه سه ر چيمه نه كه. هيشتا به شيكى ته ژى له كولله بوو و ئه و جيگه يه ي
كه كوره كانى يووما كولله كانيان كۆ كر دبۆ وه، ته نيا هه ر خاك و خۆل بوو. پينه ده چوو
هه وشه هه تا دوينى چيمه نى سهوز و ريكي ته ژى له گول و گيى لى روا بوو، گشت
شوينى رهنگى گلى ده نواند. هه ر به راستيش هه مووى هه ر گل بوو.

له ده‌ور و به‌ری می‌زی چیشتخانه دا ئەسکه‌مل بۆ هه‌مووان نه‌بوو.
 چه‌ندجار گوتم «له ژووری دانیشین راحت تر نین؟» به‌لام له‌نیو ئەو هه‌موو خه‌لکه
 که هه‌موو پینکه‌وه ده‌ناخۆتن که‌س ده‌نگمی نه‌ده‌بیست. ئارمه‌م نارد ئەسکه‌مله‌کانی
 ژووری خۆی و دووانه‌کانی هیناو هه‌موو دانیشتین.

ئارتووش مژوولی گێرانه‌وه‌ی ته‌له‌فۆن له‌ خزمه‌تکاری کۆمپانیا بوو و گارنیک قاقا
 پێده‌که‌نی. ئارمه‌ن له‌ پشت سه‌ری ئارتووشه‌وه پالی وه پیتشخانی چیشتخانه دابوو.
 دووانه و سووفی له‌مه‌ر مه‌شقی جه‌ژنی کۆتایی سال‌ ده‌دوان و دایکم بابۆله‌ی که‌ره و
 په‌نیری بۆ دروست ده‌کردن. ئالیس له‌به‌ر نه‌ینوکی چی تۆزه‌که لیوی سوور ده‌کرد و نینا
 گوتی که‌م نین شه‌و کولله‌ سندان کوشتووانه‌ی که له‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه ده‌گه‌رین و وه‌ک جی‌ت
 گر‌ه‌گرپانه. «مه‌ترسن. مه‌بزوون. قسه‌ مه‌که‌ن». ئاخ‌ریبه‌که‌ی ئاوم ده‌ شه‌ریه‌ کرد و
 هاوارم کرد "داسه‌کنی پیاوه‌که. خۆت زیاتر له‌ هه‌مووان ترسای". و به‌ تۆ بزی ئاوم ده
 گه‌رووی کرد. "به پینکه‌نین خۆی خه‌نی کرد و ده‌ستی کرده ملی گارنیک، سه‌ری خوراند
 و گوتی "ئادی به‌ مه‌سیح. ئەمنی ورچه‌زله‌ خه‌ریک بوو زراوم بچی و هاوسه‌رم و ئەمه
 هه‌ر ده‌لیی." و یولیتی نیشاندا که جگه‌ له‌ من ته‌نیا که‌سی بوو که پینده‌که‌نی و
 نه‌ده‌ناخۆت و فینجانی قاوه‌ی له‌نیو ژیر پیااله‌ دا خولده‌دا.

دایکم سیۆیکی چوار قاش کرد و یه‌کی قاشیکی دا به‌ دووانه و سووفی و قاشی
 چواره‌می بۆ ئارمه‌ن راداشت و که گوتی «ناخۆم» خۆی قه‌پالی لیداکرت. «ئه‌منیش که
 هه‌ر هه‌یج نه‌ترسام. ته‌نیا په‌رۆشی ئالیس و کلاریس و مندالنه‌کان بووم. له‌ هه‌موویان
 زۆرت‌تر نیگه‌رانی کلاریس بووم که به‌ ته‌نی بوو.»

له‌ پشت میژ رابووم و به‌ په‌له‌ ده‌سم کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پێشده‌ستیه‌کان. سووفی
 گوتی «پووری، خۆ ئەوانه‌ پيس نین. بۆ کۆیان ده‌که‌یه‌وه؟» ئارمینه‌ گوتی «نانی،
 دیسان سیۆ.» ئارسینه‌ گوتی «نانی، سیۆ.» دایکم گوتی «راوه‌ستن. ده‌رفه‌تم بده‌ن» و
 سیۆیکی تری له‌نیو ده‌فری میوه‌ ده‌سدایه‌.

ئالیس ده‌یگوت «هه‌رچه‌ندی به‌ یوویم گوت باوه‌ر بکه‌ ناترسم، گوتی ئیلا و بیللا
 هه‌نوکه‌ خۆم ده‌که‌یه‌مه‌ نه‌خۆشخانه. زۆرم هه‌ول دا هه‌تا رازیم کرد نه‌یه. بۆچی هاتبا؟

خۆ مندال نیم.» گارنیک دەستی نایە نیۆ دەوری نینا، چەند کلله تریی راکرد و یەك یەكە هاویشتیە زاری. ئالیس گیان، ببوورە، تکیایە بلێ چۆن بە ئینگلیزی گوتی ئیللا و بیلا؟» و خۆشی دایە پیکەن. دووانە و سووفی بە پیکەن خۆیان خەنی کرد و دایکم گرتنیە ژێر تانەو تەشەر. «بە دەمی پەرەو پیکەن لە گەر و تاندا دەمینیتەو» ئالیس جێ تۆز و ماتیکە کە نایە کیف و لە گارنیک مۆر بوو.

نینا لە دەستی گارنیک دا «دیسان دەستت کردە نیۆ دەوری من؟» پاشان رووی دە ئالیس کرد. «وازی لێ بێنە. خۆ تۆ دەیناسی، بۆ قسە ی پەر و پووج بە شوین بیانوودایە. ئەمشۆ قەول و قەراریکتان نییە؟»

ئالیس لە نینۆکە کانی وردبوو، کلکە وانە کە بە دەوری تلی دا سوورانو لیتوی ویک هینا، «یووپ ئەمشۆ گیرۆدە. دەبی نامە لە دایک و پووری بنوسی.» گارنیک ئەوجار دایە پیکەن و دوا ی زۆر پیکەن گوتی «گیرۆدەیی لەمە فرەتر؟» و چاری لە دووانە و سووفی داگرت کە بە پیکەن نینا و پیکەن کەوتبون.

ئالیس گوتی «هەرئەو رۆژانە ئەشی ئیزن وەر بگرم» نینا نقورچیکێ دە گارنیک کوتا و مندالە کان کە هەر وای پیکەن پێی گوتن «ئێو بەچی لێرە وێستان؟ هەلێن پڕۆن.» دایکم خۆی باوەشپێن دەکرد و ئارتووش کاردی میوەخۆری لەسەر مێز هەلێدەسووران.

ئارمەن بەسەر سەرمدا لار بوو لای دەفری شیرینی ، دوو دانە بیسکوتیم پێدا و روانیمە ویولیت کە لەو دەمەو هاتبوو تەنانەت قسە یەکی نەکردبوو. گوتم «داخوا چ بوو؟»

سووفی گوتی «ئێمە چوینە لای بووکلە کان مال مالتین بکەین.»

ئارمەن گوتی «چوینە لای بووکلە کان —»

ئارمەن گوتی «مال مالتین بکەین.»

ئارمەن گوتی «ئەم چووم سواری دووچەر خە بم.»

ئالیس گوتی «عیلاجم نییە دەبی ئیزن وەر بگرم.»

ویولیت رابوو چوو لای پەنجەرە. «کوللە گولە کانیان خوارد؟»

تیی روانیم. قژە کانی وەك کلکی ئەسپی لیکردبوو و کەوشی پانییە تەختی چەرمووی لە پێ کردبوو. تلی بە شووشە ی پەنجەرە دا هینا. شوینی تلی لەسەر شووشە

جېما. گوتى «بەستەزىمانانە.» ئەمەن واى بۆ چووم يا ھەر بەراستى سووكە پېئىكەنىنىكى
لەسەر لېتو بوو؟

ئاليس ئەوجار بە دەنگى بەرز گوتى «دەبىي بچمە تاران كە —»
نېنا گوتى «تاران ؟ تاران بۆ؟»

ويوليتت كە پشتى لە ئېمە بوو گوتى « لەكاتى كۆچ كوردنياندا چەندىن كېلۇمېتر باز
دەدەن. ھەر كۈللەيەي رۆژى رېئىك ھېندەي كېشى خۆي خواردەمەنى دەخوا. لە
كامبۇجا چىشتىكى بە تام و چىژ بە كۈللە دروست دەكەن.» بۆچى بېرم لەوہ نہ كردهوہ
ئەم شتانە لە كوئى دەزانى؟

ئاليس گوتى «بۆ نوئى كوردنەوہي گوزەرنامە. يوپ گوتويە لە سپتامبردا بەيەكەوہ
دەچىنە ھۆلەندا ھەتا دايك و پورى بېنىم. ھەر لەوئى زەماوہند دەكەين. بەلكو بەر
لەويش جەژنىكى چكۆلە لېرە بگرين.»

ئەمەن، دايكەم، ئارتوش ، نېنا و گارنيك روومان دە ئاليس كورد.

ويوليتت روو لە ئېمە گوتى «بەستەزىمانانە.»

ھەموو دە ويوليتت رامايىن كە چاوى دە ئېمە پرىپوو. «مەبەستەم لە كۈللەكان بوو.»

پاشان رووى دە ئاليس كورد و پېئىكەنى. «فرە خاسە. پېرۆز بۆ.»

ئاليس دەمى خوار كورد و پېئىكەنى. «سوپاس ويوليتت. ئاخىرى يەككە ئاوەزى ئەوہي

بوو پېرۆز بايى بكا.» ئەسكەملى وەلانا و ويستا و سەرەخپو گەورەكەي وەرسووراندە

لاي دايكەم كە بە دەمى گرياوہو لېي دەروانى. «ئەمەن رۆيشتەم، تۆ دىيى يا لېرە

دەمىئىيەوہ؟»

دايكم لەجېوہ ھەلپەزى و دەسكى جانتاكەي كە بە پانگەي ئەسكەملەوہ بوو، توند

كېشاي. دەسكى جانتا پسا، دايكەم جانتا دەسك پساوہكەي لەبن ھەنگلى ناو بە دوای

ئاليس دا لە چىشتخانە رايكرده دەرى. ئەسكەمل چەند جار لاپەي برد و بەرپۆوہ.

ھەموو چاومان لە ئەسكەمل برى.

نازانم چەندەي پېچو ھەتا ويوليتت لاساي مندالانى كردهوہ و گوتى «يەك دوو، يەك

دوو، تۆرەم. لە ھالەتى مۆر بوونەوہ دا —» پاشان ھاتە پېش، ئەسكەملى راكرد و

لە پال ميژى داناو لەسەرى دانىشت.

تیستا ئیدی هه موو چاومان له ویولیت کرد که گیتلاسیکی دووانه‌ی له نیو ده‌فره که راکرد. لییان راما و گوتی «چهند زه‌ریفن.» گیتلاسه‌کانی به گویدایا کرد و چاوی له یه‌که یه‌کی ئیمه بری. برۆ چر و پره‌کانی هه‌لته‌کاند و گوتی «باشه ئه‌وه بو مات بوونه؟ زه‌ماوه‌ند کردن خو کاریکی چه‌وت نییه، هه‌یه؟ باشه، ئه‌منیش ئه‌وه خه‌ریکی زه‌ماوه‌ندم»

دووانه و سووفی هه‌ر له‌و کاته دا به هه‌ناسه برکۆ سهر و که‌لاره‌یان په‌یدا بوو. به ده‌مه لاسکی له قوتابخانه‌ تلیان هه‌لینا «ئیزن بو دووچه‌رخه ئاژۆتن.» ویولیت خه‌یچه‌یه‌کی له منداله‌کان کرد و سه‌ری راوه‌شاندا. «گواره‌که‌م که‌شخه نییه؟» گیتلاسه‌کان جوولانه‌وه و منداله‌کان په‌یکه‌نین. ویولیتیش په‌یکه‌نی. «مندالینه، په‌یتاخۆشه له زه‌ماوه‌ندی من دا بینه په‌یکه‌سووی بوک؟» ئارمینه و ئارسینه و سووفی هه‌لپه‌رین و چه‌پله‌یان لیدا «فره‌خاسه. فره‌خاسه. جل چ ره‌نگیک له‌به‌ر که‌ین؟»

ئارمینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» سووفی گوتی «ئه‌من شین.» ئارسینه گوتی «ئه‌من په‌مه‌یی.» ئارتووش چاوی له‌من کرد، گارنیک له‌ نینا راما و نیناش له‌ ویولیت. کیه‌ه‌کان ده‌ست له‌ناو ده‌ستی یه‌که‌ دا هه‌لده‌سووران و هاواریان ده‌کرد «زه‌ماوه‌ند، زه‌ماوه‌ند.»

ویولیت گیتلاسه‌کانی له‌ گوتی کرده‌وه و خواردنی. گارنیک به‌ نینای گوت «چی گوت؟» نینا به‌ ویولیتی گوت «چیت گوت؟» ویولیت له‌ جیوه‌ رابوو، ده‌نکه‌کانی نایه‌ نیو په‌شده‌ستی و گوتی «مندالینه، وه‌رن بریار به‌دین کۆ جلی چ ره‌نگ له‌به‌ر بکا. ئه‌من به‌شک ده‌بی جلی چه‌رموو له‌به‌ر بکه‌م، چونکه‌ بووکم، ئه‌وه‌ش —» و له‌ته‌که‌ منداله‌کان له‌ چه‌شخانه‌ ده‌رکه‌وت. نینا و‌یستا «له‌ سه‌ریداوه.» به‌ گارنیک گوت «رابه، رابه، بزانه‌م ئه‌م کیه‌ه‌ پووهری له‌من شه‌ت تری تو چه‌تی.»

هه‌ر من و ئارتووش له‌ چه‌شخانه‌ دا ماینه‌وه که‌ ئه‌ویش جی شه‌کره‌که‌ی له‌سه‌ر می‌ز ده‌هینا و ده‌برد. خش، خش، خش، هه‌ر ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد، ده‌نگم نه‌کرد. هه‌تا ئه‌وه‌ی قه‌یژاندم «به‌سه‌ وازبینه.»

راحتیه چهرمه سهوزه که راحت نه بوو، پییه کاتم خړ کرده وه و دریزم کرده وه. ریک دانیشتم، خوار دانیشتم. دستم نایه سهر دستم، هلمگرت. سهرم وه پالنگه کرد. چاوه کاتم لیک نا، کردم وه. کتیبی ساردزم له قه فزه دهرینا. لهو شوینه وه که نیشانه م کردبوو دوو دیریکم خوینده وه و کتیبه که م ویک نا، گرینگ نه بوو که پیای چیرۆک ناخریه که ی له نیوان شهوین و دهره ست بوون کامیان هله دبه بژیرئ. رقم له میری چیرۆک ده بۆوه که بهو راده نه فامه، له ئافره ته که ی چیرۆکیش رقم ده بۆوه که تیناگا نه فامی میری چیرۆک تاچ راده یه. رابووم و بهره و چیشتخانه چووم و خۆم به خۆم گوت «خۆت نه فامتر له هه موویانی.»

له کات ژمیری دیواری وردبوومه وه. چی وای بۆ هاتنه وه ی منداله کان نه مابوو. دهرگی سه لاجه م کرده وه. شیرمان نه مابوو. که میک په نیرمان مابوو و ههرچی گه راشم که ره م نه دۆزیه وه. دلنیا بووم تیشت که ره مان بوو. روانیمه دهره بوری چیشتخانه. جی که ره یه که ههر له به یانیه وه له سه ر پییشخان مابۆوه و که ره که توابۆوه. قاپ و قاچاخی نه شوړای تیشت دهنیو قاپ شوړیدا له سه ریبه که له که کرابوو.

قاپ و قاچاخی تیشت له ماوه ی ئەم حه قده ساله دا چهند جار هه تا ئیواره به نه شوړای مابوونه وه؟ رهنگبئ ته نیا یه که دوو جار شهویش له مانگه کانی دوایی که پیگرانی دووانه کان بووم. سیاقه له می سایات نووام بهرچاو کهوت. دوو دانه له پۆنسه کانی کهوتبوو و لایه کی ده موچای شاعیر به سه ر دیواره وه له هات و چۆ دابوو. لیی نزیک که وتمه وه. چهنده کریت بوو. بۆچی تا ئیستا وه مده زانی که شخه و جوانه؟ رهنگبئ له بهر شهو بووی که کیژی پووری ئارتوش له شه رمه نستانه وه ریی کردبوو. گرینگ نه بوو له کوپوه هاتوه. ناحز بوو و شه منی نه فام هه تا ئیستا پیم وابوو جوانه. سیاقه له مه که م له دیوار کرده وه و چه مۆله م کرد. هیندهم چه مۆله کرد هه تا له نیو دستم دابوو به گلۆله. گلۆله که م چهند جار هه لاویشت، زۆریامه لای زبلدان و توورم هه لدا. سایات نوای چه مۆله بوو وه لیواری سه تل کهوت و بهر بۆوه. کیفه که م راکرد و له مال وه دهرکه وتم.

دەرگه ناسنیه که ی جی چوار نیوه کریاوه بوو. چووم ههتا گه یمه سهراچاوه ی ناو. له پال نه سکه مل و داره بی گه لاکان و ژاله بی گولنه کان تیپه پریم. دهرژیشتم و ههولم ددها چاو له دهوروبه نه که م. ئابادانم هیچکات خۆلای نه دیبوو ههرا ده تگوت شار شه که ت و بیوازه. ههروهک خۆم که زۆر شه که ت و فره بیواز بووم.

گه یمه دووکانی ئه دیب، مقه وایه کی چوار سوچ به دەرگه هه لئو اسرابوو: "ته حتیل". بوچی ئه نووسراوه یه م قه ت نه دیبوو؟ چونکه هیچ کات. له و دهمه ی رۆژیدا نه هاتبووم شتی بکرم، چونکه ده مزانی دووکان له یه که ههتا سی داده خرئ.

چاوم له کاتژمییره که م کرد. بۆ سی پینج خوله کی ده ویست. منداله کان ههتا سه عاتیکی تر له قوتابخانه ده گه رانه وه و که ره م نه بوو و په نیرم که م بوو و منداله کان بی به رشینو ده مانه وه. بۆ له بیرم کردبوو که ره و په نیرم نییه؟ بوچی له بیرم نه مابوو دووکان دوایه رۆیان داده خرئ؟ له به یانیه وه له بری به مال و ژیان راگه یشتن له نیو راحت ی سه وز دا خۆم مه لاس دابوو و پیم وابوو به ئافره تی چیرۆک و نه زانیه که ی و میری چیرۆک و نه فامیه که ی و —

هه ناسه یه کی قولم کیشا و به حه لقه ی زه ماوه ند له دەرگه ی شووشه ییم دا. ریک له جهرگه ی "ل" ی ته حتیل.

ئاغای ئه دیب که دەرگه ی کرده وه پشووم دایه دهر. «ئیه ون خاتون موهه ندیس؟ قه ت ئه و ده مانه ته شریفان نه ده هات؟»

دووکان گهرم و تاری بوو. ئاغای ئه دیب که ره و په نیری ده کیشا و ده ساخۆت. «گهرمای ناوات دیبوو؟ ده لپن هی کولله کانه. دوا ی هیرش ی کولله کان هه وا گهرمتر ده بی. بپشک منداله کان دیسان خۆ له ئاوئ ده دن. خوا ده زانی ههتا شه و چه ندیان ده بنه قووتی کۆسه. فه قیرانه چ بکه ن، گهرما هیزی مرۆفک ده برئ. ئه من که ههتا ئیستا گهرمایه کی ئاوم نه دیبوو.»

له ته رازوه که ی ئاغای ئه دیب ورد ده بوومه وه که له چه ند جیه و ژهنگی گرتبوو و تابه کانی خوارو خپچ بوون. وازم نه بوو به ئاغای ئه دیب بلیم «ئه تو گهرمای له وه ی به ته وژمتریش ت دیوه. منیش دیومه. ئه مشۆ و سبه ی شه و دوو سبه ی شه و مندالانی گهره کی عه ره به کان و شه جمه دئاوا و ئه و گهره کانه ی که نه ناویان ده زانم و نه قه ت ریم تیکه وتوو، خوا ههرا بوخۆی ده زانی چه ندجار خۆ ده زه ریا داوین و ئه گهر کۆسه گیانیان

نهستیڼی، دستیک یا پییه کیان لیّ دهستیڼی و ئیمه له نالیس ده بیسین که "دوینسیّ هوت کۆسه لیدراویان هیئانه نه خوځخانه، ئیمرۆ ههشت دانه، دوڤ شهو ده دانه". و ئه من و دایکم و ئارتووش په کوو په کوومانه و به دواى بیدنه نگیه کی کورت که لامان وایه بۆ مردن یا له دهسدانی ئه ندامیکی له ش بهس و به جییه، هۆشمان ده خهینه سه ر منداله کانی خۆمان که ده لێڼ «به رشپۆ چیمان ههیه؟ شپۆ چیمان ههیه؟ مردین له گهرمان. بۆچی پلهی کۆلیږ زیاد ناکهن؟»

ئاغای ئه دیب گوتی «هه لئا شه که ری هه ره باشمان هیئناوه. بدهمه خزمه تتان؟» له مالدا جگه له من کهس هه لئا شه که ری پپخۆش نه بوو، گوتم «تکایه دوو سیر.» پاکهت به دهسته وه به ره و مال بوومه وه. شه قام چۆل بوو و هه وا داغ. ته نانهت بۆقه کانیش کپ ببوون. ده رگه ی ماله جی چوار داخرابوو.

له هه وشه که وه ژووړ که وتم. له بهر ده رگه ی مال و ئیستابوو. به قه راخ باغه خۆلینه کان و دار و ده وه نه رووته کاندایه پپه ریم.

گوتی «فه رموو کلاریس.» ره نگی سه وزی چاوه کانی ته نیا ره نگی سه وزی ده ور و به ر بوو. گوتم «فه رموو» و ده رگه ی ماییم کرده وه. «که ره م کړی. هه تا نه تها وه ته وه بیسه م ده سه لاجه ی بنییم.» به دواى مندا خۆی گه یانده چپشتخانه. که ره و په نیر و هه لئوام ده نیو سه لاجه نا و ده ستم کرد به شوژدنی قاپه کان. له پشت سه رمه وه نه ده نگی ریگه رویشتن بیسرا، نه راکیشانی ئه سه که مل له سه ر مووزاییک، که و ابو دانه نیشتبوو. که و ابو هیشتا له بهر ده رگه ی چپشتخانه بوو.

لایه نی به ئه دهب و نه زا که تی بیرگه م گوتی «باش نییه، خولقی بکه.» سه رم وهر سووراند. مژوولی روانین له شوینى به تالی سیاقه له می سایات نوا بوو.

گوتم «دانانیشی؟»

دانیشت و ده سته ی پپکرد. هه ر له یه که م روژوه که ویولیت له ماله مه ده بیڼی هه ر ده تگوت یه کیك ده لیّ هه ر ئه و ئافره ته یه که هه موو سالیّ به شوینى دا ویل بووه. سه به ی ئه و روژه له کاتی وه ده رکه وتن له کۆمپانیا دیسان ویولیت ده بیڼی که به هه لکه وت به ویدا تپیده په ری. له ته ک یه کا ده چنه میلکبار قاره ده خۆن و ده ساخۆن. چهنه جاریکى تر له ره خ زه ریا به لپڼی به یه کتر ده دن.

قاپه شۆراوه كان له شوپینی خۆياندا بوون. له هه مبهريا دانىشتبووم و گويم پيڤدهدا و قسه كانى ئارتووشم بېر دههاتهوه. «ويوليت پرسیاریکی زۆرى له من و ئيميل کرد که له کام بهشی کۆمپانیا ئيش ده کهين و چ ده کهين. ههچ بېرم بۆ شهوه نه ده چوو شه م بابه ته نه بۆ شه و خاس و ده لال بن.» و ته كانى نينا. «ويوليتى به سته زمان هيشتا هه ر له بابه ت ته لاقه که يه وه خه فه تباره. مه غره بانه به ته نيایى له ره خ زه ریاوه پياسه ده کا.» و ويوليت خۆى به منداله كانى گوتبسو «هه ر له م رۆژانه دا بۆ خواردنى به سته نى ده تانبه مه ميلکبار.» و له وه لامى گارنيك دا که گوتى «به لآت ليڤدا، ميلکبار له كوئ پيڤده زانى؟» ته نيا هه ر بزه ي هاتبوويه.

ئيميل جاز بېوو. ده ستي ده قزى وه رده دا، ده گيرفانى دهنه. شه سکه ملي ده کيشا داوه، ده بېرده پيش و ده ئاخۆت. «دايكم به ههچ کاريكم قايلى نييه و هه ميشه پيى وايه به سه هوو ده چم. وه ده زانى ئاقلم پيى ناشكى. خۆى به دريژايى ته مه نى هه موو کاريكى له رووى هيسيب و كتيب بووه. باوه رى به شه وين نييه. به لام ژيان يانى شه وين، وه نيه؟ بيشك شه تو له گه ل من هاوړاي، وه نيه؟»

ماوه بي پيڤده نگ بوو و به چاوه روانيه وه ليڤم روانى.

جگه ره که م له نيۆ ته په له کا دا کوژانده وه و کپ بووم. پيڤم وابوو گه ره کم نييه بزائم ميړى چيړۆكى ساردۆ چ هه لويستتيك ده گري. لام وابوو چيړۆکه كانى ساردۆم پيخۆش نييه. جگه ره يه كى ترم پيكرد.

ئيميل گوتى «نه مده زانى جگه ره ده كيشى.» ديسان له بابه ت ويوليت شه وه دوا که كيژيكي چهنه بى گري و گوئه. چهنه ده دلۆفانه. چ بى داوايه. چهنه ده شوگري شيعر و مۆسيقايه. ريک وهك نووسراوه كانى ساردۆ ده ئاخۆت.

قيژ و هوړى مندالان که له هه وشه وه بيسرا ئيميل له جيپوه رابوو. «له گه ل دايكم ده ئاخۆى؟ نامه وى دلئى بيه شه به لام شه گه ر رازى نه بي چاره م نييه —» مالاوايى کرد، پاشان به دردۆنگيه وه چاوى ليڤم کرد شه و جار قۆلمى گرت و گوتى «تکا ده که م.» و رۆيى.

به رشيووم ده دايه مندالان و هه ولم ده دا گوئ له قسه كان بگرم. «تاقير كرده وه ي ماتماتيک فره سانا بوو.» «دوو هه وتوو مان بۆ جه زنى کۆتايى سال ماوه.» «ئيميرۆ

مهشقی شیعری چوار وهرزمان کرد. « له شانۆ دا ئیمیلی سیئندریلایه. » «شازادهی شانۆ هاوپۆلی —»

ئارمەن بابۆلە و شەربەیی شیری راکرد و ئەسکەملی کیشاوه دواوه. «سبەیی تاقیکردنەوهی جوغرافیام هەیه.»

چاوی دووانەکان بە دواي ئارمەنەوه گەرا هەتا چوویە ژوورەکەیی و دەرگەیی داخست. پاشان دەنگەکانیان هینایە خوار. ئارمینە گوتی «ئارمەن دواي مهشقی شانۆ له بناگوویی هاوپۆله کەیدا که شازادهیه.» ئارمینە گوتی «بەلام بەر لەوهی شەر بکەن ئاغای بەرپۆه بەر پەیدا بوو.» پرسیم «ئیمیلی چی کرد؟» بە یەکەوه گوتیان. «پێکەنی.»

٤٢

دەمەو زەر دەپەر بوو، رۆژ هیزنیکي ئەوتۆی بە بەرەوه نەماوو. بەم پێیە شوڤرلیتە کۆنە له شه قامدا راگیرابوو و دەرگای کارپێژ بۆ میوانداری له کادیلاکی سەوز لەسەر گازەرەیی پشتی بوو. دووانەکان چە مابوونەوه سەر میزی چیشتخانە و له گۆواری مانگانەیی "لۆسابیر" ورد ببوونەوه. گۆوارەکەم راکرد. «سبەیی تاقیکردنەوه تان هەیه.» ئارمینە لووتی هەلقرچاند. «تاقیکردنەوه ئیمپۆ بوو که لییان وەرگرتین.» ئارمینە لووتی تێک نا. «هەر نەبێ هەتا لاپەرەیی ئاخر چاری پێدا بگێڕین.» گۆوارەکەم توور دایە سەر پێشخان. «بەر له خەوتن. ئیستا میژوو دەر بکەنەوه لییان بپرسەوه.» له یەکتریان روانی و بێدەنگ له چیشتخانە و دەدرکەوتن. یەک دوو هەوتوو بوو خۆیان بە هیچ شتیکیەوه ماندوو نەدەکرد. دەمگوت دەبێ لەبەر چی بێ؟ واتا مندالەکانیش هەستیان بە بێ وازی من کردوو؟

ئارتووش گوتی «ئەوانە هیندە نارایان لەگەڵ قاوه نایە، چا دەخۆنەوه.» کەتربیه کەم تەژی کردو نامە سەر ئاور و دواي نیو سەعات کەشەفە چام برده ژووری دانیشتن. میوانەکان له ژێر لیۆهوه سوپاسیان کرد و ئارتووش بزەیی هاتی و دەرگەیی ژووری له پشت سەرمەوه داخست.

چوممه ژووری خه، له سهر قهره ویلّه راکشام و چاوم له پانکه‌ی ساپتیه بوو. له گه‌ل
خۆم دوام، بۆچی ههر نه فامی دیتران ده‌بینی؟ بۆچی به دروستی گوی نادیهه قسه‌ی
خه‌لکی؟ بۆچی ره‌خنه له ئالیس ده‌گری؟ خۆت که خراپتر له هه‌مووانی.

رابووم به‌ره‌و په‌نجهره چووم. ده‌مه‌و زهرده‌په‌ر بوو و ره‌نگی لقه رووته‌کانی سیدر بوو
ده‌بینواند ده‌بوا خۆم به شتی‌که‌وه خه‌ریک کردبا که بیر له شتی نه‌که‌مه‌وه. که‌شه‌وه‌کان
ریک و پی‌ک بکه‌م؟ هه‌وتووی پی‌شتر ریک و پی‌کم کردبوون. کتی‌ب بخوینمه‌وه؟ کتی‌به‌کان
له ژووری دانیشتن بوون و نه‌مه‌دو‌یست کاتی ئارتووش و میوانه‌کان بگرم. شه‌مه ئیتر
بیانوو بوو. وازی خویندنه‌وه‌ی کتی‌بم نه‌بوو. شی‌ویش حازر بوو. بچمه کارپژ. له‌میژر بوو
گه‌ره‌کم بوو شه‌و شته بی‌که‌ل‌کانه‌ی که له کارپژر دا که‌له‌که‌مان کردبوون توور هه‌لده‌م.

ههر که له ده‌رگه‌ی مالّ و ده‌درکه‌وتم، ده‌نگی‌کم بیست و هه‌ستم کرد یه‌کینک به‌نیو
شمشاده‌کاندا چوره کارپژ. کئ بوو؟ میوانه‌کانی ئارتووش که هه‌یشتا ههر له ژووری
دانیشتن بوون و منداله‌کان خه‌ریکی ده‌ور کردنه‌وه بوون. ده‌رگای کارپژر ئیمه و مالّه
ئاغای ره‌حیمی هه‌ردوویان داخرا‌بوون. گوتم نه‌کا هارو هاجی ئارمه‌ن هوی دایته‌سه‌وه؟
نه‌کا به‌لایه‌ک به‌سه‌ر کادیلاک بیئنی؟ شه‌من چاو لینکه پی‌م وابوو کوره‌که‌م مه‌زن بووه.
ده‌رگه‌ی کارپژر خۆمانم کرده‌وه.

نازانم شه‌من زۆرتر ترسام یا می‌ره گه‌نجه‌که‌ی داها‌تبه‌زوه نیو سهندووقی داوه‌ی
کادیلاک. قیژاندم. می‌ره‌که که به‌سته قاقه‌زیکی به باوه‌شه‌وه بوو روی تیکردم و تا هاتم
دیسان بقیژنیم، پیی ده‌تۆزگری ماشین هالا و به‌ر بووه و هاواری لی هه‌ستا «ئاخ!» و
قاقه‌زه‌کان به‌گۆرئ وهر بوون.

ئارتووش له پشت می‌زی چی‌شته‌خانه دانیشته‌بوو. «چه‌ند جار ده‌پرسی؟ گوتم ئاگام
لینه‌بوو. نه‌مه‌زانی. له‌خۆپایی وایان کرد،» جئ شه‌کریه‌که‌ی سه‌رمیزی ده‌هیناو ده‌برد.
هه‌لده‌لده‌رزیم و هاوارم ده‌کرد و هه‌یج گرینگی‌ش نه‌بوو خه‌ریکه‌ هاوار ده‌که‌م.
«نه‌تده‌زانی؟ دۆسته ئازیزه‌که‌ت کادیلاکه‌که‌ی ههر به‌تاییه‌تی له کارپژر ئیمه راده‌گری
که —»

«دۆستی من نییه.»

«جا هه‌رچی بی. دۆزمنی ئازیزت. دیاره که دۆستت نییه. دۆست شه‌مکاره له‌گه‌ل
دۆستی نا‌کا. خوی لی‌ره‌ چا و قاوه ده‌خواته‌وه و هاته‌ران پاته‌ران ده‌لئ و راده‌سپیریتته

پاکاره کهی* بی راکه یه ندر او له کارپژده کهی نیمه هلنگری. ئه دی ته گهر به شوینیه وه بوون؟ ته گهر به مالمان وهرده بوون؟ تو که هیئنده بهردی سیاست له سینگته وه دده و لئی ددهی له خوږایی زه ماوه نندت کرد. له خوږایی مندالت بوو. ته گهر بیسه وهریبان ته من و مندالته کان چیمان به سهر ده هات؟ جگه له خوږت بیری کهست له بهر نیبه.»

گوتم و گوتم و گوتم ئارتووش بیستی و بیستی و بیستی. ئه و جار جی شه کریه کهی له سهر میژ راکرد. هیشتا ههر هاوارم ده کرد «بی فکری، له خو رازی.» ئارتووش به جی شه کریه که خافلا بوو.

«له به نیاییه وه ههتا شهوئ بو تو و مندالته کان ده چه وسییمه وه کهچی؟ که ههر کاریکی خوږ پیتخوشه بیکه ی. شه تره نجین بکه ی. به خه یالی خوږت کاری گه وره گه وره بکه ی. پالته وان بازی ده ریئی و مندالته کان وه گیانم بیین و دهرفته تی ئه وه م نه بی بوخوم و کهس جاریکیش نه لئ "ماندوو بووی." و — «ده سمال قاقه زیم نایه سه رچاوم و وه هوڤه هوڤ که وتم. ئارتووش هه روا سه ری جی شه کره که ی هلده گرت و دایده ناوه.

بو یه که م جار بوو ئیزنی به خو ی نه دا بوو له نیو قسه کاغدا بچیتته ده ری و ههرچی له دلتم دا بوو هلده پرشت.

ههرچی گوتم به گویم کردی. ژیان له گهره کی بییریم دا کاری بوژروا کانه، باشه. ماشینی تازه مؤدیلمان بو چیه، باشه. میوانم هیه، باشه. شه تره نجم پیتخوشه، باشه. به شوین شاهینده دا چووم، باشه. هه نووکه — هه نووکه وای لیها توه راکه یه ندر او له مائی منه وه بلاو ده که نه وه و کاکی خانه خوئی ده لئ "ئاگام لئی نه بوو. سه ره پرۆیانه کردوویانه." ته گهر هیئنده نه فام بی نه زانی له مالت دا چ باسه ئه دی — «

وته که م ته واه نه کردو به دهمی ئاوه لاره ده ئارتووش رامام که سه ری جی شه کره که ی هلده گرت و به بیده نگی ههر وهك شه و باغچه ئاو بدا، شه کره کانی به سه ره میژ و نه سه که مل و سه ری چیشتخانه وهر کرد. پاشان سه ره که ی داناوه، نایه سه ره میژ و له چیشتخانه ده ره که وت.

له پشت میزی چیشتهخانه دانیشتبوم و گیرفانی روپۆشی دووانه کاتم ددهووریسه وه که دیسان لیواریان داتلیشابوو.

به دوی کیسه له گهڵ ئارتووشدا، خۆم و ئاشخین چەندجار چیشتهخانه مان گهسک دابوو، بهلام لهو ریزه دوور و درێژهی میرووله کانه وه که هه موو بهیانیهک له قهراخ و سووچه کاندای دهمدی دیار بوو شه کر هیشتا له هیندی شوینی هه رماوه. لهو رۆژه وه له فزم ده له فزی ئارتووش نه گه رابوو و به پیچه وانه وه هه میسه له گهڵ خۆم به کیسه هاتبوم که حه ق به من یا نا. دووانه کان جۆلانه یان ده کرد و به دهنگی به رزه وه شیعیان ده خوینده وه:

سه گیکی که شخه مان بوو.

چه ند خه می شه و سه مان بوو

چیرهی ده رگه ئاسنیه که ی حه وشه هات. پاشان دهنگی پیکه نین و قیژه و هه رای دووانه کان.

«سوپاس سووفی.»

«سوپاس مامۆ گارنیک.»

«هه رتک سه وز. چه نده که شخه.»

«هه ر وه ک هی سووفی.»

«سوپاس . سوپاس.»

ئاوری چیشتهستی لۆبیسام کوژانده وه و چووم ده رگه م کرده وه. دووانه کان هه ر کام "هۆلاهۆپ" یکی سه وزی به دهسته وه بوو و خۆیان هه لداویشته. له بهر ده رگه گوتم «ئاخری کاری خۆت کرد؟» گارنیک چاوی لیم کرد و دهستی راوه شانده و بۆ لام هات. «قسه ی پیاوان یه که. گوتبوم ده یکریم ، کریم.»

له چیشتهخانه دا ساکۆ و قوتووی ده رزی و داوم له سه ر میز را کرد و نامه سه ر یه کتیک له ئه سه که مله کان. هه ر مانگه ی له یستۆکیکی تازه ده که نه مۆد. بێتوو هه موویان بکرین ، هه م ئیمه نابووت ده بین هه م مندا له کان به ده عه مه ل ده بن، تۆمه ز هه ر هیچ به دئاکار نین. قاوه ده خویه وه یا شه ربه ت؟»

گارنیک دانیشت په‌رۆیه‌کی زه‌لامی له‌گیرفانی ده‌رینا و له‌سه‌ر و ملی‌خشانند. «له‌پیشدا ئاوی سارد، دوایه‌قاوه و ئینجا شه‌ریه‌ت. منداڵ هه‌ر ئه‌و چه‌ند ساڵه‌ وردن و له‌یستۆکیان خوشده‌وئ. چاوه‌له‌سه‌ریه‌که‌ دانیی بالاییان کردووه و وه‌ک ئیتمه‌ چاره‌په‌ش بوونه. تا ئیستا که‌سێش به‌م خه‌رجانه‌ نابووت نه‌بووه. ئارتووش له‌کوێیه‌؟» شووشه‌ی ئاوم له‌سه‌لاجه‌ ده‌رینا و شه‌ریه‌ش له‌قه‌فه‌زه‌که‌دا. ئاوم ده‌شه‌ریه‌کرد و نامه‌سه‌ر می‌ز و قاوه‌جۆشم راکرد. قاوه‌م پیاوا. «قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر یا که‌م شه‌کر؟ نینا له‌کوێیه‌.

گارنیک یه‌کپشوو ئاوی خوارده‌وه و شه‌ریه‌ی به‌تالی نایه‌سه‌ر می‌ز. «له‌گه‌ل ویولیت چوونه‌بازار سه‌رچه‌فی نامریکایی بکرن. دیسان بلێ منداڵ مرۆف نابووت ده‌کن. ته‌ژی له‌شه‌کر، ئارتووش هیشتا نه‌زۆریاوه‌ته‌وه‌؟»

چاوم له‌قاوه‌بوو که‌هه‌لنه‌چێ گۆتم «ئه‌منیش ده‌بی سه‌رچه‌ف بکرم.» قاوه‌م ده‌فینجانه‌کان کرد و له‌پشت می‌ز دانیستم. «گاتا ئیوه‌که‌م؟» فینجانی قاوه‌ی کیشایه‌لای خۆی. «کیشه‌تان بووه‌؟»

ده‌نگی منداڵان له‌حه‌وشه‌ده‌هات. «چل و پینج، چل و شه‌ش، چل و هه‌وت —» گارنیک قومییکی قاوه‌فر کرد و گوتی «چۆم زانی، ها؟» چاوی لیم کرد و پیکه‌نی. «یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که‌سه‌د جار قاوه‌ت بۆ دروست کردووم و ده‌زانی قاوه‌ی ته‌ژی له‌شه‌کر پینخۆشه‌. دووه‌م ئه‌وه‌که‌ دیسان پرسیم ئارتووش له‌کوێیه‌قسه‌ی دیکه‌ت کیشایه‌نیو قسان. چ بووه‌؟»

بیرم له‌وه‌کرده‌وه‌مه‌به‌سته‌که‌باس بکه‌م؟ نه‌یکه‌م؟ گۆتم «له‌ده‌ست سیاسه‌ت کاریه‌کانی ئارتووش وه‌ره‌زم.» ده‌نگی سووفی له‌حه‌وشه‌وه‌هات، «هه‌رکه‌سه‌دجار سووراندی بردوویه‌ته‌وه‌.»

گارنیک ماوه‌یی چاوی تی‌پریم. پاشان فینجانی چه‌ندجار به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا هیئا و برد. ئه‌وجار له‌په‌نجه‌ره‌وه‌روانیه‌ده‌ره‌وه‌. «باشه‌، هه‌رکه‌سه‌باوه‌رپیککی هه‌یه‌.» ئارتووش زۆرجار گوتبوی «داشناکه‌کان به‌ر له‌سه‌ری دمی خۆیان به‌ه‌لاوه‌هیچ جییه‌کی تر نابینن.» گارنیک هه‌موو جارێ گوتبوی «سه‌ری ده‌می خۆمان فه‌رزتر له‌دوور ده‌وره‌کان نییه‌؟»

رابووم و چيشتى لۇبياكەم لىڭدا. «مەسەلەى باودەر نىيە. مەسەلەى لە خو رازى بوونە. ئىمەى ئافرەت ھەر لە بەيانىيە دەبى بچەوسىيىنەو ھەتا ھەموو شتى بۆ پياوان حازر و ئامادە بىڭ كە بە خەيالى خۇتان دىنبايەكى باشتر دروست بگەن. نە ئىمەتان مەبەستە، نە مندال.»

پىم و ابى پىنج خولەكىك "ئىمەى ئافرەت" و "ئىو پياوان"م كرد و گارنىك كپ گوئى پىدام. ئىرادى كارەكە لەو دەبوو كە وتەكائە تەنانتە لاي خۇشم نابەجى بەرچاو دەھات. شتىكەم جى خستىبوو. دلنىابووم لە جىيەكەو ھەق بە منەو بەم ئىيە نەمدەزانى چۆن بلىم كە وەبەر چاو نەيە نىقە و نالەى ئافرەتتىكى بە پرتە و بۆلەيە كە لەگەل شوو كەى بەكىشە ھاتوو.

گارنىك رابوو و چوو لاي ئاورەكە، سەرى قابىلەمەى لۇبىاي راکرد، بۆنى كرد و گوتى «بەھ بەھ سەير لۇبىايەكە لەم بىرە دام كە ئەگەر ئىمە پياوانى خۇت گوتەنى لەخۇرازى ھەول نەدەبىن خۇت گوتەنى دىنبايەكى باشتر چىبەكەين، ئىوئەى ئافرەت لەم قابىلەمەيەدا چ لىدەنن؟ تازە ئەگەر قابىلەمەيەك مابى.» سەرە قابىلەمە بە دەستەو ھەتتە روانى. پاشان سەرى چەماندەو ھە بزەى ھاتى.

كىژەكان لە ھەوشە قىژاندىان «نەو دەو ھەشت، نەو دەو نۆ و ھىلكە ھىلك!!!» دلنىابووم قەسەى گارنىك دەبى وەلامىكى ھەبى دلنىابووم و شتىكەم بە زەين نەدەگەبى. گوتم «چىشتى لۇبىا ناخۆى؟»

۴۴

يووپ گوتى «ھىوادارم ئەتۆش وەك من و ئالىس ئەم ھەلئۆيىستەت بە كەيفى بى. نامەيەكەم لە داىكەم و پوورم رىكردە ھۆلەندا، ئەوانىش خۇشحال و رازىن. ئەگەر تۆش رازى و كەيف خۇش بى، من و ئالىسىش كەيف خۇشىن.» ئارتووش گرىي بۆين باخەكەى شل كرددەو ھە لە ئىو راحەتتەكەدا ئەو تەنىشت ئەو تەنىشتى كرد.

ئالىس رۆزى پىشتەر گوتىبوو «بە ئارتووش بلى بۆين باخ لى بدا. خۇشت جلى بەرپووجى لەبەر بگە. لىوئىشت سوور بگە. مندالەكان رىكە لاي نىنا يا چوزانم — بە

کورتی دەس بزێوی نەکەن.» تەنانەت هەر بۆی نەچووم بۆچی. بۆنەیی بە روالەت خوازیبێنی بۆ لە مائە خۆی ناگرێ؟

بۆ ئەوەی کاریکەم کردبێ، هەستام شیرینیم گێپرا. یووپ لەو نان خامەبیانەیی راگرد کە ئالیس کرپیووی و دەستی لەو شیرینیانە نەدا کە من دروستم کردبوو. گوتی «نان خامەم زۆر پێخۆشە. شات شات لاو*» و چاوی لە ئالیس کرد و بزەیی هاتی. ئالیس پێکەنی و رووی لە من کرد. «ئەو خەریکە ئەرمەنی فیڕ دەکەم.» پاشان قاپی شیرینی خۆمائی وەلانا. «هەر نان خامەیی پێخۆشە.» و سەری خوار کردەو و لە یووپ راما. دایکەم گوتی «شات شات میۆرسی*» و بە پێکەنینیکی کە هەر دەتگوت بە دەم و چاوی وەنووساوە لە مەودای فرە کورتی نیتوان یووپ و ئالیس راما و سەری بادا.

ئارمەن لە ژووری خۆی بوو و دووانەکان چووبوون سواری دووچەر خەبن. پوولم پێدان لە "دیڕی" نان بکرن و «هەرچی گەرەکتان بوو» لە ئوستوور. چاویان روون بۆوە. یووپ تەرزێ ئاوی گەرمی مائە خۆیان لە هۆلەندای بە وردی بۆ ئارتووش شی کردەو و ئارتووش بە سەرئەو گۆیی پێدەدا. نەمزانی دەبیوست کاتیکی دیاری بکەن یا هەر بەراستی مەبەستە کە بۆی سەرنج راکێش بوو.

ئالیس بە دەم روانین لە ساپیته گوتی «بیستوو مە ئیمیل و ویولیت زەماوەند دەکەن.» لەو دەمەو زەماوەندی لەگەڵ یووپ یەقین ببوو لە کاتی ئاخۆتن دا چاوی لە چاوم نەدەکرد یا — ئەگەرچی بەژنی لەمن کورت تر بوو — بە چەشنی دەئاخۆت کە هەر دەتگوت لە سەرەو را چاوم لێدەکا. «ویولیتی بەستەزمان، بەو خەسووە نابه جییەو وە بیسک لای وایە هەرکە زەماوەندیان کرد خاتوونی کورته بالا هەر زوووەکی جەواهیتراته کە لە پێشدا دەنی.»

دایکەم لە چینی میزی شیو دا یارمەتی دام و لە هاتووچۆی نیتوان فراوین خۆری و چێشتخانە دا بی ئیووبر ئاخۆت.

«ئاواتم بوو ئالیس لە کلێسای ئاباداندا زەماوەند بکا. دەبەر خاچی میجرابی مریەم. تا ئیستا هەرچی نەزر و نیازم بوو پێیداوم. بە سلامەت لە خۆبوونەو کانی تۆ. زوو چا بوونەو دەستە شکاوە کە ئارمەن، برینگەری ئالووی دووانەکان. ئەمەش دوامینیان. دیسان سێ خەروار سالادت دروست کرد؟ ئیمە خۆ سالادخۆرمان نییە. هەرچەند کاریکی باشت کرد، چێشتی ئەم رۆژانەیی ئالیس بۆتە سالاد و هیچی تر.

دوانه كان و نارمەن لەسەر مێزى چىشتخانه دا كايەى مار و پىللەيان دەكرد.
«چوار هات.»

«نەخپەر، سى بوو.»

«چوار بوو. وەنييه ئارسينه؟»

«چوار بوو. ئارمەن تەشقلەى مەكە.»

«يەك — دوو — سى — چوار. وژژر چوومە سەرى. ئارسينه نۆرەى تۆيه.»

دايكم ساسى بە سالاد داكرد. «ههچ پييم خۆش نييه يووپ پيى وابى لەو خەسوانەم
كە خۆ دە هەر كارىك هەلئەقوتينن. ئەگەريش چوونە هۆلەندا و ويستيان لەوى
زەماوەند بکەن، با بيكەن. کلێسا لەگەڵ کلێسا جياوازی نييه.»

ئارمینه گوتى «نانى باسى کلێسای کرد بىرم كەوتەو. ئيمرۆ يەكئ لە پۆلە
شەشەميه كان قەسەيه كى خۆشى گپراوه. بيگپرينهوه ئارسينه؟»

ئارسينه گوتى «بيگپرينهوه.» پاشان ئارمەنى ئاگادار كردهوه كە «شويىنى
مۆرەكەت لەو مائە دايه. سەرەوى ئەم مارە زلە. ديسان تەشقلەى نەكەى. ئارمینه
بلى. دايه، نانى، گوى بگرن.» و بە نۆيه دەستيان دايه گپرانهوه.

«مندالێكى بەدفعەر* زوو زوو دەچوو لە دەرگەى کلێسای دەدا.»

«هەتا قەشە دەرگەى دەكردهوه رايدەكرد.»

«جاريكيان قەشە لە پشت دەرگە خۆى شاردهوه.»

«هەر كە مندالەكە لە دەرگەيدا،»

«قەشە يەكجى دەرگەى كردهوه.»

«مندالە بەدفعەرەكە حەول بوو و گوتى —»

«زۆر ببووره، عيسا لە مائە؟»

دوانه كان خۆيان ههينده پيکه نين لەخۆ بوونەوه. ئارمەن گوتى «دووپاتە بوو.» و
دايكم هەولیدا پيئەكەنى. «مروڤ گالته بە حەزەرەتى عيسا و کلێسا نادا گوناحه.»
بە مندالە كانم گوت بارووبارخانەى كايە كۆ بکەنەوه و قابله مەى پالوم نايە سەرميئز،
دايكم دەستى کرد بە پشکينى قولينەى سەوزى خواردن. «خۆم بە يووپم گوت بيشك
دەبى جەژنەكە ليڤرە بگرن.» هيوادار بووم قولينە بگاتە سەر مێزى شيو، دايكم بە
بىانووى سيس و ژاكاو بوون نيوى سەوزيه كان دە سەتلى زبل نەكا. «خۆ كيژەكەم لە

سەرەرى ئەدۆزىۋەتەۋە بە بى بەرپۆۋە بردنى رېۋ رەسم بېنىپىرمە مائە شوو. دەۋرىيە كەم دەيە بېبەمە سەر مېز. مەخابن كە بىنكەر نەرم بوۋە.))
خۆرىشتى قورمە سەۋزىم لە دوو قاپ كەرد و لە ژىر لېۋەۋە گوتم «ئاليس با ھەر زەماۋەند بكا. لە نېۋ كلىسا، لە دەرەۋە كلىسا، بە ھەلپەرىن، بى ھەلپەرىن. ھەر زەماۋەند بكا.»

دايكم بە پىكە نېنەۋە روۋى تىكردم. «تىگە يىشتى يوۋپ چى گوت؟ گوتى —»
پەرىمە نېۋ قسە كەى. خۆرىشتە كان بەرە ھەتا پارنجە كە تىكەم.
دايكم دەمكىشى لەسەر پارنج راکرد جەژنىشىان نەگرت، نەگرت پارەسە كى زۆر خەرج بکەين بېدەين خەلك بىخوا كەچى؟ « — پارنجىكى فرە خۆشە. دەۋرىيە كە بدە خۆم تىيدەكەم، توشە كەت بوۋىە.

دەۋرىم ۋە دەستىدا. پاللم ۋە پىشخان دا و شەربەتى ۋە مېتۆركە بۆخۆم دروست كەردبوو خواردەۋە. شەكەت بوۋم بىانوۋ بوو. ئەۋ پارنجەى دايكم پىيى ۋابوو ھەر ئەرمە نېە كانى جولفا دەزانن لىي بىنن و ھەموو سالى رايدهسپارد لە ئىسقىھان بىنپىرن، خۆى دروستى كەردبوو و گەرەكى بوو خۆى تىبىكا نەۋەكوۋ من خراى بکەم.

سەھۆلى* شەربەت تاۋبۆۋە و شەربەتە كە شىلەۋتىن بىۋو و ۋازى ئەۋەم نەبوو سەھۆل تر بىەم. پاشان بېرم كەۋتەۋە بۆ شىۋ سەھۆلمان پىۋىستە و زۆرىامەۋە لای سەلاجە.
دايكم زۆر بە وردى كوتە گۆشە كانى لەسەر پارنج رىز كەرد. «خۆيان دەزانن. ۋىستىان جەژن بگرن، نەيان ۋىست نەيگرن. بە ئىمە چى كە خۆى تىھەلقوتىنن.»
سەھۆلە كام كەردە نېۋ دەفرىكى بلوور. دايكم سەرەكەى راست و چۆپ كەرد و روانىە دەۋرىي پارنج. «كوا بزائم زاۋا ئازىزە كە مان پارنجى پىخۆشە يا نا؟» و قاپە كەى راکرد و بەرەۋە دەرگە چوو. «بەلام خۆزگا جەژنىان گرتبا.»

دوۋانە خۆيان بە ژوور داكرد.

« دايە.»

« دايە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

« چاۋ چى ھىناۋە.»

یووپ دوو بووکلّه‌ی بۆ دووانه‌کان هیئنا‌بوو. بووکلّه‌یه‌کی کور و یه‌کی کسچ، ده‌فری جه‌مهدم راکرد و له‌ته‌ک دووانه و بووکلّه‌کان چووینه ژووری دانیشتن. به‌ده‌نگی‌کی به‌رز گوتم «که‌رم که‌نه سه‌ر سه‌ر مێژ.» به‌بۆنه‌ی هیئنانی بووکلّه‌کانه‌وه سوپاسی یوویم کرد و هیئمای دووانه‌کانم کرد سوپاسی لی‌بکه‌ن.

ئارمینه‌ چوه‌ لای یووپ. روومه‌تی برده‌ پێش و گوتی «سوپاس».

ئالیس گوتی «بلی سوپاس ئاپۆ یووپ.»

ئارمینه‌ روومه‌تی برده‌ پێش و گوتی «سوپاس ئاپۆ یووپ.»

یووپ هه‌رتکی رامووسی و ئارتووش پرسی «چ ناویکتان له‌ بووکلّه‌کان ناوه‌؟»

دووانه‌ له‌ یه‌کتر رامن. پاشان به‌ یه‌که‌وه‌ گوتیان «ده‌بێ بیری لی‌ بکه‌ینه‌وه‌»

ئارمن که‌ به‌ زه‌بتی نوێ و بریقه‌ داره‌وه‌ وه‌ژوورکه‌وت هه‌موو ویگرا گوتان «چه‌نده

که‌شخه‌یه‌!» یووپ سوور هه‌لنگه‌را و ئارمن لی‌ی چوه‌ پێش و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد و

سوپاسی لی‌کرد و یووپ چه‌ندجار گوتی «تکایه‌، تکایه‌.»

یووپ له‌کاتی شی‌خواردن دا تاریفی پارنجی کرد و دایکم چه‌ند جار گوتی «ئانوش،

ئانوش» و ئالیس گوتی یانی «نووشی گیان، نووشی گیان.» پاشان دایکم به‌ یارمه‌تی

ئالیسه‌وه‌ راژدی کرده‌وه‌ که‌ پارنج شتیکی وه‌ک ساواری گه‌نم یا جۆیه‌ که‌ له‌پێشدا

سووری ده‌که‌نه‌وه‌ و پاشان له‌گه‌ل گۆشت و رۆن و پیوازیکی زۆر و زه‌رده‌ چیه‌ وه‌ک پلاو

دیمی ده‌کن و له‌کاتی دی‌مکردندا ده‌بێ زوو زوو لی‌کی بدن هه‌تا بنکێ نه‌گرێ. ئالیس

که‌ له‌ وه‌رگی‌رانی وته‌کانی دایکم شه‌که‌ت ببوو گوتی «باشه‌ ده‌ی، واز بێنه‌! خو‌ بریار

نییه‌ سوژی کی‌به‌رکی‌ی چیشت لی‌نان بدا.»

یووپ له‌کاتی مالا‌وییدا دووانه‌کانی رامووسی. ئارمینه‌ گوتی «بۆ بووکلّه‌کانیش

ناومان دیاری کرد.» ئارمینه‌ هاته‌ بن گویم و پرسی «نازناوی ئاپۆ یووپ چ بوو؟ سه‌بر

بلی.» گوتم و رای‌کرده‌ لای ئارمینه‌ و سرته‌یه‌کی له‌بن گوئی دا کرد.

ئارمینه‌ بووکلّه‌ نی‌رینه‌که‌ی له‌ پێش ئیمه‌ راگرت. «ئاغای یووپ هانسی‌ن.» قاقای

ئالیس وه‌سه‌ر پێکه‌نیسه‌که‌ی ئیمه‌ که‌وت.

یووپ ده‌ستی درێژ کرد، له‌بری ته‌وقه‌ کردن چوومه‌ پێش و له‌ باوه‌شم گرت و

هه‌ردوو کولمه‌م رامووسی و پی‌رۆزباییم لی‌کرد. ئارتووش و دایکم بێشک پێیان سه‌یر بوو

و نالیس؟ خوا دەزانئ چۆنى بىر دەكردهوه و هەر هيچ بۆم گرينگ نەبوو چى بىر دەكردهوه. هەر بۆخۆم دەزمانى چەندە قەرزدارى يووپ هانسىنم.

ئەو شەو چىرۆكى كىيۆنكە بۆ دووانەكان گىپراپەوہ كە چونكە كارى چەوتى كىردوہ خەون دەبينئى كە بۆتە بۆق و زۆر دەترسى و بەيانى كە لەخەو را دەبئى دەبينئى بۆق نىيە و كەيف خۆش دەبئى و لىدەبىرئ ئىتر كارى چەوت نەكا.

ئارمىنە باوئىشكى هاتئ «چىرۆكىكى سەير بوو.»

ئارسىنە گوتى «بەلام بىرئ زمان لوس بوو. وەنييە ئارمىنە؟»

ئارمىنە خەوى لىكەوتىبوو.

لەتەك ئارسىنەوہ «سى دانە سىو لە ئاسمانەوہ كەوتە خوار» وەمان خويئندەوہ. چراى ژوورم كوژاندەوہ هاتمەدەر و لە دالاندا بە خۆم گوت «هەق بە ئارسىنەيە. چىرۆكىكى بىتەم بوو.» و چوومە ژوورى دانىشتن.

بە دواى رۆيشتنى ميوانەكان، ئارتووش دەستى بە سكى داھىئاپوو و پىكەنىبوو. «ھىندەم پارنج خواردوہ وەختە بتەقم. چووم بچەوم.» و چووبوہ ژوورى خەو.

لەھەمبەر تەلەويزىونى كوژاوە دانىشتەم و پىيەكام راکىشايە سەر مېزى پىش راحەتى. دەستم چوہ لای سەرم و خەرىكى لوولە كردنى قژم بووم. حالىم خاس بوو و خەوم نەدەھات. بۆ؟ چونكە ھەموو قاپەكام شورديوو و ژوورى دانىشتنم خاويئەن كىردبوہ و داىكم گوتەنى مال ببوويە دەستە گول؟ يا چونكە ئالىس ئاخريەكەى خەرىك بوو زەماوەندى دەكرد و بە پىچەوانەى بۆچوونە سەرەتايىيەكەى من و داىكم، مېرىكى باش و دلۇقان دەھاتە بەرچاؤ؟ يا رەنگبى لەمەر دوئىنى كە ئارتووش لە رۆژان زووتر هاتەوہ مال، بە دوو گولدان گولە نۆكەى پەمەيى و چەرموو. ماوہى چەند چركە سات گىژو وىژ دە گولدانەكان رامام، پاشان چوومە پىش و ھەركە لە باوہشى گرتەم گىيامەت.

چراى ژوورى دانىشتنم كوژاندەوہ و بە خۆم گوت رەنگە لەبەر ئەوہش بئى كە چونكە ئىمىرۆ بەيانى لەخەو رابووم و دىتم بۆق نىم.

دهى به يانى بو .

نيينا له پال ته له فؤنه وه گوتى «ده بيىنى ئەم خاتوونه زيره كه چۆن بۆ خۆى هه موو كاره كانى چييه جيى كرد؟ چاو له من، كه لام وابوو هيچ نازانى و ده بيى يارمه تى بدهم. ئيدى هه ر ئه وه ماوه به شيوهى ياسايى خه سووى داها تووم ببينم. دووسبهى كه جه ژنى كۆتايى سالى مندا له كانه. به بيرم داها ت كه پينج شه ممهى داها توو ميوانيان بكه م. ئەتۆ و ئارتووشيش ده بيى بيى. ئاليس و داىكت هه تا پينج شه ممه له تاران ده گه رپينه وه، وه نييه؟» گوتم ده گه رپينه وه.

«ئه گه ر وايه ژمارهى سيمۆنيا م پى بده بانگيشتنيان بكه م.»

«ژمارهى پيشووى خۆتت له بير نييه؟»

«چى؟»

«ژماره ته له فؤنى جى چوار. له بيرت چۆته وه؟»

وا توند پينكه نى كه ناعيلاج بووم ته له فؤنه كه له گوپم دوور خه مه وه. «داىكت گوته نى پيم بللى كه ره. زۆرم ئاگا له خۆم بوو كه ئيستاكه ش —» ئاخري مالا وايى كرد.

ته له فؤنه كه م داناوه و چوومه ژوورى دانىشتن. مه كينهى به رگ دروو له سه ر ميى فراويى خۆرى بوو. جلى جه ژنى كۆتايى سالى دووانه كام ده دروو. به هار هه ريرى چي ره بيى بوو و هاوين كه تانى سوور. بۆ پايىز تافته م كرپيوو و ده ورى قۆله كان و داويى دامه نى زستان كه له خامى چه رموو بوو پيىستى كه رويشكم لى دروو بوو. يه كى له خزمه كانى ئارتووش له ميىز سال بوو كوته پيىسته كانى له ته وريزه وه هيىنا بوو، بيرم ها ته وه له ته ك ئاليس فره پينكه نيى بووين له مه ر ئه وه كه «مرۆقى تينگه يشتوو پيىست به ديارى ده باته ئابادان؟» داىكم گوتبووى «رايگه ر. به لكو به كه لك هات.»

به گو له گه نم تاجى سه رم بۆ پايىز دروست كرد. گو له گه نه كان يووما هيىنا بوونى، ئه ويش دواى ئه وه كه زۆرم پينگوت چيم گه ره كه.

ژووری مال فینک و بیده‌نگ بوو، بۆی کیکی بادامی که نابوومه نیو فیپر هه‌موو شوینیکی ته‌نیبوو. گولنه گه‌مه‌کانم به چه‌سپ به یه‌کتره‌وه لکاند و بی‌ری شه‌وم کرده‌وه بوچی به نینام نه‌گوت شه‌م رۆژانه له سیمۆنیانه‌کان بی‌ خه‌به‌رم؟ ده‌مزانن ئیمیلی چه‌ند رۆژیکه نه‌چه‌وته قوتا‌بخانه. دووانه‌کان که گوتیان «ره‌نگه نه‌خۆش بی‌ ئیزمان ده‌ده‌ی سه‌ریکی لی‌ بده‌ین؟» گوتم «نا» ئارتووشیش که گوتی «ئیمیل چه‌ند رۆژیکه نه‌هاتوته کۆمپانیا. سه‌ری لیناده‌ی؟» گوتم «نا.» دووانه‌کان لووتیان گرژ کرد و ئارپتووش هه‌ر برۆی هه‌لته‌کاند و شووی لی‌ هه‌لته‌کیشا.

گولنه ده‌سکرده‌ شین و په‌مه‌بییه‌کانی که بریار بوو ئارمینسه له‌گه‌ل جلی به‌هاری له‌سه‌ری بنن له‌ نه‌واریکی پانم دروو. بوچی نه‌مده‌ویست به شوین سیمۆنیانه‌کاندا بچم؟ ره‌نگبئ له‌مه‌ر شه‌وه گه‌ره‌کم نه‌بوو خۆ ده‌کار و باره‌کانیان هه‌لقوتینم. شه‌گه‌ر چوو‌بام و له‌گه‌لئیان تیکه‌وتبام ده‌بوویه لایه‌نی کامیانم گرتبا؟ دایک یا کور؟ دوو لایه‌نی نه‌واره دریز و پانه‌که‌م که له‌ په‌موو دروست کردبوو و سه‌رو به‌ندی زستان بوو به‌ یه‌که‌وه لکاند و له‌ په‌نجه‌ره‌وه روانیمه‌ ده‌ره‌وه.

شه‌م بنه‌ماله‌ سئ که‌سیه‌م له‌چه‌ند رۆژ به‌ر له‌مه‌ نادرست ده‌هاته به‌رچاو. ده‌تگوت شه‌وان له‌من یا من له‌وان دوور که‌وتبوومه‌وه، هه‌ستم به‌وه ده‌کرد گشتی شه‌م رووداوه فیلمیک بووه که زۆر له‌مه‌ویه‌ر دیومه و وازی له‌ نویوه دیتنه‌وه‌دیم نییه. له‌ ده‌ره‌وه بایه‌کی هییدی ده‌هات و له‌نیوان لق وپۆی داره بی‌عاره‌کاندا، په‌نجه‌ره‌ی ژووری دانیشتنی جی چوار دیار و نادیار ده‌بوو. بو سه‌ر و به‌ندی هاوین هیشتا بی‌ریکم نه‌کردبووه. شه‌گه‌ر ویستبام گولنی پیوه بلکیینم شیوه‌ی به‌هاری ده‌دا. جگه له‌ گول چ شتی نیشانه‌ی هاوین بوو؟ چی وام به‌ زه‌ین نه‌گه‌یی. به‌ خۆمم گوت «پاشان بی‌ریکی لی‌ده‌که‌ینه‌وه.» نا، دل‌م نه‌یده‌ویست بچمه‌ مالی سیمۆنیانه‌کان. هه‌روا باشتره‌ خۆی تیینه‌قوتینم. چاوم له‌ جله‌کان کرد و بیرم بو شه‌وه چوو بو هاوین به‌ شمشاد تاجیک دروست بکه‌م.

حهوشه‌ی قوتابخاننه‌یان رازاندبووه گلۆپی چکۆلته‌ی رهنگی به داره‌کانه‌وه هه‌لواسرابوو سه‌وزه‌وه، له بنه‌بانی هه‌وشه‌هه‌لکه‌وتیبوو، ریزی ته‌سکه‌مله‌کان له‌پیش سه‌کۆوه ده‌ستی پێده‌کرد و هه‌تا به‌ر ده‌رگه‌ درێژه‌ی بوو. ئارمه‌ن ته‌ندامی کۆری چاودێری بوو که باوک و دایک و میوانه‌کانی رێنموونی ده‌کرد و به‌رپرسی بووفه‌ش بوو.

له‌سه‌ر ته‌سکه‌مه‌ل دانیشتم و له‌گه‌ڵ ناسیاوه‌کان چاک و خۆشیم ده‌کرد که ئارپتووش ده‌ستی نایه‌ سه‌رشانم و گوتی «مانیا» و هه‌یمای کرده‌ پێپه‌له‌کانه‌کانی لای سه‌کۆی شانۆ. مانیا له‌سه‌ر پێپه‌له‌کان را ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ که «وه‌ره».

به‌ ئارپتووشم گوت جیگه‌که‌م راگرئ و چوومه‌ پشت شانۆ. کیه‌زه‌کانی کۆری هاوخوینی به‌ دامینه‌ی سورمه‌یی و فانیه‌ی چه‌رموو و کوره‌کان به‌ شالواری سورمه‌یی و کراسی چه‌رموو بێ نیۆبهر ده‌ناخۆتن و قیه‌زه‌ و هه‌رایان ده‌کرد و هاوار هاواری ناغای ژوورا مامۆستای مۆسیقاکه‌ لینگدا لینگدا ده‌یگوت «بێ ئی ده‌نگ!» بێفایده‌ بوو.

مانیا وه‌ک هه‌میشه‌ نیگه‌ران و له‌ جۆش و خه‌روش بوو. نه‌واری سه‌هری کیه‌زه‌ قه‌ژ سووره‌که‌ی به‌ست و گوتی «هه‌لێ له‌سه‌ر جیگه‌ت راوه‌سته‌ و هه‌ینده‌ مه‌جولێوه‌ که‌ نه‌واره‌که‌ت زوو بکریته‌وه» پاشان زۆریا لای من. «ته‌تۆ به‌ ئیمیل سیمۆنیان نازانی؟» له‌ چه‌ند رۆژی رابردوو دا ئارمینه‌ و ئارسینه‌ یه‌ک بێن گوتبوویان «ئیمیلی ته‌مه‌رش نه‌هاتبووه‌ قوتابخانسه» خاتوون مانیا گوتی ته‌گه‌ر ئیمیلی سه‌به‌ی نه‌یه‌ ده‌بێ سیئدریلایه‌کی تر وه‌دۆزین». یه‌کێ له‌ قوتابیانی پۆلی هه‌وته‌م بوو به‌ سیئدریلا. «به‌ برۆای ئیمه‌ ئیمیلی سیئدریلایه‌کی که‌شخه‌تر بوو».

گوتم «ناگاداری نیم. بیستم یه‌کێ له‌ پۆله‌ هه‌وته‌میه‌کانت له‌جیی داناوه».

مانیا ده‌ستی کیه‌ژۆله‌یه‌کی که‌ په‌رده‌ی مه‌خمه‌ری لادابوو و ده‌ستی بۆ جه‌ماوه‌ر راده‌وه‌شانده‌، کیه‌شا و گوتی «هۆی کلک برۆ، کێ به‌ تۆی گوت بیه‌ ئیره‌؟ هه‌تا نۆسه‌ی به‌رنامه‌ت دێ برۆ بچۆ ژووری جل داکه‌ندن.» نقورچیکی له‌ کولمه‌ی کیه‌زه‌ داگرت و کیه‌زه‌ به‌ جلی ناوچه‌یی پرچین و رهنگا‌و رهنگ به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ لێیدا رۆیی. مانیا روانیه‌ ده‌ور و به‌ر، «ئا، سیئدریلایه‌کی نویم دۆزیوه‌ته‌وه» و کیه‌ژۆکی پێشاندام که‌ به‌

دامیئینیکی سهوزی ئاودامیئینی له بهر دهم ژووری جل دا کهندن ویستابوو و خهریک بوو لیچکه کهی خوار له سهر دهننا. «کهشخهیه، وهنیه؟» چاو له کیژه که کرد که ههر له وکاته دا له من رامابوو و بزهی هاته سهر لیو.

مانیا گوتی «ئهم ههوتوو سهرم هیئنده قال بوو دهرهتی ئه وهم نه بوو ته له فۆن له سیمۆنیانه کان بکه م.» پاشان به ره رووی سیئدریلائی نوئی قیژاندی «خاتوون ژاسمه ن لیچکه خوار به ستنمان نییه. سیئدریلا بهر له چوونه کۆشکی شازاده له و ناز و نیمنازانهی نه ده کرد.» ئه و جار رووی له من کرد. «هه نوکه مه به ست سیئدریلا نییه. چاره رشی ئه وشۆم شازاده یه. دایکی شازاده ههر ئیستا ته له فۆنی کرد که کوره کهی سوورپۆهی دهر کردوه. جا ئیستا نازام قوری کوئی وه سهر که م.»

گوتم «بینگومان ناخوازی دهوری شازاده به من بسپیری.» هیچ کاریک له مانیا دوور له چاو روانی نه بوو.

دایه پیکه نین. بی جیخ نه بوو. قه لافه تیشت خراب نییه.» ئه و جار پیی له سهر داگرت «گوئی بگه ر. ئارمه ن بۆ هه موو مه شقه کان ده هات، به تایبه ت به شی سیئدریلا و شازاده. هیئدی جار هه لئه می مندائه کانی راست ده کردوه. له ئارمه ن باشتر پی شک نایه. ناردم جله کانی سوورپۆه گرتوو یان هیئا. له ئارمه ن دی. قه لافه تیان وه کویه که هه تا بهرنامه ی کۆری هاو خویینی و شیعر خویندنوه و سه ما ته واو بی - «خهریک بوو له کات ژمییری دهستی ورد ده بووه.» «پاشانیش خه لاتی قوتابیانی پله یه که م پیشکه ش ده که ن و — به م پییه سه عاتییک و چه ند چرکه مان دهره فته هیه. به لکو بتوانین ده وریکی تر پیدایه بیینه وه. خراب نییه، وهنیه؟»

بلیئندگۆیان ده برده جهرگه ی سه کو، خو م کیشاوه دواوه ویینه که وم «ئه گه ر ئارمه ن ئیزن بدا، بهریکی خراب نییه.»

مانیا پیکه نی و دهستی به پشتم داهینا. «تو برۆ بیدۆزه وه بینیره ئیره، ئه من رازی

ده که م.»

به نیوان ریزی ئه سه که م له کاندایه گشتیان پر بوو تییه پریم، به م بیره وه که دووریش نییه بتوانی رازی بکا. هه رچه ند که ئارمه ن له که لله شقی و نه کردنی کاریکی که گه ره کی نه بوو بیکا خو ی دیارده یه که بوو، مانیش له کردنی کاریکی که گه ره کی بوو

بيكا سهير و سه مه ره بوو. كه و تمه وه بير چهند سال له مه وه بهر كه قه شه ي بهد خولقي
كلتيساي رازي كرد بوو ده وري قه رال له شانوي سالي نويدا بگيرئ.

به شويين نارمه ندا گه رام. له ره خ بووفه دا خهريك بوو شووشه پيپسي و كاناداي
ده نايه نيو سندووقى جه مه د. گوتم بچووه پشت سه كو لاي مانيا، كاتي زوريامه وه سه ر
جيگا كه م، نينا له پال ئارتووش دانيشتوو، جانتا كه ي له سه ر نه سه كه ملي به تال را كرد.
«وه ره، وهره جيگه م راگرتوو. ئيستاي بلئ بزائم چ باسه؟» گوتم «كوا گارنيك؟» توند
گوتم «به ماوه ي چهند رۆژ چۆته مه عموريه تي نه هواز. ته له فۆنى سيمونيانه كان بوچى
وه لام ناداته وه؟» چاوم له ده ور و بهر كرد. ويوليت ديار نه بوو.

نينا قولمي كيشا. «هؤشت له كوئيه؟ گوتم ته له فۆنه كه يان وه لام ناداته وه. ويوليت
وه كه سه گي گولله لي دراوي ليها توه وه. هه رچي كردم له گه لمان نه هات. له مالددا چاوه روان
ته له فۆنى ئيميله.»

نوور هاويژه كاني روو به سه كو هه لكران و نينا ناعيلاج بوو هاوړيي حه شيمه ت كپ
بئ. په رده لاچوو و مانيا هاته پشت بليندگو و جه ماوه ري به خيره اتن كرد. چاوم له
مانيا بوو، گوتم نه گه ر وه لامى ته له فۆن ناده نه وه ره نگبئ هه ر به راستي كاره ساتيك
روويدايئ. واتا به راستي نه خؤش بوون؟ خؤزگه سه رم دابان. بوچى خؤيان ته له فۆنيان
نه كرد؟

به خيره اتن ته واو بوو و گشتمان چه پله مان لييدا. وازگيئن هايراپتيان هاته پشت
بليندگو و نوتقى كرد و راپوړتى سالانه ي قوتابخانه ي راگه يانسد. بو ده با ته له فۆنيان
كردبا؟ كۆري هاوخيوني سرروديان خوينده وه. له و سررودانه ي كه هه موو سالي
ده خويندرا نه وه. كيته بهرزه كاني نيشتمانم، مال ئاوا قوتابخانه ي ئازيزم و به شيكى
كورت له ئوپپراي ئانووش. له نه فامى خؤم دلنه ند بووم يا له ئيميل و دايكى؟ ئارمينه
و ئارسينه بوونه به هار و پايز و هاوين و زستان و شيعره كه يان بئ هه له خوينده وه،
وه بيرم هاته وه به وينه گري جه ژم نه گوت وينه بگرئ. بو ده بي له ئيميل دلنه ند بم؟ يا
له دايكى؟ كورپژگه يه كه له كاتي هاتنى بو پشت بليندگو، لاقى ده سيم نه نگوت و
هيئنده ي نه مابوو بكه ويته خوار و له پيشدا هه موومان به په رۆش بووين و پاشان كه كوره
له سه ر سه كو به ره ورووى دايك و باوكى هاواري كرد «خه تا له من نه بوو.» پيئكه نين و
شيعره كه ي كه ته واو بوو زؤرتر له هه مووان چه پله مان بو لييدا.

چارتيگه سهعاتيگه تهرخاني پشوو دان كرا و نينا ديسان دهستي پيكرد. «ههق به ويوليت بوو. هه موو ئاوره كان هم خاتوونه كورته بالايه هه ليگرساندووه. ئيره يي به كه شخه يي ويوليت، به گه نج بووني، به وه كه ئيميل شه وينداری بووه ده با. به بروای تو ئيستا چ بكهين؟ تو ده بي هاريكاري بكه ي. ده بي له تهك دا يكي بدويي. ده بي —»

گه ره كم بوو هاوار بكه م «ليمگه ري!» ئارتووش قولي گرم «وهره كارم پيته.»

به ره و بووفيه چووم. ئارتووش شتي ئاوه كي له و كيژه ي كه قولي به ندي سووري چاوه ديروي به باسكيه وه بوو كرې و پييدام. شته ئاوه كيه شيرينه كه شه هوه ني كردمه وه.

كيژه كه گوتي «سلاو خاتوون نايوازيان. نارمه نتان به جلي شازاده وه بيني؟»

چاوم ليكرد بېرم هاته وه كه چهند جار له تهك ئارسيينه و نارمينه هاتبووه مالممان.

نارمن ناوي نابوو رووبينا ي خرپن. بزهم هاتي. «خاس، رووبينا؟»

چاوه كاني ليك ناو گوتي «ههروهك شازاده ي راسته قينه ي لي هاتووه.» پاشان چاوه كاني هه ليئا. پيلا كه كاني چه ندجار ليگدا و چووه لاي مي ريكي كه سي جار گوتبووي «تكايه، دوو دانه بابوله ي كالباس.»

زوريامه لاي ئارتووش. «چكارت پيم بوو؟»

له گه ل به كيك له ماموستاكان ته و قه ي كرد و چاك و خزشي كرد و پاشان گوتي «هيچ. مه به ستم بوو له چنگ نينا رزگارت بكه م.»

وازيگين هايراپتيان خه لاتي قوتابيساني هه لكه وته ي پيشكهش كرد. ئارمينه و ئارسيينه هه رتك خه لتيان وه رگرت و رايانكرده لاي ئيمه. ئارسيينه له پال من دانيشت و ئارمينه له پال ئارتووش و خه لاته كانيان كه كتيب بوو پيشانياندا. كتيبي ئارمينه وه رگي راوي هه رمه ني سه فهره كاني گاليويير بوو و هي ئارسيينه وه رگي راوي لورد فونتي لروي بچوك. نينا له نيو سه كه مل دا ده جوولايه وه و ده ويوست باخوي و ده رفته نه ده بوو. چراكاني هه وشه كوژانه وه، په رده لادرا و شانوي سيندريلا دهستي پيكرد.

نارمن و كيژيكي كه ديسووم و مانبا نيوه كه ي پيگوتبووم و له بېرم نه مابوو، ده وري شازاده و سيندريلايان به راده يي به باشي گيپرا كه هه موو سي جار چه پله يان لي داو تريقانه وه. نارمن به شالواري كي شداري رهش و سوخه ي ساز و به رگ لي درواو له سه ر شانو دا واده هات و ده چوو كه هه ر ده تگوت له كو شكيكي راسه قينه دا پياسه ده كا و

کاتی له هه مبهه سینهدریلا سه ری دانواند و به یه که وه سه مایان کرد گوتم «تهوانه له کوئی فیتر بوونه؟» بیرم هاته وه شه وه هه ره شه و "منداله چکوله که یه"؟ به خوم ده گوت «ثم گشته ساله که ی تیپه ری؟»

شوقرلیت که به یه که م سلف هه لیبو نارمه ن و دووانه کان گوتیان «هه ره بژی شیوی گیان.» و نارتوش گوتی «ئیستا له یانه دا شیو ده خوین و سه رکه وتویی کیژده کان و هونه رپیشه بونی کوره که مان جه ژن ده گرین.» منال گوتیان «ئی گیان گیان.» له ته کیاندا پیکه نیم و له بیرم چو به لیتیم به نینا داوه هه رکه که یه وه مال به شوین سیمونیانه کاندا بچم.

دووانه کان هه ره له قوتابخانه وه هه تا یانه ی گولستان هه ره باسی جه ژن و کاره ساته کانی نیو ژوری جل دا که نندن و پشت شانویان کرد. هه رکه باسی کایه ی براکه یان کرد نارمه ن گوتی «کاریکی هیئنده دژواریش نه بو.»

که یشتیمی و له ده رکه ی یانه وه ژورور ده که وتین که نارمینه روی ده من کرد. «به کاکی وینه گرت گوت وینه ی زور بگری؟»

به نارپه حه تیه وه به شوین وه لامه وه بووم که نارتوش گوتی «ته من گوتم.» و دهس له ناو دهستی دووانه که له و لاو له و لا هه لبه ز دابه زیان بو و به ره و ته لاری چیشت خوری روی. چند ساتی وه ستام و له پشته وه را سه یرم کرد.

ته لاری چیشت خوری خه لکیکی زوری تیدانه بو. له پشت میز دانیشتبووین و ریزی چیشتمان ده خوینده وه که ده نگیکی نزم گوتی «شه و باش.» پایونی خاتون نوروللایی شینی که م ره نگ بو به گولی وردی قاوه ییه وه.

نارتوش هه ستاوه و شه سکه ملی خولق کرد و خاتون نوروللایی گوتی «ناپه هوئی ده رده یسه ریتان؟ دیتم هاتن، گوتم سلاویکتان لی بکه م. خه ریک بووم له گه ل ناغای سعاده ت به رنامه ی نوتقی هه یینی داها تووم ری که ده خست.» دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئا و به نارمه ن پیکه نی. پیم وایی نارتوش له روی شه ده به وه با به تی نوتقه که ی پرسى. خاتون نوروللایی گوتی "میژووی مافی ژن" و چاوی له من کرد. بی شک ده رفه تتان نییه، ده نا فره پیخوشحال ده بوین به اتبانه.» دیسان دهستی به سه ری دووانه کاندا هیئاو مالاوایی کردو روی.

که داوای چیشتمان کرد نارمینه گوتی «دایه، مافی ژن یانی چی؟» نارسینه دوپاتی کردهوه. «مافی ژن یانی چی؟» ریزی چیشتم دایهوه خزمه تکار و گوتم «نه گهر گهوره بوون تیده گهن.»

چاوم له خاتوون نوروللایی بوو که له بهر ده رگه ی ته لاری کۆبوونه وه له گه لّ ئاغای سعادهت ده ئاخوۆت. بیرم هاته وه فانیله وه دامینی منیش له پارچه ی جلی خاتوون نوروللاییه. ئارتووش شتیکی گوت و منالّ پیکنه نین. ئارمه ن گوتی «دایه بیستت؟» گوتم «ئیستا ده گهریمه وه.» و له جیوه رابووم.

خاتوون نوروللایی ههروه ک چاوه نوآرم بی سهر له نوۆ بینینه وه ی منی لا سهیر نه بووه. کاتی پرسیم بۆ شه نجومه نه که یان چ کاریکم له دهس دی، تیم راما، بزهی هاتی و گوتی «فره کار، ههینی له ته ک یه کتر داخوین.» گوتم «ههینی له ته ک یه ک داخوین» و زۆریامه وه لای میتر.

له بهر ده رگه ی مالّ که له ماشین دابه زین من و دووانه کان چاومان بریه ئه وه بهر شه قام. ئارتووش شوقرلیتی ده کارپۆ کرد و ئارمه ن جله کانی زستان و هاوین و پایز و به هاری له سندووقی پشته وه ده ریئا. ده رگه ئاسنیه که ی هه وشه ی جی چوار له سه ر پشته ی بوو.

ئارمینه سه بریکی گوتی «دایه سبه ی سه ریکی ئیمیلی بدهین؟»
نارسینه به پارانه وه گوتی «تۆ خوا ئیزمان بده سه ری بدهین.»
قۆی لوولی هه ردوویام لاوانده وه. «بیگومان سبه ی سه ریده دهین.»

٤٧

کاتی له خه و رابووم رۆژ له نه یئوکی میژی ئارایشتی دابوو. بیرم که وته وه ئارتووش که ویستبووی برۆا له بن گویم دا گوتبووی «بنوو. خو منالّ ناچنه قوتابخانه.» ده سه ته کانم له پشت سه رمه وه قولاب کرد و ده کایه ی رووناک و نسئ له نه ینووک دا رامام. دهنگی جیکه جیکی پاساری یان له هه وشه ده هات. به دهنگی بهرز گوتم «تیمرۆ درهنگتر له ئیوه رابووم.» و له گه لّ خوّم پیکنه نیم.

به هۆی جیکه جیکی پاساری یان بوو یا کایه‌ی رووناکی له نهینووک دا یا فیتسک بوونی ژووری خه‌و بوو که که‌یفم ساز بوو.» هه‌رچی بوو خاس بوو. حال‌م خاس بوو. مه‌لافه‌م وه‌لانا و رابووم.

دۆلاب‌م کرده‌وه. چاوم به‌و جلانه‌ دا گێپ‌را که گه‌لینک جار له مائه‌وه له‌به‌رم ده‌کردن. ئه‌وجار روانیمه‌ ئه‌و جلانه‌ی که که‌متر له‌به‌رم ده‌کردن. جلیکی رکیفی گول‌دارم ده‌رینا که چهند جار زیاتر له‌به‌رم نه‌کردبوو، چونکه‌ دایکم و ئالیس گوتبوویان «سه‌ر و سنگی زیاد کریاوه‌یه.» سه‌رم له‌به‌ر ئاوینه‌ دایه‌نا و هه‌رتک ده‌ستم له‌یه‌کتر سوو. پیستم وشک نه‌بوو.

به‌ره‌و چیشته‌خانه‌ رۆیم و دێرێکی شانۆی سیندریلام به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز گوتسه‌وه که ئارمه‌ن دۆی شه‌و به‌ جوولانه‌وه‌ی سه‌رو ده‌ست به‌ رێوه‌ی بردبوو: «ئه‌م که‌شخه‌ به‌ نازه‌کییه‌ دێ؟ ئاه، کیژه‌ خه‌یاله‌کانی من.» به‌رز پێکه‌نیم و سه‌رێکم له‌ ژووری دووانه‌کاندا قه‌ره‌ویله‌کان که‌سیان له‌سه‌ر نه‌بوو. سه‌رم به‌ ژووری ئارمه‌ن دا‌کرد. قه‌ره‌ویله‌ به‌تال بوو. میزێ چیشته‌خانه‌ سه‌ی شه‌ربه‌ی نیوه‌ به‌تالی شه‌ری له‌سه‌ر بوو. شه‌ربه‌کانم کۆ کرده‌وه و ئه‌وه‌ ده‌مکوت ده‌بی له‌ کوێ بن که هه‌رسیکیان وه‌ژوور که‌وتن.

ئارمینه‌ گوتی «جی چوار که‌سی لی نییه‌.»

ئارمینه‌ گوتی «نه‌ ئیمیلی له‌ مائه، نه‌ باوکی، نه‌ دایه‌ گه‌وره‌.»

ئارمه‌ن گوتی «پیم وابی باریان کردوه‌.»

یه‌کیک له‌ شه‌ربه‌کان له‌ ده‌ستم به‌ر بۆوه سه‌ر موزاییک.

دووانه‌کان قیژاندیان «ئه‌ی!» و کشانه‌ دواوه‌.

ئارمه‌ن هاته‌ پێش «خۆ چیت لینه‌هات؟»

گوتم «ئه‌من چیم لینه‌هات. ئیوه‌ ئاگاداری خۆتان بن.» گیسک و خاکه‌ندازم له‌

سووچی چیشته‌خانه‌ ده‌سدايه‌، بۆ کوێ چوون؟ بۆ چوون؟ که‌ی چوون؟ دووانه‌کان به‌ نۆره‌ ده‌ئاخۆتن.

بیشک ئیمیلی زۆر نه‌ساغ بووه‌، بردوویانه‌ته‌ نه‌خۆشخانه‌ی تاران.»

«ئه‌دی کوا شه‌ره‌ و بره‌کان؟»

«به‌لکو دایه‌ گه‌وره‌ نه‌ساغ بووبی.»

«ئه‌دی شه‌ره‌ و بره‌کان کوا؟»

بېنگومان دوښمنی که ټیښه چووینه ته جهژن باریان کردووه.»
 نارمنه دوو کوته شووشه ی له عهردی راکرد و هاویشتییه سه تللی زبل و به
 دووانه کانی گوت «چه نده دناخون. هه تا بریندار نه بوونه هه پرونه ده ری.»
 نارتووش ئیواره که هاته وه ههر شه و نده ی ده زانی که ټیښیل دهستی له کار
 کیښاوه ته وه. بوچی دهستی له کار کیښاوه ته وه یا چوته کوئی که س نه یده زانی.
 شیومان ده خوارد که ته له فون زهنگی لیډا. نارمنه ده رپه ری. «نه من هه لیده گرم.»
 دووانه کان له یه کترین روانی و به بی دهنگی پیڅه نین و کاتئ پرسیم «ديسان چ باسه؟»
 به پینداگریه وه به یه که وه گوتیان «هیچ.»

نارمنه زوریاره چیښتخانه و به منی گوت «پوره نینا.»
 دهنگی نینا به پیڅه وانه ی هه میښه شاد و زهنگدار نه بوو «دیتت قوری کویم
 وه سه ری بوو؟ کوره تیوه بی ناگاداری لیډاوه رپیوه و ویولیت سهر له به یانیه وه وه
 شیتان له مالدا دی و ده چی و ده گریه و جوین به زهوی و زه مان ددها. شوکر که گارنیک
 هه تا دووسه ی له مالده نییه. به لام که گه پراوه چی؟ نه گهر شه کیڅه به لایه کی به
 سه رخوی هیئا وه لامی دایکی چ بدهینه وه؟ تیتامو چ غه له تیه کی بکه م.»
 هه ولم دا شه هونی بکه مه وه و پرسیم «ټیستا ههر به راستی مه به سته که به م راده یه
 وه راست گه پراوه؟» و زوه کی له پرسیماره که م به ژیان بوومه وه. شه گهر مه به سته که
 هیئنده راستی نه بوایه خاتون سیمونیان مال و ژیان تیڅ نه ددها و نه ده رپی. نینا
 وته کانی ټیښیل به ویولیت و ویولیتی به ټیښیلی به وردی ده گپراوه و شه من بیرم له وه
 ده کرده وه دایکه له بهر شه کوره تا ټیستا چهند جار شه شار و شه و شاری کرده وه؟
 هه موو جارئ ههر به و راده یه له نا کاو بووه؟ نه بووه؟ کاریکی دروستی کرده وه؟ کاریکی
 دروستی نه کرده وه؟ شه گهر ټیښیل له گه ل ویولیت زه ماوه ندی کردبا رهنگبوو خراپیش
 نه بوایه، به لکو خراپیش بوایه. نه ددها خوی تیڅه لقوتینئ. رهنگبی کوره که ش بناسئ
 و دهبوا خوی تیڅه لقوتینئ. دهنگی نینا له و گشته ده بی و نابیییه زرگاری کردم.
 «سووفی چهند روژیک له لای تو بمینیتته وه؟ عیلاجم نییه ده بی له ته ک ویولیت بجمه
 تاران»

گوتم دیاره که سووفی له لمان بمینیتته وه و شه گهر کاریکی ترم له دهس دی پیم بلیت.
 نینا به بی وازی مالواپی کرد و گووشی دانا.

گوشیم که دانا ئارتووش و ئارمەن لە چیشتخانە و دەدەرکەوتن. ئارمەن گوتی «شپۆی گیان دیسان نەساغە، دکتۆری دەبەینە سەری.» و لەتەك ئارتووش چوونە کارپۆژی. پالۆم وەمیژی تەلەفۆندا و گوتم لە ناكاو هاتن و لەناكاو رویشتن. وەك بارانەى ئابادان كە هەتا دەهات پیت و ابوو دەبارى، ئیدی نەدەبارى. گوتم خۆزیا كرابا رووداوى ئیمیل و ویولیت بە گوئی دایکم و ئالیس نەگاتەو. وازی رادەبرپینەکانی ئالیس و "ئەمن لە هەوڵەو دەمزانی" یەکانی دایکم نەبوو. دەنگی ئاخۆتنی دووانەکان لە چیشتخانەو دەهات.

«لەبیرتە گوتی تەماتە بە ئاغای ژۆرا دابدەین؟»

«ئا. چا بوو بە قسەمان نەکرد.»

«بەلام خۆی پێیدا دا. پاشان بە ملی پۆلە هەشتەمیەکانیدا هینا.»

«ئا. لە فراوین خۆریشدا ئەسکەملى بە ئانقەست لە ژێر رووبینا دەركیشا. پاشان

گوتی بە ئانقەست ئەم كارم نەکرد. بەلام بە ئانقەست كردى، وەنیه؟»

«ئادى. بە ئانقەست كردى، كون كردنى راحەتیش هەر كاری خۆی بوو، وەنیه؟»

«ئادى، هەر لەمەر ئارمەنەو لەتەك ئیمە بوو بە دۆست. راپۆنزیلی هەر هیچ خۆش

نەدەویست.»

«حەیف بۆ جلە سوورەكەى راپۆنزیل كە وەبەر مقەستی دا. بۆ هیشتمان؟»

«لەبەر ئەو كە گوتی جلیكى كەشخە نییە.»

«جلە چەرموو قۆل پف دراو كەى خۆشى وەبەر مقەست دا.»

«فیبری كردین لە حەوشەى قوتابخانە هاوار بكەین "مارگریتا، هەر وەك چیتا."»

«كارىكى چەوتمان كرد.»

«كارىكى چەوتمان كرد.»

مندالھکان له تهك سووفی له ئەستێرک بوون و ئارمەن له مائە ھاورپیکەیی. چاوەرپیتی دایکەم و ئالیس بووم کە دوێ شەو له تاران گەرابوونەو.

تەلەفۆن زەنگی لێدا. گووشیم راکرد و له نەینووکى دالانەو ھەروا ئیمە خۆم. خۆم لام وابوو یا تا رادەھێك گۆشتن بوومە؟ چەند جار گوتم ئەلۆ، بەلێ و فەرموون و کەس وەلامى نەداو. گووشیم داناو دەرگەم له دایکەم و ئالیس کردەو. دایکەم دەم و چاومى رامووسى و ئالیس توند له باوھشى گرتم و گوتى «چەند جوان بوویە. دەلێسى نەختى گۆشتن بوویە. وەنیه؟ بە پێچەوانە من کز بوومە. چاوم لێکە.» و له دالاندا خولپێكى تەواویدا. راستى دەگوت، لەر بپوو. نەمزانی زۆرتەر لەبەر کز بوونەکەى سەیر مام یا له چاک و خۆشى و ماچ و مووچە گەرمەکەى.

چووینە چێشتخانە و دایکەم و ئالیس بەستە "پیرۆک و گاتا" کانى کە له تاران کرىبوویان نایانە سەر مێژ. ئالیس حەجینى نەبوو. قاوہ جۆشەکەى له دەستم وەرگرت و گوتى «ئەمەن دروستى دەکەم.» قاوہى دروست کرد و دەستى پێکرد.

«لێبڕاوین ھەر لێرە زەماوئەند بکەین. کارتەکانى بانگێشتنم راسپاردۆتە چاپخانەى دۆستى ئاغای داوھتیان. بەراست، داوھتیان زۆرى سلاو بۆت ھەبوو، مەزۆقیكى فرە خاسە. ئەگەر راینەسپاردبا کارتەکان بەم زوانە حازر نەدەبوون. کێکەکەش ھەر لێرە رادەسپێرینە "نگرو". جا ھەلێدە بزائەم له تاران چیم کړیو.»

قاوہ جۆشى لەسەر ئاور راکرد، نایە سەر پێشخان و رووى تێکردم. دەستەکانى لێک کردەو، سەرى لار کردەو و بزەى ھاتى. «جلى بووک.»

دایکەم دایە پێکەنین و ئەمەن بە دل پێکەنیم.

ئەوجار من بووم کە چوومە لای خوشکەم، باوھشم پێداکرد و ماچم کرد و گوتم «زۆر زۆر پیرۆزە.» بەیانى بە دارشتنى بەرنامەى رێبەرەسمى زەماوئەند و نووسىنى ناوى مێوانەکان تێپەرى.

سووفى و دووانەکان کە بۆ فراوین گەرانەو، ئالیس باوھشى بە ھەر سێکیان داکرد و گوتى دەبێ ببنە پێخەسوو و جلى شین و چیرەبى لەبەر بکەن.

ئارمىنە گوتى «پوورئ، لەپېشدا تۆ زەماوەند دەكەى يا پوورە ويوليتت؟» و لەگەڵ ئارمىنە و سووفى بە چاوەروانىيەوه لە ئاليس رامان. ئاليس و داىكم لەمن روانين.

بە منە منەوه گوتم «زەماوەندى پوورە ويوليتت وەدوا كەوتوو، واتا —»
سووفى كارەكەى خراتر كرد. «هەر بۆيە پوورە ويوليتت دويىنى و پيىرى هەر دەگريا؟»
ئارمىنە و ئارمىنە بە دوو قۆلى گوتيان «دەگريا؟»

سووفى چاوى لەمن كرد. دلەپراوكيى گوتن و نەگوتنى بوو و ئاخري هەر گوتى. «هەم دەگريا، هەم دەيگوت گشتى خەتاي ئەم عەجوزەيه*»

ئارمىنە گوتى «عەجوزە يانى چى؟»

ئارمىنە گوتى «يانى كورتهبالا.»

ئاليس لە جيۆه رابوو. شيرىنى بۆ مندالان دە قاپى كرد و گوتى «واتاي عەجوزە كورتهبالا نيبه، گوتنى هيچ كاميكيشيان جوان نيبه. شيرىنى بەرن لەتەك بووكلەكان مائمالين بەكن.»

كاتى لە چيشتخانە دەچونە دەر، ئارمىنە دەستى دەملى سووفى كرد. خرابيش نەبوو. ئاخري زەماوەندمان هەر هەيه. جلى پيىخەسووش لەبەر دەكەين. تۆش كە لە لامان دەميىنەوه. وەنيە ئارمىنە؟»

داىكم چاوى ليم كرد. «چيه چ باسه؟» ئاليس پالى وەميىز دا.

گيپرامەوه. هەر كە بيىدەنگ بووم داىكم گوتى «هەر لە رۆژى هەوهلەوه نەمگوت ئەم ئافرەتە شيىتە؟ نەمگوت كورەكەشى هەر وەك خۆى شيىتە؟ درۆ دەكەم بلئى درۆ دەكەى.»
ئاليس بە بەنەكەى دەورى بەستەى گاتاوه خەريك بوو. «لەخۆوه بوختانى بە خەلكى مەكە. خۆ ئيمە نازانين چ قەوماوه؟ هەرچى بئى پيۆەندى بە ئيمەوه نيبه، بەلام — ويوليتتى بەستەزمان؟»

چاوم لە ئاليس كرد، دەتگوت يەكەمجار بوو دەمدى. لەو دەمەوه خوشكم دەناسى وەك ئاو خواردنەوه بوختانى بە خەلكى دەكرد و لە بابەت چكۆلەترين كاروبارى ژيانى هەمووان راي دەرەبەرى و حوكمى دەدا و ئيىستا - «بوختانى بە خەلكى مەكە؟ پيۆەندى بە ئيمەوه نيبه.» و «ويوليتتى بەستەزمان؟» هەستم كرد يووپم فرە خۆشەوئى.
تەلەفۆن زەنگى ليىدا و ئارمەن كە نەمزانى كەى زۆريابۆوه ژوورەكەى دەرپەريە دەرى «هەلمگرت» پاشان هەتا چيشتخانە «ئاغا هولەندييه كە لەگەڵ پوورە ئاليس.»

نالیس دهستی له ملی نارمهن کرد و کولمهی راموسی. «یه کهم تهوه که سلّوت قووت داوه، دووههم تهوه که ئاغای هولنهندی یانی چی؟ لهوه پاش دهلییی «ئاپۆ یووپ.» و به پینکه نینهوه بهرهو دالان رۆیی. نارمهن چند جار گوتی «ئاپۆ یووپ.» پینکه نی و دایه گه وهی راموسی. دایکم کولمهی نهوه کهی لاواندهوه. «خۆزیا زه ماوهندی تۆشم دیبا.»

٤٩

نینا له زه ماوهندی نالیس دا یارمه تیه کی باشی دام. له خۆوه لهوه ده ترسام له بابته ویولیتتهوه بدوی. دواى گه رانه وهی له تاران ته نانهت وشه یه کیش باسی ویولیتی نه کردبوو.

شهوی بهر له زه ماوهند بوو و ئارپتووش و گارنیک مندالته کانیان بردبووه "ته نیکس" ماسی بریشته بکرن. له تهک نینا له پشت میزی چیشتهخانه دانیشتهبووین و بهسته شیرنیاتی یادگاریمان بۆ میوانه کانی زه ماوهند دروست ده کرد. شیرنیانه رهنگیه کاغان ده نیو تهو تۆره چوار گۆشه چکۆلانه ده کرد که دایکم گولچن کردبوون و سهری تۆره کاغان به بهندی ساتین گریده دا. له سهریکی بهنده که نووسرابوو "نالیس و یووپ" و له سه ره کهی تر ریکه وتی زه ماوهند چاپ کرابوو.

نالیس گوتبووی «شهو زوو بجهوین ههتا سهی به ده ماخ بین. ته گهر بجهوم.» و دایکیشم یووپ گوته نی که هه موو پاژگه لی ریوره سمی زه ماوهندی پی به ریوچیی بوو بریار بوو "سوور و سهوز" بدروو. دابی هه رمه نییه کانی جولفا بوو که له ریو ره سمی زه ماوهند دا دوو نهواری پانی ساتینی سوور و چه رموویان به سهر شانی بووک و زاوا داده دا و قه شه دو عای پیروزی ده خوینده وه، برازاوا شوینی نهواره کانی چه ند جار ده گۆری. نهواری سهوز نیشانه ی به خته وهری و نیعمهت بوو و نهواری سوور نیشانه ی شهوین. ئارپتووش به بی هیچ پرته و بۆله یه ک رازی ببوو بیته برازاوای زه ماوهندی نالیس و یووپ.

نینا شه ره تهی ئالوو بالووی ده خوارد و گۆرانییه کی زه مزه مه ده کرد.

ئاخری تا بم نه هیئا. «له ویولیت چ باس؟»

جرتییکی راهیلا و شانی هه‌لته‌کاند. به‌ندی به‌سته‌ی شیرنیاتی قایم کرد و به‌سته‌ی دانایه نیو قولینه‌یه‌کی که گولئی ده‌سکرده‌مان به چوار ده‌وریه‌وه لکاندبوو. شه‌ربه‌تی له‌بن هی‌نا و جه‌مه‌ده‌کانی ده شه‌ربه‌که‌دا هه‌لسوورانده. «هه‌تا زیندووی شت فی‌ر ده‌بی. وه‌ک هه‌میشه هه‌را هه‌رام ده‌ست پی‌کردبوو و له خۆ‌را به په‌رۆش بووم.» شه‌ربه‌ی نایه سه‌ر می‌ز و یه‌کی له تو‌ره چوار گۆشه‌کانی راکرد. «که چووینه تاران دوو سی‌ر رۆژ فرمی‌سکی هه‌لوهراند و فه‌غفووریه‌کانی دایکی کلۆئی شکاند هه‌تا براکه‌ی هاوسی‌ی نه‌ومی سه‌روه‌ی دی. سه‌ر و که‌لاره‌ی کوره‌که په‌یدا بوو، ته‌هوه‌ن بۆوه و ته‌یزه‌ن بوویه‌وه هه‌مان ویولیت که ده‌لین به‌سته‌زمانه‌ی چ پاک و بی‌گه‌رد و بی‌تاوان. هه‌روه‌ها تی‌گرام ناره‌ده خه‌وگی زانستگا. مه‌ترسی ماله‌ پووری گیان فره زۆرت‌ر بوو له مه‌ترسی خه‌وگه، یه‌کی له‌و رووبانه‌م پی‌ده.»

یه‌کی له رووبانه‌کام پی‌دا و نینا گوتی «له‌بیرته گوتم ویولیت که‌می شی‌وه‌ی تو‌ ده‌دا؟ دایکت گوته‌نی، پی‌م بلئی که‌ر.» و دایه پی‌که‌نین.

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه نیو قولینه و گوتم «نا، پی‌م بلئی که‌ر.»

نینا رووبانه‌که‌ی له ده‌وری به‌سته‌که گریدا و له په‌نجه‌ره زیت بۆوه. پی‌نه‌ده‌که‌نی. له‌و شوینه‌وه که دانیشتبووین گولئه‌ نۆکه‌کان به جوانی نه‌ده‌بینران. گوتی «وتسه‌ی دایکم وه‌دیها‌ت. لات وابوو دوا‌ی رۆیشتنی ئالیس —»

روانیمه په‌نجه‌ره. ته‌م چند هه‌وتوه هه‌ولم دابوو بیر نه‌که‌مه‌وه که دوا‌ی رۆیشتنی

ئالیس — به رووبانی به‌سته‌ی نیو ده‌ستمه‌وه خه‌ریک بووم. «نازانم.»

نینا به‌سته‌ی شیرنیاتی نایه نیو قولینه. «له‌گه‌ل دایکم نه‌ناخۆتی؟»

به‌سته‌ی شیرنیاتم نایه نیو قولینه. «نا هی‌شتا.»

ته‌یزه‌ن له گولئه‌ نۆکه‌کان راما. «باشه، ره‌نگبی دوا‌ی زه‌ماوه‌ند، ها؟»

چاوم له به‌سته‌کان کرد و سه‌رم با‌دا. «دوا‌ی زه‌ماوه‌ند.»

چەند رۆژ لە زەماوەندی نالیس و یووپ و چوونیان بۆ ھۆلەندا تێدەپەپری.
یووپ لە کاتی بەرێکردنیاندا، لە فرودگا کۆلمەمی رامووسی و گوتی «کلاریس، بۆ
ئەو زەمەتانە کێشاوتە سوپاست دەکەم. دلنیا بە نالیس بەختەوەر دەکەم. دایکەم و
پوورم ویستووینە نالیس بەختەوەر کەم.» رۆژی زەماوەند، مەزنتزین قولینەیی گول لە
لایەن دایکەم و پووری یووپ پێشکەش کرا، مێلاقەیی سوور و چەرمووی ھولەندی،
ئارتووش گوتی «لەم کوێرە دێیەو دەم گولانەیان چۆن ناردۆتە ئابادان؟»

لەتەك نیناوە لەسەر جولانە دانیشتبووین، ئارمەن لەبەر دەرگە بە دووچەر خەکە یەو
خەریک بوو. دووانە و سووفی خۆشارکیئێیان دەکرد، سووفی گوتی «لەپێشدا کێ چاوی
بنووقیئێ؟ پێشک بخەین.» ھەرسێ لە ھەمبەر یەکتەر ویستان و سووفی لە سنگی ھەر
سیکیانی دا و خویندیەو «نان — مان — ناوارا — دوو — ئیسکاچی —»
نینا گوتی «ئاخیری نەمزانی بۆ وێنە ئەم شیعەرە لە کاتی پێشک خستنی دا
دەبخویننەو یانی چی؟» پاشان ھێمای کردە چێشتخانە. «کەوابوو لەتەك دایکەم
ئاخۆتێ. وەنێه؟» قژی چەرمووی دایکەم لە پەنجەرە چێشتخانەو دیار بوو. گوتم «ئا.»
کیژەکان رایانکردە لای ھەوشە پشتهو. نینا لاقیئێکی لە جولانەدا و جولانیدیەو.
ئارتووش پرتەیی نەھات؟» روانیمە دارە ئەرخواوان یا دارە بەن یا زمانەگای سیئەم کە
سەردەمێك بوو ناوی نەبوو. بە دواي ھێرشێ کوللەکان و چوقەرەدانی سەرلەنوێ، زۆر
بە باشی رۆحی وەبەر ھاتبوو و لە دارەکانی ئارمینیە و ئارسینە زیاتر گولێ کردبوو.
بە پێی لە جولانەمدار جولانیەو. «بۆلەیی لێو نەھات ھیچ خۆشی پێشینیاری کرد.»
نینا داھاتەو لەلام. «بەراستی؟»

شەوی بەر لە زەماوەند ھەتا ویستبووم وتەیی دایکەم و تەنیاییەکەیی دواي رۆیشتنی
نالیس بێنمە گۆرێ، ئارتووش کە خەریکی ھەلواسینی شالوارەکەیی لە دۆلاپ دابوو
گوتبووی «دایکەم لە کە یەو دەیتەلامان؟»

نینا قاقا پێکەنی. «ئەمن کە سەردەدەریم لە کاری شووہکەیی تۆ دەرنەکرد. جارێک
ژەقنەمووت، جارێکیش بەم رادە —» دەنگی فیکەیی ماشینی گارنیک لە شەقامەو
ھات. نینا گوتی «تەنیا بە رارایی و بۆلە بۆلەکانی دایکەم، خوا کۆمەکت بێ.» پاشان

قیژاندى «سووفى راکه، باوکت هات.» ویستاو بهردو باریکه ریگه که لهنگاندی. «وهی! پیتم. دهخاوهوت.» رووی ده پهنجهره ی چیشتهخانه کرد. «خاتوون و سکانیان، مال تاوا.» شهوجار زۆریاوه لای من و سهبره کی گوتی «کهوچکیکی چای خۆری بۆله بۆل و راپایی رهنگه خراپیش نه بی، ها؟» له جۆلانه دابهزیم و وه ریگه وتم و گوتم «کهوچکیکی چایخۆری یا سه د شه سکۆ؟»

دایکم سهری له پهنجهره کیشا ده ری. نینا بۆ کوئ؟ لی ره به. پلاوه سووردهم لی ناوه. «دوانه کان که به ئاره قه ی سهرو چاویانه وه له تهک سووفی له حه وشه ی پشته وه رپا هاتبوونه وه هه لبه ز دابه زیان بوو. «سووفی له لامان بمییتته وه.» پوره نینا توخوا با سووفی لای ئیمه بمییتته وه.»

سووفی نقاندى «پلاوه سوورم فره پیخۆشه.»

نینا ده منداله کان راما. پاشان چاوی له من کرد که گوتم «شه تو برۆ به شت کرپنه کهت رابگه.» نینا دیسان روانیه وه منداله کان. «له دهس ئیوه مناله ورده کان. له پیبری شه وه وه له تهک یه که تر بوونه. بهس نییه؟» شهوجار به دایکمی گوت «ده بی گه لی دیاری بۆ تاران بکرم ده نا سوورده پلاوی ئیوه قسه ی له سه ر نییه.» ئیستانبولی پلاو یا شه رمه نیه کان گوتنه ی "سوورده پلاوی" دایکم به راستی قسه ی له سه ر نه بوو.

هه تا بهر ده رگه ئاسنیه که له تهک نینا چووم و دهستم بۆ گارنیك راوه شانده. ئارمه ن که هیشتا هه ر خه ریکی دووچه رخه بوو، گوتم «چا نه بۆوه؟» سه ری له قانده. «دووچه رخه ی سه رده می بووق که ی به م زوانه دروست ده بیته وه؟» گوتم «سه رده می بووق یانی سالی پاره که؟» چاوی لی کردم. «سالی پار و اتا سه رده می بووق.» و پیکه نی. قۆی به نیو چاوانیدا هاتبوه خوار.

هه تا زۆریامه حه وشه سووفی و دووانه له مال وه ددر که وتن. ئارمینه کتیپکی به دهسته وه بوو. «دایه، کۆتاییه که ی ده خوینی وه؟» ئارسینه گوتی «خۆت به لی نیته دا وه بخوینی.» سووفی گوتی «پووری دوینی به لی نیته دا. ئافره ته و به لی نی.» هه رسی پیکه نین و چوار قۆلی خۆمان له جۆلانه دا جیکرده وه.

دوایین لاپه ره ی لۆرد فونیتلرۆی بچکۆله م خوینده وه و کتیپه که م ویکنسا و سووفی

گوتی «کورپه چکۆله ی فه قیرۆکه.»

ئارسینه گوتی «بۆ فه قیرۆکه؟»

نارمینه گوتی «کۆتاییه کهی خۆش بوو.»

سووفی گوتی «ئا، به لّام سه ره تاییه کانی زۆری چه ره سه هری کیشا.»

دهنگی ته له فۆن له دالانه وه هات. دووانه و سووفی چاویان ده ئارمه ن بری و هه رکه بینیان نابیسێ، ئارمینه رابوو و رایکرده لای ماڵ. سووفی گوتی «راوهسته،» به شوین ئارمینه دا رایکرد. ئارمینه له بهرگی کتیبه کهی نواری و گوتی «خۆزیا کۆتایی هه موو چه رۆکه کان به خۆشی ته و او ده بوو.»

ئارمینه له بهر ده رگه ی ماڵه وه هاواری کرد «ئارمه ن. ته له فۆن، ژاسمه ن.»

سووفی دووپاتی کرده وه «ئارمه ن، ته له فۆن. ژاسمه ن.»

ئارمه ن دوو چه ره که ی به ردا وه و به رینگه باریکه که دا رایکرد و چوه ژوور.

زۆریامه لای ئارمینه . «ژاسمه ن؟»

ئارمینه جۆلانه ی به پێ جوولانه وه، چاوی لیم کرد و پیکه نی. «له بهرت نییه؟ سیندریلا.» پاشان کتیبه که ی را کرد. له جۆلانه دابه زی و رایکرده لای ئارمینه و سووفی که له بهر ده رگه ی ماڵ هیمایان ده کردی «وه ره.»

دهنگی دایکم له دالانه وه هات. «دیسان به پیلای قوراوی هاتنه ژوور؟»

له م به ره ی ده رگه تۆرپه که وه روانیمه قه لافه ته له رو زه رده له که ی که به قژی چه رموو و جله ره شه که ی دالانی گیسک ده دا. مانه وه ی دایکم له لاما ن بېشک یارمه تیه کی مه زن بوو. یارمه تیه کی مه زن بوو و به م پێیه — دایکم قالیچه که ی سه ره عه ردی دالانی هینابوو ده ره وه و ده یته کاند.

نه رمه بایه کی ده هات که بۆ ته و سه رده می ساڵ له نابادا ن سه یر بوو. جۆلانه م به پێ جوولانه وه. خه ریک بووم بیرم له وه ده کرده وه بۆ سه فه ری تاران چ جلگه لیکه رابکه م و سه وقات چی بکرم که په پوله یه که به به رچاومدا تیپه ری. په وله یه کی خالخالێ قاوه یی. تا ها تم بلیم «په پوله یه کی چه ند جوان و که شخه یه،» یه کی دیکه م دی و پاشان یه کی تر و هه ر هه وت هه شتیان چوون نیشتنه سه ر گوڵه سووره یه که.

گوتبووی «په پوله کانیش کۆچ ده که ن.» ده ئاسما ن راما م. ئاسمانیکی شین و ته نانه ت

بێ هیچ په له هه ورێک.

فەرھەنگۆك

ئاوزوونە: ئاغزوونە. سەگەك
ئەستىپك: كانى . ھەوزىكە ئاوى كانى يان كارىزى تىدا كۆدە كرېتتەوہ.
ئەسكەمل: سەندەلى
ئەنبوژەنى: مادى
بانھەلبان: بالاخانە
بېرەند: كارتىخ. مۆرەت
بېروسك: كەمى. تۆزقالى
بېرىنگەرى: جەراھى
بېۆكە: كەمىك ، نەختى
بۇار: گىياى خراب لە ناو زىرات. دانەى بېنگانە لە ناو دانەوئىلە. وجىن
بۆىنباخ: كراوات
بۇورانەوہ: دلّ لەخۆ چوون
بەدمەقالّ ھاتن: بە كېشە ھاتن
بەرشىپو: بەركۆل. عەسرانە
بەزەك دان: ئارايشت . رازانەوہ. تىف تىفە دان
بەندەوار: ئاشق، ئەویندار
بېرە: جۆرە كلاۆىكە بى لىوار كە لە پارچەى ئەستورى چىدەكەن.
پاژى كردن: تويكلّ لىكردنەوہ. سىپى كردن
پاكار: بەردەست ، شاگرد، نوچە
پرتاندىن: بۆلاندىن. بۆلە بۆلّ كردن
پىشكۆژ: دوگمە
پۆشناخ: خۆش تىپ
پۆنچىك: چەشنى شىرنىيات
پەلك: سىپىدار. چنار

پیتاک: باج و خهراجی دهولت.
 پیسیر: یاخه. یهخه. بهرۆک.
 تهبهق: مهجوعمه‌ی داری
 تهپلهک: ژیر جگهره
 تهتهله: لهوح. پارچه تهخته یا بهردی پانکه‌له بۆ لهسه‌ر نووسین.
 ته‌پۆش: خوش پۆش
 ته‌مراندن: کوزاندنه‌وی ئاور
 تیخوپین: گورانده‌ سهر
 جاجک: بنیشت.
 جهخت: پیداکری. سوور بوون لهسه‌ر کاری
 جه‌رگه: نیوده‌راست. ناوه‌ند
 جه‌مه‌د: سه‌هۆل.
 خورتی: به زۆری
 خه‌ریته: نه‌خشه.
 خیسه‌کردن: چه‌پ چه‌پ لی‌ روانین ، به‌گۆشه‌ی چاو روانین.
 خیواندن: لی‌دان
 دۆدمام: نامۆزا، کچ مام
 دۆژه: جه‌ه‌ننهم
 دۆلاب: گه‌نجه. ئیشکاف . کۆمید
 ده‌ژ: ده‌کار نه‌کراو. ده‌س لی‌نه‌دراو. بیکر
 ده‌سکه‌له: بۆتلی. شووشه‌ی ده‌م ته‌نگ
 ده‌لال: جوان و خویین شیرین
 ده‌مه‌وه‌ر: زۆر وێژ
 دین: شی‌ت
 دیوارسه: شوینی هه‌لکه‌ندراو له دیوار بۆ دابه‌شینی سیمه‌کانی کاره‌با، دارکوب.
 راژه: شی کردنه‌وه. مانا لی‌دانه‌وه.
 ریچ بوونه‌وه: خو‌گرژ کردن ، مۆر بوونه‌وه.

زەخت: فشار

ژالە: لوورك ، خەر زەهره

ساپیتە: میچ، سەقف

ساكۆ: رووپووس

سەردۆ: رووپۆش.

شات شات میرسی شات شات لاو: هەرتك به واتای

زۆر زۆر سوپاس هاتووە.

شامات: دەشتی شۆرەكات. شۆرەزار

شلە: سووری كالی پնۆك پنۆك. بەلەکی سوور و سپی

شلەپەتە: شل و شەویق

شەكرۆكە فرۆشی: شیرینی فرۆشی

شینین: چەشنی رازاندنەوهی قژ. لوول دان و کرژ کردنی قژ

عەجووزە: پیریژن.

فەغفوور: چینی

فەقیانە: ئەنگۆچك. لەوهەندی ، باسك ، ئاستین، كەلانكۆچك

فۆفیل: داریکە لە رەگەزی خورما لە شوینی گەرمی وەك هیندوستان دەپۆی.

قازاخ: پاك و خاوین. زەریف. پەسند

قولینە: قەرتالە، تریان.

قەرەویلە: تەختی لەسەر نووستن.

قەرپنیز: هێرە، ئەو دیواری لە سەرەوهی دەرگە و پەنجەرە وەك سابات دروستی دەكەن.

قیرات: پاژیک لە شەش پاژی مسقال

كاردۆژە: داركۆلین بە تیخە. كەندەکاری

كرۆشتن: كرۆتن. داکرۆشتن. كلوجیدن

كلاو كۆپی: كلاوی لیوار داری مائی سەفەر

كۆلیت: كۆلە. كۆختە. هیلانە مریشك

كەوگ: شینی كراوہ. ئاچغ — خۆلەكەو

كیش: قورسایى . وەزن

گاۋ گەردوون: قوربانى، سەرپرېنى ئاژەل بۆ پېشۋازى
لەپپاۋ ماقول

گوپ: بۆشايى لاشەۋىلكە، ئاوساندنى گوپ بە پف
گەردانە: ملوانكە، گەردن بەند

گەردن بەس: فوكۆل

گەردوونە: عارەبانە

گەمشۆ: گىژ، حۆل، زۆرانباز

گرېد: پلە و پاىە

لاپىتە: پېشكانى گيا كەندن. بېلچەى گيا كەندن.

لاجانگ: نىۋان رومەت و ئەستۆ

لانەواز: بەدبەخت ، بى كەس و ناز شىۋاۋ

لىتاۋ: قور و چلپاۋ

مانگى ھەنگوئىن: ماھى عەسەل

مژۋول: خەرىك بوون. سەرگەرمى كار

مۆرتك: دارە كۆنار. دەۋەنىكى بۆنچۆشە.

نك: لە لا. لە كەن

نووكاندىن: بۆلە بۆل كەردن.

نەينوك: ئاۋىنە

وردناژن: پەيجو، كۆلەرەۋە. بە شوپىن كەر. كوئجكاۋ

ۋەردانەۋە: ھەلگەراندىنەۋەى گل، دووبارە كىتلانەۋەى زەۋى.

ھار و ھاجى: بۆز و ئۆقرە نەگر. بازيگوۋش

ھۆرك بېن: گەردبېن. زەرەبېن

ھۆلا ھۆپ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە

ھەلئامات: مەر مەر. تىلە. كەللا

ھەرەبان: پلەكانى سەر داپۆشراۋ بۆچۈنە سەربان. كۆماج. راپىئەلە.

يۆيۆ: چەشنىك لەيستۆكى منالانە.